EMRÎ DÎVÂNI

KASİDELER

(1) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[(1)]

1 Varak-ı zerdini her berg-i hazânuñ el-ân
Mühre-i jâle ile kıldı mücellâ devrân

2. Rişte-i kudret ile gördi ki mıstarlanmış
Berfden eyledi üstine şitâ sîm efşân

3. Çün yazıldı kalem-i sun' ile hatt-ı şecere
Üstine şâh-ı hazân adına urıldı nişân

4. Bu hadîs üzre ki hayr olmaz imiş asferde
N'ola eylerse hazân hâce-i gülzâra ziyân

5. Âferîn reng-rez-i dehre hum-ı nîlîde
Câme-i sebzini her bergüñ ider zerd hemân

6. Kıldı tûbâ-yı hazânî hulel-i rengîn 'arz
Oldı her ravza-ı gülşen yine mânend-i cinân

7. Gel dıraht üzre na˙ar eyle hazân yapragına
Zer nişân itdi şecer üstine kudret eli san

8. Görinen her varak-ı zerdde humret mi yâhûd
Düşdi zer âyineye 'aks-i 'izâr-ı cânân

9. Bâg bir tâze gülüñ yâ gam-ı hecrin mi çeker
Ki benüm gibi döküpdür ruh-ı zerd üstine kan

10. Dürlü yapraklar ile çözdi bir altunlu kumaş
Kâr-gâh-ı çemen içre yine üstâd-ı cihân

---

(1) A: 1b, Ü1: 2a-b, Ü2: 1b, Ü3: 2a, Ü5: 137b, AE: 129b, S: 1a.
12 Berfden eyledi: Eyledi berfden Ü2, Ü5, AE.
3 4 üzre: ile Ü2, Ü3.
5 6 -AE.
7 yapragına: yapragın Ü2, evrâkın Ü3.
8 âyineye 'aks-i 'izâr-ı cânân: âyine-i 'âleme 'aks-i ruh-ı cân Ü2.
9 10 11 cûda: suda Ü5, AE.

11. Ne ‘aceb ‘âlemi var berg-i hazânuñ cûda
Rûz u şeb ˙âhir ider encüm ile kâhkeşân

12. Sanma gülşende hazân yapragı saçılmışdur
Âşikâr eyledi gencîne-i pinhânı zamân

13 Her dırahtı çemenüñ mâlik-i dînâr-durur
Zeri ger hâk ile eylerse ‘aceb mi yeksân

14. Zer celâcil görinür berg-i hazân dime dile
Sun‘ tâvûsı kılupdur çemen içre cevelân

15. Hıl‘at-i sebzini geydürmiş idi bâga bahâr
Etegi tolu filoriye satupdur erzân

16. Zerler itmişdi nihân hırka-i sebzinde dıraht
Lâ-cerem eskiyicek her birisi oldı ‘ıyân

17. Tıfl-ı şâhuñ başına dökdi ‘adedsüz altun
Peder-i pîr-i hazân buldı meger genc-i nihân

18. Görinen berg-i hazân sanma ‘arûs-ı şâhuñ
Levh-i zer asdı yine boynına dâmâd-ı cihân

19. Yâ habâbuñ legeni örtüsine dizmegiçün
Pûl-ı zer hâzır ider zer-ger-i bâg u bûstân

20. Her şecer serv-i hırâmânuñ olup abdâlı
Âteşîn dâg yakup cismini kılmış ‘uryân

21. Regleri n’ola ‘ıyân olsa teninde bergüñ
Zerd-rûluk anı pîr eyledi ey tâze civân

22. Bülbülüñ dûdı ki peyveste idi her şâha
Şu‘le-i âteşe tebdîl olupdur o duhân

23. Tîr-bârân idicek kavs-i kuzahdan gerdûn
Aldı her berg-i hazân üstine zerrîn kalkan

12 yapragı: bergini A.
13 - AE.
14 dime: sanma Ü3.
15 sebzini: sebz ki Ü3, sebzi ki Ü2 / bâga: şâha Ü3 /satupdur: satarsa Ü3.
16 zerler itmişdi nihân: zerlerin dikmiş idi Ü3 / eskiyicek: bâd esicek Ü5.
17 dökdi: dizdi Ü2, Ü3.
18 cihân: zamân Ü2, Ü3.
22 idi: imiş Ü3.
26 tab‘umda: dehr içre Ü3.
30 31 32 - AE / ‘âşık-ı dôst: ‘âşık-veş Ü5 / nice: nite Ü2.

24. Şâhda berg-i hazân gördi vü uçdı bülbül
Sandı ol tîr ucında anı zerrîn-peykân

25. Zer-nişân hançerini aldı elinden bîdüñ
Sokmayınca vire mi düzd-i sabâ aña emân

26. Bâġ-ı tab'umda hazân gördüñ ise olma hamûş
Eyle bu şi're ser-âġâz gel ey bülbül-i cân

27. Kâmetüm şâh-ı hazân-dîde yüzüm berg-i hazân
Odlu âhum kurımış serv yaşum âb-ı revân

28. Riştelerdür ki hazân yapragı içinde durur
Reglerümle ten-i zerdümde benüm rişte-i cân

29. Nokta-i sürh-durur berg-i hazân üstinde
Ruh-ı zerdümdeki hûn katrelere oldı 'ıyân

30. Her hazân-dîde şecer kûşe-i gülzâr içre
Dûd-ı âhum-durur ey serv-i sehî şu'le-feşân

31. Arturur nâleyi dil Emrî sarardukça yüzüm
'Andelîb itmez egerçi ki hazân irse figân

32. Nice kim 'ârız-ı ma'şûk u ruh-ı 'âşık-ı dôst
Bâġ-ı 'âlemde 'ıyân ola bahâr ile hazân

33. İrmesün dest-i hazân dâmenine serv gibi
Ol elif-kâmet ola tâze çemen içre çemân

(2) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[(1)]

1 Saldı gülşende yine seccâde-i ahdar çemen
Olmaga kâim-makâm-ı Hızr peygamber çemen

2. Kaçurup cünd-i şitâyı fârig oldı cengden
Kûşe-i gülşende şançupdur yire gönder çemen

3. Servden sancak çeküp çekdi yeşil bayraklu ceyş
Şehr-i gülzâra emîr olmış-durur beñzer çemen

---

33 - AE / irmesün: irmeye Ü5.
(2) A: Ü1: 2b, Ü2: 1b, Ü3: 1b, Ü5: 137a, S: 16 AE: 129b.
12 cünd-i: ceyş-i Ü2, Ü3, Ü5 / yire: yine Ü3.
3 bayraklu: yapraklu Ü3 haricindekiler.

4. Kondı gülzâra yine bir tûtî-i ser-sebz kim
Goncadur minkâr-ı yâkûtı zümürrüd-per çemen

5. Târem-i mînâda ʻaks-i sebze mi bitürdi yâ
Mezraʻ-i sebz-i felekde dâne-i ahter çemen

6. Safha-i bâga sabâ yazmış bahâr evsâfını
Ey sehî-kad bir elifdür bâg içinde her çemen

7. Sebze sanmañ tutdı gülzârı duhân-ı sebz-gûn
Bezm-i gülşende çü yakdı lâleden micmer çemen

8. Kan mı tutdı gonca-i hamrâyı bu dem ki tutar
Şâh-ı gülden fasd içün pîrûzeden neşter çemen

9. Serv-i bâlânuñ agaçdan düşdi çün kim sâyesi
Yeşil atlasdan gelüp saldı aña pister çemen

10. Hatt-ı dil-dâr ile ceng itmek diler var ise ger
Başına şebnemden urmış bir gümiş migfer çemen

11. Câme-i sebzini servüñ gördi pâre pâredür
Dikmege anı getürdi rişte-i ahdar çemen

12. Şâhid-i bâguñ ʻizârında temâşâ eyle kim
Zülf-i müşgîn sünbül olmışdur hat-ı ʻanber çemen

13 Şâne içün zülf-i müşg-efşânına sünbüllerüñ
Eylemiş pîrûzeden dendân-ı müstahzar çemen

14. Âb yanına gelicek suya taldıysa n'ola
Goncanuñ ʻaksin sanupdur anda laʻl-i ter çemen

15. Sebze ʻaksin sanmañuz peyk-i revân-ı âbda
Bagladı beline yeşil kınlu bir hançer çemen

---

4 5 sebze mi: sebzeyi Ü2.
6 7 8 bu: bir Ü2, Ü3.
9 10 ger: kim Ü5.
11 Câme-i servi meger kim kesdi hayyât-ı bahâr AE.
12 1314 15 16 - Ü2 / şöyle dizdi verdi çün: N¬le batdı dir gören Ü3; z¬net idüp yazdı çün AE.

16. Mısr-ı gülşende benefşe şöyle dizdi verdi çün
Hattına Fir'avn gibi jâleden gevher çemen

17. Kalsa bâg içre n'ola reftâra kâdir olmasa
Şol kadar sûzen ki serv ayagına sançar çemen

18. Su gibi sâfî dilinde her zamân okur revân
Eylemiş bu matla'ı ey sebz-hatt ezber çemen

19. Gerçi her sunuñ kenârında olur ahdar çemen
Gör bu kan ırmagını kim bitürür ahmer çemen

20. Didüm ey gül 'ârızuñda hatt-ı sebzüñ terlemiş
Didi ol gonca-dehen olur seherde ter çemen

21. Şem'-i ruhsârında beñzetmez hat-ı jengâruña
Şem'den bir nahl-bend olup biterse ger çemen

22. Hâl-i müşgînüñ ezelde dâne saçmışdur aña
Gabgabuñ sîbinde eyvâ kim henüz biter çemen

23. Dâne-i hâlüñ gam-ı sevdâsı başdan gitmeye
Bitüre hattuñ hevâsıyla sifâl-i ser çemen

24. Kâmetüñ üzre leb ü hattuñ 'acebdür togrusı
Kim görüpdür gonca açup bitüre 'ar'ar çemen

25. Safha-i gülzâra Emrîden yazar vasf-ı hatuñ
Rîsmân-ı sebz ile çekmiş-durur mıstar çemen

---

17 bâg içre: bir yirde Ü2, AE.
18 matla'ı ey sebz-hatt: matla'ı sebz-hattı Ü5.
19 sunuñ: suyuñ Ü2 / her: kim AE.
20 21 beñzetmez: beñzetmiş A .
22 saçmışdur: saçupdur Ü3, Ü5.
23 gam-ı: gamı Ü2, Ü3.
25 gülzâra: gülzâr Ü2, Ü3 / yazar: yazup Ü5.

MURABBA

Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1) I[I]

'Ayn-ı 'ömrüm benüm ol nergis-i bîmâra fedâ
Mîmi hem dâyire-i nakş-ı fem-i yâra fedâ
Râsı olsun o kemân-ebrû-yı dil-dâra fedâ
Dâl u lâm-ı dil iki turre-i tarrâra fedâ

II[II]

Mîm-i mihrüñ dehenine n'ola korsa barmak
Hâsı gibi delinüp göz göz olupdur dili çak
Sançdı râsı dahi bagruma bir egri bıçak
Dâl u lâm-ı dil iki turre-i tarrâra fedâ

III[III]

Hâ-yı hecrüñ yine iki göz ile bakdı baña
Cîmi belüme kemer bagladı nokta pul aña
Râsı hem ey kaşı yâ oldı baña kadd-i dü-tâ
Dâl u lâm-ı dil iki turre-i tarrâra fedâ

IV

Nûn-ı nâzuñ beni yâ kaşuña hem-tâ kıldı
Elifi dûd-ı dili 'ar'ar-ı bâlâ kıldı
Noktalar dâg kodı râsı kadüm râ kıldı
Dâl u lâm-ı dil iki turre-i tarrâra fedâ

V[V]

Elif-i Emrî senüñ kâmet-i dil-cûñâ fedâ
Mîmi nakş-ı femüñe yâ vü rî ebrûña fedâ
İki nokta kalur ol da iki hindûña fedâ
Dâl u lâm-ı dil iki turre-i tarrâra fedâ

---

* A: 5a, Ü1: 4a, Ü2: 8a, Ü3: 8b, Ü5: 139b, S: 3b, AE: 122a.
I râsı: râ hem Ü2, Ü3, Ü5, AE.
II hâsı: hâ A, Ü1 / dili: dil Ü2,Ü3.
III yine iki göz ile: iki göz ile yine A.
V

*MUHAMMES**

Mefâʻîlüñ Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün I

Tarîk-ı üştür-i mihnetde cismüm pâymâl eyle
Sıyup ser kâsesin yâ Rab seg-i yâra sifâl eyle
Diyârum deşt-i sevdâ yârum âhu-yı melâl eyle
Çü kılduñ zülfini Leylî beni Mecnûn-misâl eyle
Hudâyâ belki Mecnûndan dahî şûrîde-hâl eyle

II

Kişiye hôş gelürmiş alsa yâruñ okları cânın
Hayât-ı câvidân bulurmış emse lebleri kanın
Velîkîn gamzesi hışm ile dutdukda girîbânın
Ne kutlu dem-durur ol dem çeküp şemşîr-i bürrânın
harâmî gözlerüñ diye hemân kanuñ helâl eyle

III

Gerekse derd ile döñ çeşm-i dilber gibi bîmâre
Gerekse bahr-i mihnetde yaşum gibi ol âvâre
Gerek agla gerek iñle gerek düş âh ile zâre
Ten-i zerd ü nizâr ile irilmez rûy-ı dil-dâre
Anı ey dil habâb-ı eşk çarhına hilâl eyle

IV

Yüzi nüh perdedür seyr-i cemâline rızâ virmez
Yüzini gösterüp çeşm-i cihân-bîne ziyâ virmez
O gülzâr içre hergiz ʻandelîb-i zâra câ virmez
Hat-ı reyhân gibi şeb-bûy saçı bûy-ı vefâ virmez
Gerek aña sebû-yı müşg-tînetden sifâl eyle

V

Gedâ-yı bî-nevâya sayma kurı server-i ʻaklı
Eger âbâd idem dirseñ harâb it kişver-i ʻaklı
Gider dest-i cünûn ile başuñdan efser-i ʻaklı
Perîşân eyle turmasun yanundan leşker-i ʻaklı
Libâs-ı ʻârı ey Emrî seg-i dil-dâra şâl eyle

---

* Ü2: 2a.

MÜSEMMEN*

Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün I

Dîde lâle ʻârızuñçün jâle-bâr olmış-durur
Her müje hüsnüñ gülinsüz gözde hâr olmış-durur
Sîne ʻışkuñ âteşiyle pür-şerâr olmış-durur
Cân firâk-ı laʻl-i nâbuñla figâr olmış-durur
Dil hevâ-yı kâkülüñle bî-karâr olmış-durur
ʻAkl u fikrüm turrân ile târumâr olmış-durur
Ten gam-ı zülf ü hatuñla hâk-sâr olmış-durur
Üstühân-ı ser mekân-ı mûr u mâr olmış-durur

II[II]

Çarh abdâluñdur ey meh dâglar seyyâresi
Subh küşteñdür ki hûn-âlûdedür ruhsâresi
Oldı Mirrîhi sipihrüñ gamzeñüñ mekkâresi
Sîne-çâküñdür hilâl eksük degüldür yaresi
Gül helâküñdür kulaguñca-durur her pâresi
Bir leked-kûpuñ-durur sünbül ki gitmez karesi
Oldugıyçün sâgar-ı bâde lebüñ âvâresi
Bâd kabrinde habâbuñ türbe-dârı olmış-durur

III[III]

Kufl-ı yâkûtuñ dilin açup yine ol nâzenîn
Ben fakîr üftâdeye virdi niçe dürr-i semîn
Zâhir oldugı na˙arda gözlerüm ʻayne'l-yakîn
Gördi müşgîn nâfeyi bir misli yok engüşterîn
Kaddümi hâtem gibi ham kıldı ol laʻl-i nigîn
Nâfe gibi bagrumı hûn eyledi bu müşg-i çîn
Geh gam-ı kâkül gibi sevdâ-yı zülf-i ʻanberîn
ʻAyş u nûşı ben fakîrüñ zehr-i mâr olmış-durur

---

* A:4a, Ü1: 3a, Ü2: 2a, Ü3: 32b; Ü5: 138b, S: 2b.

II küşteñdür ki: küşteñ-durur S.
Eyledi Mirr¬hi hûn¬ gamzeñüñ sehhâresi S, AE / sâgar-ı bâde: bâde laʻl-i Ü5.

III müşg¬n nâfeyi: misk¬n nâfeyi Ü2, S / ˙âhir: nâ˙ır Ü5.
kıldı: itdi Ü2 / laʻl-i nig¬n: laʻli nig¬n Ü2 / bu: ol Ü5.

IV[IV]

'Aks-i kavsüñ çeşm-i hûn-bârumda ey nâvek-fiken
Zahm-ı pür-hûnumda zerrîn hançerüñ ey sîm-ten
Çâk-ı sînem ˙âhirâ hûn içre ey şemşîr-zen
Kanlu pîrâhen içinde bu dü-tâ olmış beden
La'l mir'ât içre kaşuñ 'aksi ey gonca dehen
Rûy-ı gül-gûnuñda nâhuñ zahmı ey şîrîn-sühan
Didi la'lîn câm içinde 'aks-i engüştüñ gören
Mâh-ı nevdür ki şafakdan âşikâr olmış-durur

V[V]

Kâmetüñ bâlâdur ey servüm miyânuñdur vasat
Safha-i güldür 'izâruñ leblerüñ müşgîn nukat
Levh-i dilden yuyamaz hattuñ eger olursa şat
La'lüñ üzre yazdı Kevser sûresin gûyâ galat
Kim kazıtdı ey cemâli mushafum safhañda hat
Kanına 'âşıklaruñ la'lüñ getürdi çünki hat
Bir gün ola Emrî içün diyeler ey sebz-hat
Bir hatı sebzüñ gamından dil-figâr olmış-durur

TAHMİS[*]

Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtünI

Ey zülfi tâze sünbül ey kâmeti sanevber
Ey haddi lâle vü gül ey agzı gonca-i ter
Bâg-ı cinânda yokdur sen gül-'izâra beñzer
Ey saçları şeb-i Kadr ey yüzi mâh-ı enver
Dil tıflı her gün aglar 'îd-i visâlin ister

II

Tîg-ı firâkuñ ile bu sîne pâre pâre
Sen serv-kad nigârum çün gelmedi kenâre
Gözüm yaşı 'aceb mi beñzerse cûy-bâre

IV şafakdan: şafakda Ü5.
V cemâli: cemâl-i S / Kim kazıtdı ol cemâlüñ mushafı safhında hat Ü5 / 'âşıklaruñ: 'ışk ehlinüñ Ü5.
gamından dil-figâr: gamıyla ol gubâr Ü.
* A: 6a. Bu tahmisin aynı dönemde yaşamış olan meşhur Baki dışında aynı mahlaslı bir diªer şair için yazılmış olması muhtemeldir.
*. A: 4a, Ü1: 3a, Ü2; 2a, Ü5: 138b, S: 2b.

Bir kerre görmek ile dil virdüm ol nigâre
Bir kez dahi görürsem cân virmegüm mukarrer

III

Mihr-i ruhuñla ey meh sînemde her dem âteş
Zülfüñe bend olaldan oldı göñül müşevveş
Bu hüsn-i bî-na`îrüñ evvelden eyleyen nakş
Cân virmek içün itmiş la'l-i lebüñi cân-bahş
Cânumı almag-içün müjgânlaruñı hançer

IV

Derd ü firâkuñ ile kaldum gam u elemde
Safâ muhâl olupdur gülmek baña bu demde
Yazdukda kanlar aglar derd-i dilüm kalemde
Lâyık mıdur kalam ben her dem `alâm-ı gamda
Ola cemâlüñ ey meh günden dahi münevver

V

Çokdan görinmez oldı gün yüzi yâr-ı cânuñ
Eflâke irse tañ mı Emrî senüñ figânuñ
Terk eyleyüp be-külli sevdâların cihânuñ
Şol deñlü meyli vardur Bâkî lebine k'anuñ
Gûyâ ki teşne-diller âb-ı zülâli ister

*TAHMİS **

Gazel-i Nişanî Tahmîs-i Emrî

Mefâ'îlüñ Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlünI[I]

Görindi lutf-ı rûy-ı yâr mir'ât-ı semenlerde
Zuhûr itdi hırâm-ı kadd-i dilber nârvenlerde
Oturma merdüm-i çeşmüm gibi beytü'l-hazenlerde
Bahâr irdi safâ kesb idicek demdür çemenlerde
Husûsâ böyle yanuñca ola sîmîn bedenler de

* Ü1: 4a; Ü2:2a; Ü5: 140a

I oturma: uyıma Ü5.
Husûsâ salına yanuñca serv-i s¬m tenler de Ü2.

II[II]

Gam u guşsa dilâ cân-ı ‘azîze gerçi düşmendür
Eger ceng itmek isterseñ siper gül tîg sûsendür
Habâbı migfer ü mey pehlevân-ı merdüm-efkendür
Zebûn olma ne zen-i gam şerâb iç devr-i gülşendür
Kavî himmet gerekdür bu cihân içre erenlerde

III[III]

Kaçan vasl olsa bir mahbûba dir dir ditremek hûyı
Girer araya kucdurmaz kabâ ol sîm-pehlûyı
Kohulayup yatur her gice bir cism-i semen-bûyı
Sarılur her gül-endâma çeker pehlûya meh-rûyı
Ne hâletler nezâketler komış hak pîrehenlerde

IV[IV]

Gamuñdan bâd-ı âhumdan harâba vardı kasr-ı ten
Gam-âbâd-ı firâk ise degüldür kûşe-i me’men
Cemâlüñsüz pür âteşden görinür çeşme-i gülşen
Siyeh kâküllerinden gayrı yokdur göñlüme mesken
Ne müşkildür kişi cânâ garîb olmak vatanlarda

V[V]

Helâk olmış-durur el uzadanlar mâr-ı zülfine
Niçe Mansûr asılmışdur sebebsüz dâr-ı zülfine
Miyân-beste niçe zühd ehli var zünnâr-ı zülfine
Kayurmaz ey göñül bend olduñ ise târ-ı zülfine
Sınuk diller hezârân bagludur her bir şikenlerde

VI[VI]

Çün Emrî ol meh-i nâ-mihribân bî-‘ahd dilberdür
Vişâlin va‘de eylerse yine hicrân mukarrerdür
Anuñçün dir bu beyti ol ki Hüsrev aña çâkerdür
Firâkuñla Nişânî hastañuñ hâli mükedderdür
Visâlün va‘de itmişdüñ be hey ˙âlim geçenlerde

II Senüñçün ceng ider gülşen siper gül t¬g sûsendür Ü2.
III kabâ ol: kabâya Ü2, Ü5.
cism-i semen-bûyı: servi-semen-bûyı Ü2.
IV -Ü2.
V kayurmaz: kayurma Ü5.
VI hastenüñ: bendenüñ Ü2 / ˙âlim: âfet S.

MÜSTEZÂD*

Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün
Mef'ûlü Fe'ûlün [1.]

1. Gitseñ seher arduña senüñ şems uyardı
   Seyr itmege bâgı

2. Bir gice anuñçün meh-i nev üstine vardı
   Destinde bıçagı

3. 'Âşık geçinür saña kulakdan gül-i ra'nâ
   Görmez misin ey serv

4. Kaftanını yaşı boyadı beñzi sarardı
   Hem sînede dâgı

5. Ben küşte-i 'ışkam baña kurşuñluca türbe
   Bu kubbe-i nîl-gûn

6. Hurşîd kamer ile gelüp ey meh uyardı
   Üstümde çerâgı

[7.] Tükrügini agzında dişi üstine aldı
   Sandum o şeker-leb

8. Bir hokkada ma'cûnı şerâb ile kardı
   Dür-dâne ufagı

9. Humret ruh-ı beyzâda şafakdan degül Emrî
   Ol mâhuñ ucından

10. Hançerle hilâl urdı anuñ başını yardı
    Kan oldı yanagı

---

* A: 6b, Ü1: 4b, Ü2: 2b, Ü3: 94b, Ü5: 140a, S: 4b, AE: 124a.

1 senüñ: düşüp AE.

4 Görmez misin ey serv bozardı yanagı Beñzi sarardı Ü1 / Bozardı yanagı Ü2, Kızardı yanagı Ü3.

GAZELLER

ELİF

(1) **Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)**

1. Gam mektebinde kaddüñi yâd eylesem n'ola
Ey serv çün elifdür okımaga ibtidâ

2. Hatt-ı lebini sanma anuñ lâm-ı la‘ldür
Fem dime nokta-i leb-i cân-bahşdur dilâ

3. Mihr ü vefâyı hattına ta‘lîk ider o mâh
Âyîn-i cevri nesh kılup eylemez vefâ

4. Kaşuñ gamı hilâli za‘îf itdi şöyle kim
Cisminde görinür eyegüsi kadi dü-tâ

5. Kûyuñda hâne yapmaga isterse ‘ankebût
Cism-i nizâr-ı Emrîyi itsün sütûn aña

(2) **Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)**

1. La‘lîn tabakla ‘arz-ı zer eylerse gül saña
Başında pâreler tabakın hışm idüp sabâ

2. Engüşti ile nâhunı bir sîm destelü
Âyînedür ki anda görinür dile safâ

3. Zülf içre gabgabuñda görinen beñüñ midür
Yâ beyzadan çıkardı başın beçce-i hümâ

4. Bârân-ı eşküm eyledi ter serdügi budur
Miskî kabâsını güneşe zülf-i müşg-sâ

---

(1) A: 7a, Ü1: 5a, Ü2: 3b, Ü3: 4b, Ü5: 140a, S: 5a, AE: 71a
1 okımaga: okınmaga Ü3.
2 3 4 görinür eyegüsi : eyegüsi görinür AE.
5 Alsun ten-i nizârumı itsün sütûn aña Ü3,Ü4,Ü5.
(2) A: 7a, Ü1: 5a, Ü2: 3b, Ü3: 3b, Ü5: 142a, S: 5a, AE: 71b.
1 2 s¬m: ‘âc Ü2, Ü3, Ü5, AE / safâ: ziyâ Ü2, Ü3.
3 çıkardı başın: başın çıkardı Ü5.
4 zülf-i: hatt-ı AE.

5. Emrî mu'attar eylemege cân dimâgını
Bir top benefşedür zekan-ı pür-hatuñ aña

(3) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Çeşm-i nücûma kühl içün ey serv-i meh-likâ
Her gün izüñ tozın çıkarur göklere sabâ

2. Gerçi anuñ işigine vardı yaşum velî
İrkildi turdı idemedi 'arz-ı mâcerâ

3. Bir yire gelmedük n'idem iki elif gibi
Ol nâz içinde aldı beni altına belâ

4. Sultân-ı 'ışk elinde kızıl tozlu yaydur
Yanuk bagırlu kana boyanmış kad-i dü-tâ

5. Tebhâleler çıkardı lebinde degül nücûm
Âhum sadâsı çarhı beliñletdi Emriyâ

(4) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Rûy-ı münîrüñ ol güneşüñ nûrıdur k'aña
Ol kaşlaruñ birisi olur nûn u biri râ

2. Pîşânî-i münevverüñ ey meh kamer-durur
Zeylinde râsıdur anuñ ol ebrû-yı dü-tâ

3. Gördi gamında derd-i serüm dîde-i sefîd
Penbeyle rûyum üzre gül-âb akıdur dilâ

4. Girdâb-ı gamdan eyledi dil zevrakın halâs
Hızr irdi hatt-ı sebz-i ruh-ı dil-rübâ aña

---

5 (3) A: 7b, Ü1: 5b, Ü2: 3a, Ü3: 6a, Ü4: 59b, Ü5: 142b, S: 5b, AE: 70b.
1 2 anuñ: o şâh Ü3, AE / idemedi: eylemedi S.
3 altına: üstüne Ü3. [Elif, muamma terminolojisine göre belâ kelimesinin "altında" (=sonunda) bulundu[a]undan bu farkın yanlış olması lazımdır.]
4 yaydur: yâ-durur Ü5.
5 (4) A: 7b, Ü1: 5a, Ü3: 8a, S: 5b, AE: 71a.
1 Ol iki kaşlaruñ biri nûn oldı biri râ Ü3, A / mün¬rüñ: mün¬ri AE / k'aña: aña Ü1, Ü2, Ü3, S, AE.
2 zeylinde: dilinde Ü3.
3 4

5. Dün zülf-i yârı Emrî öpüp başına komış
Dîvânedür eliyle alur başına belâ

(5) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[(1)]

1. Ger tokınursa pîrehen ey sîm-ten saña
Cân riştesi yiter arış argaç dahi aña

2. Agyâr iderse kulıñı takrîb ile nifâk
Dûr eyleme efendi ko gelsün yakın saña

3. Şeb içre reh-nümûn olur reh-revâna necm
Hâlün hayâli hecrde rehber yiter baña

4. Dür dişlerüñ gamında görüp yaşum encümin
Pervîn gehî düşer gama gâhî kalur taña

5. Meydân-ı gamda cânı çıkışurdı âh ile
Olaydı sen şehüñ na˙arı Emrîden yaña

(6) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[(1)]

1. Kaddüñ gamıyla çünki vücûdum tebâh ola
Kabrümde serv-i sebz yeşil dûd-ı âh ola

2. Çek tîguñ ile sîneme ey serv-kad elif
Tâ mülk-i câna gelmege tîrüñe râh ola

3. Mîm-i dehânuñı göricek âh idüp didüm
Bu serv-i gül-'izâr 'aceb nice mâh ola

4. Gam dâgı sînem üzre saña âyîne tutar
Ol suhte-dil umar ki aña bir nigâh ola

---

5 (5) A: 8a, Ü1: 5b, Ü3: 7b, S: 5b, AE: 71a.
1 2 3 -Ü3, AE.
4 5 (6) A: 8a, Ü1: 6b, Ü4: 63a, Ü5: 141a, S: 6a.
1 serv-i sebz: tâze serv Ü4, Ü5.
2 serv-kad: kaşı yâ Ü5.
3 4 5 (7) A: 8b, Ü1: 6a, Ü4: 61b, Ü5: 141b-192b, S: 6a, AE: 71a.

5. Hindû-yı hâl ʻârız-ı dilberde Emriyâ
ʻUryân yatur güneşde ne tañ ger siyâh ola

(7) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün[(1)]

1. Gizlendi kaldı ebr-i siyâh içre mîm ü hâ
Meh safhasında müşg ile yazduñ çü hâ vü tâ

2. Hatt-ı siyâh haddüñi kuşatdugın görüp
Yılan kuşandı reşkden ol zâ vü lâm u fâ

3. Zülf ü ruhuña sünbül ü gülzâr beñzemez
Ey gül-ʻizâr goncada yokdur bu lâm u bâ

4. Leb açdı kâmet ü dehen ü kaşlaruñ göñül
Vasf eyledi didi elif ü mîm ü râ vü yâ

5. Emrî n'ider zemâneyi sensüz fedâ ider
Çeşm-i dehân u kaşuñ içün ʻayn u mîm u râ

(8) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[(1)]

1. Nakd-i eşküm gördi ol pîr olası sögdi baña
Bu meseldür kim erenler nakde kılmışdur duʻâ

2. Didiler başuñ yarar ol yâr-ı sengîn-dil sakın
Başumı teklîf idüp didüm ki yararsa n'ola

3. Baglayayım zülfi zencîrine dil-dâruñ seni
Egleyeyin ey dil-i dîvâne bu bendi saña

4. Ey kaşı yâ tayanup mülk-i fenâya gitmege
Cânuma tîrüñ-durur ucı demürlü bir ʻasâ

5. Yansa âteş-dân-ı kalbinde gam-ı ʻışk ʻâteşi
Murg başı üzre Mecnûnuñ yapar mıydı yuva

---

1 safhasında: safhasına AE / yazduñ: yazdı AE / hâ: h¬... Ü4 (Bu gazel Ü4'de ye kafiyesindedir).
2 hatt-ı: -A, Ü1 / siyâh: ʻizâr Ü5.
3 Zülf-i nigâra sünbül-i bâg olımaz na˙¬r Ü1, Ü4... şeb¬h AE / Zülf ü ruhuña sünbül-i pür-tâb beñzemez Ü5.
4 leb: bâl: S / göñül: görüp Ü1, Ü4, Ü5.
5 kaşuñ içün: kaşlaruña Ü4,Ü5.
(8) A: 8b, Ü1: 6b, Ü2: 2b, Ü3: 6b, Ü4: 54a, Ü5: 140b, S: 6b, AE: 70a
1 nakd-i eşküm: eşk-i çeşmüm Ü2, Ü3 / kılmışdur: eylerler Ü1, Ü2, Ü5, S / gördi: görüp S.
2 3 bu bendi: bendi ben Ü3, Ü4.
4 5 Ü2.

6. Çeşm ü ruhsârına öykünse n'ola nergisle gül
Anlaruñ yüzin gözin açmışdur ey Emrî sabâ

(9) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Cânı tursun hâne-i cism içre dirsin dâyimâ
Yâ ne cân ile varursın kûy-ı cânândan yana

2. Bâg-ı dilde dik nihâlin tîrümüñ didi didim
Çokdan ol göñlümde bitmişdür benüm ey kaşı yâ

3. La‘li vardur hâtemüñ agzuñ misâli yog dimem
La‘l-i cân-bahşuñ gibi ammâ degüldür cân-fezâ

4. Şöyle gözler hâtırın âyînenüñ ‘aks-i nigâr
K'aña görinmezse yâr ol dahi görinmez aña

5. Kûy-ı yâra vardugıyçün baş kodı ayagına
Sanma derd ü mihnet itdi kaddin Emrînüñ dü-tâ

(10) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Meh disem bakup yüzüñe tañ mı olmışdur aña
Çün dehânuñla iki sûrâh bînüñ mîm ü hâ

2. Öykünüp hâk-i reh-i yâra beni aglatmasun
Gözi yaşın almasun ben mübtelânuñ tûtiyâ

3. Bir kalem barmaklu âfetdür kamış okuñ senüñ
Öldüri yazdı beni bir niçe kez ey kaşı yâ

4. Zülfi el uzunlıgın eyler anuñçün ey göñül
Mühri altında tutar la‘lin dehân-ı dil-rübâ

---

6 Anlaruñ Emr¬ yüzin açmışdur bâd-ı sabâ Ü4, Anlaruñ ey Emr¬ açmış-durur yüzin bâd-ı sabâ Ü3.
(9) A: 70a, Ü1: 6b, Ü3: 6b, Ü5: 141b. S: 6b, AE: 70a
1 Cânı dirsin hâne-i cism içre tursun dâima Ü3, Ü5 / cânı: cân AE.
2 3 misâli: makâli Ü3, Ü5 / la‘li: la‘l Ü5.
4 5 kaddin Emr¬nüñ: Emr¬nüñ kaddin Ü5.
(10) A: 9a, Ü1: 6b, Ü3: 7a, Ü5: 140b. S: 7a.
1 2 3 4 mühri: mühr Ü3 / la‘lin: la‘l-i A.

5. Bagruma basdum didüñ peykân-ı tîr-i dilberi
Yüregüñde var eger kim su degülse Emriyâ

(11) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Kara pûş olup kararmasun mı zülf-i müşg-sâ
Uydı ulaşdı yine dûd-ı siyâh-ı âh aña

2. Gonca laʻlîn hokka sîmîn mühreler dir jâleler
Oynadur gül meclisinde hokka-bâz olmış sabâ

3. Şol sözüñ kim müddeʻî ucında gamzeñ yâd ider
Ey kemân-ebrû o söz demrenlü bir okdur baña

4. Şâh-ı gül ucındagı goncayla sahn-ı bâgda
Bülbülüñ zaʻfın görüp itmiş bir ejder-ser ʻasâ

5. Murg-ı cânı al kebâb it dime çeşm-i mestine
Gam ocagında sözüñ bişür de söyle Emriyâ

(12) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Tîr-i dil-dûzuñ çekince sîneye ey kaşı yâ
Bî-gümân bu kâmetüm olur kemân gibi dü-tâ

2. Alnuñ ile kaşuñuñ cevri çekilmez katıdur
Turdugıyla gerçi kim nerm olmada gâyetde yâ

3. Mihrden çün mâh-ı tâbân zerd olur ey gonca-leb
Reng-i rûyum ʻışk sûzından sarardıysa n'ola

4. Âyine gösterdi ʻaks-i hatt-ı sebzin tûtîye
Söylesün dîvânını her gâh kendünden yaña

---

5 didüñ: didüm Ü5 / kim: ki Ü3, Ü5.
(11) A: 9b, Ü1: 7b, Ü3: 7a, S: 7a, AE: 70a.
1 müşg-sâ: müşg-bâr Ü3.
3 ucında: soñında Ü3 / ider: ide Ü3.
4 5 (12) A: 9b, Ü1: 7b, Ü2: 3b, Ü3: 4b, Ü4: 57b, Ü5: 142a, S: 7a.
1 olur: oldı Ü3, Ü4 / s¬neye: s¬neme Ü3.
2 alnuñ: zülfüñ Ü5 / ile: üzre Ü4.
3 Çünki mehtâb mihrden zerd olur ey gonca-leb Ü2, Ü3, Ü4 / sarardıysa: sararsa ger Ü1, saru olsa Ü5 / ʻışk sûzından: sûz-ı mihrümden Ü4.
4 5 - A, Ü1.

5. Gülşen-i hüsn-i nigârı sakınup nâ-ehlden
Bâgbân-ı hattı çekdi hârdan havlı aña

6. Şâhsâr üzre sararmış bir hazân yapragıdur
Kâmetüm üstindeki ruhsâr-ı zerdüm Emriyâ

(13) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Degdügine cümle hüsn esbâbı Yûsufdan saña
hüccet ol hat iki ruhsâr iki şâhiddür aña

2. Encüme vasf itdi meh hâl-i ruhuñ evsâfını
hayrete batdı niçesi niçesi kaldı taña

3. Ruhlaruñdan şark-ı hüsn içre seher olup hacîl
Başın alup kaçdı mihr ü mâh magribden yaña

4. Hâl-ı haddüñ Mısra sultân oldı bir Hindû gibi
Var ise zülfüñ hümâsı sâye salmışdur aña

5. Dime ʻuşşâk içre yâra bir sözüñe degmedük
Ey rakîb erbâb-ı dil yanında söz degmez saña

6 Emriyâ Mecnûnı bir nakkâş tasvîr eylemiş
Gördüm anı ger zaʻîf olaydı beñzerdi baña

(14) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Şarkdan gelmiş kul olmışdur meh-i tâbân aña
Tavk-ı sîmîn-hâleyi taksa ne tañ devrân aña

2. Lâle-i kabrüm kızardı sûz-ı sînemde benüm
Her seher ki jâleler olmasa âb-efşân aña

3. Kâr-ı Ferhâdı görüp ey Hüsrev-i şîrîn-zebân
Kaldı tîşe agzına barmak sokup hayrân aña

---

(13) A: 10a, Ü1: 7a, Ü2: 2b, Ü3: 5a, Ü4: 68a, Ü5: 142b, S: 7b, AE: 70a.
1 2 vasf: şerh Ü4 .
3 Ol iki ruhsâr-ı z¬bâdan olup cânâ hac¬l Ü2, Ü3, Ü4, Ü5 / kaçdı: gitdi Ü5 / üzre: içre A.
4 gibi: iken Ü1, Ü4 / haddüñ: hattuñ Ü3 / bir Hindû gibi: ey Yûsuf-cemâl Ü2, Ü3.
5 - Ü2, Ü3, Ü4, Ü5.
6(14) A: 10a, Ü1: 7b, Ü2: 2b, Ü3: 8a, Ü4: 64b, Ü5: 141b, S: 7b, AE: 71b.
1 ne tañ: n'ola ger Ü2, Ü3.
2 -Ü2, Ü3, Ü4, Ü5, AE / s¬nemde: s¬nemden S.
3 -AE / ş¬r¬n-zebân: ş¬r¬n-dehen: Ü1, Ü2, Ü5, S.

4. Göricek kaşuñ hamın barmak ısırdı mâh-ı nev
Ey hilâl-ebrû şafak sanma bulaşdı kan aña

5. Tende her zahmum benüm bir dîde-i hûn-bârdur
Çevresinde oklaruñ ey kaşı yâ müjgân aña

6. Ey kemân-ebrû okından cân nice bulsun halâs
Yıldırım gibi irür tîrüñle ol peykân aña

7. Göz terâzûsıyla vezn olmaz sirişküm dirhemi
Eyle ey hâce sipihri keffe-i mîzân aña

8. Kimse görmez merdüm-i çeşmüm güle bakdugını
'Ârızuñ 'arz eylemezseñ ey gül-i handân aña

9. Tîg-i müjgânuña sordı çeşm-i Emrî tâ ola
Ruhlaruñdan gayrıdan kat'-ı na˙ar âsân aña

(15) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Gam çeker göñlüm gözümdür keffe-i mîzân aña
Sîmden dirhemler oldı eşk-i dür-efşân aña

2. Jeng sanma tîr-i hûn-rîzüñden ey kaşı kemân
Yüzüme sürdükde gözümden bulaşdı kan aña

3. Subha dek yansa 'aceb mi şem' sançılmış-durur
Âh-ı dil-sûzum okından âteşîn peykân aña

4. Hâk olan bî-dil öperken ayaguñ topragını
Kebkebüñ yiri degül urmış-durur dendân aña

5. Mihri kim teşbîh ider cânâ gül-i ruhsâruña
Yaraşurdı hâl-i zerd olsa meh-i tâbân aña

---

4 - AE / Ey hilâl-ebrû: Görinen sürh-ı şafak Ü5.
5 d¬de-i hûn-bârdur: kırmızı d¬nârdur Ü2.
6 - Ü4, Ü5 / irür: iner Ü2.
7 - Ü4.
8 -Ü2, Ü3, Ü4, Ü5, AE.
9 müjgânuña: müjgânın Ü1, Ü4, Ü5.
(15) A: 71b, Ü1: 7b, Ü2: 3a, Ü3: 5b, Ü5: 141a. S: 8a, AE: 71b.
1 oldı: itdi Ü2, itmiş Ü3.
2 - AE / bulaşdı: bulaşmış Ü3 / gözüme: çeşmümden Ü5.
3 - AE / subha dek: cümleten Ü2, Ü3, Ü5 / şem': ş¬şe Ü2 / âteş¬n: dilberâ Ü3.
4 - AE / yiri: nakşı Ü3.
5 - AE.

6 Gabgab-ı dil-dâruñ olmasaydı ser-gerdânı top
Kec na˙arla bakmaz idi gâlibâ çevgân aña

7. Emrî-i dil-haste derdüñle za'îf olmış-durur
Hôşça tutsun teb ecel irgürmesün hicrân aña

(16) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[(1)]

1. Şeh-süvâr-ı 'ışkam âhum dûdıdur çevgân baña
Çarh meydân gûy-ı sîmîndür meh-i tâbân baña

2. Kasduma nâvek ki atar ol kemân-ebrû olur
hâlümi görüp ırakdan ney gibi nâlân baña

3. Görinen encüm degül dendânlarıdur şöyle kim
Her gice giryem görüp bu çarh olur handân baña

4. Derd okı peykânlarından cânuma geçdi benüm
Cânumı al ey ecel tek eyle bir dermân baña

5. Nice gam-nâk olmayam Emrî o mâhuñ 'ârızı
Kendü hattı ile yazmış nâme-i hicrân baña

(17) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[(1)]

1. Cûy-ı eşk oldı revân ol kadd-i mevzûñdan yaña
Gitdi gelmez bir dahi bu çeşm-i pür-hûndan yaña

2. Gark olupdur başdan ayaga varınca kan dere
Bir na˙ar kıl hüsrevâ bu eşk-i gülgûndan yaña

3. Ser-keş olsa merkad-i Leylîdeki serv-i bülend
Bâd anı tahrîk idermiş kabr-i Mecnûndan yaña

---

6 - AE / kec: kej Ü2, Ü5 / gabgab-ı dildâruñ olmasaydı: gabgab-ı dildâr içün olmasa Ü3, Ü5.
(16) A: 11a, Ü1: 8a, Ü2: 2a, Ü3: 4a, Ü5: 141b, S: 8a, AE: 72a.
1 gûy-ı: tôp-ı Ü5.
2 atar ol kemân-ebrû olur: ol kaşı kemân atar olur Ü2, Ü3, Ü5 / ol: ey AE / görüp: gören S.
3 şöyle: öyle Ü3, Ü5 / bu çarh olur handân baña: bu çarh handândur baña S.
4 5 o mâhuñ: nigâruñ Ü2, Ü3, Ü5 / hattı ile yazmış: hattıyla yazılmış A.
(17) A: 11a, Ü1: 8a, Ü2: 3a, Ü3: 6a, Ü5: 143b, S: 86, AE: 72a.
1 kadd-i mevzûndan: serv-i dil-cûñdan Ü2.
2 3 Leyl¬deki serv-i bülendi: Leyl¬de serv-i ser -bülend Ü3.

4. Tıfl-ı eşküm çihre-i zerd üstine oldı revân
Tâli'üm gör ol bed-ahter akdı altundan yaña

5. Şa'şa'a sanma güneş zencîr-i zer takmış çeker
Âhumuñ ejderlerin ey Emrî gerdûndan yaña

(18) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Dil düşüp fürkate eyler hat-ı dil-dârı recâ
Ecelin ister o kim ola giriftâr-ı belâ

2. Râ sanur pîrehen içinde görenler tenümi
Eyleyelden beni ebrû-yı hamuñ fikri dü-tâ

3. Teng olur sîne dile gamzesi fikri gelicek
hak dimişler ki izâ câ'e kazâ dâka fezâ

4. Pendi gûş eylemeyüp gûşuña öykündi meger
Ki kulagın eline virdi gülüñ bâd-ı sabâ

5. 'Aksine sâyesine hâlümi Emrî dir idüm
Anları görimezin yârdan ammâ ki cüdâ

(19) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Beline hançer-i zer takmış o serv-i bâlâ
Âb-ı zerle yazılupdur sanasın servde râ

2. Dökilen jâle degül la'l-i lebüñ vasfın ider
Agzı suyın akıdur goncaların bâd-ı sabâ

3. Varak-ı çeşmüme nûr âyetini yazdı ruhuñ
Merdümüm nokta vü kirpüklerüm i'râb aña

---

4 oldı: irdi Ü3 / akdı: oldı Ü5.
5 çeker: yider Ü2, Ü3.
(18) A: 11b, Ü1: 8b, Ü2: 3a, Ü3: 5a, Ü5: 140b, S: 9a, AE: 71a
1 2 tenümi: tenümüz A .
4 pendi: pend AE.
5 (19) A: 11b, Ü1: 8b, Ü2: 2b, Ü3: 5a, Ü4: 62a, Ü5: 143b, S: 9a, AE: 70b.
1 2 ider: idüp Ü1, AE / vasfın idüp: vasf idüben Ü3, Ü4.
3 4 d¬nüm: mushaf Ü3, Meryem Ü2, Ü5 / imiş: oldı Ü5 / d¬ni: yüzi Ü5.

4. Zülf-i kâfir hat-ı ruhsâruña dînüm dir imiş
Küfri ezber okur imiş yine ol dîni kara

5. Jeng olur dûd-ı dilümden benüm âyîne-i mihr
Meh-i nev mıskaladur tâ ki seher ura cilâ

6 Âh-ı serdi komadı kasr-ı hayât içre huzûr
Emrî-i haste yirin zîr-i zemîn itse n'ola

(20) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'lâtün Fe'ilün(1)

1. N'ola dirsem lebüñe şevkumı ben zerd-i dü-tâ
Dir çü keyfiyyetini hazret-i Lokmâna giyâ

2. Öldürüp 'âşıkını kana sokardı elini
Âl idüp tutmasa ger dest-i nigârı hınnâ

3. Kaşuña hôş görünem mâyil ola baña diyü
Kendüde mühr-i Süleymân götürür her tugrâ

4. Câh-ı 'ışkuñda dilüñ âh ile vâhı artar
Mansıb ehlinde olur pâdişehüm bâd-ı hevâ

5. Çarha didüm ki nigûn-ser nite düşdüñ didi kim
Emrî-i 'âşıkuñ âhı yili tokındı baña

(21) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Da bu yitmez mi kadüm dâl elif elde 'asâ
Kâmeti üzre salar zülf olur ol da bir dâ

2. Zülf ü kadd ü fem ü çeşm ü kaşuñı bîniñle
Dil görüp dâm-ı 'anâ didi vü cân dâ ma'anâ

3. Râ kaşuñda güzelüm sad gözüñ nakşıñı gel
Baña göster dimiş idüm hele gösterdi rızâ

---

5 Ü5.
6 - Ü2, Ü3, Ü4, Ü5 .
(20) A: 12a, Ü1: 8a, Ü3: 7b, Ü4: 62a, Ü5: 141b, S: 9a, AE: 70b.
1 zerd-i: zerd ü Ü3, S / şevkumı: derdümi AE.
3 4 dilüñ: senüñ Ü5.
5 (21) A: 12a, Ü1: 8b, Ü3: 7b, S: 9b, AE: 70b.
1 da: dâl S / dâl: dâl u S / ol da bir: ol dagı Ü3 .
2
4 5 vü: hem Ü3

4. Dil görüp zülf ü fem ü çeşmüñi bînüñle didi
hamdü lillâh sizi bir arada gördüm cem'â

5. Göster Emrî kuluña zülf ile çeşm ü kadüñi
K'anları vasf ide vü eyleye sen şâha du'â

(22) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Kılma gözden ruh u la'li ey yüzi meh-tâb cüdâ
Tolmaya dîde-i ter hûn cüdâ âb cüdâ

2. Reşk idüp eşküme boyadı kızıl kana yüzin
Sanemâ la'l cüdâ lâle-i sîr-âb cüdâ

3. Çarhı tokuz tolanur hüsnüñe hem-tâ görimez
Dün ü gün mâh cüdâ mihr-i cihân-tâb cüdâ

4. hasedinden ham-ı ebrûña iki bükildi
Mâh-ı yek-rûze cüdâ ey perî mihrâb cüdâ

5. Gördi mevc urdugını çünki bu kanlu yaşumuñ
Acıdı bahr cüdâ Emrî mey-i nâb cüdâ

(23) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Cefâya yüz tutup niçün sen ey mihr-i cihân-ârâ
İdersin pençe-i hurşîdi maglûb-ı yed-i beyzâ

2. Diline hâr-ı şâh-ı verd-i 'ışkından diken batmış
Yirinden kan çıkupdur sanmañ açıldı gül-i hamrâ

3. Gilümden devr eli kûze idüp su içse yâr andan
Lebinden yâr cân virüp diyem ey bî-vefâ sahhâ

4. Başından akça yagdı dîdemüñ kûy-ı mahabbetde
Görüp ol tıfl-ı şûhı Türk-i çeşmüm didi kim yagmâ

---

(22) A: 12a, Ü1: 9a, Ü2: 3b, Ü3: 5b, Ü4: 51b, Ü5: 143b, S: 9b.
1 tolmaya: olmaya S.
2 yüzin: tenin Ü3, Ü4, Ü5.
3 görimez: bulımaz Ü3, Ü5.
4 yek-rûze: yek-rûz Ü4.
5 Gözde mevc urdugını gördi bu kanlu yaşumuñ Ü3, Ü5.
(23) A: 12b, Ü1: 9a, Ü3: 8b, Ü4: 63b, Ü5: 141a, S: 10a, AE: 69b.
1 2 şâh-ı verd-i 'ışkından: verd-i 'ışkdan şâhuñ Ü1, S / hamrâ: ra'nâ Ü 1.
3 yâr: tâze Ü1, S / virüp: bulup Ü1, S.
4 5 (24) A: 12b, Ü1: 9b, Ü2: 3a, Ü3: 4a, Ü5: 144a, S: 10a, A: 69b

5. Bıñarı dîde-i giryânumuñ ser-çeşmedür Emrî
Ki andan bir tamar Nîl ü Furât ü bir tamar deryâ

(24) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Eger küşteñ mezârı lâlesin bulsa ide havrâ
Ruhına bergini gül-gûne dâgın hâl-i 'anber-sâ

2. Dehânuñda zebânuñ gibi olmaz âşiyân itse
Şeker tenginde tûtî gonca içre bülbül-i gûyâ

3. Hatuñla gabgabuñ bir sîb-i miskîdür ki hâl añda
İdüpdür san'at ile bir çekirdek misk-i ter peydâ

4. Dehânuñda leb-i cân-bahşuña rûhum odur dirdüm
Eger kûy-ı 'ademde itmiş olsa menzilin '¡sâ

5. Sirişküm katresi bir gevher-i nâyâb idi Emrî
Tecellî eyledi bizzât aña yâr oldı bir deryâ

(25) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Dehânı gâib olmış hatt-ı sebz-i yârda gûyâ
Yitürmiş sebze-zâr-ı cennet içre hâtemin havrâ

2. Femüñ bir zerre-i nâçîz idi hurşîd-i rûyuñda
Lebüñ âb-ı hayâtından bulup cân oldı ol gûyâ

3. Mesîhâ mürde ihyâ eylediyse la'lüñüñ rûhum
Olur bir ol dimesiyle dehânuñ yog-iken peydâ

4. Gül açar her ten-i hâkîde gerçi gülbün-i tîrüñ
Velî hâk-i ten-i zerdümde açdugı olur ra'nâ

5. Garîk-ı eşk-i pür-mevc oldugı añılsuñ Emrînüñ
Mezârı örtüsin eyleñ anuñ ter mâ'î bir hârâ

---

1 2 gûyâ: şeydâ Ü5.
3 4 5 gevher-i nâyâb: gevher-i s¬r-âb AE / eyledi: eyleyicek AE.
(25) A: 13a, Ü1: 9b, Ü2: 3a, Ü3: 3a, Ü5: 141b, S: 10b, AE: 131a
1 dehânı: dehânuñ AE.
2 3 4 vel¬: dil-i Ü2.
5 añılsuñ Emr¬nüñ: añlatsun ey Emr¬ Ü3; añlansun Emr¬nüñ Ü2; añlatsun Emr¬nüñ Ü5, AE / hârâ: kemhâ Ü5.

(26) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[(1)]

1. Zebânuñ mı dehânuñda yâ berg-i lâle-i hamrâ
Düşüp âb-ı hayâtuñ havzına olmış-durur gûyâ

2. Cebîn u ‘ârız u la‘l u dehân u çeşm ü ebrûda
Saña beñzer güzel ancak yine ‘aksin-durur cânâ

3. habâb-ı mey niçün şişüp kabarmasuñ ki bezmüñde
İder bâd-ı hevâdan günde bir la‘l efseri peydâ

4. Şeker dimiş leb-i şîrîn-i yâra söz kaçırmışdur
Sözinüñ kanda gitdügini bilmez tûti-i gûyâ

5. Şerâb ile dem ü lahm olduk Emrî şöyle kim ölsek
Ten-i hâkî olur dürd ü dem-i sâfî mey-i hamrâ

(27) Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün[(1)]

1. Ey gayret-i hûr eyleyesin diyü temâşâ
Cennetde dikilmiş tepesi üstine tûbâ

2. Hey ne kara göñüllü o zülfüñ dil-i ‘uşşâk
Bir târına asılsa kılı kımramaz aslâ

3. Bînüñ elifi üzre iki çeşm bi-‘aynih
Bir şâhda asılmış iki nergis-i şehlâ

4. Sôfî ne sorar mey-gedenüñ âb u hevâsın
Hızr âbı biri birisi enfâs-ı Mesîhâ

5. Mâh-ı neve bir al ile reng eylemek ister
Emrî o püser kim urur engüştine hınnâ

---

(26) A: 13a, Ü1: 9b, S: 10b, AE: 70a.
2 çeşm ü ebrûdâ: çeşm-i ebrûdur Ü1, Ü3.
3 4 5 mey: mül AE.
(27) A: 13b, Ü1: 10a, Ü2: 3a, Ü3: 3a, Ü5: 142b, S: 10b, AE: 70a.
1 2 zülfüñ dil-i ‘uşşâk: zülf ki biñ dil Ü3, Ü5.
3 b¬nüñ: b¬ni Ü3 / çeşm: çeşmi Ü5 / aç›lmış: asılmış A, AE.
4 5 (28) A: 13b, Ü1: 10a, Ü2: 3a, Ü3: 7a, Ü4: 62a, Ü5: 143a, S: 11a, AE: 69b.

(28) Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün[1]

1. Hurşîd-i rûy-ı yârı çün eyledüm temâşâ
Bir zerresi içinde gördüm iki Süreyyâ

2. Olmaz egerçi ˙âhir encüm güneş yüzinde
Güftâr-ı pür-şitâbuñ eyler anı hüveydâ

3. Ebrûña öykünelden şehr içre buldı şöhret
Barmakla gösterürler şimdi hilâli cânâ

4. Togru elif gibidür üstinde âfitâbuñ
Ruhsâruñ üzre bînüñ ey mihr-i 'âlem-ârâ

5. Kârum sorarsa yârân kendüyi keyl idüpdür
Gam hırmeninde oldum âhumla bâd-peymâ

6. Ol sîb gabgab içün nârence döndüm Emrî
Böyle kalursa hâlüm bih olmaz ise eyvâ

(29) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Beñüñde mûy görüp anı hat sanup cânâ
Getürdi berg-i karanfül sakal taragı aña

2. Görince kâmetüñ üstinde 'ârızuñ sandum
Tulû' kıldı ser-i serve âfitâb-ı semâ

3. Ruhına karşu agarmış gözüm olur pür-eşk
Konılsa âteşe beyza ider 'arak peydâ

4. Dilâ ne yüzle gidersin eşigine yâruñ
Yolında itmez iseñ yüzüñi eger kef-i pâ

5. Yaturdı garka-i hûn Emriyâ habâb degül
Hevâ-yı la'l-i nigâr ile kalkdı sahbâ

---

1 2 - Ü4 / güftâr-ı: reftâr-ı Ü5.
3 - S, AE.
4 5 - Ü3 / kec: kej Ü4.
(29) A: 14a, Ü1: 10a, Ü3: 7a, S: 11a, AE: 71a.
1 2 serve: servde A, AE.
3 olur: olursa Ü1.
4 5 (30) A: 14a, Ü1: 10b, Ü3: 6b, Ü5: 143a, AE: 71b.

(30) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Gam-ı hatuñla gubâr olsam ey gül-i ra'nâ
Mezâruma çemenüm örte bir yeşil hârâ

2. Bu sûzen-i müjeme takdı rişte-i mâ'î
N'idem ki dikdi kazâ çarha âsumânî kabâ

3. Vefâñı nice ide dil cefâñdan tercîh
Ne bildügidür ol anuñ ne gördügi cânâ

4. Akında gözlerümüñ sanma iplik iplik kan
Geyürdi aklı kızıllı hayâli bir kemhâ

5. Yüzüñde hûn ile yazsun gam âyetini yaşuñ
Ki mu'teber olur Emrî olursa hat hûnâ

(31) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Garîb geldi çemen-zâra nergis-i şehlâ
Yüzüñi görimedi el-garîbü ke'l-a'mâ

2. Misâl-i nokta-i müşgîn-i nûn-ı nergisdür
Kaşuñla çeşmüñün üstinde hâl-i 'anber-sâ

3. Biz aluruz ayag altına 'âlem-i şevkı
Olursa bize öñ ayak piyâle-i sahbâ

4. Kenâr-ı bâm-ı felekde dün ahşamın kaşuñ
Görüp meh-i nevi didi nedür bu nev-peydâ

5. O ruhdan ayru n'idem Emrî ârzûsı ile
Turur çemende diken üzre her gül-i ra'nâ

---

1 2 4 5 (31) A: 14b, Ü1: 10b, Ü2: 3a, Ü3: 4a, Ü5: 140b, S: 11b, AE: 131a.
1 2 - Ü2, Ü5.
3 4 5 - Ü2, Ü5, AE.

(32) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Ey meh şu'â' sanma ki hüsnüñden âfitâb
Barmakların yüzine tutar eyleyüp hicâb

2. Mey-gûn lebüñ hayâli göze hôş gelür müdâm
Çeşm-i remed-girifteye nâfi'-durur serâb

3. Gel girme âhum ile sipihrüñ arasına
Od ile penbenüñ oyunı yokdur ey sehâb

4. Şebnem degül-durur gözine geldi nergisüñ
Çün içdi şevk-i la'lüñ ile bir kadeh şerâb

5. Bir tîz akarsudur o şehüñ tîgi Emriyâ
Memlû hevâ ile ser-i âvâredür habâb

(33) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Didüm görince gamzeñi düşdi bu câna tâb
Didi olur kılıç yüzi ıssı ol âfitâb

2. Terdür gül-i 'izâr-ı 'arak-nâki şöyle kim
Gelse hayâli çeşme tolar şîşesi gül-âb

3. Alındugum lebine didüm mest ile didi
İfşâ-yı râza başladuñ aldı seni şerâb

4. Sevdâ-yı zülf-i yâr ile cân virdügüm eger
Bilse çeke çeke etümi yirdi her gurâb

5. Tîrin hevâya atmış idi âh-ı âteşîn
Emrî ol indi sandı görenler anı şihâb

---

(32) A: 14b, Ü1: 10b, Ü2: 3b, Ü3: 9a, Ü5: 145a, S: 12a, AE: 73b.
2 Pür-hûn göze hayâl-i lebüñ hôş gelür müdâm Ü3.
3 5 âvâredür: âvâreler AE.
(33) A: 14b, Ü1: 10b, Ü2: 3b, Ü3: 9a, Ü5: 145a, S: 12a, AE: 73b.
1 2 hayâli: hayâl Ü5.
3 aldı: almış Ü2.
4 5 ol indi: od indi Ü3, od itdi Ü2, S.

(34) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün(1)

1. Öykündi bir hevâ ile laʻline çün şerâb
Bir top tokındı aña hevâdan degül habâb

2. Kurşun akıtdı jâle bogazına goncanuñ
Devr-i lebüñde içdi meger kim şerâb-ı nâb

3. Zencîrüm oldı âb-ı revân sûz-ı sîneden
Korkum budur ki boga bu dîvâneyi ol âb

4. Şeb-dîz-i âh ile gice koşdum zebûn olup
Hıng-i felek dilin çıkarur sanmañuz şihâb

5. Barmak tıkadı kulagına mâh-ı nev degül
Gerdûna virdi nâlesi Emrînüñ ıztırâb

(35) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün(1)

1. Gördi ki kendüden bih olur gabgab-ı habîb
Bu gayret ile kendüsin asdı nihâle sîb

2. Şevk-ı ruhuñla kıpkızıl od oldı yandı gül
Zâr olmasun mı üstine bî-çâre ʻandelib

3. Öpmek müyesser ola mı ey kaşı yâ didüm
Bir gez iki kaşuñda seni didi yâ nasîb

4. Öldüm belâ vü derd ile n'itsün devâ baña
Başum ucında seng-i mezârum mısın tabîb

5. Bir üstühân ki yanmış ola anı seg yimez
Bu sûhte teni ne alur agzına ol rakîb

6 Zülfi hamında gabgabını gördüm Emriyâ
Bitmiş didüm bu dalda raʻnâ vü latîf sîb

---

(34) A: 15a, Ü1: 11a, S: 12a, AE: 74a.
1 2 3 4 5 tıkadı: tıkardı S.
(35) A: 15b, Ü10 11b, Ü2: 4a, Ü3: 10a, Ü4: 63b, Ü5: 145b, S: 12b.
1 kendüsin: kendüzin Ü4, Ü5.
2 3 4 seng-i mezârum mısın: seng-i mezârumsın ey A.
6(36) A: 15b, Ü1: 11b, Ü3: 12b, Ü5: 145b, S: 12b, AE: 72b.

(36) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sanma tâk-ı çarhdan encüm iner yâhûd şihâb
Turma mismârı düşer âhumdan olmışdur harâb

2. 'Işk-ı yâr ile bir özge 'âlemüm vardur benüm
Dûd-ı âhum gök şerâr encüm şu'â'ı âfitâb

3. Bâd-ı âhumdan sirâyet itmese yil zahmeti
Dem-be-dem âb-ı revâna şîşe çekmezdi habâb

4. Gonca la'l-i yârun olmış kıpkızıl dîvânesi
Âb-ı şebnem sanma kim akar dehânından lü'âb

5. Kaşı fikridür dili peyveste nâlân eyleyen
Ol kemândan iñler ey Emrî hemîşe bu rübâb

(37) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sanma kim bâd-ı hevâdan saçılur hâk üzre âb
Nâr-ı âhumdan 'arak-rîz olur ey meh-rû sehâb

2. La'lini dişler diyü çekdi dehân-ı goncadan
Jâle dendânını târ-ı şa'şa'ayla âfitâb

3. Dirhem-i encümle ger eşküm hisâbın itse çarh
Dükene encüm sirişküm nakdi kala bî-hisâb

4. Mey kanıkmış gussanuñ kanına bir hûnî diyü
Gam hisârı kal'a bir tôp-ı hevâyîdür habâb

5. Derdüñi Emrî ziyâfet eyler ihzâr eylemiş
Hûn-ı dilden bâde-i hamrâ yaşından ak şerâb

---

1 düşer âhumdan olmışdur: dökilür âhdan olmış Ü3.

2 3 4 (37) A: 16a,Ü1: 11b

1 2 3 4 5 (38) A: 16a, Ü1: 12a, Ü2: 3b, S: 13b.

(38) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Bir felekdür sanki eşk-i çeşmüm üzre her habâb
Anda ey meh ‘aks-i ruhsâr-ı münîrüñ âfitâb

2. Perde-i çeşmüm hayâlüñ şâhınuñ otagıdur
Kim aña her yañadan müjgânlarum çekdi tınâb

3. Hâle olmaz dirler idi mihr-i ‘âlem-tâbda
Yâ nedür devr-i ruhuñda bu hat-ı müşgîn-nikâb

4. Tutdı etrâfına anuñ hârdan havlı müjem
Tâ şeb-i gamda harîm-i dîdeme girmeye hâb

5. Şâh-ı gamdur Emrî dîvâr-ı hisâr-ı çarhda
Tôp-ı âhı tokınup kaldı degüldür âfitâb

(39) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Sorsalar keyfiyyetüm diñ vakti hôş mest-i harâb
Sâgarı boşalmadan olur yaşından pür-şerâb

2. Sâkî şol mey kanı kim devrinde tâc-ı la‘lden
Hîç bir kez geydügin bir dahi geymezmiş habâb

3. Çeşm-i pür-eşküm anuñçün ‘ârızından ırmazın
Hûb olur turdukça güne karşu şîşe-i gül-âb

4. Gün yüzinde görmek istermiş hilâl ebrûsını
Âyine korsa n'ola su içre ‘aks-i âfitâb

5. Hâne-i câna hayâl-i yâr geldi Emriyâ
Tîz tut dil murgın eyle nâr-ı şevk ile kebâb

---

1 sanki eşk-i çeşmüm üzre her: eşk-i çeşmüm üzre gûyâ her Ü2, Ü3.
2 çekdi: çekmiş Ü2, Ü3, AE / müjgânlarum: kirpüklerüm AE.
3 tâbda: tâbdan Ü3.
4 5 tokınup kaldı: anda kalmışdur Ü2, Ü3, S.
(39) A: 16b, Ü1: 12a, Ü3: 3a, S: 13a, AE: 73a
1 mest-i: mest ü Ü3, AE.
2 tâc-ı la‘lden: la‘l tâcdan: Ü3, AE.
3 4 5 (40) A: 16b, Ü1: 12a, Ü3: 13a, S: 13b, AE: 73a.

(40) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Kellesi kızsa ‘aceb midür şafakdan âfitâb
Nûş ider hadd ü lebüñ yâdına gülnârî şerâb

2. Bâde-i la‘line çün gördi yeli tokındugın
Şîşede habs eyledi bâdı perî-âsâ habâb

3. Haddüñüñ mecrûhıdur lâle degüldür anda dâg
Yarasın açdukda bâd üstine konmışdur zübâb

4. Besledüm murg-ı hayâlüñ âşiyân-ı dîdede
Katresiyle eşküm olmışdur aña dâneyle âb

5. Ahter-i burc-ı vefâyam ben didükde Emriyâ
Mest idi bilmezdi kendün ol cemâli âfitâb

(41) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Yüzüñe saçsañ gül-âb olur ‘arak-nâk âfitâb
Âb-ı rûyuñdan irişür çeşme-i hurşîde âb

2. Gördi kanın içmek ister bâdenüñ ol la‘l-leb
Gör şu fettânı diyü sahbâya göz itdi habâb

3. Siz huzûrı ‘âlem-i rü’yâda görürsiz diyü
Sôfîyi uyutdı nakd-i ‘ömrin aldı düzd-i hâb

4. Şems-i rûy-ı dilber üzre zülf-i müşg-âsâya bak
Sâye-bân olmış-durur san Ahmed üstine sehâb

5. Mekke kulpı gibi tut Emrî kapusı halkasın
Saña ol dergâhdan olur olursa feth-i bâb

---

2 3 4 besledüm: beslerem Ü3, AE / eşküm: yaşum Ü3, AE.
5 (41) A: 17a, Ü1: 12b, Ü3: 13a, S: 13b, AE: 73a.
1 irişür: irişe AE.
2 la‘l-i leb: la‘l-i yâr S.
3 siz: sen Ü1, Ü3, S. AE / görürsiz: görürsin Ü1, Ü3, S. AE.
4 5 (42) A: 17a, Ü1: 13a, Ü2: 4a, Ü3: 10b, Ü4: 55b, Ü5: 146b, S: 14a.

(42) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Sâye salsa üstüme ol kâkül-i müşgîn-nikâb
Başum üzre sâye-bân olurdı Ahmed-veş sehâb

2. humret ile togdugın şevk-ı şafakdan sanmañuz
Âteş-i âhum şu‘â‘ından kızardı âfitâb

3. Acı sözüñden halâvetler bulur yanmış göñül
Tuz ekilse nitekim lezzet bulur cânâ kebâb

4. Hamr-i la‘lüñdür devâ mahmûr-ı la‘lüñ yâdına
Nesne def‘ itmez humâruñ derdini illâ şarâb

5. Pertev-i hüsni şeb-i zülfinde olursa ne tañ
Çün karañu gicelerde olur Emrî mâh-tâb

(43) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Bir şeh-i sahrâ-nişînem sâye-bânumdur sehâb
Aña peyvest olmış âhum şu‘lesi zerrîn-tınâb

2. Olalı peykân-ı tîrüñden cüdâ bu zahmumuñ
Geçmedi halkuñdan ey kaşı kemân bir katre âb

3. Mîve-i dâguñla pür gördi dıraht-i kaddümi
Asdı dil dûd-ı siyâhından aña perr-i gurâb

4. İgne sançalı hayâl-i gamze-i dil-dûz aña
Olmadı bir gice râhat pister-i dîdemde hâb

5. ‘Aks-i la‘li gözde iken na‘ra-i mestânemi
Gûş idüp dimiş gözine geldi Emrînüñ serâb

(44) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Ser-nigûn tutar elinde kâsesin sâkî habâb
Gözle almasun ˙arâfetle o sâgardan şarâb

---

1 -Ü3. (Ü3'te, 44. gazelin matla beyti.)[2] şevk-ı: sürh-ı Ü2, Ü5 / togdugın: togdugı Ü1, Ü2, Ü4, Ü5, S.
3
4 4,
(43) A: 17b, Ü1: 12b, Ü2: 4a, Ü3: 9b, Ü5: 144a, S: 14a, AE: 72b.
1 -Ü3. şu‘lesi: şu‘le-i Ü1, Ü5, S. (Ü3'te, 43. gazelin matla beyti.)
2-5 (44) A: 17b, Ü1: 13a, Ü3: 11b, Ü5: 147a, S: 14b, AE: 72b.
1 2 3 şa‘şa‘ayla: şefkat ile Ü3.

2. Bâde bir hûnî harâmî kârbân-ı ‘akl urur
Aña câm âyîne cevşen migfer-i la‘lîn habâb

3. Eylemişdi gonca der-zindan dişüñçüñ jâleyi
Geldi çekdi rîsmân-ı şa‘şa‘ayla âfitâb

4. Jâle sanma sûz-ı bülbülden eser irmiş güle
Dem-be-dem yil itmeyeydi bâd olur idi gül-âb

5. Tutdı etrâfına Emrî hârdan havlı müjem
Göz evine girmesün diyü giceyle düzd-i hâb

(45) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Agzınuñ ben yarıyın diyü cevâb itmiş lü‘âb
Ter düşürmiş leblerin olmış arada şekker-âb

2. Kanda bir al ince ibrişim egirse rindler
Meclisinde anlaruñ dügüm düger yelden habâb

3. Gördi sensüz eşk-i şebnem gül yüzin yaş eylemiş
Şemsî dülbendi ucıyla sildi yaşın âfitâb

4. Çarha âhum sille urdı gözlerinden çıkdı od
Gice encüm arasında sanmañ atıldı şihâb

5. Süzse ibrişim elekle dehri Emrî bulımaz
Dil leb-i bârik-i dilber gibi bir ince şarâb

(46) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Hâne-i agyârdan çıkdı çün ol meh bî-nikâb
Eyle sandum dogdı magrib menzilinden âfitâb

2. Cismümi hâkister itdi nâr-ı hicrânuñ senüñ
Âhumuñ yili eser hem mevc urur çeşmümde âb

---

4 -Ü5 (Devletüñde kâdirem cevherle ta‘m¬r itmege Seyl-i eşkümden olursa hâne-i merdüm harâb Ü5)
5 (45) A: 18a, Ü1: 13a, Ü2: 4a, Ü5: 147a, S: 14b, AE: 72b.
1 yarıyın: yarıyam Ü2, Ü3.
2 dügüm: dügme S.
3-4 - Ü2, Ü3, Ü5.
5 (46) A: 18a, Ü1: 13a, Ü2: 4b, Ü3: 12a, Ü4: 49b, Ü5: 144a.
1 magrib: ‘akreb Ü3, Ü4, Ü5.
2 3 nâlân oluram: dil nâlân olur Ü2, Ü3, Ü5; talan oluram S.

3. Göñlüme geldükçe kaşuñ fikri nâlân oluram
Kıl kemândan nâle eyler dilberâ her dem rübâb

4. Dil ocagı kara dâg engüşt elifler sîhler
Eyledüm bâzâr-ı ʻışkuñda senüñ bagrum kebâb

5. Gurre kaşında ruhı rahşân-durur hurşîd-veş
Ay başında Emriyâ virmez egerçi mâh tâb

(47) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Bir arada gördüm iki dilber-i ʻâli-cenâb
Eyle sandum kim inüpdür yire mâh u âfitâb

2. Birisinüñ hâle devr itmiş meh-i ruhsârını
Birinüñ mihr-i ʻizârı üzre görinmez sehâb

3. Mısr-ı hüsninde birisinüñ nihâyetde ʻabîr
Rûm-ı ruhsârında birinüñ görinmez müşg-i nâb

4. Biri ʻâşıkdan utanup perde tutmış yüzine
Birinüñ tabʻı küşâde yok cemâlinde hicâb

5. Biri hayrân kıldı esrâr-ı şeker-âlûd ile
Biri ser-mest itdi Emrîyi sunup câm-ı şerâb

(48) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Ârız üzre zülf salmış ol habîb
Eyle kim kâfir suya salar salîb

2. Dâgdur sanma nişân-ı tîr içün
Dikdi bir kaşı kemân sînemde sîb

---

4 hurş¬d-veş: hurş¬d-i ʻışk Ü5.
5 (47) A: 18b, Ü1: 13b, Ü2: 4a, Ü3: 11a, Ü4: 58b, Ü5: 147a, S: 15a
1 eyle: şöyle Ü2, Ü3.
2 3 Mısr-ı hüsninde: Mihr-i hüsninde Ü2, Ü5 / nihâyetde: nihâyetsüz Ü2, Ü3, Ü4, Ü5 / Rûm-ı: Rûz-ı Ü3.
4 Gün yüzine perde tutmışdur biri mahcûbdur Ü3, Ü4 / hicab: nikâb Ü2, Ü3.
5 (48) A: 18b, Ü1: 13a, Ü2: 4a, Ü3: 11a, Ü5: 146a.
1 ol: ey Ü2 / sal¬b: çel¬b Ü2.
2 3 kalbine: göñline Ü5.

3. Fikr-i müjgânun düşelden kalbine
İgne yutmış kelbe dönmişdür rakîb

4. Bahr özin görmiş berâber yaşuma
Az u çok bilmek yog-imiş anda dip

5. Virme cânun ol vefâsuz gabgaba
Çâh-ı bi-âb içre Emrî salma ip

(49) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Müdde'îyi gösterürken yâra göz kıpdı rakîb
İkiñüz üç gözlü oluñ didi lutfından habîb

2. Derd-i rûy-ı yâr ile yüz yirde komış yir güli
Kuş diliyle üstine mersiye okur 'andelîb

3. Sunmaga sîb-i zekan sabr isteme ben zârdan
Haste-dil 'âşıkda n'eyler dôstum sabr u şikîb

4. Lücce-i deryâ yaşum gibi tutarsa kendüyi
Ey dür-i pâk az u çok bilmek yok imiş anda dip

5. Agzına dirsem revâdur hâtem-i hüsn ü cemâl
Emriyâ her vechden hatm olmış anda hüsn ü zîb

(50) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Hıdmet içre kendüñi zerd eyleme şimşâd olup
Egnüñe yeşil 'abâ gey serv-veş âzâd olup

2. Didüm ey dil ruhlarında zülfi gör şâd ol didi
İki günlük 'ömr içün bir kişi n'eyler şâd olup

3. Cism-i hamdur tîşe-i zerrîn ey şîrîn-dehen
Bîsütûn-ı 'ışka gelmişdür göñül Ferhâd olup

---

5 (49) A: 19a, Ü1: 13a, Ü3: 10b, Ü5: 144b, S: 15a, AE: 73a.
1 didi: baña AE.
2 yir güli: berg-i gül Ü5.
3 4 gibi: deñlü Ü3, Ü5. (bkz. 48. gazel, 4. beyit.)
5 vechden: vechle Ü5.
(50) A: 19a, Ü1: 14a, Ü2: 3b, Ü3: 9b, Ü5: 146b, S: 15b, AE: 74b.
1 içre kendüñi: içre cismüñi AE: ile cismüñi Ü1, Ü2, Ü3, S.
2 3 t¬şe-i zerr¬n: t¬şe-i zerr¬ne Ü2; t¬şe-i zerr¬nüñ S.

4. Bâg-ı gamda cism-i zerdüm bir hazân yapragıdur
Şâh-ı sıhhatden cüdâ düşürdi âhum bâd olup

5. Tîşeyi pîşe idindi kûhken çalışdı çok
San'atı başa çıkardı Emriyâ üstâd olup

(51) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Şöyle zerd oldı tenüm derd ile kim altun sanup
Hey begüm yir yuta yazdı bendeñi Kârûn sanup

2. Gördi gam basmış ten-i pür-dâgumı gerd-i fenâ
Harca sürmek istedi gencîne-i medfûn sanup

3. Ey cünûn lutf it hıred murgını başumdan uçur
Kûy-ı 'ışk etfâli taş yagdurmasun Mecnûn sanup

4 Cân metâ'ı kim emânetdür lebüñ olmasa ger
Hasm olup alurdı derdüñ âhiri medyûn sanup

5. Derd içün pür-dâg gördi yire gömmek istedi
Kîse-i cismini Emrînüñ tolu altun sanup

(52) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Yapma göz hânesin itsün ko yaşuñ seyli harâb
Yegdür andan ki kapusın kapayu zabt ide hâb

2. Leb-i cânâneye öykündi diyü sâkî-i bezm
Meyi kabdan kaba koydugı içün şişdi habâb

3. Dir isem derd-i ser oldı lebüñ emmek baña dir
Derd-i ser hâsıl ider içse kişi tatlu şerâb

4. Sidre dalın gice âhum gam-ı kaddüñle yakup
Oynadı tıfl gibi sandı gören anı şihâb

---

4 sıhhatden: sohbetden Ü2, Ü3, S.
5 çok: çün. Ü3 / çıkardı: iletdi Ü3, AE.
(51) A: 19b, Ü1: 14a, Ü2: 4a, Ü3: 11a, Ü5: 146a, S: 15b.
1 Yaşumı s¬m ü 'izâr-ı zerdümi altun sanup Hey... Ü2.
3 cünûn: ecel Ü2, Ü3, Ü5 / uçur: gider Ü1, S.
5 pür-dâg: pür-dâgı Ü2 / gördi: görüp Ü5.
(52) A: 19b, Ü1: 14a, Ü2: 4a, Ü3: 11a, Ü5: 145a, S: 16a.
2 - Ü2.
3 4 Oynadı tıfl-veş anuñla gören sandı şihâb Ü3.

5. Bulmadılar deheni hâtemini ‘âşıklar
Hâk idüp tenlerini dökdiler ey Emrî türâb

(53) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Sâgar-ı meyde şişüp çatladı bir demde habâb
Lebüñ içün nefese ugradı var ise şarâb

2. Mey-i ma‘nâyı kaşuñ yâdına çekmek dilesem
Câm olur kâse-i nûn noktası üstinde habâb

3. Dehri gark itdi gözüm yaşı hevâda görinen
Pâre pâre kef-i seylidür anuñ sanma sehâb

4. Gamzesi pâreleyüp hançer ile murg-ı dili
Gam ocagında ider mest gözi pâre kebâb

5. Göricek eşk ile âmîhte ‘aks-i lebini
Düşdi mâ-beynümüzde yâr ile Emrî şeker-âb

(54) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Bir geliş var hat-ı şeb-dîzde ey şîrîn-leb
Mâ-hasal çihre-i gül-gûnuñı basmazsa ‘aceb

2. Kaşlarum na‘lçeñüñ nakşı-durur merdüm-i çeşm
Anuñ içinde nigârâ iki dâne kebkeb

3. Fürkatüñde dökilürse n'ola eşk-i çeşmüm
Sanemâ çünki şeb içinde görinür kevkeb

4. İki zülf olduᵃı cebheñle iki haddüñde
Bu ki gün üç olıcak arada olur iki şeb

---

5 (53) A: 20a, Ü1: 14b, Ü3: 13a, Ü5: 144b, S: 16a, AE: 73a.
1 2 ma‘nâyı: sahbâyı AE.
3 4 pâreleyüp hançer ile: hançer ile pâreleyüp S. AE / pâreleyüp: yaralayup Ü5.
5 eşk ile âm¬hte ‘aks-i lebini: eşk ile ‘aks-i leb-i la‘lini AE.
(54) A: 20a, Ü1: 14b, Ü2: 4a, Ü3: 10b, Ü4: 56b, Ü5: 146a, S: 16b.
1 2 nakşı-durur: yiri iki Ü2, Ü4, Ü5.
3 4 cebheñle iki haddüñde: bu kaddüñle vechüñde Ü2, bu haddüñle vechüñde Ü5, İki zülf olmadugı haddüñ ile vechüñde Ü3.

5. Anuñ içinde çekirdekleri müşgîn beñler
Emriyâ bâg-ı cemâl içre bir ayva gabgab

(55) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün[1]

1. Müjemde katre katre eşk-i hûn-âb
Dizilmiş rişteye gûyâ ki 'unnâb

2. Sirişkümden agardı çihre-i zerd
Sefîd eyler saru altunı sîm-âb

3. Meh-i nev sanma kim sayyâd-ı gerdûn
Salupdur nîl-gûn çarh üzre kullâb

4. Atılsa katlüme gamzeñ ne çâre
Girü dönmez bir ok kim ola pertâb

5. Gam-ı ebrûlaruñla çekdügüm na'l
Dil ü cân 'âbidine oldı mihrâb

6 Şu'â'ı 'ankebûtî perdesidür
hâkim-i çarha mihr altun suturlâb

7. Kurıtduñ 'âlemi âhuñla Emrî
Ki akmaz çeşme-i hurşîdden âb

(56) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Lebüñ hevâsına âvâre mül misâl-i habâb
Başın ayakda yitürdi ayakda yite şarâb

2. habâb sanma yanup fiska fiska olmışdur
harâret-i leb-i âteş-veşüñle bâde-i nâb

---

5 Emriyâ bâg-ı cemâlinde bir alma gabgab Ü2, Ü5.

(55) A: 20b, Ü1: 14b, Ü2:4a, Ü3:9b, Ü4:74b, Ü5:145b, S:16b, AE: 73b.

1 2 3 - Ü3 / üzre: içre Ü5.

4 - Ü2, S, AE.

5 - Ü2, Ü3, Ü4, Ü5, S / gam-ı: ham-ı Ü5 / çekdügüm: kesdügüm Ü5.

6 - Ü2, Ü4, AE. (A ve Ü1 haricindeki nüshalarında 6. beyitten sonra: Bu cismüm târ-ı mû kânûn-ı 'ışka Olupdur zahm-ı nâhun la'l mızrâb)

(56) A: 20b, Ü1: 15a, Ü3: 12b, S: 16b.

1 âvâre mül : âvârenüñ: A, Ü1, S / yite: yine Ü3, S.

2 3 4 5 gamuñda: gamuñdan Ü3.

3. Devâ-yı derd-i remed olsa topragı n'ola kim
Hevâ-yı hâk-i derüñ kıldı tûtiyâyı türâb

4. Görince âhumı yalıñ kılıçla havf idüp
Atıldı bâm-ı felekden zemîne gice şihâb

5. Gamuñda eylemedi Emrî yüz suyın hâsıl
Akıtmayınca sirişki yüzinüñ üstine âb

(57) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Perde-i Beytü'l haremdür turre-i tarrârın öp
Dâne-i tesbîh-i cândur hâl-i 'anber-bârın öp

2. Yüzine sür yüzüñ ey bî-dil du'â-yı nûrdur
Âyet-i rahmetdür ey miskîn hat-ı jengârın öp

3. İşigine secde kıl kim kıble-gâh-ı rûhdur
Ka'bedür kûyın tavâf eyle der ü dîvârın öp

4. İki 'âlem nakşını ehl-i safâya gösterür
Cân u dil mir'âtıdur âyîne-i ruhsârın öp

5. Acı diller virüben Emrîye cân virsün dimiş
Hey ne şîrîn söylemiş la'l-i şeker-güftârın öp

TÂ'

(58) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Gark olupdur yaşuma fülk-i felekle kâyinât
Kim bulupdur ser-nigûn zevrakla deryâdan necât

2. Nâle eylerken lebüñçün gam beni hâk eylese
Ney-şeker ola türâbumda biten her bir nebât

---

(57) Ü5: 146b. (bkz. Mehmet Çavuşo^a^lu, *Amri Divanı* (İstanbul, 1979) 5. gazel)

1 2 3 4 5 (58) A: 21a, Ü1: 15a, Ü2: 4b, Ü3: 14a, Ü5: 147b, S0 17a, AE: 75b.

1 Gark olupdur yaşuma: Oldı yaşum garkası Ü2, Ü3, Ü5 .

2 lebüñçün: lebüñden Ü2, Ü3 .

3. Agzına barmak bıragup kara kanlar kay' ider
Ol hat-ı reyhân içün sevdâyî olmışdur devât

4. La'lüñüñ gâlib hayât-efzâlıgın gûş itmese
Bir karañuya girüp siñmezdi hîç âb-ı hayât

5. Ol güneş güldükçe ey Emrî görinür dişleri
Mihr handân olsa gerçi kim görinmez sâbitât

(59) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. 'Ârızuñ pür-'arak iken na˙ar eyle bizzât
Meh ü encümle müzeyyen göke dönsün mir'ât

2. Dilerüz cânumuza ölmeyicekçe dirlik
Rûh-perver tutaguñdan senüñ ey âb-ı hayât

3. Leb-i şîrîn-i nigârumda ne lezzetdür bu
Derledükçe ola her katresi bir pâre nebât

4. Deldiler başını toldurdılar için kara kan
Hâmesinüñ dilin agzına alur diyü devât

5. Mâl-ı Kârûn kadar olurdı zekâtı yaşumuñ
Eşk-i sîmînden olaydı eger ey Emrî zekât

(60) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Kand mi la'lüñ veyâhûd çeşme-i âb-ı hayât
Hızr mı hattuñ veyâhûd âb üstinde nebât

2. Beñzemişdür gülsitânda gonca ile şâh-ı gül
Serv-kad mahbûba kim yanına dakmışdur devât

---

3 devât: nebât Ü1, Ü2, Ü3.
4 gûş itmese: yâd itmese Ü3; yâd eylese Ü2 / karañuya: karañluga AE.
5 - Ü2, Ü3, Ü5. (Dil hat-ı ebrûsını görüp olur gamdan em¬n Nitekim Emr¬-i misk¬n bir nişânlanmış berât Ü2, Ü3; ... Nitekim ey Emr¬ müşg¬n.... Ü5)
(59) A: 21a, Ü1: 15a, Ü3: 14a, Ü5: 147b, S: 17a, AE: 75a.
1 göke dönsün: n'ola olsa S.
2 dilerüz: virseler Ü5 / tutaguñdan: tutaguñda Ü1, Ü5.
3
5
1
4 başını: agzını Ü3, Ü5 / Didiler içini toldurdılar ancak kana kan Ü5.
(60) A: 21b, Ü1: 15b, Ü2: 4b, Ü3: 14a, Ü5: 147b.
2 mahbûba: bir hûba: Ü2, Ü3.

3. Dil gözetse zülfüñ içre tañ mıdur dendânlaruñ
Gözedür çünkim müneccim gice içre sâbitât

4. ʻÂrızuñdan kâkül ü zülfüñ şehâ dûr itme kim
Kâfir olanlar nigârâ bulmaz âteşden necât

5. Hatt-ı sebzi yaraşur laʻlinde anuñ Emriyâ
Hûb olur zîrâ be-hem olsa gubâr ile nebât

(61) Mefʻûlü Mefâʻîlü Mefâʻîlü Feʻûlün(1)

1. Dil-dâr ile itmeñ diyü daʻvâ-yı mahabbet
ʻIşk ehline ol hatt-ı siyeh-rû kodı hüccet

2. Hattı gelicek kalka gele diyü umarın
Zîrâ ki kopar fitne çogaldıkda kıyâmet

3. Ölsem gam-ı mihr-i ruh-ı dil-dâr ile her gün
Hurşîd-i cihân-tâb ide kabrümi ziyâret

4. İzi tozı ile gözümüz şîşesi tolsun
Lutf eyle bize katlañ ecel bir iki sâʻat

5. Ey Emrî kızardugı gülüñ bâd çemende
Öykündügini yâra urur yüzine kat kat

(62) Mefʻûlü Mefâʻîlü Mefâʻîlü Feʻûlün(1)

1. Nakşuñla bulur deyr-i cihân revnak u zînet
Tasvîr-i büt-i çîn sanemâ bir kurı sûret

2. Şakku'l kamer itdügini bînüñ ruhuñ üzre
Kaldurdı meh-i nev görüp engüşt-i şehâdet

---

3 içre: ile Ü5
4 şehâ: sakın Ü2, Ü3, Ü5
5 (61) A: 22a, Ü1: 15b, Ü2: 4b, Ü3: 13b, Ü5: 147b, S: 17b.
1 itmeñ: itme Ü5 / kodı: okıdı Ü1, Ü5.
2 - Ü2, Ü3, Ü5.
3 4 izi tozı: izüñ kumı Ü3, izi kumı Ü2, Ü5.
5 (62) A: 22a Ü1: 16a, Ü2: 4b, Ü3: 13b, Ü4: 64a, Ü5: 148a, S: 18a
1 z¬net: sûret Ü2, Ü3.
2 - Ü2, Ü3, Ü5 / meh-i nev görüp: görüp mâh-ı nev S / Kaşuñ iki şakk eyledi muʻcizle hilâli Ü4.

[3.] İncinse felekler yiridür âhum okından
Ey kaşı kemân ötesine geçdi çü kat kat

[4.] Geldükçe okı sîneye oh dirsin egerçi
Sakın çekilicek virür ey dil saña zahmet

[5.] Emrî dil ü cânından ider kat-‘ı ‘alâka
Sunarsa aña gamzelerüñ tîg-ı mahabbet

(63) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün(1)

[1.] Serâ-yı dilde belâ şâhı yapdı kasr-ı memât
Tenümde biri biri üzre na‘l aña mirkât

[2.] Ten-i za‘îf gamuñ dâgı ile dönmişdür
Şol üstühâne ki konmışdur üstine mir’ât

[3.] Dehânuñı yed-i kudret şekerle şol resme
Pür itdi kim şekerîn leblerinde bitdi nebât

[4.] Müşâbih oldugıçün kaşlaruña dün gice
Hilâl-i çarhı görenler getürdiler salevât

5. Lebiyle dişleri yâdına yaş döker Emrî
Denizde dürr-i yetîm ü karada âb-ı hayât

SÂ’

(64) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

[1.] ‘Ârız-ı zîbâ ile mihr-i dırahşânsın ne bahs
Kâmet-i bâlâ ile serv-i hırâmânsın ne bahs

[2.] Ey hayâl-i zülf-i dilber kim bu çeşm-i terde sen
Kâse-i pür-âba konmış ‘ıkd-ı reyhânsın ne bahs

3 felekler: melekler Ü3 / çü: o Ü5.
4 Sakın gelicek virür eyâ dil saña zahmet Ü3; Sakın gelicek saña virür ey dil o zahmet S.
5 - Ü2, Ü3, Ü4, Ü5 (Dil-dâr ile vuslatda eger ceng ider olsak Araya girer Emr¬ aralar bizi fürkat Ü2, Ü3, Ü4, Ü5)
(63) A: 22b, Ü1: 16a, Ü5: 148a, S: 18a, AE: 75.
1 2 - Ü3 / dönmişdür: tolmışdur A.
3 - Ü3, Ü5 (‘Adedde kırk-durur m¬m farz olupdur kim Gedâ-yı ‘ışka dehânuñdan ola bûse zekât Ü5)
4 (64) Ü5: 148a, Ü3: 14b.
1 2 zülf-i dilber: çeşm-i dilber (!) Ü3.

3. Karañulukdur kara zülfüñ ötesin bilürüz
La‘l-i cân-bahş ile lîkin âb-ı hayvânsın ne bahs

4. Ey ‘izâr-ı dil-rübâdan dûr olan zülf-i siyâh
Gülsitân-ı huldden merdûd sü‘bânsın ne bahs

5. Dürr-i dendân-ı nigârı vasf idersin şi‘rde
Tarz-ı eş‘âr içre Emrî gevher-efşânsın ne bahs

hÂ’

(65) Fâ‘ilatün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Gam humârı def‘ine çün istemiş Mecnûn kadeh
Lâle-i deşt-i fenâ sunmış aña pür-hûn kadeh

2. Bezm-i ‘ışkuñda mey-i eşküm içüp düketmeye
Bâde-nûş olsa zemâne kâse-i gerdûn kadeh

3. Dürd-nûş-ı fakr odur girse eline bir turunc
Eyleye nısfın meze nısfın dahi altun kadeh

4. San‘atın seyr eyle ‘ışkuñ eşkden rengin virüp
Sırçasından çeşmümüñ itdi iki gül-gûn kadeh

5. Sanma ‘âlem lâle-zâr oldı şeh-i ‘ışk Emriyâ
Bâde bezmin itdi toldı kûh ile hâmuñ kadeh

HÂ’

(66) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün[1]

1. Şîrîn lebüñde hîç yaraşmaz cevâb-ı telh
Mergûb olur egerçi ki sâkî şerâb-ı telh

---

3 ötesin: ötesi Ü3.
4 5 Dürr-i dendân-ı nigârı...: Zülf-i müşg¬n-i nigârı.. (!) Ü3.
(65) A: 22b, Ü1: 16b, Ü2: 4b, Ü3: 15a, Ü5: 148b, S: 18a, AE: 75b.
1 2 düketmeye: dükenmeye Ü1, Ü2, Ü3, S.
3 5 (66) A: 23a, Ü1: 16b, Ü2: 4b, Ü3: 15b, Ü5: 148b, S: 18b, AE: 75b.
1 2 ta‘biye: ta‘miye Ü2.

2. Hâtemde zehr ta'biye olundugı gibi
Muzmerdür ey perî dehenüñde cevâb-ı telh

3. Acı söz ile öldürür ol la'l-i âb-dâr
Gûyâ ki şerbet ile sunar zehr-i nâb-ı telh

4. Hecr-i ruhuñda hâlüme acımayaydı gül
Olmazdı anuñ alnı terinden gül-âb-ı telh

5. Cânın acıtdı zehr-i gamuñ aglasa eger
Emrî-i şûr-bahtuñ olur eşki âb-ı telh

(67) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[(1)]

1. Salınur gördüm çemende serv ü 'ar'ar şâh şâh
Kaddüñ añup sîneme çekdüm elifler şâh şâh

2. Şâne-veş zülfüñe barmak tolamadum âh kim
Erre-i gam biçdi bu cismüm ser-â-ser şâh şâh

3. Zülfini tagıtdı zîbâ haddi üzre mû-be-mû
Saçdı gül üstine sünbül yine dilber şâh şâh

4. Bulmadum bir şâh-ı gül k'ola müşâbih kaddüñe
Aradum eşcâr-ı verdi ey semen-ber şâh şâh

5. Serv-kadler vasf idüp didükde bir şi'r-i bülend
Emrî tahsîn eyledi serv ü sanevber şâh şâh

(68) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün[(1)]

1. Süvâr olsa eger ol şâh-ı ferruh
Sürer sümm-i semendine kamer ruh

2. İder dördinci evde mihri şeh mat
Kaçan nat'-ı melâmetde sürer ruh

---

3 4 anuñ: böyle Ü2.
5 (67) A: 23a, Ü1: 16b, Ü2: 4b, Ü4: 74b, Ü5: 143a, S: 19a, AE: 131a.
1 serv ü 'ar'ar: serv-i 'ar'ar: A, Ü1, AE / Salınur bâg içre gördüm... Ü2, Ü4, Ü5, AE.
2 tolamadum: tolamadan AE.
3 4 5 serv- kadler: serv-kaddüñ AE.
(68) A: 23b, Ü1: 16b, Ü2: 4b, Ü5: 148a.
1 2 melâmetde: melâhatda Ü3.

3. Fakîre ‘arz-ı devlet gösterür yüz
Ne gün ol şâh-ı ‘âlem gösterür ruh

4. Bulur ‘ışk içre hüsnüñ i‘tibârı
Olur satranç içinde mu‘teber ruh

5. Başı devletlü kuldur ol ki şâhâ
Ayaguña ide zîr ü zeber ruh

6. Gözüme târ olur ‘âlem o gün kim
Baña ‘arz itmeye ol sîm-ber ruh

7. Gerek Leclâc ol ey Emrî ider mat
Seni bir lu‘b ile ol şâh-ı ferruh

DÂL

(69) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün[1]

1. Her üstühân-ı pehlû k'anı kucdı cism-i zerd
Ol râ-durur ki ortaya almışdur anı zerd

2. Kaşuñ yüzüñde ey gül-i ra‘nâ-yı bâg-ı hüsn
Ol râ-durur ki ortaya almışdur anı verd

3. Göñlüm içinde hançerî şekli nigârumuñ
Ol râ-durur ki ortaya almışdur anı merd

4. Şol râ ki desti dâmen-i mihre urup-durur
Ol râ-durur ki ortaya almışdur anı gerd

5. Cismüm k'ihâta kıldı anı Emrî sarulık
Ol râ-durur ki ortaya almışdur anı zerd

---

3 - A, Ü1. ‘arz-ı devlet: ‘izz ü devlet Ü3, Ü5 / gösterür: ‘arz ider Ü5.
5 - A, Ü1
(69) A: 23b, Ü1: 17a, Ü2: 5a, Ü3: 16a, Ü4: 53a, Ü5: 149a, S: 19a, AE: 131b.
1 Her üstühân ki anı kucupdur bu cism-i zerd Ü5 / zerd: derd Ü1, gerd Ü4, Ü5 / ol: şol AE (bu şekilde devam ediyor)
2 3 hançer¬: hançer Ü5
4 urup-durur: urupdur el A, Ü4, Ü5 / gerd: derd Ü4, Ü5
5 (70) A: 24a, Ü1: 17b, Ü3: 16a, Ü5: 149b, S: 19a, AE: 76a.

(70) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Şöyledür zaʿfum sürer bir ʿankebût-ı derd-mend
Ben zaʿîfüñ boynına takarsa târından kemend

2. Virdi laʿlüñden nihâl-i kâmetüñ bir mîve kim
Rengde yâkût-ı ter hâletde mey lezzetde kand

3. Kâmetüñçün yaş dökmişdür çemende bâgbân
Servi anuñla suvarmış olmış anuñçün bülend

4. Nâsıhâ pendi ko dil fikr-i dehân-ı yâr ile
Şöyle teng oldı ki sıgmaz aña zerre deñlü pend

5. Emriyâ regler resenlerle dil-i dîvâneyi
Tutmaz iken tende zülfi kıldı bir mûy ile bend

(71) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Gerdenüñde kâkülüñ cân boynına salar kemend
ʿÂrızuñ üstinde hâlüñ âteş üzre kor sipend

2. Dil hayâl-i çeşm-i laʿlüñ ile ey şîrîn-leb
Ol zücâce döndi k'içinde ola bâdâm u kand

3. Gülsitânda âh kıldum kadd-i bâlâñı añup
Dûdıdur gülşende görinen degül serv-i bülend

4. Pây-ı esbine o şâhuñ naʿl-i zerrîn yirine
Çihre-i zerdümi ko lutf eyleyüp ey naʿl-bend

5. Emriyâ zülf-i perîşânına el urmak neden
Ol perî-şânuñ sabâ gibi yiler oñmaz levend

---

1 2 3 dökmişdür: dökmişdüm AE / anuñçün: anuñla A, Ü1, S.
4 pendi ko: ko pendi Ü5.
5 (71) A: 24a, Ü1: 17b, Ü2: 5a, Ü3: 15b, Ü5: 149b, S: 19a.
1 2 ile: birle A haricindekiler / k'içinde: içinde Ü2, Ü5.
1 3 añup: görüp Ü2, Ü3, S.
4 Çihre-i zerdümi ko lutf eyleyüp: Çihre-i âzürdemi ko lutf idüp Ü1, Ü3, Ü5, S.
5 (72) A: 24b, Ü1: 17b, Ü2: 5a, Ü3: 16b, Ü4: 65b, Ü5: 149a, S: 19b, AE: 76a.

(72) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Eylerin zülfüñ hevâsıyla heves ‘ömr-i medîd
Tîg-ı müjgânuñ gamıyla kesmezin cândan ümîd

2. Ayırup biri birinden leblerüñ sorsam n'ola
Agzuñı anlar idüpdür ara yirde nâ-bedîd

3. Hâk-i pâyuñdan karanfül eylese kühl-i basar
Çeşm-i ma‘lûlinde bitmezdi anuñ mûy-ı sefîd

4. Va‘de-i vasl eyleyüp çeşmüñ açar dil bendini
Nitekim câdûlar efsûn ile açarlar kilîd

5. Eyledi ‘azm-i sefer vaslın umarken ‘an-karîb
Veh ki oldı ol perî gitdükçe Emrîden ba‘îd

(73) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Gördüm ey dil minnet ister virmege dünyâ murâd
Aña minnet itmeden kurtuldum oldum nâ-murâd

2. Gerçek er oldur zen-i dehre murâdın virmeye
Bilmeye andan murâd almagı hem aslâ murâd

3. Tîg-i tecrîd ile kat‘-ı mâsivâ kıldum yine
Kalmadı dil-dârdan gayrı baña kat‘â murâd

4. Çihresi zerd içi pür-hûndur benüm gibi meger
Almamışdur bâg-ı devrândan gül-i ra‘nâ murâd

5. Emriyâ dünyâ murâduñ nice hâsıl eylesün
Çün degüldür tab‘uña dünyâ vü mâ-fihâ murâd

---

1 eylerin: eylerem Ü2, Ü3, Ü5 / ‘ömr-i med¬d: ‘ömr-i mez¬d Ü4.
2 3 mûy-ı sefid: mûy-ı sep¬d Ü5
4
5 İtdi ‘azm-i seferi vuslat.... Ü2, Eyledüm ‘azm-i sefer vuslat... Ü3.
(73) A: 24b, Ü1: 18a, Ü2: 5a, Ü3: 15b, Ü4: 72a, Ü5: 149b, S: 19b, AE: 76a.
1 Aña minnet itmeden: Virmegi minnet bilür Ü4.
2 bilmeye: itmeye Ü2, Ü3, Ü4, Ü5 / almagı: almaga AE.
3 4 bâg-ı devrândan: bâg-ı dünyâda Ü4; bâg-ı ‘âlemden Ü3.
5 dünyâ: devrân Ü2, Ü3, Ü4, Ü5.

(74) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Ol yâr unutdı ‘ahde vefâyı meded meded
İtdi ziyâde cevr ü cefâyı meded meded

2. Başdan çıkar göñülleri şûrîde-hâl ider
Zülfüñe hem-dem itme sabâyı meded meded

3. Ol cân tabîbi çâre degül bir na˙ar kılup
İtmez bu derd-mende devâyı meded meded

4. ‘Uşşâka çekme tîg-i cefâyı yazık yazık
Öldürme bir bölük fukarâyı meded meded

5. Hecrüñle irdi göklere feryâdı Emrînüñ
Dutdı cihânı sît ü sadâsı meded meded

RÂ’

(75) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. La‘l-i girân-bahâ-durur ey dil leb-i nigâr
Gafletle anı birine aldurmasun o yâr

2. Vasl olduguñda yâra beni añasın diyü
Cân barmagına bagladı iplik ten-i nizâr

3. Düşmiş cemâli bâgına ol mihr-tal‘atuñ
Bir kara koyı gölgedür ol zülf-i müşg-bâr

4. Gül beñzer idi ‘ârızuña olsa serv-kad
Serv öykünürdi kâmetüñe olsa gül-‘izâr

5. Emrî kalursa gussa-i hattuñla bir zamân
Kalmaz yirinde nesne meger bir avuç gubâr

(76) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Hâl-i siyeh midür gözüñ altında ey nigâr

---

(74) Ü5: 149a
1 2 3 4 (75) A: 25a, Ü1: 18a, Ü2: 9a, Ü3: 32a, S: 20a.
1 aldurmasun öpdürmesün: A.
(76) A: 25a, Ü1: 18a, Ü3: 28a-35b, Ü5: 160a, S: 20a.
1 Z¬bâ ruhuñda hâl-i siyeh midür ey nigâr Ü3.

Yâhûd bırakdı nâfesin ol âhû-yı Tâtâr

2. Virdi o çihreden gül-i pür-jâleye haber
Çekdi bir avuç akçasını mihr-i tâb-dâr

3. Gitme gözüme karşu rakîb ile reng alur
Terdür ziyade iki gözüm çeşm-i eşk-bâr

4. Ceng itmeseydi bir bölük âşüfte-hâl ile
Halka zırıh geyer midi egnine zülf-i yâr

5. Hattı dilerdi ide ihâta ʻizârını
Miskîni Emriyâ bu hevâ eylemiş gubâr

(77) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün(1)

1. Nûn oldı kâmetüm ten-i mihnet-keşîde zâr
Peyveste kaşuñ eyledi ben hastayı nizâr

2. Çâh-ı zekanda göñlümi habs-i ebed idüp
Üstini anuñ itdi hat-ı sebzi sebze-zâr

3. Ten hânesinde bal bulup sahn-ı sînede
Barmagını baturdı aña nâvek-i nigâr

4. Laʻlin ısırmasun diyü kokdukça goncanuñ
Çekdi çemende dişlerini mihr-i tâb-dâr

5. Mest idi Emrî bilmez iken Kays özin didüm
Lutf ile didi kendüyi bilmez bir iki var

(78) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün(1)

1. Hatt-ı ʻarak-feşânuña ey laʻl-i pür-güher
Bir hasta yüz sürince ecel derlerin döker

---

2 - Ü3 / çihreden: ruhuñdan S / o: ol S.
3 4 5 eylemiş: eyledi Ü5, S.
(77) A: 25b, Ü1: 18b, Ü3: 32a, 28a, AE: 86a.
1 2 ider: idüp Ü1, Ü3.
3 4 - Ü3, AE.
5 kendüyi: kendüni Ü1.
(78) A: 25b, Ü1: 18b, Ü3: 22a, Ü5: 153a, S: 20b, AE: 85b.
1 2 3 çeşmüm: çeşmi AE.

2. ‘Uşşâkı n'ola çigner ise atı her zamân
Ol şeh-süvâr-ı hüsn anuñ arkasın sıgar

3. Çeşmüm getürdi sûrete yaşı güherlerin
Âhum hevâyî oldı kurı yirlere yeler

4. Bâd ile tokışur dime bîniñçün incinüp
Biri birine gonca-i zanbak burun kakar

5. Bir âh itse Emrî biñ âh itdi dir bu il
Bî-çâre n'eylesün birine halk biñ katar

(79) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Üstinde sînemüñ kararan sanma yaredür
Kasd itdi cânum almaga bir agı karedür

2. Ol âteşîn ‘izârdan artuk yakar dili
Hâl-i siyâhı gerçi söyünmiş şerâredür

3. Rakkâs-ı bezm-i merg olalı tîg-i gamzesi
Anuñ elinde cân ile dil çâr pâredür

4. Zülfüñ gamıyla ditrer iken çagırup dirin
Dün sıtması esîrine ayâ ne çâredür

5. Mushaf cemâline göre sâyir güzellerüñ
Emrî iki ruhıyla cebîni si-pâredür

(80) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Gerdûn fezâ-yı ‘ışkda bir gökçe lâledür
Bahr-i muhît o lâlede bir katre jâledür

2. Kûhsâr-ı bîsütûnda görüp lâle sanduguñ
Ferhâd kanlar içdügi hûnîn piyâledür

---

4 fiokışdı sanma bâd ile b¬nüñçün incinüp Ü3.
5 (79) A: 26b, Ü1: 18b, Ü2: 8b, Ü3: 21a, Ü5: 152a, S: 21a, AE: 86b.
1 kararan: kızaran Ü2 / agzı: yüzi Ü2.
2 3 tig-i gamzesi: t¬r-i gamzesi Ü2 / çâr: pâre S.
4 çagırup: çagırur Ü2 / dirin: dirüz A, AE.
5 cemâlüñe: cemâline AE.
(80) A: 26a, Ü1: 19a, Ü5: 151a, S: 20b, AE: 86b.
1 o: bu S.
2 3 4 5 (81) A: 26a, Ü1: 19a, Ü3: 29a, S: 21a.

3. Firdevs-i hüsn içinde o hûrî-veşüñ kaşı
Bir tâkdur ki cennet-i ‘Adne havâledür

4. Tâvûs-ı bâg murg-ı dil-i Kûhken gibi
Başında tîşesi işi feryâd u nâledür

5. Ruhsâr-ı zerd kim aña gözden saçıldı kan
Ey Emrî saru üzre kızıl saçma lâledür

(81) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Bezm-i belâda mutribüm efgân u nâledür
Kanlu yaşum şarâb aña çeşmüm piyâledür

2. hüsnüñ sahîfesinde nedür hat didüm didi
Gül üzre kıl kalemle yazılmış risâledür

3. Sînemde ol elif ile bu kanlu kanlu dâg
Mihnet fezâsı içre biten serv ü lâledür

4. Levh-i ‘izâruñ üzre görinen hat-ı gubâr
Kılmış ihâta tarf-ı mehi sanki hâledür

5. Kanlu yaşumla Emrî bu mînâ-yı lâle-reng
La‘lîn şarâb ile tolu rengîn piyâledür

(82) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Her reg belâ süvârına bir tâziyânedür
Gül-gûn-ı eşk-i çeşm o sebebden revânedür

2. Göñlüm ki kıldı kûşe-i çeşmüñde hôş karâr
Bir hastadur ki meskeni bîmâr-hânedür

3. Pervânesine pîrehen-i şevk dikdi şem‘
Şol şu‘le barmagında zer engüştvânedür

---

1 2 3 fezâsı: diyârı Ü3, Ü5.
4 5 lâle-reng: lâciverd Ü3 / reng¬n: altun S.
(82) A: 26b, Ü1: 19a, Ü2: 7b, Ü3: 24a, Ü5: 160b, S: 21b, AE: 87a.
1 Her reg: T¬rüñ Ü2, Ü3.
2 3 4 - Ü2, Ü3.

4. Sayyâd-ı hûb zâhid-i halvet-nişînimüz
Tesbihi murg-ı vasla anuñ dâm u dânedür

5. Bezm-i nigâra varur iseñ tuhfe yirine
Ey Emrî nakd-i cânı ilet ‘ârifânedür

(83) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. ‘Işk ehli meşhedinde dimeñ kim giyâhdur
Çıkmış mezârı üzre yeşil dûd-ı âhdur

2. Cân u göñül belâya düşerse ‘aceb midür
Hattuñ ki ehl-i ‘ışka belâ-yı siyâhdur

3. Bînüñ elif-durur dehenüñ mîm ü hâ ruhuñ
Nûr âyeti hakıyçün o ruhsâr mâhdur

4. Mülk-i cemâle şâhsın ey dil-rübâ hatuñ
İklîm-i hüsni çevre kuşatmış sipâhdur

5. Cismüñde zahm-ı tîg-ı gam-ı ‘ışkı Emriyâ
Sorana di ki derd iline togru râhdur

(84) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Ma‘mûre-i dilüñ ruh-ı dilber çerâgıdur
Vîrâne-hânenüñ meh-i enver çerâgıdur

2. Cânâ bu sînem üzre olan dâg-ı âteşîn
San hânkâh öñinde yanar cer çerâgıdur

3. Od urdugı saçında ruhı şem‘i göñlüme
Bu kim karañu gicede yakar çerâgıdur

4. Revgân yürek fitîli zebân şu‘le fikr-i ruh
Dil tekye-i gamuñ yine yanar çerâgıdur

---

5 (83) A: 26b, Ü1: 19b, Ü2: 8a, Ü3: 26a, S: 22a.
2 3 m¬m ü hâ ruhun: şekl-i m¬m ü hâ Ü2, Ü3.
4 mülk-i cemâle şâhsın: mülk-i cemâl şâhısın Ü1.
5 (84) A: 27a, Ü1: 19b.
2 3 4 5 (85) A: 27a, Ü1: 19b, Ü2: 9a, Ü3: 26b, Ü5: 150b, S: 22a, AE: 87b.

5. haşr olmayınca kaddine diñlenmez Emrî dil
Yanar yürür kıyâmete dek er çerâgıdur

(85) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Gamzeñ hayâli kim ile togru gibi gelür
Geldükçe hâne-i dile ugru gibi gelür

2. Cân virsem ölmege şeb-i fürkatde tañ degül
Ölmek bu dirlüge göre uyhu gibi gelür

3. Dür dişlerüñ gamıyla n'idem girye eylesem
Gözden sirişk katresi lûlû gibi gelür

4. Cân toymasa n'ola dile geldükçe sîneden
Şemşîri hâk içinde akan su gibi gelür

5. Âlâm u derd ile gelişin gördi Emrînüñ
Dimiş ki derdlü katı sayru gibi gelür

(86) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Katlüme hattuñ getürdi nâme-i tezvîrler
Salbüme zencîr-i zülfüñ kılmasun tedbîrler

2. Kaşlaruñ almak dilermiş cânumı bir leb ile
Kanuma girmek revâ mı ol iki şemşîrler

3. Hûy u hây-ı kîl u kâl-i meydür âsân olur
Ders-i ‘ışk ögreñ ki saña eylesün tefsîrler

4. Nev-hat olmayanlara yazılmasun ser-nâmeler
Sâde-i sultâniye lâzım degül tahrîrler

5. Lutfuñuñ hânını Emrîden dirîg itme şehâ
Bî-nevâlarla bilürsin bir degüldür şîrler

---

1 kim ile: kim dile Ü2, Ü5.
2 tañ degül: tañlamañ Ü1, Ü3, Ü5 / bu dirlüge: dirlügüme AE.
3 dişlerüñ: dişleri Ü2, Ü3 / n'idem: ne tañ Ü2, Ü3, Ü5.
4 5 gördi: gördüm A; görmiş AE.
(86) A: 27a.
1 (87) A: 27b, Ü1: 20a, Ü3: 21b, S: 22b, AE: 87a.

(87) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Dil mübtelâ belâña 'aceb ibtilâsı var
Ol çeşm-i hışm-nâk ile yavuz belâsı var

2. N'ola görinmese gözüme kühl-i Isfehân
Mir'ât-ı dîdem üzre anuñ hâk-i pâsı var

3. Gül 'ârızuñla olsa mu'ârız 'aceb degül
Bir berk yüzlü ne edeb ü ne hayâsı var

4. Gözi tuş oldugı güzeli bagrına basar
Âyînenüñ güzeller ile hôş safâsı var

5. Kaddüñden ayru serv ile eglendügüm bu kim
Emrî gibi başında anuñ da hevâsı var

(88) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Hûnî gözüñ helâk ideli bî-günâhlar
Mâtem tutar geyer hat-ı zülfüñ siyâhlar

2. Şâyed ki atı ugraya üstüme meyl ide
Hâk olayın yolında ki bitsün giyâhlar

3. Abdâl-ı tekye-i gam-ı dilber-durur zemîn
Çekmiş elifleri tenine sanma râhlar

4. Dîvâr-ı yâra yapışuben kaldı cism-i zerd
Sanmañ gil-i cidârına karışdı kâhlar

5. Bârân olıcak Emrî olur berklar budur
Agladu[a]umca eyledügüm odlu âhlar

---

1 belaña: hatuña Ü3.
2 3 edeb ü: edebi Ü1, Ü3, S.
4 5 başında anuñ da: anuñ da başımda Ü1, Ü3, S, AE.
(88) A: 27b, Ü1: 20a, Ü2: 6a, Ü3: 27b, Ü5: 150b, S: 21b.
1 tutar: tutup S.
2 3 4 karışdı: yapışdı S.
5 (89) A: 28a, Ü1: 20b, Ü2: 7a, Ü3: 34b, Ü4: 71, Ü5: 158, S: 22b, AE: 80b.

(89) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Bir yalıñ yüzlü güzeldür âteş-i 'ışk-ı nigâr
Yaksa yandursa dil-i 'uşşâkı her dem vechi var

2. Tutı virdi pâyın ol sîmîn-beden sürdüm yüzüm
Dôstlar cümle didiler 'ömr ü devlet pâydâr

3. Gamla dil bir hâle vardı oldı gam kendü anı
Göricek ol hâlde batdı gam-ı peykân-ı yâr

4. Bend-i zülfüñden dil-i miskînüm olmadı halâs
Gerçi anuñçün çog akça dökdi çeşm-i eşk-bâr

5. Agladursın Emrîyi bârî kaşuñ göster aña
Çün olur kavs-i kuzah bârân olıcak âşikâr

(90) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Kaşuñ gamında cismümi zeyn itdi yareler
Gûyâ ihâta itdi hilâli sitâreler

2. Gülşen gam-ı ruhuñla ider âh-ı âteşîn
Serv anda dûd kırmızı güller şerâreler

3. Yanaklarum gören beni abdâla beñzedür
Kim hırkasına dikmiş ola niçe pâreler

4. Göstermeyen yüzüñ baña kâkülle zülf idi
Geldi hatuñ çogaldı yine yüzi kareler

5. Şâh-ı gamam sipâh-i sirişkümden Emriyâ
Her şeb felek hısârını bekler sitâreler

---

1 2 - Ü2, Ü3, Ü4.
3 - Ü2, Ü3, Ü5, S.
4 5 çün: kim AE.
(90) A: 28a, Ü1: 20a, Ü2: 8a, Ü3: 31a, Ü5: 157b, AE: 133a.
1 yareler: lâleler Ü2 / itdi: kıldı AE.
2 3 4 yine: bu kez Ü5.
5 (91) A: 28b, Ü1: 20b, Ü5: 160a, S: 23a, AE: 81a.

(91) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Tâlib-i vasl oldugum ʻışkında gördi didi yâr
Agla ey gark-âb-ı gam yokdur bu deryâya kenâr

2. Saña mihr idenler itdiler ʻadâvet hüsnüñe
Gördiler var âyîneñde ol siyeh-rûdan gubâr

3. Gül siper alup ele meydân-ı hüsne geldi çün
Ey kaşı yâ tîr üşürdi her yañadan aña hâr

4. Eksük olmaz kan kılıç çıkmaz sevâd-ı dîdeden
Andadur tâ kim hayâl-i gamze vü laʻl-i nigâr

5. Didi âh-ı Emrî gezmiş çarhı meşʻalle gören
Gice râh-ı kehkeşân içre nücûm-âsâ şerâr

(92) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Eylemez ʻuşşâka gerçi pây-bûsın ber-karâr
hamdü li'llah kim degül agyâra dahi pâydâr

2. Şahne-i fürkat girift itdi metâʻ-ı kalbümi
Geldi bir bâdâmî mühr urdı hayâl-i çeşm-i yâr

3. Bezmde nûş-ı ʻarak eylerken ol yârı görüp
Oldı istihyâ idüp gark-ı ʻarak ʻaks-i nigâr

4. Gördügince rûy-ı zerdüm üzre hâk-i pâyuñı
Merdüm-i çeşmüm ider üstine gevherler nisâr

5. Gıjgurup çün ejdehâ dem ura kattâlüm diye
Aña zülf-i kej-dûmuñ dirse revâdur sûsmâr

6. Ol kaşı yâ bildi gam âhûsını sayd itdügüm
Tîr göndermiş yine ey Emrî baña ber-güzâr

---

1 deryâya: deryâda Ü1, Ü5, S, A.
2 - Ü5 / hüsnüñe: hattuña Ü1, Ü5, S, AE.
3 - Ü5 / üşürdi: olurdı S.Ü5.
4 - Ü5, AE / hayâl-i gamze vü laʻl-i nigâr: hayâl-i gamze-i laʻl-i nigâr S.
5 gören: görüp AE
(92) A: 28b, Ü1: 20b, Ü3: 21b.
1 2 3 4 -Ü3.[5] -A, Ü1.

(93) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Şâh-ı 'ışkam eylerem kûh-ı gam âhûsın şikâr
Elde bir rengîn kemendümdür bu âh-ı pür-şerâr

2. Şeb-rev-i zülf-i siyâhuñ kapdı elden göñlümi
Hatt-ı sebzüñ çeşm-i 'âlem-bînüme urdı gubâr

3. Nûrdan bir serv ˙âhir eylemezdi şu'lesi
Kâmetüñ şevkına dil yakmasa şem'-i tâb-dâr

4. Dil derûn-ı sîneden zülfüñ gamından zâr olur
Murg gibi görse kendü âşiyânı içre mâr

5. Umaram âhum nikâb-ı rûy-ı yârı ref' ide
Görelüm Emrî hele ne gösterür bu rûzgâr

(94) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. La'lüñ ile kaddüñe öykünse nahl-i mîve-dâr
Şöyle silker sarsar âhum kalmaz anda berg ü bâr

2. Bir benefşe nakşlu zîbâ kabâ geymiş ruhı
Sanmañ olmışdur benefşe-zâr ol bâg-ı 'izâr

3. Hâtemî bir agzı vü kaşı güzel hûb olmaga
Bir sebîke sîm ile takındı engüşt-i nigâr

4. Gelmedin kendü yüze dillerde şâyi' fitnesi
'Âlem-i hüsne dilâ gelmiş degüldür hatt-ı yâr

5. Gördi kim beñzetmek ister la'line kendün 'akîk
Reng virdi aña ey Emrî Süheyl-i tâb-dâr

---

(93) A: 29a, Ü1: 21a, Ü2: 6b, Ü: 25a Ü5: 158a, S: 23a, AE: 81a.
1 2 urdı: virdi Ü1, Ü2, Ü3, S / Şeb-rev-i zülf-i siyâhuñ: Rûz u şeb zülf-i siyâhuñ Ü2, Ü3.
3 - Ü2, Ü3.
4 - Ü2, Ü3.
5 umaram: umarın AE.
(94) A: 29a, Ü1: 21a, Ü2: 8b, Ü3: 20a, S: 23a, AE: 83b.
1 öykünse: öyküne S / kalmaz anda: anda kalmaz Ü2 / Şöyle sarsar bâd-ı âhum anda kalmaz berg ü bâr Ü3.
2 3 hûb olmaga: hûb olmagın Ü1, Ü3, S; mahbûbdur Ü2.
4 yüze: yavuz Ü2 / dilâ: veli Ü2.
5 (95) A: 29a, Ü1: 21a, Ü3: 21b, Ü5: 152b, S: 23b, AE: 83b.

(95) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Kûhdan bu âh-ı pür-sûz ile eylersem güzâr
Su olup hârâ ide hârâ gibi mevc âşikâr

2. Bâddan sille yimiş zülf-i nigâr içün meger
Bâgda gördüm yaturdı kıvrılup zülf-i nigâr

3. Gonca-i zanbak şarâb-ı jâleden nûş itdügin
hasret-i bînüñle burnından getürdi rûzgâr

4. Mihr ü encüm sanma âhum yakdı çarh evrâkını
Evvelinden şu'le peydâ itdi soñında şerâr

5. Şâh-ı gül dik geldi beñzer kadd-i yâra Emriyâ
Kolına anuñ bıçak sançup siyâset itdi hâr

(96) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Dâne-i hâlüñ hevâsından dökilen bâl ü per
Murg-ı cânuñ şöyledür za'fı ki üf dirseñ uçar

2. Mey şafak eyler sabûhı şevk-ı mihrüñle felek
Çarhdan çıkmış bir altun câmdur mihr-i seher

3. Nâveküñ yavuz geçer ey kaşı yâ dil tıflına
Bir çubuk urur ki her urdugı yirden kan çıkar

4. Pâymâl itmekde 'uşşâkı o sîmîn-sâkumuñ
Bir topugına çıkar yokdur meger halhâl-i zer

5. Sanma Emrî mâh-ı nev âhuñ okından sehm idüp
Murg-ı zerrîn-bâl deşt-i âsumânda dökdi per

---

1 pür-sûz ile: pür-sûzumla Ü5.
2 3 4 evvelinden: evvelinde Ü1.
5 - Ü5.
(96) A: 29b, Ü1: 21b, Ü2: 7b, Ü3: 16b, Ü5: 159a, S: 24a, AE: 80a.
1 hâlüñ: vasluñ Ü3 / dökilen: dökildi Ü5.
2 3 Nâveküñ ey kaşı yâ yavuz geçer dil tıflına Ü2, Ü3 / kan: od Ü2, Ü3.
4 5 sehm: vehm Ü2 / idüp: irüp S.

(97) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Âl bir tûtî-durur gûyâ zebânuñ ey püser
Kim virür güftâr-ı şîrînüñ aña her dem şeker

2. Şöyle gâyib oldı agzuñ kim nişânuñ bulmadı
Safhasında çihremüñ çok nokta dökdi çeşm-i ter

3. N'ola dehri görmese hâlüñ hayâlinsüz gözüm
Gözde nokta olmasa kör olur ey nûr-ı basar

4. Şevk-i dîdâruñla cennet içre itsem odlu âh
hûr idine dûdını kâkül şerârın hâl-i zer

5. Mâh-ı nev sanma düşürmiş peyk-i âhum Emriyâ
Geşt iderken deşt-i eflâk içre bir zerrîn teber

(98) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. ʻÂşık olmış çarh saña sanma hurşîd u kamer
İki taş almış eline sînesin durmaz döger

2. Gözlerüñüñ hasta oldugına ʻillet bu imiş
Ruhlaruñ ʻaksini mir'ât içre görmişler meger

3. Eşk-i gül-gûn kaldı hayf ayakda ey hurşîd-fer
Râh-ı gamda sürmek itsem gitmeden bir dem düşer

4. Gülsitân-ı dehr içinde serv-kadler çok velî
Her zamân göñlümden ey kaşı kemân tîrüñ geçer

5. Bunca sîm-i eşk ile fahr eylesem Emrî n'ola
Çarhı gör kim bir iki dînâr ile gögsin gerer

---

(97) A: 29b, Ü1: S: 24a.

1 2 3 4 5 (98) A: 30a, Ü1: 21b, Ü2: 6a, Ü4: 63a, Ü5: 155a, S: 24, AE: 80b.

1 s¬nesin durmaz: turmaz gögsini S.

2 - Ü2, Ü3, Ü4, Ü5.

3 ayakda ey hurş¬d-fer: ey hüsrev-i ş¬r¬n-leb Ü4, Ü5 / hurş¬d-fer: hurş¬d-had Ü2, Ü3.

4 gülsitân-ı: bûstân-ı AE.

5 gögsin: gögüs S.

(99) **Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün**[(1)]

1. Dürc-i dîdemden hayâl-i yâr dürr-i ter siler
El sunar rahm idüp ol hûnî gözüm yaşın siler

2. Nergisüñ gamzeñe yavuz kasd ider cân nakdine
Âhir ol kâtil benüm şemşîr ile yaşum siler

3. Kaddüñe öykündügin işitdi şimşâduñ meger
Kesmege ʻırkını anuñ erre dâyim diş biler

4. Bâga varma goncanuñ gözi iler ey gül saña
Sûzen-i hâr ile dâmânına dâmânuñ iler

5. Ol dil-ârâya dilerseñ işte dil didüm didi
Hançer-i müjgânuma vir anı Emrî ol diler

(100) **Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün**[(1)]

1. Hâtırumda nakş olan fikr-i dehân-ı yârdur
Yok degül ʻışk ehlinüñ göñlinde bir sır vardur

2. ʻIşk deryâdur sadef göñlüm velî bu turfe kim
Ol sadef içinde gevher yine ʻışk-ı yârdur

3. Korkaram hatt-ı gubâr olur lebüñde âşikâr
Ey gözi ser-mest bâde kâşif-i esrârdur

4. Dûd-ı âh-ı pür-şerer yüz tutdı gam dîvârına
Sandı ol şeh bir siyeh altun beneklü zârdur

5. Dîde-i bülbülde yir itmiş hayâl-i rûy-ı gül
Çevresinde görinen müjgân sanmañ hârdur

---

(99) A: 30a, Ü1: 22a, Ü2: 8a, S: 24b.
1 rahm: hışm A, Ü2, Ü3 / sunar: sanur Ü2, Ü3.
2 - Ü3.
3 4 5 (100) A: 30b, Ü1: 22a, Ü2: 9a, Ü3: 32b, Ü4: 60b, Ü5: 160b, S: 24b, AE: 81b.
1 hâtırumda: hâtırında Ü4, AE.
2 - Ü2, Ü3, Ü5, AE.
3 korkaram: karkarın Ü3, Ü4, Ü5, AE / lebüñde: lebüñden Ü5.
4 5 yir: câ A, Ü1, Ü4, Ü5, S.

6. ʻAkl u sabr u fikr ü tâkat gitdi elden Emriyâ
Şimdi her âh u figân kim eylerem nâ-çârdur

(101) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Câmiʻ-i hüsnüñde göñlüm zülfe as kim hûbdur
Diyeler târa asılmış şîşeden bir tôpdur

2. Kapuña yüz sürmege kanlu yaşumla bu müjem
Zeyn olmış laʻl ü mercân ile bir cârûbdur

3. Şemʻ-i kâfûr ey sanem bezmüñde ayagın turup
Altun üsküf urınur bir sîm-ten mahbûbdur

4. Âhum u yaşum ile ragbet iderler göñlüme
Lâ-cerem her yir hevâ vü âb ile mergûbdur

5. Emriyâ âhum tebâh itmege şâdî ʻaskerin
Atılur dil kalʻasından bir hevâyî tôpdur

(102) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Dilde derdüñle belâ vü mihnet ü gam vardur
Dîde-i terde hayâlüñdür dahi nem vardur

2. Laʻl-i dür-bâruñ kızıl yâkûtdan bir hokkadur
Anda hasret tîgınuñ zahmına merhem vardur

3. Lâle-i kabrüm ʻarak-rîz oldı sûz-ı sîneden
Sanma ruhsârında katre katre şebnem vardur

4. Sende sanma ey göñül ancak gam-ı dil-dârı kim
Her kişinüñ lâ-cerem göñlinde bir hem vardur

---

6 fiâkat u sabr u karâr u ʻakl gitdi Emriyâ Ü4, Ü5, AE.
(101) A: 30b, Ü1: 22a, Ü5: 161a.
1 2 3 4 5 (102) A: 31a, Ü1: 22a, Ü2: 7a, Ü3: 24b, Ü4: 69b, Ü5: 155a, S: 25a, AE: 83a.
1 mihnet ü gam: derd ü mihnet Ü2.
2 zahmına: derdine S.
3 Sûz-ı s¬nemden ʻarak-nâk oldı kabrüm lâlesi AE.
4 Hâtırında her kişinüñ lâ-cerem gam vardur Ü3, Ü4;...... hem vardur Ü2, Ü5.

5. Görmemiş kimse vücûdın misli ma'dûm Emriyâ
Zerrece yok ol güneş yüzlüde bir fem vardur

(103) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Yüzüñe âşüftedür zülfüñ perîşân-hâldür
'Âşık oldugına hem kadd-i dü-tâsı dâldür

2. Dâg yakmış 'ışkuña gün na'l kesmiş mâh-ı nev
Tekye-i 'ışkuñda mihr ü meh iki abdâldür

3. Bir kara yagız güzeldür dûd-ı âhum pür-şerer
Zeyn içün konmış 'izârında bir altun hâldür

4. Hat degül mâh-ı 'izârın hâle-veş devr eyleyen
Murg-ı hüsn ayagına fîrûzeden halhâldür

5. Yüksek uçar Emriyâ gâyet hümâ-yı zülf-i yâr
İremez bu şâh-bâz-ı dil müşevveş-bâldür

(104) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Hançerüñ gibi degül gamzeñ yavuz kattâldür
Kâkül-i müşgînüñ anuñçün perîşân-hâldür

2. Zülfüñe dil baglamış âşüfte vü miskînüñem
Ehl-i derd olduguma kadd-i hamîdem dâldür

3. Âfitâb üzre hilâlüñdür nigârâ med çeken
Nokta koyan haddüñ üstine yine ol hâldür

4. Murg-ı devletdür hadeng-i yâr ayagında anuñ
halka-i zahmum kızıl yâkûtdan halhâldür

---

5 misli: misl-i Ü2, Ü3, Ü3, S.
(103) A: 31a, Ü1: 22a, Ü3: 28b, Ü5: 158a, S: 25b, AE: 82a.
1 - AE / 'Âşıkı oldugına kadd-i dü-tâsı dâldur Ü2.
2 - AE.
3 - AE / dûd-ı âhum: dûd-ı âh-ı Ü3 / 'izârında: 'izârına Ü2.
4 f¬rûzeden: p¬rûzeden Ü2, Ü3, Ü5, AE.
5 müşevveş: şikeste AE.
(104) A: 31b, Ü1: 22b, Ü2: 7a, Ü3: 28b, Ü5: 155b, AE: 82a.
1 yavuz: katı Ü5, AE / kâkül-i müşg¬nüñ: kâkül-i misk¬nüñ Ü5, AE.
2 3 Âfitâba ol hilâl-ebrûdur iki hat çeken Ü5 / med çeken: hat çeken Ü3, Ü5; hatt-ı ç¬n Ü2.
4 - AE.

5. Bâg-ı dehr içinde Emrî kebk-i hôş-reftâr çok
N'eyleyem kim şâh-bâz-ı dil şikeste-bâldür

(105) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Meclis-i ‘ışkuñda yaşum mey gözüm peymânedür
Çeşmüñ anuñçün gehî mahmûr u geh mestânedür

2. Murg-ı dil sayyâd-ı çeşmine nice sayd olmasun
halka-i zülfi belâ dâmı vü hâli dânedür

3. Dil hayâl-i kadd ü zülf ü ‘ârız-ı dil-dâr ile
Şekl-i serv ü sünbül ü gülle münakkaş hânedür

4. Dûd-ı pîç-â-pîç-i âhumdur ‘alâmet halkası
Dil hayâl-i la‘l-i mey-gûnuñ ile mey-hânedür

5. Zülf-i müşgîn-i nigârı Emriyâ tezyîn içün
Şânedür destüm aña barmaklarum dendânedür

(106) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. İñleri bîmâr-ı ‘ışkuñ nâle vü efgânıdur
Agları gam küştesinüñ dîde-i giryânıdur

2. Âh okıyla çarha bir zahm urdum ey kaşı kemân
Kim şafak anuñ kabâsına bulaşan kanıdur

3. Derd-i dilber ‘âşıka râ kaşlu bir mahbûbdur
İki dâl anuñ iki zülf-i ‘abîr-efşânıdur

4. Şem‘-i enver kâmetüñsüz tîrdür pervâneye
Şu‘lesi anuñ ucında âteşîn peykânıdur

---

5 - AE / hôş-reftâr çok: hôş-reftârdur Ü2 / şikeste-bâldür: müşevveş-bâldür Ü1, Ü2, Ü3, Ü5.
(105) A: 31b, Ü1: 23a, Ü2: 5a, Ü3: 30a, Ü5: 163a, S: 25a.
1 çeşmüñ: çeşmüm Ü2, Ü3, Ü5 / mahmûr u: mahmûr Ü1, Ü2, Ü3, Ü5, S.
2 3 dil-dâr ile: dil-dârda Ü2, Ü3, Ü5.4 (106) A: 32a ,Ü1: 23a ,Ü3: 19b ,Ü5: 155a ,S: 25b,AE: 81a.
1 agları: agladı Ü2, S.
2 kabâsına: libâsına Ü2, Ü3 / bulaşan: bulaşık Ü2, Ü3 / urdum: urdı S, bulaşmış Ü5, AE
3-5 - Ü2, Ü3, Ü5
4

5. Safha-i ruhsâra Emrî mâcerâ-yı eşkümi
Kâtib-i eşküm yazar mıstar saf-ı müjgânıdur

(107) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Hâl-i pür-mûyuñ ki bir perçemlü Hind oglanıdur
Yâ hümâ perrin takınmış bir habeş sultânıdur

2. Câm ey sâkî şerâb-ı âlsuz gelmez ele
Bir kulagı küpelü nâzük fireng oglanıdur

3. Sâgar-ı müldür gül-i hamrâsı bâg-ı meclisüñ
Sâkiyâ câm-ı müselles lâle-i nu‘mânıdur

4. Âfitâbı kapladı ebr-i hat-ı ruhsâr-ı yâr
Gözlerümden dökilen şimdi anuñ bârânıdur

5. Bir kamış barmaklu mâhbûb iken Emrî hâmesi
Ol göñül yazıcı şûhuñ hattı ser-gerdânıdur

(108) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Tıfl-ı eşk-i çeşmüme rahm it ki merdüm-zâdedür
Gerçi kim gözden bıragılmış yetîm üftâdedür

2. Serv üzre âfitâb-ı ‘âlem-ârâ var ise
Kâmet-i bâlâsı üzre ol ‘izâruñ sâdedür

3. Câmi‘-i hüsnüñ içinde kaşlaruñ mihrâbdur
Zülf-i müşgîn ‘âbid-i câna siyeh seccâdedür

4. Çeşmüm ile ‘ârızuña karşu bu kanlu yaşum
Şîşe ile mâhtâba karşu konmış bâdedür

5. Ol güneş ruhsâra vü ol meh-likâya Emriyâ
Benden artuk şol siyeh-rû sâyesi üftâdedür

5
(107) A: 32a, Ü1: 23b, S: 25b.
1 3 4 dökilen: dinmeyen S.
5 (108) A: 32b, Ü1: 23b, Ü2: 6a, Ü4: 57a, Ü5: 163b, S: 26a.
1 tıfl-ı eşk-i çeşmüme: tıfl-ı eşküme şehâ Ü4, Ü5.
2 kâmet-i bâlâsı: kâmet-i bâlâñ A, Ü1.
3 Câmi‘-i hüsnüñ içinde: Câmi‘-i hüsnüñüñ içre Ü4 / ş¬şe ile: kûze ile Ü4.
4 5 meh-likâya: meh-cemâle Ü4. / şol: ol S.

(109) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Dürr-i dendân kim dehân-ı dilber-i raʻnâdadur
Katre katre jâledür kim gonca-i hamrâdadur

2. Bezm-i gülşen içre dest-i sâkîde laʻlîn ayag
Bir gül-i hamrâ-durur şâh-ı gül-i raʻnâdadur

3. Dâglardur âteşîn bagrında çarh abdâlınuñ
Görinen encüm ki ey meh kubbe-i mînâdadur

4. Mâh rûyuñda dehânuñ ey meh-i nâ-mihribân
Zerredür gûyâ ki ol şems-i cihân-ârâdadur

5. Emriyâ bu çeşm-i hûnînümde olan kirpügüm
Beñzer ol hâr-ı siyâha gonca-i hamrâdadur

(110) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Oldı peydâ dûd-ı sînemden duhânî lâleler
Nitekim hûn-ı cigerden erguvânî lâleler

2. Yüzlerine bakmaduñ ʻışk ehli çok ʻarz itdiler
Şol sararmış yüzlerinden zaʻferânî lâleler

3. Deste-i jengârdur peyveste dûd-ı âh aña
Vâdî-i ʻışkuñda eflâk âsumânî lâleler

4. Bildürüp âlâm-ı râh-ı ʻışkı dil virseydi hak
Arturuırlardı cereslerden figânı lâleler

---

(109) A: 32b, Ü1: 23b, Ü2: 5a, Ü3: 23b, Ü4: 69a, Ü5: 160b, S: 27, AE: 133a.
1 jâledür kim: jâlelerdür Ü2.
2 bezm-i gülşen: gülşen-i bezm Ü4 / ayag: kadeh Ü4 / gül-i raʻnâdadur: gül-i zibâdadur Ü4.
3
4 meh-i nâ-mihribân: vefâsı yok nigâr Ü2, Ü3, AE.
5
(110) A: 33a, Ü1: 23b, Ü3: 16b, S: 27a, AE: 83a-140b.
1
2 ʻışk: derd Ü3. AE / çok: hep S.
3 jengâr: zengâr Ü1.
4
5
(111) A: 33a, Ü1: 24a, Ü2: 5b, Ü3: 31a, S: 27b.

5. Rûy-ı rengînüñ görüp Emrî gözinden dökdi kan
Yüzlerine sürdiler alup o kanı lâleler

(111) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Bezm-i mahşerde olursa dîdeden dîdârı dûr
Nâlemüñ nâyına âheng ola ol meclisde sûr

2. Küşte-i ‘ışk oldugına şem‘ budur rûşen delîl
Gündüzin asıldı indi gicesi üstine nûr

3. Arkası üzre yatursa küşte-i hicrân n'ola
Cân çekişmekden halâs olmışdur itmişdür huzûr

4. Hattuñ üzre zülf-i ‘anber-bâr şöyle salınur
Ey Süleymânum ki olmaz ayagı altında mûr

5. ‘Anberîn hâlinden Emrî bûyanup gitmek diler
Bezmde harc itmek ile bir iki minkâr buhûr

(112) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Bak yüzine ‘âşıkuñ ol çeşm-i hûn-efşânı gör
Hâk içinde nice akarmış şehîdüñ kanı gör

2. La‘l-i gevher-bâruña gâlib ezelde sunmış el
Sâ‘idinden taş olupdur pençe-i mercânı gör

3. Mihrden zerre deñizden katre görmek sehldür
Zerrede hurşîdi seyr it katrede ‘ummânı gör

4. Ân-ı hüsnüñde elif bir tîrdür nûn bir kemân
Tîr-i mihnetden dilâ sehm eylemezseñ anı gör

5. Âfitâb-ı enver içre zerre-i gûyâya bak
Ya‘nî rûy-ı yârda Emrî fem-i cânânı gör

---

1 d¬dârı: d¬dâr Ü2, Ü3 / ola: ide Ü3.
2-5 - Ü2, Ü3.
3 4 5 (112) A: 33a, Ü1: 31a, Ü2: 8a, Ü3: 31a, Ü5: 159b, S: 27b, AE: 82a.
1 ol: şol AE.
2 sâ‘idinden: sâ‘idinde Ü5.
3 4 Zahm-ı nâvekden dilâ b¬m... Ü3 / eylemezseñ: eylemezdüñ Ü5.
5 (113) A: 33b, Ü1: 24b, Ü2:6a, Ü3: 18a.

(113) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Bu duhânî lâle k'âteş-nâk nice dâgı var
'Işk bâgında açılmışdur tokuz yapragı var

2. Ey kamer-çihre felek ser-geşte abdâluñ-durur
Mihr ü mehdür sanma anuñ yüreginde dâgı var

3. Nice mergûb olmasun bâd-ı sabâ her yirde kim
Armagân içün elinde ayaguñ topragı var

4. Cânum u göñlüm ile bu cism-i sûzânum benüm
Gûyiyâ bir evdür içinde iki ocagı var

5. Emriyâ çeşmümde 'aks-i gussa-i hattın gören
Kâse-i pür-âb içinde dir benefşe yagı var

(114) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Şol kara kaşuñ senüñ râ-i ruh-ı gül-gûn mıdur
Yâ cebîn altında müşg ile yazılmış nûn mıdur

2. Baña tîmâr eyle dirsem dâg urursın sîneme
Yohsa sen şehden 'ulûfem günde bir altun mıdur

3. Kâkül-i müşgînüñe Leylî diyeler mi senüñ
'Âşık-ı şeydâlaruñ ey dilberâ Mecnûn mıdur

4. Lâle midür fürkatüñde ölenüñ kabrinde yâ
Kanlar aglar hâline bir dîde-i pür-hûn mıdur

5. Na˙m-ı pervîn mi bu yâ dendân-ı dilber vasfı mı
Yohsa bahr içinde ey Emrî dür-i meknûn mıdur

---

2 3 4 5 (114) A: 33b, Ü1: 24b, Ü2: 6b, Ü3: 22b, Ü4: 71b, Ü5: 157b, S: 28a
1 senüñ: 'aceb Ü2 / müşg ile: misk ile Ü2, Ü5.
2 3 Kâkül-i misk¬n ile Leyl¬ dimezler mi saña Ü2 / senüñ: saña Ü3 / dilberâ: dil-rübâ Ü2, S.
4 kabrinde: hâkinde Ü2, Ü3.
5 ey Emr¬: Emr¬ bu Ü2.

(115) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Kaşları ser-nâme-i hüsninde yâruñ hal çeker
Kıl kalemlerle aña kâkülleri cedvel çeker

2. Turre-i tarrâruña yakın iletme dôstum
Şâne bir çok başludur agzıyla şâyed kıl çeker

3. Mihr-i hâver işigüñde ey melek der-bândur
Bir kuluñdur anuñ öñince kamer meş'al çeker

4. Genc-i 'ışkuñ bir gedâya olsa sultânum nasîb
Başa ilter devleti dünyâ gamından el çeker

5. Zerre deñlü Emriyâ hâtır-perîşân olma kim
Ehl olan çekmez cihânuñ gussasın echel çeker

(116) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sîneden çün tîrüñüñ cerrâh peykânın çeker
Zahmumuñ agzından ol dem sanki dendânın çeker

2. Zülf-i yâra bâd-ı âhum şöyle girdi kim eger
Pister-i hüsn içre yatur görse yorganın çeker

3. Hatt-ı haddinden gubâr-âlûde olmasun diyü
Gülşen-i ruhsâra inse zülfi dâmânın çeker

4. Niçe biñ diller asar zülf-i dil-âvîzüñ senüñ
İrişür Çînden sabâ hîç korkmaz urganın çeker

5. Şâne havf itmez mi Emrî bâd-ı âhumdan benüm
Ellere uyup niçün zülf-i perîşânın çeker

---

(115) A: 34a, Ü1: 24b, Ü5: 164a, S: 28a
1 ser-nâme-i hüsninde: ser-nâme-i levhinde Ü5.
2 kıl: tel Ü1 / dôstum: sevdügüm Ü5.
3 ey melek: ol mehüñ Ü5.
4 5 (116) A: 34a, Ü1: 25a, Ü2: 5b, Ü3: 28a, S: 28b.
1 çün: çok S.
2 şöyle girdi kim eger: şol kadar girmişdi kim Ü2; şol kadar irişdi kim Ü3 / içre: üzre Ü2
3 4 Korkmaz mı ol ki ibrişimle urganın çeker S.
5 (117) A: 34b, Ü1: 25a, S: 28b, AE: 83a.

(117) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Yâra dürr-i eşkini çün dîde-i ter gösterür
hokka ile ol lebi laʿl aña gevher gösterür

2. Turresinden gicenüñ bir mâh ider ancak tulûʿ
Zülfüñüñ her halkası bir mâh-ı enver gösterür

3. Dûd-ı âhum zülf-i yâr ile şerer peydâ ider
Zâglansa nitekim şemşîr cevher gösterür

4. Ne Cem-i devrânsun ey şeh kim ruhuñla kâmetüñ
Mîl-i sîmîn üzre mir'ât-ı Sikender gösterür

5. Hey ne câdûdur gözüm kim gülşen-i ruhsârda
Şekl-i nergisde turup Emrîye hançer gösterür

(118) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Çarh-ı ser-keş dest-i âhumdan zebûn olmış-durur
Kâmeti iki bükilmiş bagrı hûn olmış-durur

2. Dûd-ı âhum bir siyâh otagıdur şâh-ı gamuñ
Bu ten-i zerdüm aña zerrîn sütûn olmış-durur

3. Çarhdan yire dökilse âb-ı bârân nitekim
Bâd-ı âhumdan o şîşe ser-nigûn olmış-durur

4. Sor tarîk-ı vahdeti yol gösterür pîr-i mugân
Zâhidâ çok kimseye ol reh-nümûn olmış-durur

5. Dem-be-dem efgân ider Emrî çemende kâmeti
Ey hilâl-ebrû figân altında nûn olmış-durur

---

1 2 3 4 5 (118) A: 34b, Ü1: 25a, Ü2: 7b, Ü3: 30a, Ü5: 163b, S: 29a.
1 2 3 nitekim: n'ola kim Ü2, Ü3, S.
4 çok kimseye: her güm-rehe Ü2 / çok güm-rehe Ü3.
5 (119) A: 35a, Ü1: 25a, Ü2: 5b, Ü3: 27a, Ü5: 154b, S: 29a.

(119) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Turreñ ile kâkülüñ gâyet sitem-kâr oldılar
Ol iki çok başlular gör nice tarrâr oldılar

2. Gördiler kim rûyuñı görmek nasîb olmaz ebed
Gözlerüñ ey şûh bu derd ile bîmâr oldılar

3. Bir kara top oldı zülfüñ düşdi cânum üstine
Hîç cân kurtulmadı cümle giriftâr oldılar

4. Gabgabuñla zülfüñe şunlar el uzatdılar
Kimisi zindânda kaldı kimi ber-dâr oldılar

5. Gözlerüñ yaşın döküp dil-dârı ister Emriyâ
Hâcelerdür Yûsuf-ı Mısra harîdâr oldılar

(120) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Meh gam-ı ruhsâr-ı zîbâñ ile kendün pâreler
Çarh aña aglar gözinüñ yaşıdur seyyâreler

2. Tîr-i gamzeñle nigârâ ‘âşık öldürdüñ gibi
Yâsı var ebrûlaruñuñ yine geymiş kareler

3. La‘l-i nâbuñ yâdına câm-ı şarâba düşdiler
Kûşe-i mey-hânelerde ey sanem âvâreler

4. Döymeyüp feryâduma taş basmadıysa bagrına
Yâ nedür ey dôst dîvâruñdaki şol hâreler

5. Tîr-i cânânum gibi bir servden ayırdılar
Sînem üzre Emriyâ acımasun mı yareler

---

1 ol: bu Ü2, Ü3.
2 rûyuñı: yüzüñi A haricindekiler / şûh: yâr Ü2.
3 cânum: cânlar Ü2, Ü3, S.
4
5 gözlerüñ: gözleri S / yaşın: kim yaş Ü2, Ü3.
(120) A: 35a, Ü1: 25b, Ü2: 6a, Ü3: 29b, Ü4: 62b, Ü5: 156a, S: 29b.
1 ruhsâr-ı z¬bâñ ile: ruhsâruñ ile kendü Ü2, Ü3 / çarh: - Ü2 / gözinüñ: gözlerinüñ Ü2.
2 gibi: diyü S / t¬r-i gamzeñle: t¬g-ı gamzeñle Ü4.
3 ey sanem: sâkiyâ Ü5.
4 d¬vâruñdaki şol: d¬vâruñda senüñ Ü3.
5 t¬r-i cânânum: t¬r-i cânâne Ü2, Ü3, Ü4.

(121) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[(1)]

1. 'Anberîn kâkül cebînüñ üzre şekl-i cîmdür
Zerre agzuñ mihr üstinde yazılmış mîmdür

2. Mihr ü mâh ise iki 'uryân abdâluñ-durur
Hûblukda dôstum fevkuñda şimdi kimdür

3. 'Ârız-ı zîbâñ içinde hâl-i müşgînüñ senüñ
Gülşen olmış aña âteş sanki İbrâhîmdür

4. Gabgabuñla kâmetüñ ey serv-i bâlâ rastî
Bir gümiş turunc göstermiş nihâl-i sîmdür

5. Dürri dendân-ı nigâra beñzedürdüm Emriyâ
Zerre agzı eyledür kim aña sıgmaz nîmdür

(122) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[(1)]

1. Âsumân çînî devâtum dûd-ı âhum hâmedür
Yazdugum dil safhası üstine mihnet-nâmedür

2. La'lüñe öykündi diyü sükkerüñ bâzârda
Başına üşmiş megesler bir 'aceb hengâmedür

3. Şâm-ı zülfüñde ruh-ı zîbâña irmek kasd ider
Anuñ içün âfitâbuñ meyli her dem şâmedür

4. Ey göñül cân nakdini vaslına teslîm eyledüñ
Karz alınmışdur lebinden va'demüz bayramedür

5. Kana yursa cismi incinmem ser-â-pâ tîgı ger
Emriyâ ol baña bir gül-gûnî atlas câmedür

(12**1**) A: 35b, Ü1: 25b, Ü2: 7a, Ü3: 25b, Ü5: 157a, S: 29b, AE: 82a.
1 M¬m agzuñ...S
2 fevkuñda: farkuñda Ü2, Ü5, AE. / 'uryân: sergeşte AE.
3 hâl-i müşg¬nüñ: hâl-i misk¬nüñ Ü2, AE / âteş: âzer Ü2, Ü3; külhan S.
4 serv-i bâlâ râst¬: serv-kad yazdukda Ü2; serv-kadd ü bih zekân Ü3 / gümiş turunc: turunc-ı s¬m AE.
5 beñzedürdüm: beñzemez mi Ü2; beñzedem mi Ü3.
(12**2**) A: 35b, Ü1: 26a, Ü2: 6b, Ü3: 22b, Ü4: 49a, Ü5: 154a, S: 30.
1 dil safhası üstine: evrâk-ı cân üstinde Ü2, Ü3, Ü4.
2 sükkerüñ: şekkerüñ: Ü1, Ü3, S / 'aceb: büyük: Ü5.
3 meyli: 'azmi Ü2, Ü3, Ü5.
4 vaslına teslim eyledüñ: vuslatda tesl¬m eyle kim Ü2, Ü3; vaslında tesl¬m eyle kim Ü4 / va'demüz: va'desi Ü4.
5 cismi incinmem ser-â-pâ t¬gı ger: t¬gı ser-tâ-pâ beni incinmezin Ü1;.....: ser-tâ-ser.. Ü2, Ü3;... incinmezem Ü2, Ü3, Ü4, S; Kana ser-tâ-pâ beni boyarsa incinmezin Ü5.

(123) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Tâb-ı mülden gerçi rûyuñ kırmızı gül takınur
‘Aks-i ruhsâruñ gülinden şâhid-i mül takınur

2. Bülbül-i cân dut kim öldi bâg-ı kûyında bugün
Çeşmi sayyâdını gördüm perr-i bülbül takınur

3. Dir müneccim mihr şimdi sünbüle burcındadur
Her kaçan ol âfitâbı görse sünbül takınur

4. Od düşer pervânenüñ cânına meclisde çü şem‘
Tâs-ı tâkya üstine altun karanfül takınur

5. Ol güle Emrî kulakdan ‘âşık itmişdür beni
Gûşı kim bâg-ı cemâl içinde ak gül takınur

(124) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Dime kim haddinde dil-dârun hat-ı hadrâ-durur
Şâhid-i ruhsârı geymiş bir yeşil hârâ-durur

2. Egrilikle kaşuña irmek dilerse mâh-ı nev
Râstî bildüm anı ey serv bir kec râ-durur

3. Şehr-i hüsne dün gelüpdür mâh-ı nev ey meh-cebîn
Görmedi kaşuñ anuñçün kendüye garrâ-durur

4. Ey boyı serv-i revân bîhûde çaglar cûy-bâr
Merdüm-i çeşmüm benüm ser-çeşme-i deryâ-durur

5. Hâme çekse n'ola zencîre anı dîvâne-vâr
Emriyâ şi‘rüm hayâl-i zülfine şeydâ-durur

(12**3)** A: 35b, Ü1: 26a, Ü2: Ü3: 19b, Ü5: 154b, S: 30a.
2 dün kim: çünkim Ü2, Ü3; tut kim Ü5, S.
3 [4] meclisde çü şem‘ : çün meclisde şem‘ Ü2, Ü3.
5 bâg-ı cemâl: bâg-ı cihân Ü3 / Kûşe-i bâg-ı cihânda âhdan gül takınur Ü2.
(12**4)** A: 36a, Ü1: 26a, Ü2: 5b; Ü3: 24b; Ü4: 66b; AE: 131b; S: 30b.
1 Dime: Sanma Ü2, Ü3, Ü4, AE.[2] Râst¬: Râsını Ü3, AE / bir: kim Ü2, AE.
3 anuñçün: meger kim Ü3.
5 N'ola ger zenc¬re çekse hâmeler (hâmeyi Ü3) zenc¬r-vâr Ü2, Ü3, Ü4, AE.

(125) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Kaşlaruñ kim 'ayn-ı la'l-i dür-feşân üstindedir
Pül-durur gûyâ ki bir cûy-ı revân üstindedür

2. Kâmetüñ üzre ruhuñ ey gül-'izâr-ı lâle-had
Gûyiyâ bir gül-durur serv-i revân üstindedür

3. Ruhlaruñ üzre beñüñ ey âfitâb-ı zerre-fem
Şol sitâredür ki mihr-i âsumân üstindedür

4. Kâmetüm ol râya dönmişdür ki cevr altındadur
Kaşuñ ol nûndur ki nûr-ı zü'l-menân üstindedür

5. Kanlu yaşum üzre Emrî bu felek beñzer hemân
Şol habâba kim şerâb-ı ergavân üstindedür

(126) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Zülf-i pîçîdeñ ki la'l-i dür-feşân üstindedür
Ey elif-kad beñzer ol cîme ki cân üstindedür

2. Kadd-i dilberdür kıyâmet sînemüz dûzah sırât
Ol elifdür sîne-i âteş-feşân üstindedür

3. Ebrû-yı kec-râ hayâli dîde-i giryânda
Gûyiyâ bir pül-durur cûy-ı revân üstindedür

4. Şâhsâr üzre kızıl berg-i hazân gibi turur
Kanlu peykânlar ki cism-i nâ-tüvân üstindedür

5. Kanlu yaşum üzre Emrî bu felek beñzer hemân
Şol habâba kim şerâb-ı ergavân üstindedür

---

(125) A: 36a, Ü1: 26b, Ü2: 5b, Ü3: 28b, Ü5: 158b, S: 30b.
1 kaşlaruñ: kaşları S.
2 3 Ruhlaruñ üstinde görinen beñüñ ey zerre fem Ü2, Ü3.
4 nûr-ı zü'l-menân: nûn-ı zül-menân Ü1, Ü2, Ü3
5 (126) A: 36b, Ü1: 26b, Ü2: 8a, Ü3: 32b, Ü5: 150a.
1 c¬me ki: bir c¬me Ü2, Ü3.
2 kadd-i dilberdür: kâmet-i dilber Ü5.
3 kec: kej Ü2, Ü3, Ü5. (bkz. 125. gazel, 1.beyit)
4 berg-i hazân gibi: berg-i hazânlardur Ü2, Ü3, Ü5 / peykânlar ki: peykândur ki Ü2, Ü3.
5 bkz. 125. gazel, 5. beyit.

(127) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. La‘line karşu ezilme ey şeker
Gey sakın ‘âşıkları başuñ ezer

2. Nâr-ı âhumdan başumda od yanar
Kanlar aglar hecr elinden çeşm-i ter

3. Sîneye çekmeñ hadeng-i gamzeñi
Ey kaşı yâ katı göñlümden geçer

4. Tâc-dâr iken felekde âfitâb
Sen şeh-i hüsn işiginde yir öper

5. ‘Ârız-ı zîbâña Emrî gül dimiş
Söylenür illerde bu rengîn haber

(128) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Olalı hem-dem-i sultân-ı hayâl-i ruh-ı yâr
Çöpi çöp üzre komaz merdüm-i çeşm-i bîmâr

2. Yanmaga gelmiş imiş bezme ‘izâruñdan şem‘
Işılatmış ucını dün gice pervâneye nâr

3. Tîgı yanında nedendür kısa oldugı dilüñ
Dir isem hançerine dir ki anuñ arkası var

4. Varma ey hatt-ı çemen gülşene kim gonca gibi
Üstine agız açar agzı kızıl var hezâr

5. Emrî kesmez dilini ölmeyicek dimişler
Dil kesilsün ben anı öldüreyin dimiş yâr

---

(127) A: 36b, Ü1: 27b, Ü2: 7a, Ü3: 25a, Ü5: 154a, S: 31a, AE: 133b.
1 2 Hecr elinden kanlar aglar... Ü2, Ü3, AE.
3 4-5 - AE.
5 (128) A: 37a, A1: 27a, Ü2: 6a, Ü3: 23a, Ü5: 161b, S: 31a, AE: 84a.
1 merdüm-i: d¬de-i AE / b¬mâr: b¬dâr Ü3, Ü5, AE.
2 bezme: gice Ü3. / ışılatmış: ışılamış Ü5.
3 4 - Ü2, Ü3. / hatt-ı çemen: hattı çemen S, AE.
5 ölmeyicek: kesmeyicek Ü2 / ben anı: anı ben Ü2, Ü3.

(129) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Al etin yi baña ey zâg gerekmez ten-i zâr
Üstühânın ko nevâle ide şâyed seg-i yâr

2. Çık dimez kimse saña gel gir içine geç otur
Zahm-ı dil kendü evüñdür senüñ ey tîr-i nigâr

3. Nâfe hâk-i kademin başda götürürken anuñ
Zülf-i yâra dir ayaguñ tozıyın hatt-ı gubâr

4. Lâle yangın güzelüm sünbül-i Hindî tütkün
Anları mihr odına yakmış o zülf ü ruhsâr

5. Elif ü na‘l degül sînede saf saf görinen
Emriyâ tende tılısm ile turur cân-ı figâr

(130) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Kimi yakdı ki ‘aceb âteş-i ruhsâr-ı nigâr
Ki irişdi kamere dûd-ı hat-ı ‘anber-bâr

2. Kıpkızıl od bite kabrümde benüm lâlelerüm
Beni hâk eyleyicek âteş-i ‘ışk-ı ruh-ı yâr

3. İrmedi menzil-i hüsnüñe senüñ mâh-ı münîr
Oldı hıng-i feleke döne döne gerçi süvâr

4. Nâveküñ ey kaşı yâ gamzeñüñ abdâlı olup
Na‘l kesmiş başı üstine degüldür sûfâr

5. ¸a‘file geçmelüdür halka-i mîm-i gamdan
Dahi ammâ [o] dehenden geçimez Emrî-i zâr

---

(129) A: 37a, Ü1: 27a, Ü3: 31b, Ü5: 159a, S: 31b.
1 etin yi: etini Ü1.
2 3 4 5 (130) A: 84b Ü1: 27a ,Ü2: 7b ,Ü3: 24a , Ü5: 152a S: 31b.
1 ‘anber-bâr: ateş-bâr Ü2 / ‘aceb: yine Ü3, AE.
2 lâlelerüm: lâle gibi Ü2, Ü3, Ü5.
3-5 - Ü2,Ü3 Ü5.
4 5 (131) A: 37b, Ü1: 27b, Ü2: 8a, Ü3: 23a, Ü4: 60a, Ü5: 156b, S: 31b, AE: 84.

(131) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. N'ola ey sîm-beden gönlüñe eşk itse eser
Ki gümiş akça-durur taşa urursañ da geçer

2. Umaram tîguñı bir kez dahi sînemde görem
Bu meseldür ki su akdugı yire girü akar

3. Meh-i nev dûd-ı dilümden nice karardı ki gör
Ele âyîne al eyle ham-ı ebrûña na˙ar

4. Leb ü ruhsâruña kim beñzede goncayla güli
Birinüñ kulagı berg ü birinüñ agzı kokar

5. Hîç añar mı müjenüñ tîrini Emrî dir imiş
Dôstlar ol kaşı yânuñ okı dilden mi çıkar

(132) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Öykünürse dehenüñde dür-i dendâna eger
Jâle ey gül göresin goncanuñ agzına düşer

2. Nakd-i cânı beñi düzdine geñez virmez idüm
Zülfini boynuma salar beni anuñla bogar

3. Bir hayâl ignesidür gamze-i dil-dûz-ı nigâr
Gözi anuñla dil-i 'âşıka çok nakş geçer

4. Alurın boynuma zencîr-i cünûnı ben de
Ol perî saçlarını boynına alursa eger

5. Reh-i 'ışk içre gelür dîdeme çok yirlerden
Emriyâ girdi 'urûkına anuñ hûn-ı ciger

---

1 2 3 ki: - U2, Ü3 / Dûd-ı dilden meh-i nev nice kararmışdur gör AE.
4 5 müjenüñ: müjemüñ Ü2, Ü3, Ü4, Ü5. / çıkar: geçer Ü3.
(13**2**) A: 38a, Ü1: 27b, Ü2: 5a, Ü3: 23b, Ü5: 157a, S: 32a, AE: 84a
1 dehenüñden: dehenüñde Ü1, AE / .. dür-i dendânuña ger Ü2, AE / dehenüñle dür-i dendânuña ger Ü3.
2 beñi: hâli: Ü5; beni: bel¬ Ü2.
3 gamze-i dil-dûz-ı nigâr: hançer-i ser-t¬z-i nigâr Ü2, Ü3; gamze-i ser-t¬z-i nigâr Ü5.
4 zenc¬r-i cünûnı ben de: zenc¬r-i cünûn ben dahi Ü5.
5 yirlerden: yollardan Ü2, Ü3, AE.

(133) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Dür-i dendânuñ içün dîdeden ey pâk-gevher
Sadefüñ gözine ak düşdi degüldür gevher

2. Gelüp uça uça 'ömrine konar 'uşşâkuñ
Görmedüm nâvek-i dilber gibi bir murg-ı -şeh-per

3. Hıffeti ko agır ol rıtl-ı girân ister iseñ
Gelmege duhter-i rez sôfî agırlık ister

4. Dil uzatmış leb-i şîrînine sükker mi dimiş
K'olmış ol piste-dehânuñ dili agzında şeker

5. Zülfi ol gerden-i sîmîne komaz sarkmasını
Ger anuñ başını ey Emrî keserse dilber

(134) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. 'Âşıkuñ kanına zülfi vü kaşı âteş yörer
Bunı yâr anuñ içün çenber idüp anı gerer

2. Gözlerüm yaşın alur gamze-i hûn-rîz-i nigâr
Ne 'aceb hançer-i tîz olur ucı dâne derer

3. Ger benefşe irişürse gül-i rûyına anuñ
Ol sanem bâg-ı 'izâr içre kökin güne serer

4. Bakup ol 'ârız-ı bâlâya dime gün yüksek
İre gör menzil-i vasla şeb-i hat tîz irer

5. Emrî her hat ki yazar levh-i zemîn üzre sirişk
Rîk-i zer yirine âhum saçar üstine şerer

---

(133) A: 38a, Ü1: 27b, Ü3: 18a, Ü5: 162b, S: 32a, AE: 84a.
1 d¬deden: giryeden Ü5, A.
2 3 4 5 (134) A: 38b, Ü1: 28a, Ü5: 162b, S: 32b, AE: 84b.
1 Yâr anuñçün bunı çenber ider ü anı gerer Ü5.
2 3 4 5 (135) A: 38b, Ü1: 28a, Ü2: 7a, Ü3: 30b, Ü5: 151a, S: 33a.

(135) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Şeb-i gamda tütüni âhumuñ eflâki boyar
Bu söyünmişçe çerâgum meded ey mâh uyar

2. Ten-i kâfûrı teb-i şevk ile berfüñ eridi
Gele insâf ide bu ıssıya karlar mı döyer

3. Âteş-i hecr-i ruhuñla beni yandurma iñen
hazer it ocaguña dîde-i ‘âşık su koyar

4. Vâ‘i˙â göñlüñe uyma diyü pend itme baña
Beni dîvâne mi sanduñ ki delüye kim uyar

5. Ruhı hecrinde ne çekdüñ o kemân ebrûñuñ
Tîr-i hecr Emrî sakın âdeme gitdükçe koyar

(136) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Çarh bir pîre-zen ü heykeli pervîni-durur
Gevher-i encüm anuñ âlet-i tezyîni-durur

2. Şâh-ı gül barmagına takdı anı şimdi bahâr
Kim bilür gonca kimüñ hâtem-i la‘lîni-durur

3. Nergis-i bâg ki dehre nigerañdur ‘aceb ol
Kangı sâhib-na˙aruñ çeşm-i cihân-bîni-durur

4. Gül ü zanbak dime bu bâg siyâset-gehdür
Şâhlarda asılu gûş-durur bînî-durur

5. Mey-i la‘lîn tolu zerrîn kadehi sâkînüñ
Emriyâ bâg-ı safânuñ gül ü nesrîni-durur

---

1 şeb-i gamda: şeb-i gamuñ Ü2. / çerâgum: çerâgı Ü2, Ü3, Ü5.
2 berfüñ: şem‘üñ Ü2, Ü3.
3 4 ki: yâ Ü2; bu Ü5.
5 (13**6)** A: 38b, Ü1: 28a, Ü2: 8a, Ü3: 19a, Ü4: 61a, S: 33a, AE: 86a.
1 2 -Ü2, Ü3, Ü4 / (Görüben nergisi hâk içre yatur didi hıred / Kim bilür kankı şehüñ efser-i zerr¬ni-durur Ü2, Ü3, Ü4); takdı: takmış Ü2 / bahâr: dilâ AE.
3 -Ü2, Ü3, Ü4. mahlas beyit olarak: Nergis-i bâg ki Emr¬ nigerañdur felege Kankı sâhib na˙arun çeşm-i cihan-b¬ni-durur Ü2, Ü3, Ü4.
4 - Ü2, Ü3 (Gir fenâ gencine seyr eyle gümiş şûşesini Her biri bir sanemüñ sâ‘id-i s¬m¬ni-durur Ü2, Ü3, Ü4). zanbak: bûstân A.
5 - Ü2- Ü3, Ü4.

(137) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Ol siyeh-çerde ki âşûb-ı dil ü dînümdür
Severin ben anı kim çeşm-i cihân-bînümdür

2. Şem' bezmin tolanan sûhte pervâne degül
Göynügin yakmaga varan dil-i miskînümdür

3. Gül degül 'âşık idüp bülbüli söze getüren
Medh-i hüsnüñde olan defter-i rengînümdür

4. Nükhet-i hulk-ı şerîfüñ gibi âfâkı tutan
'‡d-ı enfâsum ile hâme-i müşgînümdür

5. Emrîye bûse virüp ragbet ile söylet kim
Hûblar hüsnüñüñ ârâyişi tahsînümdür

(138) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Seni koyup dil ü cân gayrıya mâyil mi olur
Gökde hurşîde iren zerreye kâyil mi olur

2. Gonca-femler beni senden ayıramaz ey meh
Zerreler hîç güneş tâbına hâyil mi olur

3. Gören ey saçları şeb-dîz yaşum gül-gûnın
Didi kevneyn fezâsı buña menzil mi olur

4. Sanma âhum benüm ey mâh feleklerde dura
Tîr-endâz-ı gam-ı âhuma menzil mi olur

5. 'Arz idem dirdi gözi yaşlarını Emrî saña
Güneşe leşker-i seyyâre mukâbil mi olur

---

(137) A: 38b, Ü: 1 28b, S: 33a. AE: 84b.
2 3 'âşık idüp bülbüli: bülbüli 'âşık idüp Ü1. AE.
4 5 (138) A: 39a, Ü1: 28b, Ü2: 6b, Ü3: 25b, Ü4: 52a, Ü5: 154b, S: 33b, AE: 84b.
1 2 ayıramaz ey meh: ıramaz ey meh-rû Ü2, Ü3 / güneş: güneşüñ A, Ü1 haricindekiler.
3 4 - Ü2, Ü3, AE.
5 dura: durur Ü5

(139) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Dâg yaksam tenüme şevk-ı ruhuñla gül olur
Murg-ı dil nâle ider nagme ile bülbül olur

2. Çeşm ü zülfüñ gamına dem-be-dem âh eyler isem
Şereri nergis-i şehlâ tütüni sünbül olur

3. Her ne ni‘met ki pişe matbah-ı ‘ışkuñda senüñ
Gam-ı hâl-i siyeh içinde anuñ fülfül olur

4. Dehen ü zülfüñ añup âh idem ey şîrîn-leb
Bir şerer degse ger eczâsı sipihrüñ kül olur

5. Emrîyi yakma sakın âteş-i âhından anuñ
Göz sebûsında hemîn âb-ı sirişküm mül olur

(140) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Zülf-i dil-dâra derûnın dil-i mahzûn söyler
Gûyiyâ Leylîye ahvâlini Mecnûn söyler

2. Çagıran ra‘d degül girye ile nâle ile
Yâr bî-mihr idügin ‘âleme gerdûn söyler

3. Kabr içinde saña ‘âşık n'ola ‘arz eylese hâl
Çün velî olana gencîne-i medfûn söyler

4. Söyledüm kâmetüñi serv ile vezn itdügümi
Râstî şâ‘ir olan kimsene mevzûn söyler

5. Bir gazel söylemiş Emrî dişüñüñ vasfında
İşidenler didiler hep dür-i meknûn söyler

---

(139) A: 39b, Ü1: 28b, Ü2: 5a, Ü3: 20a, Ü5: 152b, S: 33b.
1 nâle ider nagme ile: nagme ile nâle ider Ü2, Ü5.
2 gamına: gam ile Ü2, Ü3.
3 matbah-ı ‘ışkuñda: matbah-ı hânuñda Ü2, Ü3
4 âh idem ey ş¬r¬n-leb: aglasam ey hûnin-leb Ü2, Ü5 / Dem-be-dem la‘lüñ añup aglasam ey hûn¬n-leb Ü1.
5 (140) A: 39b, Ü1: 29a, Ü2: 6b, Ü3: 19b, Ü5: 156b, AE: 86a.
1 Zülf-i dil-dâra derûnın: Zülf-i dil-dâra ki derdin Ü2, Ü3.
2 Ra‘d u bârân sanur il nâle ile girye ile AE.
3 ‘âşık n'ola ‘arz eylese: n'ola ‘âşık saña ‘arz eylese Ü2.
4 söyledüm: söylerem Ü5 / kimsene: her sözi AE / kâmetüñi: kâmetini Ü3.
5 işidenler: ehl-i diller Ü2.

(141) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Tâb-ı mihrüñle dil-i mihr o kadar tâb tolar
Ki gözi yüzine bakan kişinüñ âb tolar

2. Devr-i la'lüñde senüñ mey-gede zühhâd ile pür
'Ahd-i çeşmüñde senüñ mest ile mihrâb tolar

3. Cem' olup hâk-i zemîn ger düzilürse bir hum
Ol da bu devrde hûn-ı dil-i ahbâb tolar

4. Baña bir kâse yiter 'ayş-i müdâm eylemege
Çün yaşumdan kadehüm turma mey-i nâb tolar

5. Sâgar-ı çeşmi tehî kalmaz iñen Emrînüñ
Şevk dökerse mey-i eşkini hûn-âb tolar

(142) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Dil saçuñdan kaçuban bu ten-i sad-çâke girer
Murg şeh-bâzuñ elinde has u hâşâke girer

2. Zülfüñüñ göñlüme girdügi budur aglayıcak
Mâr bârân olıcak ey güzelüm hâke girer

3. Câmlardur meh ü hurşîd-i felek anlardan
Pertev-i mihr-i ruhuñ hâne-i eflâke girer

4. Girer agzına anuñ gâh gehî zülfi ucı
Ser-i ef'î gibi kim hokka-i tiryâka girer

5. Girer ol kal'a-i pûlâda sıyup gâm ceyşin
Emrî her kim ki dil-i dilber-i çâlâke girer

---

(141) A: 40a, Ü1: 29a, Ü3: 31a, Ü5: 161b, S: 34a, AE: 85a.
1
2
3 bu: bir Ü1.
4
5
(142) A: 40a, Ü1: 29a, Ü2: 5b, Ü3: 29a, Ü4: 68a, Ü5: 158a, AE: 133b.
1 bu ten-i sad-çâke: s¬ne-i sad-çâke Ü4.
2 budur: bu kim Ü5 / olıcak ey güzelüm: olıcagız sanemâ Ü2, Ü3, Ü4, Ü5, AE
3 Ey melek-rû iki câmdur meh ü mihr anlardan A, Ü1 haricindekiler.
4
5 dil-i: dili Ü2, Ü3.

(143) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Sîm-i eşkini göñül la‘l-i şeker-sâya virür
Tıfluñ akça giricek destine halvâya virür

2. La‘li yâdına göñül harc ider eşk-i terin
Rinddür akçasını bâde-i hamrâya virür

3. Bahrda Hızr beni ‘ışkına kurbân idüben
Cânı haddinde olan hatt-ı semen-sâya virür

4. Âteşîn âh iledür kûyına dil ol sanemüñ
Büte tapan kişi şem‘ini kilîsâya virür

5. Fem-i cânâne içün kim ki cidâl eyler ise
Emriyâ yok yire ol başını gavgâya virür

(144) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Bu göñül fikr-i leb-i la‘l-i Bedahşân götürür
Derd-i ‘ışk ile marîz olsa n'ola cân götürür

2. Nem-i eşkümle yürür çünki benüm dilde okuñ
Geçmesün artuga anuñla bizi kan götürür

3. Hâlini sanma ruhında beni aglatmag-içün
Güle fülfül konup ol nergis-i fettân götürür

4. Gelicek revzenüñe bakmaga urduñ taş ile
Yarasın sînede dahi meh-i tâbân götürür

5. Âhuñ ey Emrî götürdi kapumı didi didüm
Bâddur çünki şehâ taht-ı Süleymân götürür

---

(143) A: 40b, Ü1: 29b, Ü3: 17a, Ü4: 58a, Ü5: 151b, S: 34b.
1 S¬m-i eşkini: Nakd-i eşkümi: Ü3, Ü4, Ü5.
2 göñül: gözüm Ü3, Ü4, Ü5 / eşk-i terin: eşk diremin Ü4, Ü5.
3 beni: neb¬ Ü3 / idüben: ideyin Ü3, Ü4, Ü5 / hatt-ı semen-sâya: zülf-i semen-sâya Ü3, Ü5.
4 âteş¬n âh: âteş-i âh Ü5.
5 yok yire ol başını: ol başını yok yire Ü5 / gavgâya: sevdâya Ü3.
(144) A: 40b, Ü1: 29b, Ü3: 27a, Ü4: 50b, Ü5: 160a, S: 34b.
1 Bu göñül la‘l-i leb-i fikr-i dür-efşân götürür Ü5.
2 nem-i eşkümle: şeyl-i eşkümle / çünki benüm dilde: dilde şehâ şimdi Ü3 / çünki: şimdi Ü4, Ü5.
3 hâlini: hâldür Ü4 / konup: koyup Ü3, Ü5.
4 -S / yarasın: beresin Ü3, Ü4, Ü5.
5 çünki: n'ola Ü3, Ü4, Ü5.

(145) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[(1)]

1. Hâb içinde gözüme ol ruh-ı zîbâ görinür
Teşneye vâkı'asında nitekim mâ görinür

2. Kanlu yaşum görinürse n'ola çeşmümde rahîk
Şîşede bâde-i rengîn musaffâ görinür

3. Mihr-i rahşân 'ıyân iken olur leyl nihân
Ruhuñ üstinde neden zülf-i şeb-âsâ görinür

4. Göricek yârı n'ola hâba getürürse kişi
Baksa beyzaya gözin yumsa çü beyza görinür

5. Kanlu yaşı boyamışdur yüzini Emrînüñ
hayretinden dimeñüz çihresi hamrâ görinür

(146) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[(1)]

1. Dîde mir'ât-ı 'izâruñ gül-i gülzâr sanur
Anda kirpükleri 'aksini gören hâr sanur

2. Lâgaram şöyle ki dîvâra tayansam sanemâ
Na˙arın iden yüzüme sûret-i dîvâr sanur

3. Cân işiginden iren bâda sorar vasf-ı lebüñ
Her Mısırdan geleni hâce şeker-bâr sanur

---

(145) A: 41a, Ü1: 29b, Ü3 25b, Ü4 58a, Ü5 152b, S: 35b.
1 2 3 leyl nihân: ley ü nehâr S / Mihr-i rahşân çü 'ıyân iken olur gice nihân Ü5.[4] n'ola hâba getürürse kişi: ne tañ hâba getürse kişi: Ü3; ne tañ hâba getürse kişiyi Ü5; ne tañ hâba girerse kişi Ü4.[5] hayretinden: tarabından Ü4, Ü5. / dimeñüz: dime kim Ü4, Ü5.

(146) A: 41a, Ü1: 30a, Ü2: Ü3: 23b, Ü5: 156a, S: 35a, AE: 85b.
1 2 Sûretüñ fehm idemez sâye-i d¬vâr sanur Ü2, Ü3.[3] işigüñden iren: işigüñde senüñ Ü2.[4] şol resme: üstüme Ü2

4. Yaşumuñ katreleri bagladı sol resme katâr
Ki gören kimse beni kâfile-sâlâr sanur

5. N'ola derdine cevâb ister ise agzuñdan
Kelimâtuñ işidüp dil dehenüñ var sanur

6. Ne bilür hîlesini merdüm-i ‘ayyârlaruñ
Nâ-tüvân gördi göñül çeşmüñi bîmâr sanur

7. Dilde şemşîr-i belâ sînede müjgânuñ okı
Gören Emrîyi şeh-i ‘ışka silah-dâr sanur

(147) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Dil müdâm âh idüben kadd-i dü-tâ ile yürür
Bali Beg kulı-durur ok ile yây ile yürür

2. Tîrüñi kâkülüñi yâd idüben seyr iderin
Şeyh gibi ki ‘asâ ile ridâyile yürür

3. Dil içün nâle idersem n'ola dil ucından
Her ceres yüridügi yirde sadâyile yürür

4. Raks ider âhum öñince ten-i zerdüm gûyâ
Bir hazân yapragıdur bâd-ı sabâyile yürür

5. Dûd-ı âh ile gezer ışka düşelden Emrî
Kişi ehl-i maraz olınca ‘asâyile yürür

(148) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Ehl-i diller leb-i şîrînüñe şekker dirler
Lebüñ içre sözüñe kand-i mükerrer dirler

2. Nûrdur ‘ârızuñ üstinde dehânuñdur mîm
Anuñ içün ruhuña mâh-ı münevver dirler

---

(147) A: 41b, Ü1: 30a, Ü2: 6a, Ü3: 27b, Ü4: 52b, Ü5: 163b, S: 35b.
1 2 3 4 5 ‘ışka: hecre: Ü2, Ü3, Ü4, Ü5 / ehl-i maraz olınca: derd ile mar¬z olsa Ü2, Ü5.
(148) A: 41b, Ü1: 30a, Ü2: 5b, Ü3: 27a, Ü4: 47b, Ü5: 156b, S: 35b, AE: 131b.
1 şekker: sükker Ü4, AE / dirler: didiler Ü2, Ü3, Ü5, AE (redif olarak).
2 mâh-ı münevver: mihr-i münevver Ü4.

3. ‘Anber-âlûd olalı hâl u hatuñdan haddüñ
Aña dil-sûhteleri şem‘-i mu‘anber dirler

4. Sanma dâg urdugına incineler ‘âşıklar
Dâg kim senden ire aña gül-i ter dirler

5. Zer disem ayagı topragına ol sîm-tenüñ
Emriyâ baña sözüñ yüzüñe beñzer dirler

(149) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Resm idüp dîdede nakş-ı ruh-ı yâr
İtdüm ol hâne için nakş-ı nigâr

2. Dilde feryâdumı men‘ eyleme kim
Yaraşukdur güzelüm hânede zâr

3. Kaşları hecri ile ben ölicek
İdesin mâh-ı nevi tâk-ı mezâr

4. Bu delü kanluluk ey eşk niçe
Yüri pâyına o servüñ turı var

5. Gamı ebrûsı nizâr itdi beni
Oldı Emrî kad-i ham nûn-ı nizâr

(150) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[(1)]

1. Urup taş ile dil üzre göçürdi gögsümi ol yâr
Dirîgâ yıkdı ben zâr u za‘îfüñ üstine dîvâr

2. Eger tâvusı bulsam şîşlere sançup etin yirdüm
Ki niçün zülfüñe cevlân ururken gösterür dînâr

---

3 4-5 - AE.
5 (149) A: 42a, Ü1: 30b, Ü3: 31b, Ü5: 159b, S: 36a, AE: 85a.
1 2 Dilde men‘ eyleme feryâdumı kim Ü5.
3 kaşları: kaşlaruñ Ü1, Ü3, Ü5, AE.
4 5 (150) A: 42a, Ü1: 31a, Ü2: 9a, Ü3: 32a, S: 36, AE: 76b
1 ben zâr u za‘¬füñ: bir zâr-ı za‘¬füñ Ü2 / beni: bu AE.
2 3 incinmezüz: incinmezem S / barmagıyla: barmagına S.

3. Rakîbüñ itine cânum diseñ incinmezüz zîrâ
Biz ey âhû ezelden bilürüz it cânludur agyâr

4. Hat-ı sebzüñle söyleşsem dir imiş tûtî-i gûyâ
Getürüp karşuña söylet anı ey âyine-ruhsâr

5. Gamuñla Emrî-i bîmâra şöyle za'f geldi kim
Düşer nâ-geh tokınsa barmagıyla nâveküñ ey yâr

(151) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Sanma ey bülbül-i şeydâ gül-i ter
İtdügin âhı kulagına koyar

2. Öykünürsin o leb-i şîrîne
Tatlusın ne diyelim ey şekker

3. Rehn ile ister iseñ cân nakdin
Alalum bûseñi la'lüñ tutı ver

4. Dişlerüñ vasfını kılmış hakkâk
Dürlerüñ şöyle ki bagrını deler

5. Kaşlarından ne diler Emrî hilâl
Ki gelür karşusına boynın eger

(152) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Hecr ü gam-dîdesiyem dîde-i hûn-pâşum var
Bilmezem kanda akar bahr gibi yaşum var

2. Bagrumuñ başıdur ancak baña derd-i ser olan
Bir garîbem bu fenâ dünyede bir başum var

3. N'ideyim râh-ı firâkuñda ser ü cân u dili
Merg-i gam gibi kafâ-dârum u yoldaşum var

---

4 5 (151) A: 42b, Ü1: 30b, Ü2: 5a, Ü4: 59a, Ü5: 155b, S: 36a.
1 2 şekker: sükker Ü4, Ü5.
3 Dehenüyle alursañ cân nakdin Ü5 / bûseñi: bûse-i Ü2, Ü5.
4 kılmış: eyler Ü1, Ü2, Ü4, Ü5, S / şöyle ki bagrını: bagrumı şöyle Ü2.
5 diler: alur Ü1; umar Ü4, Ü5 / gelür: gelen Ü2; geçüp Ü4 / boynın: agzın Ü4.
(152) A: 42b, Ü1: 30b, Ü2: 7a, Ü3: 30b, Ü5: 161a, S: 36a
1 bilmezem: bilmezin Ü2, Ü3 / kanda: kandan Ü3, Ü4.
2 3 4 eyleyici bir: üzre müdâm¬ Ü2 / 'Ayş ile nûş-ı müdâm¬ dil-i 'âyyâşum var Ü5.

4. Gözümüñ yaşı şarâb oldı ciger pâre kebâb
‘Ayş ü nûş eyleyici bir dil-i ‘ayyâşum var

5. halka-i zülfine Emrî niçe tolaşmayayın
Göñül adlu benüm ol halkada evbâşum var

(153) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Na˙ar kılsa n'ola mir’âta karşu ol perî-ruhsâr
Derûn-ı dilden eyler yüzine bakdukca mihr i˙hâr

2. Alurlar nakd-i ‘akluñ sîm-berler müflis eylerler
Riyâzetler çeküp yıllarla olsañ Mâlik-i dînâr

3. Benefşe sanma gül üzre nem-i bârân-ı eşkümden
Çiçeklendi dirîgâ atlas-ı âl-i ruh-ı dil-dâr

4. Cefâsı taşına tut başuñı ol taş bagırlunuñ
Eger erbâb-ı ‘ışk içinde olmak isteseñ ser-dâr

5. Degüldür üstühânlar Emrînüñ cism-i nizârıdur
İtüñ meyl eylesün diyü götürür bir iki tômâr

(154) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Zemâne halkını yandurdı sûz-ı murg-ı zerrîn-per
Meger mektûb-ı şevkumdur kanadı üzre ey dilber

2. Beni öldürmege câna yiter bir gamze çeşmüñden
Sıyırmasunlar üstüme müjeñ alay ile hançer

3. Dil-i ‘uşşâk ile ceng itmege saf bagladı hattuñ
Kafâda kâkülüñ dutar livâ-yı ejdehâ-peyker

---

5 tolaşmayayın: tolaşmayasın Ü3.
(153) A: 43a, Ü1: 31a, Ü2: 8b, Ü3: 21a, S: 36b, AE: 76b.
1 per¬-ruhsâr: güneş ruhsâr Ü1, Ü2, S, AE.
2 3 nem-i: gam-ı Ü2.
4 5 (154) A: 43a, Ü1: 31b, Ü2: 5b, Ü3: 30a, S: 37a, AE: 132b.
1 2 müjeñ alay ile hançer: alay ile müjeñ hançer Ü2, Ü3.
3 bkz. 147.muk., 2. beyit.[4] kirpügüm: gerçi kim Ü3.

4. Gamuñ gencinden ol deñlü ganî oldı bu merdüm kim
Süpürdi kirpügüm cârûb ile la'l ü dür ü gevher

5. Berü gel kandasın ey serv eşk-i dîde-i Emrî
Senüñçün yollar üstine döşer berg-i gül-i ahmer

(155) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Bu lezzet kim senüñ şîrîn lebüñde vardur ey hûr
Nebât olsa 'aceb olmaya 'aksi düşdügi billûr

2. Sipihr ü kehkeşân kâseyle deste mâh-ı nev mızrâb
Figânum mutribine çalmaga dehr oldı bir tanbûr

3. Hayâl-i tîr-i gamzeñ zahm-nâk itmiş-durur cismüm
Beyâz-ı dîde zahmına urupdur merhem-i kâfûr

4. Bileydi hâme tîrüñ olacakdur başdan eylerdi
Serin fagfûrî bir çînî devât ey kaşı yâ fagfûr

5. Degül ebrû olup müjgânı hâyil mihr-i rûyından
Cebîni mâhınuñ bir yanı Emrî olmamışdur nûr

(156) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Hat u zülfüñle diller mülkin alduguñ mukarrerdür
Süleymânsın begüm sen saña mûr u mâr leşkerdür

2. Ne sâhirsin ki nergis tekye-i sevdâ-yı çeşmüñde
Sadef tâc urınur ma'kûs bir serhôş kalenderdür

3. Hadengüñ ey kaşı yâ barmak odda durdugı deñlü
Dil-i pür-sûzda turmaz bilür anı ili yerdür

---

5 (155) A: 43b, Ü1: 31b, Ü2: 5a, Ü3: 29b, Ü5: 161b, S: 37b, AE: 77a.
1 lebüñde: a[a]zuñda S.
2 kâseyle: tâs ile Ü2, Ü3 / deste: dutsa S.
3 4 Bileydi hâme nây-ı nâveküñ olurdı reşk ile Serin eylerdi fagfûr¬ devât ey kaşı yâ fagfûr. Ü2, Ü3, Ü5; / Ser-i fagfûrı bir ç¬n¬ devât ey kaşı yâ fagfûr AE.
5 (156) A: 43b, Ü1: 31b, Ü3: 18a, S: 37b, AE: 77b.
1 2 3 4 5 (157) A: 43b, Ü1: 32a, Ü3: 30a, Ü5: 158b, S: 37b AE: 77a.

4. Mahabbet bâdesin bezm-i belâda nûş iden câna
Hayâl-i nâf-ı dilber bir göbeklü sîm sâgardur

5. Berâber olalı rûyına yâruñ zülf-i şeb-gûnı
Giceyle gündüzi nevrûzuñ ey Emrî berâberdür

(157) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[(1)]

1. Egerçi yaşumuñ her katresi bir necm-i ezherdür
Yine yanuñda ey mâh-ı münîr adı bed-ahterdür

2. Sen ol şâh-ı melâhatsin ki mihrüñ hânkâhında
Güneş sırma sadef tâciyle çarh urur kalenderdür

3. Gubâr-ı râhuña teşbîh idelden tûtiyâ kendün
Ayaguñ topragı hakkıyçün andan dîde mugberdür

4. Leb ü ebrûsı yâdına göñül ʿayş-i müdâm eyler
Şafak bâde meh-i nev bir hilâlî sîm sâgardur

5. Özini nisbet itmez eşk-i merdüm-zâdeme Emrî
Bilür dürr-i yetîm öksüzlügin pâkîze-gevherdür

(158) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[(1)]

1. Diyâr-ı ʿışkda sînem beyâbân-ı mahabbetdür
Degül cismümdeki mûlar giyâh-ı derd ü mihnetdür

2. Ruhuñ bâgında düşmiş hûşe-i müşgîn zülfüñden
O hâl-i müşg bir dâne siyâh engûr-ı misketdür

3. Görüp mâh-ı nev-i ebrûñı ahşam hayrete varmış
Dehân-ı çarhda ey meh hilâl engüşt-i hayretdür

4. Egerçi girye cenginde düşüpdür topraga çogı
Sipâh-ı eşk-i çeşmüm yine ey şeh bî-nihâyetdür

---

1 bed-ahterdür: bir ahterdür Ü1, S.
2 [3] andan: anda Ü5.
4 yâdına: şevkıla Ü3.
5 (15**8)** A: 44a, Ü1: 32a, Ü2: 6b, Ü3: 22a, Ü4: 66a, Ü5: 152a-155b, S: 38, AE: 72a.
1 [2] - Ü2, Ü3, Ü4 (Nücûmuñ gündüzin ayla görinmedükleri bu kim Giceyle hâneñe bakdukları añlara töhmetdür Ü2, Ü3, Ü4) / bâgında: bâgına Ü5.
3 Gam-ı ebrûñ ile hâlüm göricek hayrete varmış Ü5.
4 - Ü2, Ü3, Ü4, Ü5.

5. Letâfet âbıdur rûy-ı safâ-bahş-ı nigâr Emrî
Dehân anda nişân-ı katre-i bârân-ı kudretdür

(159) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. O ruhlar bir nihâl üzre açılmış iki ak güldür
Bu hâl-i mûy-dâruñ hôd kararmış bir karanfüldür

2. Tarar zülfi ucın gördüm didüm lâyık mı ol şâne
Didi bu gördügüñ şâne degüldür sîn-i sünbüldür

3. Gamuñ nâveklerinden oldı ey gül bâg-ı mihnetde
Tenüm par par dilüm nâlân gören didi bu bülbüldür

4. Dile zindân idüp ger dâr içini ey saçı sünbül
Yakarsañ ıssı odlarla dimez ol hâl fülfüldür

5. Kara bahtuñ gibi çeşmin sanursın hâb-nâk Emrî
Dirîgâ bilmedüñ miskîn işi anuñ tegâfüldür

(160) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Ne sihr eyler o sâhir göz ki kaşuñ aña mâyildür
Ne nükte söyler ol leb kim dehânuñ aña kâyildür

2. Sevâd-ı dîde-i giryânlarum hatt-ı sirişkümle
Siyâh evrâka gam sîm-âbla yazılmış resâyildür

3. Ne 'isyân eyledüm yâ Rab ki fürkat dûzahı içre
Duhân-ı pür-şerer boynumda âteşden selâsildür

4. Meşakkat bûstânında belâ tâvusıdur gönlüm
Görinen dâg-ı âteş-nâkler aña celâcildür

---

5 - Ü2, Ü3, / kudretdür: rahmetdür Ü5.
(159) A: 44a, Ü1: 32a, S: 38b, AE: 77b.
2 3 4 5 (160) A: 44b, Ü1: 32b, S: 38b.
1 2 3 4 5 (161) A: 44b, Ü1: 32b, Ü2: 7b, Ü3: 29a, Ü5: 162b, S: 38b, AE: 78a.

5. Görinen Emriyâ hâr-ı siyeh sanma gül-i sürhuñ
Ruhı âyînesinde ‘aks-i müjgân-ı belâbildür

(161) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Göñül ey sîm-ten sarrâf-ı şehr-i mihnet ü gamdur
Gözüm akça terâzûsı sirişküm aña dirhemdür

2. Sipihre tîg-ı âhum yara açmışdur benüm ey meh
Degüldür kehkeşân yâ penbe yâ kâfûrî merhemdür

3. Salup gîsûsını ol la‘li tiryâk arkası üzre
Göñül tıflını korkıtmış dimiş kim mâr arkamdur

4. Egilmiş öpmege la‘lüñ anı bildürmemek ister
Anuñçün dâyimâ kadd-i dırâzı zülfüñüñ hamdur

5. Ruhına katre düşmişdür gül-âb-âlûd zülfinden
Görenler sandılar Emrî gül-i ter üzre şebnemdür

(162) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Belâda hem-demüm tıfl-ı sirişk-i hûn-feşânumdur
Baña bu derdi çekdüren bir iki katre kanumdur

2. Şeh-i ‘ışkam yalıñ yaraklu leşkerdür şu‘â-ı âh
Başumda penbe-i dâg-ı mahabbet sâye-bânumdur

3. Gözümden çıkdı şimdi la‘l ile dür mâlik oldugum
Görinürde ruh-ı zerd işidilürde figânumdur

4. Belâ şâhınuñ iki câmlu bir kasrı-durur başum
Sütûnlar her tarafdan tende yir yir üstühânumdur

5. Dü-tâ cismüm ki ey Emrî boyandı kana yaşumdan
Hadeng-i nâle atmaga kızıl tozlu kemânumdur

---

1 2 sipihre: sipihr-i A, Ü1, S / açmışdur benüm ey meh: açdı agzın anda Ü2, Ü3, Ü5, AE.
3 4 bildürmemek: emdürmemek Ü5 / la‘lüñ: zülfüñ Ü3.
5 düşmişdür: düşmişdi Ü5, AE.
(162) A: 45a, Ü1: 32b, Ü2: 7b, Ü3: 26b, Ü5: 151b, S: 39a.
1 2 3 şimdi la‘l ile dür: dürr ü la‘l şimdi Ü2, Ü3, Ü5.
4 5 (163) A: 45a, Ü1: 33a, Ü2: 6b, Ü3: 22a, Ü4: 60a, Ü5: 153a, S: 39a.

(163) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Sadâsı nâlemüñ bülbül fezâ-yı sîne bâgumdur
Nihâl üzre gül-i ahmer elif üstinde dâgumdur

2. Diyâr-ı ‘ışk şâhıyam sütûn-ı âhum üstinde
Güneşdür fülke-i zerrîn felek atlas otagumdur

3. Katîl-i tîg-ı hicrânam felek türbem meh ü hurşîd
Yanar üstümde rûz u şeb iki altun çerâgumdur

4. Gamuñ dâgına sînemde idersem n'ola cân kurbân
Muhibb-i pîr-i ‘ışkam ol benüm eski ocagumdur

5. Şeh-i mülk-i gamam Emrî hadeng-i nâle atmaga
Sütûn-ı âhum üstinde güneş altun kabagumdur

(164) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Ruhuñ ‘aksi ile yaşum mey-i gül-fâma dönmişdür
İzüñ tozı ile çeşmüm mücevher câma dönmişdür

2. Hayâl-i la‘l-i şîrînüñle hûnîn olmadan dâyim
Gözi her âfetüñ rengîn şeker-bâdâma dönmişdür

3. ‘Aceb mi la‘le dönerse gözüm zülfeynüñüñ ‘aksi
İki yanında ol ‘aynuñ çün iki lâma dönmişdür

4. Yüzini döndürüp benden kara zülfine bakınur
Bu gamdan âh rûz-ı rûşenüm ahşama dönmişdür

5. Salınsa yüregüm n'ola görüp miskîn resen Emrî
Temâşa kıl bezenmiş ruhları bayrama dönmişdür

---

2 fülke-i: kal‘a-i Ü2, Ü3.
3 t¬g-ı: dâg-ı Ü2.
4 5 (164) A: 45b, Ü1: 33a, Ü2: , Ü3: 26b, Ü5: 150a, S: 39a, AE: 78b
1 2 hûn¬n: pür-hûn Ü3. AE / olmadan: olmada Ü2, Ü3, Ü5 / Gözi her âfetüñ: gözi hey âfetüm Ü2; Be hey âfet gözüm Ü3; Gözüm hey âfetüm Ü5.
3 çün: çü Ü2.
4 - AE / yüzini: ‘izârın Ü5.
5 - AE.

(165) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[(1)]

1. Nebât-ı hat ki yâkût-ı şeker-efşânda bitmişdür
Mahaldür cân otı dirsem aña ol cânda bitmişdür

2. Yapışmış kanlu kirpükler gören çeşm-i pür-eşkümde
Sanur mercân budagın lücce-i ‘ummânda bitmişdür

3. Hat-ı reyhân ile yazılıcak yir var idi ey meh
Cemâlüñ mushafında ol hat-ı reyhânda bitmişdür

4. Dile gelsün kosun sehmi hadengüñ ey kemân-ebrû
Geçenki zahmınuñ agzı tutılmış anda bitmişdür

5. Bitürdi gülsitân içre işin ey Emrî reyhânuñ
Hat-ı sebz-i semen-sâ kim ruh-ı cânânda bitmişdür

(166) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[(1)]

1. Sıfâhân hâk-i pây-ı tûtiyâ-yı dilber olmışdur
Kara topraklıkdan şimdi çıkmış gevher olmışdur

2. Şu‘â‘-ı nâr-ı âhumdan hilâlüñ na‘li kızmışdur
Ufukda sanmañuz sürh-ı şafakdan ahmer olmışdur

3. Felek fülkin yaşum bahri alur giderdi bir yaña
Velîkîn dûd-ı pîç-â-pîç-i âhum lenger olmışdur

4. Duhân-ı nâr-ı âhum çarhı aglatmışdur ol deñlü
Ki eşki katresinüñ adı şimdi ahter olmışdur

---

(165) A: 45b, Ü1: 33a, Ü2: 8a, S: 39b, AE: 78b.
1 Nebât-ı hatt-ı reyhân ol.... Ü2.
2 yapışmış: bitişmiş S, AE.
3 4 5 ey Emr¬: nisbetle Ü2. Mahlas beyti olarak Ü2'de:‘Aceb beñzer mi Emr¬ ol siyeh beñden biten mûya Giyâh-ı tâze-i fülfül ki Hindistânda bitmişdür.
(166) A: 45b, Ü1: 33b, Ü2: 6a, Ü3: 27b, Ü4: 51b, Ü5: 151a, S: 39b.
1 - S. / hâk-i pây-ı tûtiyâ-yı dilber: tûtiyâ-yı hâk-i pây-ı dilber Ü2; tûtiyâsı hâk-i pây-ı dilber Ü3, Ü4 / kara: kamer Ü3 / topraklıkdan: topraklıgından Ü2.
2 ufukda: ufukdan Ü1, S.
3 4 5 (167) A: 46a, Ü1: 33b, Ü2: 6b, Ü3: 23b, Ü5: 153a, S: 40a, AE: 78b.

5. Gözümde uçar ey Emrî hayâl-i zülfi şeh-bâzı
Bu merdüm sîne vü aña müjem bâl u per olmışdur

(167) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Ten-i dilberde mû-veş görinen sanmañ miyânıdur
Der-âgûş itmiş anı ben za'îfüñ kılca cânıdur

2. Galat didüm ki ben zâr u za'îf ey dil hayâlinde
Kolum toladum ol nâzük şehe anuñ nişânıdur

3. Görüp cisminde nâfe didüm ak gül goncasıdur bu
Yâ öpmiş anı bir gonca-dehen cây-ı dehânıdur

4. Yâ bezm-i gülde gül-berg içre kalmış sîm sâgardur
Miyân-ı servde yâ bülbül-i cân-âşiyânıdur

5. Olup ter dîdeme vâkıf didi nükteyle bir 'ârif
Ne oldur Emrî ne bu halka-i mîm-i miyânıdur

(168) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Göñül sultân-ı mülk-i 'ışka tâbi' bir sipâhîdür
Başumda mûy-ı jûlîdem anuñ perr-i siyâhıdur

2. Elif kim kâmeti yâdına sînemde çekilmişdür
Fezâ-yı derde ugrar şehr-i 'ışkuñ togrı râhıdur

3. Ham-ı zülfüñ şehâ tâvus kuyrugı nişânıdur
Hatuñ cân kasdına la'lüñ getürmiş hükm-i şâhîdür

4. Benefşe sanma bâg içre gam-ı hatt-ı siyâhuñla
Gubâr olan dil ehlinüñ duhân-ı nâr-ı âhıdur

5. Gam-ı 'ışk-ı nigâr ile başumda od yanar Emrî
Degüldür mûy-ı jûlîdem anuñ dûd-ı siyâhıdur

---

1 2 ki: bu A / nâzük-şehe: nâzük-tene Ü2, Ü3, Ü5. AE.
3 goncasıdur bu: goncası mıdur Ü1, Ü2, Ü3, Ü5, S / cây-ı dehânıdur: anuñ nişânıdur. A haricindekiler.
4 5 olup ter: olupdur Ü1, S / bu halka-i: budur hemân A haricindekiler.
(168) A: 46b, Ü1: 33b, Ü2: 8b, Ü3: 24b, S: 40b, AE: 78a.
1 2 kâmeti: s¬nesi Ü1, Ü2, Ü3, S.
3 4 5 (169) A: 46b, Ü1: 34a, 97a, S: 40b, Ü2: 9a, Ü3: 28a, Ü5: 156a, AE: 79b.

(169) Mefâ'îlün Mefâ'îilün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Ne 'izz ü devlete râgıblaruz ne mâlumuz vardur
Ne bir mûy-miyânı kucmak ister hâlümüz vardur

2. Safâ kesb ideli âyîne-veş sâfî nemed içre
Temâşâ-yı ruh-ı yâr itmeden ihmâlümüz vardur

3. Soyınmış dest-i şevk-i cezbe-i pîr-i mahabbetle
Fenâ ocagına düşmiş niçe abdâlumuz vardur

4. Fakîrüz gerçi kim ammâ gınâ-yı kalb ile bizi
Gören kimse sanur yir gök götürmez mâlumuz vardur

5. Bugün şehr-i belâgatde biz Emrî hâce-i na˙muz
Metâ'-ı şi'r alur satur niçe dellâlümüz vardur

(170) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Taralmam bu ki sıhhat üzre agzuñdan haber yokdur
İşitdük vasfını der var gördük anı der yokdur

2. Tutarı eksük olmaz ey göñül şeydâlaruñ ammâ
Seni hergiz teb-i mihnetden özge bir tutar yokdur

3. Dimiş yir var ise bezm-i şarâba varayın halvâ
Tolu câm u surâhıyle bu meclis bunda yir yokdur

---

1 -Ü2, Ü3, Ü5, AE (Ne 'ankâyuz ki âb u tu'meden ihmâlümüz vardur Safâmuz (Hevâmuz Ü5, AE) yokdur uçmakdan ferâg-ı bâlümüz vardur Ü2, Ü3, Ü5, AE).

2 -Ü2, Ü3, Ü5, AE (Degüldür cismümüz üzre turan jûl¬de-mû yir yir Delinmiş câ-be-câ bir kara eski şâlumuz vardur Ü2, Ü3, Ü5, AE)

3 -Ü2, Ü3, Ü5, AE (Mahabbet hânkâhında yatur (biz ol AE) p¬r-i gam-ı 'ışkuz Bizim Ferhâd u (Ki Ferhâd ile AE) Mecnûn gibi çok abdâlumuz vardur Ü2, Ü3, Ü5, AE)

4 5 (170) A: 46b, Ü1: 34a, Ü3: 17b, Ü5: 162a, S: 41a, AE: 81a.

1 2 3 sürâhiyle: sürâhidür Ü5, AE.

4. İrişme kâmetine kor seni yabanda reftârı
Dikil tur bâgda ey serv hîç aña irer yokdur

5. Felek çün mekr idüp Emrî gibi gürbüz ere kıyduñ
Saña şimden girü ey bîve-i mekkâre er yokdur

(171) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Senüñ fülfül beñüñ varsa benüm dâg-ı siyâhum var
Senüñ sünbül saçuñ varsa benüm de dûd-ı âhum var

2. Senüñ başuñda miskîn sâye-bân var ise kâkülden
Benüm de dûd-ı dilden âsumânî bâr-gâhum var

3. Senüñ başuñda ey meh gün gibi zer-efserüñ varsa
Benüm de şu‘le-i nâr-ı mahabbetden külâhum var

4. Senüñ müjgân-ı çeşmüñden var ise leşkerüñ saf saf
Benüm de yir yüzin tutar sirişkümden sipâhum var

5. Senüñ mânend-i mir’ât-ı mücellâ ‘ârızuñ varsa
Benümde kûşe-i çeşm ile ırakdan nigâhum var

6 Senüñ kandan sirişküñ var ise ey dîde-i Emrî
Benüm de sûz ile dilden gelür çok âh u vâhum var

(172) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Uzanmış zülfi kaddi üzre sayd-ı cân-ı zâr eyler
Nihâl-i verde çıkmış mâr san bülbül şikâr eyler

2. Meger câdû gözüñ sâhir saçuñla bahse düşmişler
Ki biri sihr ile tîr itse mûyı biri mâr eyler

---

4 5 kıyduñ: kıydı Ü5.
(171) A: 47a, Ü1: 34a, Ü2: 7a, Ü3: 25a, Ü4: 56a, Ü5: 153b, S: 41a, AE: 131b.
1 2 başuñda: farkuñda Ü4, AE / misk¬n: müşg¬n Ü3.
3 4 5 Ü4
6 sûz ile: sûziş-i Ü2, Ü3, AE / Senüñ giryeñ var ise dem-be-dem ey d¬de-i Emr¬ Ü4.
(172) A: 47a, Ü1: 34b, Ü2: 6a, Ü3: 27b, Ü5: 161a, S: 41b, AE: 79a.
1 2 3 yanuñda: yanuñca Ü2, Ü3.

3. Yüze yüz gelse mihre sâyesin ardına alur yâr
Nedür bu rû-siyeh yanuñda diye diyü ‘âr eyler

4. Komaz cân u dilüm zâr itmek ile dehr sayyâdı
Ölürsem üstühânum her gamuñ dâgına zâr eyler

5. Ten-i Emrî hatuñçün incelüpdür şöyle kim kâtip
Kalem ucına baglarsa hatın gâyet gubâr eyler

(173) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Lebüñ yâdına bezm-i gamda dil çün bâde nûş eyler
Tokuz câmını gerdûnuñ pür idüp çekse nûş eyler

2. Hevâ-yı sohbet-i fasl-ı bahâr-ı rûy-ı yâr âhir
Yakasuz kor güli vü bülbüli peşmîne-pûş eyler

3. Belâdan aglamaz çeşmüm olur emvâc-ı gam peydâ
Hevâñ ile n'idem dilde mahabbet bahri cûş eyler

4. Ruhuñ vasfın sabâ gûşına koymış bülbül agzından
Tenin gül o hevâdandur ki ser-tâ-pây gûş eyler

5. Figân kim bülbül-i gûyâ iken her gonca-fem Emrî
Dehân-ı bî-zebân-ı gonca-veş devrân hamûş eyler

(174) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Dem-i giryemde bu çeşme görinse nâ-gehân cûlar
Kurıyınca gözüm yaşı gibi akardı kan cûlar

2. Ezel zülfüñçün aglarken perîşân oldum âhumdan
Olupdur reglerüm düşdügi yirlerde revân cûlar

---

4 cân u: ancak Ü5 / sayyâdı: nerrâdı AE hâricindekiler.
5 hatuñçün: senüñçün Ü2 / kim kâtip: tâlipdür Ü2 / şöyle kim: nite kim Ü3 / Ten-i Emr¬ hatuñçün: Hatuñ vasfıyla Emr¬ Ü5 / fiutarsa hâme yirine hatı gâyet gubâr eyler Ü2.
(173) A: 47b, Ü1: 34b, Ü2: 8b, Ü3: 18b, S: 41a, AE: 79a.
1 yâdına: yâdıyla S / pür: bir Ü2.
2 3 4 5 (174) A: 47b, Ü1: 34b, Ü2: 6a, Ü5: 150, S: 41a AE: 79b.
1 çeşme: çeşmüm Ü2.
2 âhumdan: âhumla Ü5.

3. Zemîni sûziş-i mihrüñ senüñ eyle kurıtdı kim
Anuñ çeşminde rûd-ı eşke dönmişdür hemân cûlar

4. Semûm u sarsar-ı âhum ne dem germiyyete gelse
Siñer rîk-i beyâbâna ide kendün nihân cûlar

5. Cihân içün ne aglarsın sen ol cânı gör ey Emrî
Cihân-cûlar sirişkinden pür olmışdur cihân cûlar

(175) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Gözi yaşıyla 'âşık derdlü haste-i cân besler
Diger-gûn hâli bir akçayla miskîn iki cân besler

2. Nasîbi olmadugına halîlüm hân-ı vasluñdan
İnanma gam yimem dirse rakîb it gibi cân besler

3. Felekden perveriş umarsañ olsun râstlık pîşeñ
Ki togrı oldugıyçün serv olupdur bâgbân besler

4. Ciger kanıyla bulmış perveriş hûnîn elif sanmañ
Kadüñ yâdına dil tende nihâl-i ergavân besler

5. Derûnında hayâl-i zülfine cân yidürür Emrî
Nice dîvânedür gördin mi koynında yılan besler

(176) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün(1)

1. Bir nâfe mi var hâl-i ruh-ı dilbere beñzer
Ak yüzde kara beñ-durur ol hâl-i mu'anber

2. hak vire hemân 'ömr uzunlıgın olupdur
Zülf-i siyehînüñ boyı boynına berâber

---

3 çeşminde: cisminde AE / sûziş-i mihrüñ senüñ eyle: sûz-ı mihrüñ ey kamer şöyle Ü2, Ü3.
4 ide: ider S, AE.
5 cânı: câmı Ü5. / sirişkinden: sirişkümden Ü1, Ü2, S.
(175) A: 28a, Ü1: 35a, Ü5: 149b, S: 42a, AE: 78b.
1 derdlü: dürlü Ü1.
2
3 umarsañ: ummazsañ Ü5.
4 sanmañ: sanma Ü5.
5
(176) A: 48a, Ü1: 35a, Ü2: 8a, Ü5: 157b-159b.
1
2 boynına: boyınca Ü2.

3. Bu dîde hayâl-i hat u la'lüñle dönüpdür
Bir câma ki anda yazıla Sûre-i Kevser

4. Öldürdi beni çünki gam-ı ebrû-yı zerdüñ
Türbemde hilâl olsa yaraşur 'alem-i zer

5. Jâle degül ey Emrî görüp rûy-ı nigârı
Kan terledi utandı kızardı gül-i ahmer

(177) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. O kâkül eyledi Fir'avn gibi târı mâr
Sebeb yiter ki ide mahv tîgı Mûsî-vâr

2. Tılısm-ı mâr idi kâkül cemâli gencine
Du'â-yı seyf ile bozıldı ol tılısm ey yâr

3. Cemâl ü hüsnde fevkında kimse yok dime ki
Giderdi kâkül-i 'anber-feşânını dil-dâr

4. Dırâz-ı 'ömr idi ol kâkül ehl-i 'ışka niçün
Dil ehlinüñ kese 'ömr-i dırâzını o nigâr

5. Ne yüz karalıgın itdi bu Emrî-i miskîn
K'özüñden eyledüñ anı cüdâ o kâkül-vâr

(178) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. Bu gice koynuma girdi düşümde mihr-i münîr
Uyanıcak seni kucmaga eyledüm ta'bîr

2. Hayâl-i zülf-i miyânuñla şöyle inceldüm
Ki kıl kalem ile nakkâş idimez tasvîr

---

3 4 5 (177) A: 48b, Ü1: 35b, Ü3: 21a, S: 42b, AE: 87b.
1 t¬gı: t¬g-ı A, S, AE.
2 tılısm-ı mâr: tılısm ey yâr Ü3 haricindekiler.
3 dime ki: dime kim AE.
4 kese: keser Ü5 / o nigâr: her bâr Ü3.
5 (178) A: 48b, Ü1: 35b, Ü2: 9a, Ü3: 28a, Ü5: 163a, S: 43.
1 düşümde: giceyle Ü5 / mihr-i mün¬r: bedr-i mün¬r Ü2, Ü3 / kucmaga: kucmagı Ü1, Ü2.
2 3 kuşandı: kuşana Ü3, Ü5 / zenc¬r: şemş¬r Ü5.

3. Düşer mi çeşmüñe ser-mest olup helâküm içün
Kuşandı gamzelerüñden miyânına zencîr

4. Cihânı tîg ile ol gamzeler helâk itdi
Saçuñ kemend ile kıldı meh-i münîri esîr

5. Günâhı ne sanemâ Emrînüñ ki katli içün
Getüre kaşuñ ile kirpügüñ kemân ile tîr

(179) Mefâʿilün Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün(1)

1. Müjeñde katlüm içün tîg-ı cân-sitân görinür
Gül-i ruhuñ varakında hat-ı emân görinür

2. Müje hadengini irgürdi menzil-i kavse
Egerçi tîr-i kemân-dârı nâ-tüvân görinür

3. Kaşuñ hevâsına itse hümâ-yı dil pervâz
Hilâl-i deşt-i sipihr üzre üstühân görinür

4. Tılısm-ı ejder-i zülfüñ sabâ şikest itse
ʿAkîk kufl ile gencîne-i nihân görinür

5. Ne hâli var yine Emrî ʿaceb zen-i çarhuñ
Ki subh u şâm anuñ dâmeninde kan görinür

(180) Mefâʿilün Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün(1)

1. O kâmet üzre baña zülf-i ʿanberîn görinür
ʿAceb ne cây-ı bülend ola bu ki çîn görinür

2. Ne setr olur deheni hâteminde cânânuñ
Ki kendüsin görimezsin hemân nigîn görinür

3. Halâs olmadı merdümler eşk-i çeşmümden
Egerçi bu deñizüñ karası yakîn görinür

---

4 kemend ile: kemendüñe Ü5.
5 (179) A: 49a, Ü1: 35b, S: 43a, AE: 88a.
1 2 t¬r-i kemân-dârı: Türk-i kemân-dârı Ü1, AE.
3 4 5 - AE.
(180) A: 49a, Ü1: 36a, S: 43b.
1 2 3 4 5 (181) A: 49b, Ü1: 36a, Ü2: 7b, Ü3: 24a, Ü5: 151a, S: 43a

4. Meger ki cânumı yakmak diler o nâr issi
Elinde leblerinüñ la'l-i âteşîn görinür

5. Bu şi'rüñ âyînesine na˙ar kılan Emrî
Didi ki saña vücûhıyla âferîn görinür

(181) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Kabâ-yı sebz ile kaddüñ ki serv-i bâlâdur
Ruhuñ o serv üzerinde meh-i dil-ârâdur

2. Kabâ-yı sebz ile kadd-i bülendüñ ey servüm
Binâ-yı hüsnüñe yeşil sütûn-ı bâlâdur

3. Yeşil varakda çekilmiş elifdür ol kad-i serv
Kabâ-yı sebz geyinmiş nihâl-i zîbâdur

4. Kabâ-yı sebz geyindükçe kaddüñ üzre ruhuñ
Nihâl-i sebzde gûyâ ki verd-i ra'nâdur

5. Yanagı lâledür Emrî nigâruñ aña bahâr
Kabâ-yı sebz ile ol kâmet-i mu'allâdur

(182) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Göñül gam-ı ser-i zülfüñ ile perîşândur
İki gözüm leb-i la'lüñ içün dür-efşândur

2. hisâr-ı cân u dili aldı tôp-ı gabgab ile
Serîr-i hüsn ü cemâl üzre şol ki sultândur

3. Kaşuñ gamıyla bu kaddüm hamîde oldugı kim
Mahabbet ehli arasında baña 'ünvândur

4. Özini revzen-i çeşmümden atdı taşrasına
Sarâ-yı dil zekansüz sirişke zindandur

---

1 meh-i dil-ârâdur: ne hôş dil-ârâdur Ü5.
2 3 z¬bâdur: ra'nâdur Ü1, Ü2, Ü3, S.
4 5 ol: bir Ü2, Ü3, Ü5.
(182) A: 49b, Ü1: 36a, Ü2: 5b, Ü3: 26a, Ü5: 162a, S: 43a
1 2 3 oldugı kim: oldugı A, Ü1; oldugını Ü3, Ü5 / baña: bu bir Ü5.
4 Özini revzen-i: Özin der¬çe-i Ü3 / sirişke: çü baña Ü1, Ü2, Ü5, S.

5. Tarîk-ı ʻışkda Emrî bu dîde kanlu-durur
Deñiz didükleri yidi yaşında oglandur

(183) Mefâʻilün Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün(1)

1. Karâr kılmaga bir dem mekânumuz yokdur
huzûra varmaga hergiz zamânumuz yokdur

2. Vefâya kâyil olur diyü ˙annı ko ey dil
Dehânı yok idügine gümânumuz yokdur

3. Efendi biz bir alay adı sanı yok rindüz
Gürûhumuzda fülân bin fülânumuz yokdur

4. Zamânumuz geçicek çok nişân ˙uhûr eyler
Zamânumuzda egerçi nişânumuz yokdur

5. Hadeng-i mihnet ile nîm-küşteyüz Emrî
Bütün cihânda bizüm yâr-ı cânumuz yokdur

(184) Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün(1)

1. Yüzüme karşu n'ola sögse nigâr
Ger tabancayla ursa da eli var

2. Tîg-i tîzüñ senüñ elüñle baña
Bir nice yara urdı ey dil-dâr

3. Beñzemezsin dehân-ı yâra diyü
Çatladur goncayı nesîm-i bahâr

4. halka dâm içre saçmış erzen gül
Kılmaga ʻandelîb-i bâgı şikâr

---

5 kanlu-durur: yaşlu-durur Ü1, Ü2, Ü5
(18**3)** A: 50a, Ü1: 36b, Ü2: 8b, Ü3: 19a, Ü5: 153b, S: 44a, AE: 88a.
1 ºuzûra varmaªa hergiz: Mekânı n'eyleyelüm kim Ü2, Ü5.
2 kâyil olur: kâbil ola Ü2; kâbil olur S / ˙annı ko ey dil: nice ˙an idevüz Ü5.
3 4 geçicek: gelicek S.
5 Ü2'de ilk mısra yok / mihnet: gamze Ü3, Ü5.
(18**4)** A: 50b, Ü1: 36b, Ü2: 8b, Ü3: 30b, Ü5: 51b, S: 44b, AE: 88b-131b.
1 eli: yiri Ü2, Ü3 / ursa da: urursa Ü3, AE:
2 urdı: ururdı Ü2; iderdi S / Niçe kez yara urdı ey dil-dâr Ü3
3 - Ü2, Ü3. (Barmagın döne döne kaldurdı Kaşuña eylemez hilâl inkâr Ü2,Ü3) / diyü: diyüp S.
4 bâgı: zârı Ü2.

5. Emriyâ öldi dime Mecnûna
Gam-ı Leyliyle itdi terk-i diyâr

(185) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Çıkarup hattı hüccet-i tezvîr
Didi nakd-i dilüñ baña tez vir

2. Düşeli kayd-ı çâh-ı gabgabuña
Oldı üftâde-dil kûyuñda esîr

3. Deheni hâtemin güm itmişler
Leblerinüñ ikisi olmış bir

4. Ten hısârını toplar ile yıkup
İtdi dâg-ı siyâhlar kara yir

5. Emrî cû'dan cihânda cânı virür
Hân-ı vasluñla eyle anı esîr

(186) Mef'ûlü Mefâ'ilün Fe'ûlün[1]

1. Ebrûlaruña misâl yokdur
Bir ayda iki hilâl yokdur

2. Bir vech ile mihre nokta konmaz
Anuñçün o rûda hâl yokdur

3. Mihr irdi zevâle tâzedür serv
Togruya belî zevâl yokdur

4. Ey vaslını mümkin eyleyen yâr
Yanuñda meger muhâl yokdur

---

5 (185) A: 50b, Ü1: 36b, Ü3: 21b, S: 44b, AE: 88a.
1 çıkarup: çıkardı AE.
2 kûyuñda: kapuñda Ü3.
3 4 5 - Ü3, AE.
(186) A: 50b, Ü1: 37a, Ü2: 8b, Ü3: S: 45a, AE: 88b.
1 2 3 4 vaslını: vasfını Ü2 / yâr: cân AE.

5. Haddüñde nedür ‘aceb o nokta
Ruhsâre-i mehde hâl yokdur

6 Kim dir ki vefâsı muhtemeldür
Ey Emrî ol ihtimâl yokdur

(187) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün(1)

1. Koyup mekânını Mecnûn dimeñ yabana çıkar
Anuñ varur ötesi râh-ı ‘âşıkâna çıkar

2. Efendi âh ider aglatma ‘âşıkı zinhâr
Zemîni yaşı deler âhı âsumâna çıkar

3. Yüzüme bas ayaguñ dime pâyum alçakdur
Ayak ayak güzelüm kişi nerdübâna çıkar

4. Degül başında görinen külâhı Mecnûnuñ
Per açdı murg-ı mahabbetdür âşiyâna çıkar

5. Ne deñlü vasf ider iseñ miyân-ı dil-dârı
Anuñ varur bir ucı şimdi mû-miyâna çıkar

6 İşitdügüñ güzeli medh idersin ey Emrî
Visâli gayrılara bilmezin saña ne çıkar

(188) Müstef‘ilün Müstef‘ilün Müstef‘ilün Müstef‘ilün(1)

1. Tîrüñ hayâl-i câna her dem çeşm-i giryândan geçer
Kan ile tolmışdur gözüm şimdengirü kandan geçer

2. Rişte gibi bârik olup olsun teninde pîç ü tâb
Kim sûzen-i ser-tîz-i müjgânın görüp andan geçer

---

5 - Ü2, Ü3.
6(187) A: 51a.
1 2 3 4 5 6(188) Ü1: 35a, Ü3: 18b, S: 42b.
1 tolmışdur gözüm: tolmış gözlerüm S.
2 3 4 5 virür: urur: Ü1.

3. Ebrû-yı dilber hasreti yâ eyleyelden kaddümi
Âhum hadengi şîşe-i gerdûn-i gerdândan geçer

4. Ey âfitâbum kıl hazer eflâki idinme siper
Çarh okıdur âhum tokuz kat çarhî kalkandan geçer

5. Tîri gibi ol dilberüñ katı cigerdür Emriyâ
Kim rezm-gâh-ı sîne içre baş virür cândan geçer

(189) Mefâʻilün Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün[1]

1. Gamuñda baña sirişküm şarâb-ı âl yiter
Dile derûnî musâhib dahi hayâl yiter

2. Cihânı yakdugına ruhlaruñ ʻalâmet-i tâm
Duhân-ı zülfüñ ile dûd-ı hatt u hâl yiter

3. Hilâl ü mihr-i münîr olmasun ki dilberümüñ
Yanagı mihr-i münîr ü kaşı hilâl yiter

4. Zamâne halkını zencîre dizdügine saçuñ
Hamîde kâkülüñ ey yâr baña dâl yiter

5. Kabâyı n'eyleyeyin cismüm üstine Emrî
Sirişkden dökilen kan kabâ-yı âl yiter

(190) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün[1]

1. Şiʻrüm ki anda vasf-ı ruh-ı dil-rübâsı var
Beñzer şu yâr-ı nev-hata rengîn edâsı var

2. Lutf eyle ey ecel gözümüñ kapusın kapa
¸âyiʻ olur içinde anuñ hâk-i pâsı var

3. Kaddüñden ayru serv ile eglendügüm bu kim
Başında bencileyin anuñ da hevâsı var

---

(189) Ü2: 7a, Ü3: 17b, Ü1: 106b.
1 2 3 4 - Ü1.
5 (190) Ü2: 8b, Ü3: 22b, AE : 132a.
1 2 -AE / kapusın: revzenin Ü3.
3 -AE / Başında bencileyin... Ü3 / bkz. 87. gazel, 5. beyit

4. Gül ‘ârızuña olsa mu‘ârız ‘aceb degül
Bir berk yüzlü ne edebi ne hayâsı var

5. Senüñ Hıtâ dimiş şu‘arâ çîn-i zülfüñe
Emrî işitdi didi ki bunuñ hatâsı var

(191) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Tîr-i müjgânuñ dem-â-dem çeşm-i giryândan geçer
Hey ne murg olur bu ki bâl açsa ‘ummândan geçer

2. Hançeriyle karşulaşsam cân içün ey sîne kim
Tîzlik eyler saña bir zahm urur andan geçer

3. Zih takıldı rişte-i kaddi kemân-ı kaddüme
Nâvek-i âhum tokuz kat çarhî kalkandan geçer

4. Oldı ey kaşı kemân her hâk-i sîne gark-ı hûn
Kim gelürse dil harîmine okuñ cândan geçer

5. Cism-i zerdi Emrînüñ bir sûzen-i zerrîndür
Rişte-i sebzüñ senüñ ey kaşı yâ andan geçer

(192) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Acırum ‘âlemde zahm-ı hançer-i cânândur
Her ne gelür ise acınmamag olmaz kandur

2. Haste-i ‘ışkam münakkaş pister altumda zemîn
Çarh üstümde benek altunlu bir yorgandur

3. Kâmetüñsüz gül nihâlin tîr sanup bâgda
Gonca-i sürhın dirin kan bulaşuk peykândur

---

4 ne edebi ne hayâsı: ne adı var u ne şânı Ü3 / bkz. 87. gazel, 3. beyit.
5 senüñ: misk-i Ü3, AE.
(191) Ü2: 8b.
1 2 3 bkz. 188. gazel, 4. beyit.
4 5 (192) Ü2: 8a.
1 2 3 4 5 (193) Ü2: 8a, Ü3: 19a, Ü5: 157a, AE: 132 a.

4. Pa-bürehne bâga varmış şevk-ı ruhsâruñla gül
Hâr batmış pâyına bülbül aña nâlândur

5. Şâh-ı gül ol Yûsuf-ı hüsni terâzûlar düzüp
Her gül-i ter Emriyâ bir keffe-i mîzândur

(193) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Şu'le-i gam dil elinde hâmedür
Okıyup yazdugı mihnet-nâmedür

2. Nice gam-nâk olmayam ol hat baña
Ruhlaruñdan geldi fürkat-nâmedür

3. Sînemüz üzre elif çeksek n'ola
Meylümüz ol serv-i sîm-endâmadur

4. Gönderem dimişdi size bir haber
İnti˙ârı cânuñ ol peygâmadur

5. Çarh Emrî kabrüm üzre örtilür
Zer beneklü âsumânî câmedür

(194) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Dâg-ı mahabbetüñ ki dil-i mübtelâdadur
Beñzer o serv-i bâga ki ayagı mâdadur

2. La'line kasd idüp tolaşur zülfe Hızr-ı dil
Zîrâ bilür ki çeşme-i hayvân dücâdadur

3. hamdü li'llah ki 'âşıka düşnâma başladı
Âmîn di ey göñül yine cânân du'âdadur

4. San Hızrdur ki hâzır olur yaşda kurıda
Fikr-i hatuñ ki çeşm ü dil-i pür-belâdadur

---

1 2 3 ol: sen Ü3, Ü5.
4 size bir: t¬rümle Ü3, Ü5; uşşâka AE.
5 (194) Ü2: 7b, Ü3: 77a, Ü5: 151b, S: 21b, Ü1: 90b.
1 Beñzer o lâleye k'anuñ ayagı mâdadur Ü3.
2 3 4-5 - Ü1

5. Gûyâ kenâr-ı âbda bitmiş çemen-durur
Hatt-ı sebiz ki Emrî ruh-ı dil-rübâdadur

(195) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Her kaçan nâz ile dilber yüzüñüñ üzre basar
Hâk-i pây-ı tûtiyâsı arturur nûr-ı basar

2. Gerçi kim gülzâr-ı hüsn içre nesîm-i lutf eser
Ol yüzi gülde velî bûy-ı vefâdan yok eser

3. Ok gibi her kim yoluñda togrı olursa eger
Yâ kaşuñ sevdâsı kurbân oldugum kaddin eger

4. Gerçi şem'-i 'âlem-ârâ nûr ile kendin bezer
Ay yüzüñ gören şehâ anuñ yüzinden biñ bezer

5. Emrî gamzeñ tîri üzre cân virüben kef geçer
Ya'nî sen kaşı kemânuñ kulı kurbânı geçer

(196) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Ten gam-ı zülf-i ruhuñla hâk-sâr olmış-durur
Üstühân-ı ser mekân-ı mûr u mâr olmış-durur

2. Zahm-ı pür-hûnumda zerrîn hançerüñ ey sîm-ten
Mâh-ı nevdür kim şafakda âşikâr olmış-durur

3. Bâde-i la'l-i lebüñ âvâresi oldugıçün
Bâd kabrinde habâbuñ türbe-dâr olmış-durur

4. Geh gam-ı kâkül gehî sevdâ-yı zülf-i 'anberîn
'Ayş u nûşı ben fakîrüñ zehr-i mâr olmış-durur

---

5 (195) Ü5: 153b.
1 2 3 4 5 (196) Ü5: 154a, A; 132b.
1 2 3 4 5 (197) Ü5: 161b.

5. Görinen cevherlerini sanma anuñ Emriyâ
Tîg âhum âteşinden pür-şerâr olmış-durur

(197) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Ben ol rindem ki hây u hûy-ı ʿâlemden ferâgum var
Şeh-i iklîm-i ʿışkam ne kanadum ne otagum var

2. Ben ol Mecnûn-ı şeydâyam ki mihnet kûhsârında
Hayâl-i kadd ü hadd-i yâr ile dâg üzre bâgum var

3. Ben ol şâham ki mihr-i ʿârız-ı dilber gibi sâkî
Yanar bezmümde her şeb şemʿ-veş bir şeb-çerâgum var

4. Ben ol der-bânuñam kim itlerüñle ey şeh-i ʿâlem
İşigüñ gibi cây-ı istirâhat bir yatagum var

5. Ben ol pîrem ki her şeb hânkâh-ı dilde ey Emrî
Bu âh-ı âteşînümden yanar rûşen çerâgum var

(198) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Ruh-ı pür-nûr-ı yârı kâkül ü hattıyla hâl örter
Siyeh atlaslar ile Kaʿbeyi gûyâ Bilâl örter

2. Sevâd-ı vechini çeşmüñ n'ola örterse sîm-i eşk
Meseldür bu ki dirler merdümüñ ʿaynını mâl örter

3. Ecel derdine dermândan söz açmaz laʿlüñ öñinde
Görürse hattuñı hikmet kitâbın Dânyâl örter

4. Belâ kûyında yokdur sâye-i dîvârdan gayrı
Bu ben ʿüryânuñ üstine gelür bir kara şâl örter

1 2 3 4 5 (198) Ü5: 162a.
1 2 3 4 5 (199) Ü5: 163a.

5. ‘Aceb mi kan boyarsa gözlerin her demde Emrînüñ
Şehîd-i ‘ışkdur merdümleri kabrine al örter

(199) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Haddi yanında leb-i gevher-nisârı la‘l olur
Bu İrem gülzârıdur bunuñ enârı la‘l olur

2. ‘Ârızuñ ayakda la‘lüñden kinâyetdür senüñ
Cennetüñ dirlerse seng-i cûy-bârı la‘l olur

3. Bed-güherlik itse yaşum karşu varsa karşuña
Âfitâbum terbiyet kıl varı varı la‘l olur

4. Sâye-i zülfüñle ‘aks-i leblerüñden küşteñüñ
Hâk-i kabri müşg-i ter seng-i mezârı la‘l olur

5. Cân nisâr itdükçe Emrî la‘l-i gevher paşına
İki çeşm-i hûn-feşânınuñ nisârı la‘l olur

(200) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün[1]

1. Vasf-ı cemâlüñ olmagın ey gül-‘izâr şi‘r
Gül gibi buldı anuñ ile iftihâr şi‘r

2. .... bugün vasf-ı ‘ârızuñ
İtdüm kenâr-ı âbda bir âb-dâr şi‘r

3. Mecmû‘asını gonca açup sundı bülbüle
Karşuñda okıdı gül-i ra‘nâ hezâr şi‘r

4. Hattı gelince her güzelüñ okıya gelür
Göñlüme biraz ey kaşı yâ gör ne var şi‘r

5. Ol şîve-kâr u serv-i ser-efrâzuñ Emriyâ
Dirsem yaraşur üstine bir şîve-kâr şi‘r

---

1 2 3 4 5 (200) Lİ: 16b.
1 2 3 4 5 (201) Lİ: 21b.

(201) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün [1]

1. Helâk oldum nedür cânâ bu fürkatler cüdâlıklar
N'olaydı olmayaydı tâ ezelden âşinâlıklar

2. Belâ bahrine gark oldum yitiş ey Hızr-ı devrânum
Bu gözüm yaşını silmek demidür dil-rübâlıklar

3. Baña yâr olmaduñ gitdüñ niçün gelmezsin insâfa
Ben öldüm hey benüm ʻömrüm [nedür] bu bî-vefâlıklar

4. Sakın ma˙lûmuñ âhından bilürsin pâyidâr olmaz
Efendüm bu güzellikler begüm bu pâdişâlıklar

5. Suçın bagışla Emrînüñ tapuña yüz süre geldi
İder yüz meskenet birle tevâzuʻlar gedâlıklar

(202) Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün[1]

1 Sînemi hançer-i sitemle yarar
Anda kirpükleri hadengin arar

2. ʻAnber-âmîz eser nesîm-i sabâ
Yâ Rab ol yâr kâkülin mi tarar

3. Baht anuñ kim öper düşinde seni
Devlet anuñ ki sînesine sarar

4. Söverem didi kim diler dilber
Agzuma sögmege behâne arar

5. Emriyâ çek cefâyı ʻâşık iseñ
Nâza katlañ güzellere bu yarar

ZA

---

1 2 3 4 5 (20**2)** S: 44b.
12 3 4 5 (20**3)** A: 51a, Ü1: 37a, Ü3: 35b, S: 45a, AE: 89b.

(203) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün (1)

1. Kan aglasam 'aceb midür ol la'l-i nâbsuz
Olmaz bu dîde merdümi bir dem şarâbsuz

2. Tâk oldı tâkatüm gam-ı ebrû-yı yâr ile
Döndi harâb man˙araya dîde hâbsuz

3. Didüm ki buların seni rûz-ı hisâbda
Didi ben eylerin saña cevri hisâbsuz

4. Mânend-i Ka'be sen turur olsañ nikâb ile
Hurşîd-i bî-sehâba dönersin nikâbsuz

5. Kaşına Emriyâ nice sehhâr dimeyem
Hurşîde karşu hayme kurupdur tınâbsuz

(204) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Şevk odı yakdı şem'-sıfat üstühânumuz
Ten ˙ulmetinde anuñ ile çıkdı cânumuz

2. Ta'n itme dûd-ı şem'e dilâ başumuzdadur
Yakdukça gam çıkar depemüzden duhânumuz

3. Hâlüñ gamıyla şöyle za'îfem k'olup-durur
Gam günlerinde perr-i meges sâye-bânumuz

4. Biz tâs-bâz-ı şehr-i gamuz âh-ı âteşîn
Zâhir derûn-ı sînede dâg-ı nihânumuz

5. Bîmâr iken fütâdesi olduk güzellerüñ
Emrî za'îf düşdi dil-i nâ-tüvânumuz

---

1 2 3 4 5 (204) A: 51b, Ü1: 37a, Ü2: 9b, Ü3: 35a, Ü5: 165a, S: 45a, AE: 89b.

1 şem'-sıfat: şem' gibi Ü3.

2 yakdukça: yakınca Ü3.

3 4 Biz: Bir Ü1. Ü2. Ü3, S, AE / âh-ı âteş¬n: tâs-ı âteş¬n S.

5 fütâdesi: fikendesi Ü3 / olduk: oldı Ü5 / dil-i nâ-tüvânumuz: ten-i nâ-tüvânumuz S.

(205) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘ilü Fâ‘ilün[(1)]

1. Yandı söyünmedi sanemâ dilde dâgumuz
Kaldı şükür ki soñumuza bir çerâgumuz

2. Çekdüm elif bu sîneye ‘ar‘ar kadüñ añup
Bâg-ı cihânda tâ ki kala bir budagımuz

3. Hattuñ muhibbiyüz gözümüz pür sirişk ile
Reyhâncıyuz çiçekle toludur çanagumuz

4. Cismüm nihâlini semer-i gam egerdi ger
Âhum sütûnı olmasa cânâ dayagumuz

5. Emrî yüzin görüp didi âyînede nigâr
Âb içre mün‘akis mehe beñzer yanagumuz

(206) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefa‘îlü Fâ‘ilün[(1)]

1. Ey dôst biz gedâ degülüz ‘ışk şâhıyuz
Kullanuruz zamânı cihân pâdişâhıyuz

2. Perr-i siyâhdur başumuzda hevâ-yı zülf
Sultân-ı mülk-i mihnete tâbi‘ sipâhîyüz

3. Çeşm-i zamâna kühl-i cilâdur gubârumuz
Pîr-i tarîkatüñ sanemâ hâk-i râhıyuz

4. Zülf ü hatına aslını sordumdı didiler
Bir sûhte-dilüñ eser-i dûd-ı âhıyuz

• 5. Başda şu‘â‘-ı âteş-i âh ile Emriyâ
‘Âlem sarâyınuñ şeh-i zerrîn-külâhıyız

---

(205) A: 51b, Ü1: 37b, Ü2: 9a, Ü3: 34a, Ü5: 166a, AE: 133b.
1 soñumuza: soñumuzda Ü1.
2 3 4 5 (206) A: 52a, Ü1: 37a, Ü2: 9a, Ü3: 33b, Ü5: 165a, S: 45b, AE: 89b.
1 zamânı: cihânı Ü3.
2 hevâ-yı zülf: siyâh zülf Ü1. Ü2. Ü3. Ü5. S.
3 4 sordumdı: sordıydı Ü1, Ü2, Ü3, Ü5, S.
Zülf ile kâküline sü'âl eyledüm didi Ü2, Ü5
5 (207) A: 52a, Ü1: 37b, Ü3: 34b, S: 46a.

(207) **Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]**

1. Gabgab-ı rûyuñ gören ey âfitâb-ı dil-fürûz
Didi Yûsuf çâh-ı Ken‘ândan çıka turur henüz

2. Gün yüzüñüñ nısfını tutdı gelüp hatt-ı siyâh
Oldı zengîler dirîgâ şâh-ı mülk-i Nîm-rûz

3. Göñlümüñ agzuñla belüñ vasfıdur her bir sözi
Vâkıf-ı esrâr-ı gaybîdür meger söyler rümûz

4. Beñzi saz u dilleri pür-sûzdur ‘uşşâkuñuñ
Bî-nevâlardur dime anlarda yokdur sâz u söz

5. N'eylesün miskîn göñüller Emriyâ hatt-ı nigâr
Çekdi bir leşker ki şark u garb arasın tutdı toz

(208) **Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]**

1. Dôstlar dîvâne oldum baña tedbîr eyleñüz
Kim kapusı halkasını tavk-ı zencîr eyleñüz

2. Tâ anuñla âsitânında beni katl idesiz
Cem‘ idüp na‘l-i semend-i yârı şemşîr eyleñüz

3. Sînede ‘ışk âteşinden tutuşur yanar yürek
Ol kemân-ebrû içün bir âhenîn tîr eyleñüz

4. Yâr çün mir’ât içre gayra eylermiş na˙ar
Şeklümüz âyînelerde bârî tasvîr eyleñüz

5. Cân virürse kaşı sevdâsına mihrâb âyetin
Emrînüñ tâk-ı mezârı üzre tahrîr eyleñüz

---

1 gabgab-ı rûyuñ: gabgab u rûyuñ Ü3.[2] [3] [4] ‘uşşâkınuñ: ‘âşıklaruñ S.

5 (20**8)** A: 52b, Ü1: 38a, Ü5: 166a, S: 45a.

1 tedb¬r: dermân Ü5.

2 [3] yürek: (kenarda) hadeng A.[4] mir‘ât içre gayra eylermiş na˙ar: ây¬neden gayrıya kılmazmış na˙ar A (kenarda), Ü5.

5 (20**9)** A: 52b, Ü1: 38a, Ü5: 165a, AE: 133a.

(209) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Sahn-ı sahrâlar baña zindân olupdur yârsuz
Her çemen hâr-ı belâdur ol yüzi gülzârsuz

2. Zâhidâ ‘arz eyleme kim tûbî-i cennet benüm
Çöpçe gelmez ‘aynuma ol kadd-i hôş-reftârsuz

3. Dâg-ı gamdur cânuma bâg-ı cinânuñ gülleri
Âb-ı Kevser ‘aynuma gelmez leb-i dil-dârsuz

4. Hâtır-ı gam-gînüme şimdi benüm her sebze-zâr
Vâdî-i mihnet-durur ol kebk-i hôş-reftârsuz

5. Cennet itmiş tutalum Emrî cihân mülkin bahâr
Hey ma‘âzallah gerekmez ol yüzi gülzârsuz

(210) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Bîşe-i gam şîriyüz deşt-i mahabbet beklerüz
Ya‘nî âhû-çeşmler saydına fursat beklerüz

2. Şehr-i cânı seng-i mihnetle gam itmişdür hisâr
Nâlemüzle biz beden burcında nevbet beklerüz

3. Yalıñ itsek n'ola tîg-ı âh-ı âteş-bârumuz
Bir harâmî-çeşm ile der-bend-i mihnet beklerüz

4. ‘Işk şâhı sîne sahrâsına kurmışdur otag
Biz sipâh-ı derd ile râh-ı mahabbet beklerüz

5. Emriyâ bâd-ı hevâ sanma ‘asâ-yı âhumuz
İşiginde bir şehüñ bâb-ı sa‘âdet beklerüz

---

1 2 fiûb¬-i cennet benüm: cennet ü fiûb¬ benüm Ü5, / ‘aynuma ol kadd-i hôş-reftârsuz: gözüme ol serv ü hôş-reftârsuz Ü5, AE.
3 4 5 (210) A: 53a, Ü1: 38a, Ü2: 9a, Ü3: 34a, S: 46a, AE: 134a.
1 mahabbet: meveddet Ü2.
2 3 4 5 (211) A: 53a, Ü1: 38b, Ü5: 164a.

(211) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Şafakda mâh-ı nev hınnâlu bir barmaguña degmez
Güneş zer tâs ile su koymaga ayaguña degmez

2. Kevâkib kebkeb-i sîmîn güneş ser-mûze-i zerdür
Meh-i nev ey hilâl-ebrû senüñ başmaguña degmez

3. Kuşak çözmez nice merdâneler var ey ‘arûs-ı dehr
Visâl umar miyânuñda mu‘akkad bâguña degmez

4. Dilâ germ olsa ebr içinde mihr ü mâh ile gerdûn
Senüñ penbeyle yir yir sîne-i pür-dâguña degmez

5. Hilâli kaşuña ey meh nice teşbîh ider Emrî
Felek devrinde vallâhi o bir barmaguña degmez

(212) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Meh-i nev ey hilâl-ebrû senüñ barmaguña degmez
Nice barmaguña vallâhi bir tırnaguña degmez

2. Güneş zer âftâbe olsa destinde su âb-ı Hızr
Perestâr-ı kamer su koymaga ayaguña degmez

3. Hilâli añma anuñ başmagı tama atılmışdur
Gümiş na‘leynüñe irmez güneş başmaguña degmez

4. Figânum gökde meh deryâda mâhî gûşına irdi
‘Aceb bilsem niçün ey gül senüñ kulagına degmez

5. Dilüñ bâg-ı fenâ kılduñsa sen ey Emrî-i dervîş
Cinânuñ hulle-i sad-bergi bir yapraguña degmez

---

1 2 3 4 olsa: ola Ü1, Ü5.
5 barmagına: tırnagına Ü1, Ü5.
(212) A: 53a, Ü1: 99b, Ü2: 9b, Ü3: 35b, Ü5: 164a.
2 3 irmez: degmez Ü5.
4 irdi: degdi Ü2, Ü5 /ey gül: anı Ü2; ey meh Ü5.
5 -Ü1 / sad-bergi: sad-rengi Ü2, Ü3, Ü5.

(213) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Taralup dilber gamından yâra agyâr olmazuz
Gonca-veş dil-tengüz ammâ hem-dem-i hâr olmazuz

2. Zerre-veş ser-geşte-i hurşîd-i tâbânuz velî
Sâye gibi yanına düşüp siyeh-kâr olmazuz

3. Nûr-ı ruhsâruñla her câyı münevver itme kim
Mihr-i ‘âlem-tâb ise hercâyîye yâr olmazuz

4. Serv-veş ser-keş olanuñ sâyesine varmazuz
Her gül-i pür-hâr içün bülbül gibi zâr olmazuz

5. Añlaruz kâlinden Emrî sîm-berler nakdini
Aña nakd-i eşkümüz birle harîdâr olmazuz

(214) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Var iken dilde Hayâlüñ heves-i cân olmaz
Hîç bir memleket içre iki sultân olmaz

2. Lebüñe nisbeti bu gonca-i zerdüñ ki cehûd
Kâyil olmazsa Mesîhâya müselmân olmaz

3. Yaş döker ebr güler gül bu-durur ‘âdet-i dehr
Ki biri aglamayınca biri handân olmaz

4. Kullanur âhını dil zabtına iklîm-i gamuñ
Yele hükm eylemeyen kimse Süleymân olmaz

5. Emriyâ gamzesine karşu gögüs germe sakın
Çün bilürsin ki kazâ tîrine kalkan olmaz

---

(213) A: 33b, Ü1: 38b, Ü2: 9a, Ü3: 33b, Ü5: 164b, S: 46b.
1 yâra: yâr-ı A.
2 hurş¬d-i tâbânuz: hurş¬d-i hüsnüz biz Ü2. Ü3; hurş¬d-i ruhsâruz Ü5.
3 mihr-i ‘âlem-tâb ise: mihr-i ‘âlem-tâba Ü1.
4 Her: Biz Ü2, Ü3, nakdini: hâlini Ü3, kalbini Ü5.
5 (214) A: 53b, Ü1: 38b, Ü2: 9b, Ü3: 33b, Ü5: 166a, S: 46b, AE: 89b.
1 2 3 4 5 (215) A: 54a, Ü1: 39a, Ü2: 9b, Ü3: 35a, Ü5: 165b, S: 46b.

(215) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[(1)]

1. Dem olur 'âlemi yakar bir âh-ı sûz-nâküz biz
Dem olur âteşi teskîn ider bir âb-ı pâküz biz

2. Gören jûlîde-mû içinde rûy-ı zerdümüz sanur
Gam u mihnet ocagında duhân-ı tâb-nâküz biz

3. İzi tozını sordum kühl ile müşge didiler kim
Gubâr-ı râh-ı kûy-ı yâr yanında ne hâküz biz

4. Okuñdan sîne-mecrûh oldugın şerh eyledi cismüm
Dil ü cân ey kemân-ebrû didi andan helâküz biz

5. Bize çâk-i girîbânın iñen 'arz itmesün sûsen
Kazâ tîgıyla ey Emrî ezelden sîne-çâküz biz

(216) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[(1)]

1. Dil ehlinden tarîk-ı 'ışkda âh u figân gitmez
Ki râh-ı pür-mehâlikdür ceressüz kârvân gitmez

2. Çalar ehl-i dili turmaz keser 'âşıkları bir bir
Yanuñdan tâ ki ey hûnî o tîg-ı cân-sitân gitmez

3. Ayagına gelür hûn-ı ciger 'ayş-i müdâm eyler
Ayagı çeşmümüñ câm-ı şarâb-ı ergavân gitmez

4. Şafak sanma sipihre dest-i âhum sille urdukça
Yüzinüñ humreti ey âfitâbum bir zamañ gitmez

5. Kapuñdan cennete 'azm eylese gam-gîn gider Emrî
Vatandan gurbete giden kimesne şâdmân gitmez

---

1 2 g
3 râh-ı yâr yanında ne hâküz biz Ü5.)
4 okuñdan: okından Ü1, Ü5, S.
5 (21**6)** A: 54a, Ü1: 39a, Ü2: 9b, Ü3: 34b, Ü5: 165b, S: 47a, AE: 88b.
1 2 cân-sitân: hûn-feşân Ü2, Ü5; zer-nişân Ü3
3 4 sille urdukça: silleler ta kim Ü5 / urdukça: çalmışdur Ü2, çalmış ki Ü3.
5 (21**7)** A: 54b, Ü1: 39b, Ü3: 34a, Ü5: 164a, S: 47a, AE: 89.

(217) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[(1)]

1. Kimüñ geçseñ öñinden sanma arduñca baka kalmaz
Baka kalur gözi ammâ vücûdından bekâ kalmaz

2. Safâdur ‘aks-i rûy-ı meh-veşüñ âyîne-i dilde
Gelüp karşu görinmezseñ gider anda safâ kalmaz

3. Sabâ ben hastayı hâk-i rehiyle örte ko lutf it
Eger ölmezse altında anuñ bu mübtelâ kalmaz

4. Giceyle bende bûy-ı sünbüli yâruñ kalur dirsin
Çıkarsañ subha sıhhatle bu ey şeb-bû saña kalmaz

5. Okına Emrî gögsin gerdüginden ol kaşı yânuñ
Eger tîrin kalur dirse geçer andan aña kalmaz

(218) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün[(1)]

1. Didüm ki tîr-i gamzeñ dilde neden belürmez
Ol kaşları kemânum didi geçen belürmez

2. Gezdüm ‘adem diyârın şehr-i vücûda geldüm
Hîç ol miyân görinmez hîç ol dehen belürmez

3. Şöyle gubâr yazmış kudret debîri hergiz
Gül safhasında hatt-ı ‘anber-şiken belürmez

4. Yâruñ o hûr cemâlin dil hûr okursa tañ mı
Bir nokta komış agzı ammâ iñen belürmez

5. Bîmârdur didiler Emrîyi sora vardum
Bir nâle işidilür ammâ beden belürmez

---

1 öninden: önince Ü3 yanından AE / arduñca: arduñdan Ü5, AE.
2 3 hâk-i rehiyle: hâk-i rehinde Ü3.
4 ey şeb-bû: şeb çün bu Ü3 / çıkarsañ: çıkarsa Ü3, çıkarsak Ü5.
5 (21**8)** A: 54b, Ü1: 39b, Ü2: 9b, Ü3: 34a, Ü5: 164b, S: 74b, AE: 90a.
2 3 4 o: ol Ü2, Ü5 / cemâlün: sûreti Ü2, Ü3, Ü5 /‘izâruñ AE.
5 sora vardum: göre vardum Ü3, Ü5.

(219) Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[(1)]

1. Yâra dikmiş çemende nergis göz
‘Acebâ nice oldı ol gözsüz

2. Gözüñe beñzedem mi nergisi kim
Kirpügi saru kendü bir depegöz

3. Gözüñüñ hasretiyle nergis-i bâg
Hasta oldı sarardı hep yüz göz

4. Gözüñüñ nergisi siyeh-dîde
Bir kulı vardur adıdur karagöz

5. Sanma nergis açıldı âhumdan
Yandı bâg oldı Emriyâ göz göz

(220) Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[(1)]

1. Dil reh-i gamda câna katlanmaz
Cân ten-i nâ-tüvâna katlanmaz

2. ‘Aklı kodum cünûn yolın tutdum
Yol bilen kârbâna katlanmaz

3. Bâg-ı kûyuñ hevâsın añdukça
Göñül eşk-i revâna katlanmaz

4. Kâkülüñ müddet-i medîd ister
‘Ömr ise ol zamâna katlanmaz

5. Ölür Emrî lebüñde yara görüp
Kimsene zahm-ı câna katlanmaz

---

(219) A: 55a, Ü1: 39b, Ü3: 34b, Ü5: 165b.
1 oldı: gördi Ü3, Ü5.
2 3 gözüñüñ: gözlerüñ Ü5 / yüz göz: yüz ü göz Ü5.
4 nergisi: nergis-i Ü1, Ü3 / siyeh-d¬de: siyâh çeşm Ü5.
5 yandı bâg: bâg u râg A, Ü1.
(220) A: 55a, Ü1: 40a, Ü2: 9b, Ü3: 35a, Ü4: 74a, Ü5: 166b, S: 48a, AE: 90a.
1 2 3 hevâsın: safâsın Ü2 / eşk-i revâna: âb-ı revâna Ü2, Ü3.
4 med¬d: mez¬d Ü4.
5 kimsene: kimseler Ü4.

(221) Müfte'ilün Mefâ'ilün Müfte'ilün Mefâ'ilün[1]

1. Subha dek agladuk bu şeb togmadı mâh-pâremüz
Yılduzumuz düşük imiş işlemedi sitâremüz

2. Hançer-i gam cerâhatin bâde yuyup arıtmadı
Merhem ile oñılmadı kaldı yürekde âhumuz

3. Dîdede âb başda hâk elde hevâ göñülde nâr
Derdümüzüñ devâsı yok bulmadı kimse çâremüz

4. Gözlerümüz habâb-veş ol boyı servi gözedür
Su gibi gerçi alçaguz yüksegedür ne˙âremüz

5. Garka-i mevc-i eşk olup göz yumamam zemâneden
Çeşm-i hasûd Emriyâ görmeye tâ ki karamuz

SįN

(222) Mef'ûlü Fa'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Sînemde tâze dâga budur kıldugum heves
Bâg-ı cihânda kişiye bir gül-'izâr bes

2. Hâlüñ hayâli hûnı revân itdi dîdeden
Dirlerdi gerçi kat' idicidür demi 'ades

3. Çekdüm elifleri ten-i sad-çâküm üstine
Düzdüm çubuklar ile göñül murgına kafes

4. Añsam lebini hâli hayâli gelür dile
Zîrâ 'asel bulaşdugı yire konar meges

---

(221) Ü5: 164a.
1 2 3 4 5 (222) A: 55b, Ü1: 40a, Ü2: 9b, Ü3: 36a, Ü4: 58b, Ü5: 166b, S: 48a.
1 2 hûnı: hûn Ü5.
3 sad-çâküm: sad-pârem Ü2, Ü3, Ü4, Ü5, S.
4 5 (223) A: 55b, Ü1: 40a, Ü2: 10a, Ü3: 38b, Ü4: 72b, Ü5: 167a, S: 48b, AE: 91a.

5. Emrî sirişk ü âh ile gider işigüñe
Bâd ile yâ su ile varur gülsitâna has

Ş¡N

(223) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Gevher-i ‘ışkuñ dilümde var iken şemşîr-veş
Ey kemân-ebrû neden yabana atmak tîr-veş

2. Gîsû-yı müşgînüñe alınmış âhû gözlerüñ
N'eylesün dâm-ı kazâ bend eylemiş nahcîr-veş

3. halka halka oldı ‘âşıklar saçuñ bahsinde dün
‘Âkıbet biri birine girdiler zencîr-veş

4. ‘Arsa-i ‘ışkuñda tîr-endâz-ı âhum oynadur
Barmagında halka-i gerdûnı bir zihgîr-veş

5. ‘Akl u cân u dil belâ gârında san ashâb-ı Kehf
Nefs-i Emrî anlaruñ ardıncadur kıtmîr-veş

(224) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Dûd-ı âh-ı ‘âşıkı bir Şâmî şemşîr eylemiş
Çarh cellâd olmaga beñzer ki tedbîr eylemiş

2. Alnına tamga urupdur hâkim-i kudret gülüñ
Rûy-ı yâr ile meger da‘vâ-yı tezvîr eylemiş

3. Ey sanem la‘lüñ hayâlin dilde nakş itmiş rakîb
Vây bu kâfir deyrde ‘¡sîyi tasvîr eylemiş

4. Her neye degse karardur dûd-ı âhum ey göñül
Yâr zülfinden aña sevdâ mı te’sîr eylemiş

---

1 2 g¬sû-yı: kâkül-i AE / müşg¬nüñe alınmış: misk¬nüñe bend olmış Ü2, Ü3; misk¬nüñe sayd olmış Ü5 / eylemiş: eyledi A.
3 4 ‘ışkuñda: ‘ışk içre Ü4 (2. mısra AE.de yok).
5 (224) A: 56a, Ü1: 40b, Ü3: 36a, Ü5: 167b, S: 49a, AE: 91b.
1 Şâm¬ şemş¬r: Hind¬ zenc¬r Ü3.
2 3 bu: -Ü5
4 sevdâ mı: sevdâsı Ü3.

5. Dâyire çizmiş du‘â-yı Hızr ile tâ hatt-ı yâr
Emriyâ mihr ü meh-i tâbânı teshîr eylemiş

(225) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Yaşumı bir reng ile ol la‘l hûnîn eylemiş
Reng geçmiş aña gerçi lîk rengîn eylemiş

2. Gabgab-ı cânâneye beñzetmemiş gerçi felek
Bir bih-i zerrîn ile bir sîb-i sîmîn eylemiş

3. Dûd-ı sînem kim müzeyyendür şerâr-ı âh ile
Bir güzeldür zülfin altun telle tezyîn eylemiş

4. Zülfi altında ruh üzre hat degül hallâc-ı sun‘
Pisterin sultân-ı Hindüñ ‘anber-âgîn eylemiş

5. Âh-ı âteş-bâruñı kasrında eflâk Emriyâ
Tôp-ı sîmîn-i mehe zencîr-i zerrîn eylemiş

(226) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Oklayan ehl-i dili gamze-i câdûsı imiş
Sihr okın atar imiş yâ ham-ı ebrûsı imiş

2. Çalınur nakd-i dili ehl-i dilüñ görmiş yok
Hep çalan tîgı ile gamzesi ugrusı imiş

3. Dür-i dendân-ı nigâr olalı tesbîhi dilüñ
Anuñ inci çiçegi sübha-i lûlûsi imiş

4. Çekerüm neyse yazılmışda bozılmış yokdur
Hatı sevdâsı başumuñ kara yazusı imiş

---

5 -Ü5
(225) A: 58a, Ü1: 40b, Ü2: 9b, Ü3: 37b, Ü5: 168a, S: 49a, AE: 91b.
1 Yaşumı ol la‘l-i mey-reng ile hûn¬n eylemiş Ü2, Ü5, AE, ...la‘li... Ü3.
2 beñzetmemiş gerçi: beñzetmiş anı gerçi Ü2, Ü3.
3 4 5 (226) A: 56b, Ü1: 40b, Ü3: 36b, AE: 92a.
1 okın atar: okların atar Ü3.
2 tigı: tig Ü1.
3 4 5 (227) A: 56b, Ü1: 41a, AE: 91b.

5. Emriyâ togrulug-ile ‘alem olmış kad-i yâr
Nakd-i cânı aña vir dehrüñ o togrusı imiş

(227) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Kangı dervîş ki ‘ışk iline sultân olmış
hazret-i Veys-i Karen aña şütürbân olmış

2. halka halka görinen zülf-i girih-gîr degül
Dîdelerdür ki anuñ hüsnine hayrân olmış

3. Şerer-i âteş-i dil bahre düşerse göreler
Tâbe-i arzda mâhîleri biryân olmış

4. Zülfi cîm u kad-i bâlâsı elifdür kaşı nûn
Ne diyem aña ki başdan ayaga cân olmış

5. hasret-i la‘lüñ ile cân virür Emrî sanemâ
Gözleri kan akıdur üstine giryân olmış

(228) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Kemân-ebrûlaruñ kim baş çatup kâmet dü-tâ itmiş
San iki hasmdur yeñmiş biri birini yâ itmiş

2. Başumda hâlüñüñ sevdâsı ham kılmış ten-i zerdüm
Sararmış bir giyâhıdur meges konmış dü-tâ itmiş

3. Vefâ itmez sanurdum kimseye ol şûhı ‘uşşâka
Cefâya ‘ahd kılmışdı hele ‘ahde vefâ itmiş

4. Urup agzıyla burnın itdilerse kan n'ola kebküñ
Segirdi gelmiş ey gül saña karşu kahkaha itmiş

5. Degül dâg-ı siyehler câ-be-câ gögsinde Emrînüñ
Şerâr-ı âhı düşdü[a]i yiri yakmış kara itmiş

---

1 2 zirih-g¬r: zirih-g¬ri Ü1, AE.
3 4 5 -AE.
(228) A: 57a, Ü1: 41a, Ü3: 37a, AE: 90b.
1 yeñmiş: bükmiş Ü3, AE.
2 başumda: başumdan AE / giyâhıdur: giyâh idüm Ü1, Ü3.
3 4 5 (229) A: 57a, Ü1: 41a, Ü2: 10a, Ü3: 38b, S: 50a, AE: 90b.

---

(229) **Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün**(1)

1. Mahabbet şâhı kim kasrına çarhı âsitân itmiş
Ser-i erbâb-ı dilden pâye pâye nerdübân itmiş

2. Görüp miskîn saçın ey cân-ı miskîn genc-i vasl umma
O bir câdû imiş kim sihr ile kendün yılan itmiş

3. Yüzüñ mihrinde rûşendür güneşden sâni‘üñ sun‘ı
Ki anda zerre-i nâçîz idüp bunda dehân itmiş

4. Mahabbet deşti içre lâle Mecnûnuñdur ey Leylî
Degül dâg-ı siyeh başında bir zâg âşiyân itmiş

5. Müneccim dirdi gerçekden hilâl-i münhasif olmaz
O mâh Emrî kaşıyla gerçegin anuñ yalan itmiş

(230) **Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün**(1)

1. Cemâlüñ kasrını bennâ-i kudret âl-gûn itmiş
Kad-i bâlâñı ey servüm aña sîmîn sütûn itmiş

2. Yüzüñ levhindeki sıfr-ı dehânuñla elif bînüñ
Cemâl-i hüsnüñüñ ey mâh-çihre birin on itmiş

3. Turup cennetde tûbâ eyler iken her zamân gavgâ
İşitdüm kâmetüñ ey servüm anı ser-nigûn itmiş

4. Nigârâ mîm nûn üzre yazılur kâtib-i kudret
Neden kim levh-i dîdâruñda mîm üstinde nûn itmiş

5. Şafak içre meh-i nev sanma gerdûn eşk-i Emrîden
Gam-ı ebrûñ ile ey meh hilâli gark-ı hûn itmiş

---

1 2 cân-ı misk¬n: cân-ı müşg¬n Ü3, S.
3 4 5 hilâl-i: hilâle Ü2 / kaşıyla: saçıyla Ü2.
(230) A: 57a, Ü1: 41b, Ü4: 70a, Ü5: 167a, S: 51a, AE: 134a.
1 2 sıfr-ı dehânuñla: nokta dehânuñla Ü5.
3 gavgâ: da‘vâ Ü5, AE.
4 m¬m: m¬mi Ü5, AE / yazılur: yazupdur Ü3.
5 Şafak sanma meh-i nev çevresinde eşk-i Emr¬den Ü3, Ü4, Ü5, AE / gark-ı hûn: ser-nigûn AE.

(231) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Yüzüñ görmiş yine miskîn saçuñ âşüfte-hâl olmış
Perîşân eylemiş kendün bükilmiş kaddi dâl olmış

2. Kemân kaşuñ gamını çekmeden bir ay tamâm ey yâr
Mehi gördüm bu gice cismi incelmiş hilâl olmış

3. Ruh-ı dil-dârı kabz itmiş bir iki kara yüzlüler
Kiminüñ adı kâküldür kiminüñ hatt u hâl olmış

4. Şu deñlü nâzük imiş ol gülüñ rengîn yanagı kim
Hayâli çeşm-i hûnînümde turmag-ile âl olmış

5. Miyânuñ orta boylu bir güzeldür ol da ‘ışkuñda
Ten-i Emrî gibi cânâ kıla dönmiş hayâl olmış

(232) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Nihâl-i sîmsin ey serv müşgîn dallar salmış
Yâ bir tâvûs-ı cennetsin mu‘anber bâllar salmış

2. Degüldür Vâmık u Ferhâd u Mecnûn belki pîr-i ‘ışk
Belâ bâzârını deryûzeye abdâllar salmış

3. Otursın diyü sultân-ı hayâlüñ göz sarâyında
Ciger kanı serîr-i sîme nat‘-ı âllar salmış

4. Irakdan bakdugı göz merdümi bu zülf ü kâkülden
Ruhı bâgına ol gül ef‘î-i kattâllar salmış

5. Meger tıfl-ı dil-i Emrî femüñle gâib olmışdur
Figân u nâlesi şehr-i gama dellâller salmış

---

(231) A: 57b, Ü1: 45a, Ü3: 37b, Ü4: 61b, Ü5: 167b, S: 50a, AE: 89b.
1 misk¬n: müşg¬n Ü5.
2 çekmeden: çekmedi Ü4, Ü5 / ey yâr: oldı Ü3 / cismi: kaddi Ü5 / hilâl: hayâl AE.
3 -Ü3, Ü5 .
4 5 -Ü3, Ü5 .
(232) A: 57b, Ü1: 41b, Ü3: 37a, Ü5: 168a, S: 50b, AE: 91a.
1 müşg¬n: zülfün Ü3 / Yâ bir: Yâhûd Ü3.
2 belâ bâzârını: fenâ bâzârına Ü3, Ü5.
3 4 5 (233) A: 58a, Ü1: 42a, Ü3: 38b, Ü5: 166b, S: 50b, AE: 90b.

(233) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Kaşuñ sevdâsına kûyuñda nice nâ-tüvân kalmış
Degüldür nakş-ı naʿlçeñ cism-i hamlardan nişân kalmış

2. Belâ-yı zülfüñi şol deñlü çekdi nâfe vü şâne
Benüm ʿömrüm ki anlardan deriyle üstühân kalmış

3. Duhânı âhumuñ memdûd elif kadd-i hamîdem nûn
Gel ey cân gitme bir dem kim hayâtumdan bir ân kalmış

4. Degüldür zülf içinde hâller yük yük yatur nâfe
O râh-ı pîç ü târîk içre hayli kârbân kalmış

5. Etin mihnet yimiş derd ile cânın leblerüñ almış
Ten-i bîmâr-ı Emrîde ne et kalmış ne cân kalmış

(234) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Derûnuñda dilâ hâli hayâlinden heves kalmış
Ol imiş ıztırâbuñ göñlüñüñ içre meges kalmış

2. Gören ben bî-dilüñ cism-i zaʿîfin üstühân ile
Dir uçmış bülbül-i zârı çatılmış bir kafes kalmış

3. Nice iʿlâm idem ben haste-cân zaʿfını cânâna
Ne reftâra mecâlüm var ne hôd güftâra ses kalmış

4. Benüm nâlân u sâz olmış tenüm ʿüryân gören eydür
Neye dönmiş kurımış cismi ancak bir nefes kalmış

5. Mahabbet kârbânı ugragıdur menzil-i dünyâ
Felekler sanma andan Emriyâ birkaç ceres kalmış

---

1 2 Belâ-yı zülfüñ ol deñlü çekilmiş... Ü3 / çekdi: çekmiş Ü5
3 4 zülf içinde: zülf-i ruhında Ü3 / Degül hâller zülfüñ ucında ... Ü5 / hayli kârbân: nice nâ-tüvân Ü3, Ü5
5 leblerüñ: lebleri Ü3 / ne et: ne ten Ü3.
(234) A: 58a, Ü1: 42a, Ü5: 167a, AE: 129a
1 2 3 4 benüm: beni AE.
5 birkaç: ancak Ü1.

(235) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Yatur dil hatt-ı şeb-gûnında zülf-i yâra yasdanmış
Ne bilsün dün karañusında miskîn mâra yasdanmış

2. Kolın pür-dâg idüp künc-i belâda yasdanan 'âşık
Şeh-i iklîm-i gamdur bâliş-i zer-kâra yasdanmış

3. Didiler oldı rahşân beş hilâl üstinde bir hurşîd
Meger kim pençe-i sîmînin ol meh-pâre yasdanmış

4. Ölicek başı ucında bulınur nûrdan bâlin
Şu kim hasta yaturken zânû-yı dil-dâra yasdanmış

5. Sorarsa Emrî-i dil-haste hâlin kûşe-i gamda
Yatur ol nâ-tüvân topraga düşmiş hâra yasdanmış

(236) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[1]

1. Hattuñdan alup göñlümi gamzeñ sitem itmiş
Kurtarmış o miskîni belâdan kerem itmiş

2. Veffâk-ı hatuñ hatt-ı gubâr ile ruhuñda
Gül safhasına Hızr du'âsın rakam itmiş

3. Mısr içre güzellik satar ol Yûsuf-ı sânî
Meh ruhları mîzânına hâlin direm itmiş

4. Gitmiş dil-i bî-çâre dehânuñ hevesiyle
Bir hasta yine 'azm-i diyâr-ı 'adem itmiş

5. Cânâna bakam diyü diye Emrî-i giryân
Ruhsâresini kanlu yaşından bakam itmiş

---

(235) A: 58b, Ü1: 42a, Ü2: 10a, Ü3: 38a, Ü5: 167b, S: 51a, AE: 91a.
1 Yatur: Varup AE / hatt-ı şeb-gûnında: hatt-ı şeb-d¬zinde S.
2 3 4 ucında: altında AE.
5 -AE / sorarsa: sorsañ Ü1, Ü2, Ü3, Ü5, S.
(236) A: 58b, Ü1: 42, Ü2: 9a, Ü3: 36a, S: 51a, AE: 92a.
1 2 ruhuñda: haddüñde Ü1.
3 mısr: şehr Ü2, Ü3, AE.
4 gitmiş: düşmiş A haricindekiler.
5 diyü diye: diye diyü A haricindekiler.

(237) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün Mef‘ûlü Fâ‘ilâtün[(1)]

1. Göñlüm müjeñde câna varmış bıçaga düşmiş
Mey içüp anuñ içün elden ayaga düşmiş

2. Turmakdan ol nigâruñ kaddine karşu şimşâd
Ayagına su inmiş muhkem tayaga düşmiş

3. Sînemde dâgum üzre gören didi sirişküm
Bu tekyede diremler hayli çerâga düşmiş

4. Dimiş dehânı vasfın gonca çemende verde
Sırr-ı nihânum ey dil femden kulaga düşmiş

5. Tutılmış Emrî göñli zülfine nâ-gehânî
Şol murg gibi ansuz varmış tuzaga düşmiş

(238) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[(1)]

1. Birisi var mıdur ey gül senüñle yâr olmış
Çemende farz idelüm ‘âşıkuñ hezâr olmış

2. Degül hatuñ taraf-ı gülsitân-ı ruhsâruñ
Dehân-ı çeşme-i la‘lüñle sebze-zâr olmış

3. Gözümde âteş-i ruhsâruña su sepmiş eşk
Müjem degül görinen dûd âşikâr olmış

4. Degül yüzindeki cevherler âteşîn tîguñ
Cigerde sarsar-ı âhumla pür-şerâr olmış

5. Gubâr-ı hattı degül Emriyâ gülistâna
Sehâb-ı ebrû-yı dil-dâr müşg-bâr olmış

---

(237) A: 59a, Ü1: 42b, Ü2: 10a, Ü3: 38a, S: 51b, AE: 134a.
1 müjeñde: önüñde AE / içüp anuñ içün: incinüp yaşuma Ü2, Ü3.
2 3 S¬nemde dâg üzre didi gören sirişküm Ü2, Ü3, AE / diremler: çok akça Ü2, Ü3.
4 5 varmış: cânâ A haricindekiler.
(238) A: 59a, Ü1: 42b, Ü3: 37b, S: 51b.
1 2 3 4 degül: neden Ü3.
5 (239) A: 59b, Ü1: 43a, Ü2: 9b, Ü3: 37a, S: 51b, AE: 92a.

(239) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. O mâh bir yanagı sâde görmiş âh itmiş
Ta'accüb itmeñüz âyîneye nigâh itmiş

2. Kemân-ı mihnet-i ebrûñı mı çeker meh-i nev
Ki çîn virüp kaşına kâmetin dü-tâ itmiş

3. Letâfet-i zekanuñ ey 'azîz-i Mısr-ı cemâl
Zemâne Yûsufınuñ menzilini çâh itmiş

4. Hatında hâli gice ugrusıdur anuñ içün
Libâsını karañu gicede siyâh itmiş

5. Meh-i münevvere yok ihtiyâcı Emrînüñ
Saçı düninde o tıfluñ yüzini mâh itmiş

(240) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Âsumân-ı dilde bir şehr-i bülendüm var imiş
Beñzemez hûbân-ı şehre hûb efendüm var imiş

2. Bilmez idüm gerçi kim bezm-i ezel lezzetlerin
Tûtî-i gûyâ gibi agzında kandüm var imiş

3. Çok zamân idi cüdâ düşdüm ben andan az degül
hamdü li'llah didügüm bir derd-mendüm var imiş

4. Ben beni yabana satardum müsellem olmışam
'Işk dirler adına çâbük semendüm var imiş

5. Cân u dilden boynuma takdum ben Emrî 'ışk ile
Kim 'urûc-ı rûh içün bir hôş kemendüm var imiş

---

1 2 3 4 5 (240) Lİ: 28b.
1 2 3 4 5 (241) A: 141b-174b, Ü1: 101b-107b, Ü3: 36b.

(241) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Dehânından dil-i dil-haste la'line haber sormış
Fukâ'î oldugın bilmiş gibi cüllâb-ı ter sormış

2. Zübâbuñ perlerin bulsam gülâc evrâkı eylerdüm
Uçup varup nezâketle tudaguñdan haber sormış

3. Hayâl-i hâl-i câdûsı dile sihr itmege gelmiş
Meges şeklinde zahm-ı sîneden hûn-ı ciger sormış

4. Esîr-i zülf ü gîsû idi bu diyü bu miskîni
Bulup küşte belâ deştinde kanın mârlar sormış

5. O derde dökilen kanum yabana gitdi sanurdum
Heder olmamış ey Emrî anı ol hâk-i der sormış

(242) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Leblerüñ gonca yanaguñ gül-i handân olmış
hüsnüñ ey serv-i sehî tâze gülistân olmış

2. 'Anberîn kâküline sünbüli beñzetdügini
İşidüp ol sanemüñ zülfi perîşân olmış

3. halka halka görinen kâkül-i pür-çîn degül
Dîdelerdür kim anuñ hüsnine hayrân olmış

4. Kâküli cîm anuñ kaddi elif kaşları nûn
Ne diyem aña ki başdan ayaga cân olmış

5. hasret-i la'lüñ ile cân virür Emrî sanemâ
Gözlerüm kan akıdur üstine giryân olmış

---

1 dehânından: dehânında Ü3.
2 evrâkı: evrâkın Ü3 / haber: şeker Ü3.
3 4 5 (242) A: 141b, Ü1: 10a, Ü2: 10a, Ü3: 38b, Ü4: 69a, Ü5: 168a
1 2 beñzetdügini: beñzetdügümi Ü5, beñzetdügüme Ü4.
3 4 5 gözlerüm: gözleri Ü5 / giryân: hayrân Ü5.

(243) Fâ'ilâtün Fâ'ilatün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Saru saçuñ ol perî misk ile zencîr eylemiş
Bu dil-i dîvânenüñ bendine tedbîr eylemiş

2. Kûh-ı gam âhûsını dilde şikâr itmek içün
Kaşların kavs eyleyüp kirpüklerin tîr eylemiş

3. İçdügüm hûn-ı cigerdür yidügüm derd ile kan
Kâsım-ı rûz-ı ezel bu resme takdîr eylemiş

4. Ey benüm şâh-ı cihânum hak uzatsın 'ömrüñi
Fikr-i zülfüñ belümi bükmiş beni pîr eylemiş

5. Emriyâ lutf eyle diñle şol nigâruñ nüktesin
Nâme-i fürkat bu gün ahvâli takrîr eylemiş

SÂD

(244) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Mahbes-i çâh-ı zekandan göñül olmadı halâs
Mushaf-ı hüsnine karşu okıdı biñ ihlâs

2. İşigüñ tâkına çek târ-ı saçuñla göñlüm
Kubbe-i çarhda ey meh yine bir kandîl as

3. Cânumı bûseye bâzâr ideyin sun elüñi
Yiter ey Yûsuf-ı gül-çihre ayaguñ pek bas

4. Ruh-ı sürhuñda görüp çeşm-i sefîdümi rakîb
Didi bu levh-i nühâs üzre iki pâre rasâs

5. Dür dişüñ vasfı bulınur sadef-i şi'rinde
Na˙m deryâsına Emrî olalıdan gavvâs

---

(243) Sl: 30a

1 2 3 4 5 (244) A: 59b, Ü1: 43a, Ü2: 9b, Ü3: 39a, Ü5: 168b, AE: 163a

1 okıdı: okıdum AE.

2 târ-ı saçuñ ile: mâr-ı saçuñ ile Ü2, Ü3.

3 ideyin: idelüm Ü2, Ü3.

4 sef¬dümi: sef¬dini Ü2, sefidüñi Ü3 / levh-i nühâs: levh-i rasâs Ü2, A, Ü1.

5 (245) A: 60a, Ü1: 43a Ü2: 10a Ü3: 39a Ü5: 168b, S: 52b, AE: 92b.

‘AYN

(245) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Şol bir karış boyıyla o serv-i bülende şem‘
Dik gelmeyeydi düşmez idi böyle bende şem‘

2. Meftûl ser-durur ‘alevî gibi gâlibâ
Çün zülfekâra virdi boyın kıldı hande şem‘

3 Gâlib mücerrebât ile cezb itdi göñlini
Pervânenüñ ki bile gider gitse kanda şem‘

4. Çün bir karış fitîl ile yakdı başında dâg
Abdâluñ oldı hânkah-ı encümende şem‘

5. Zîbâ yüzüñ ümîdine bekler kapuñı dil
Kılsañ ‘atâ ne var ola ol derd-mende şem‘

6 Ya‘kûba fikr-i ‘ârız-ı Yûsuf hemîn idi
Yakmazdı çeşmi merdümi Beytü'l-hazende şem‘

7. Tômâr-ı şi‘r-i Emrî hayâliyle haddüñüñ
Olsa olur mezâr-ı Kemâl-i Hocende şem‘

©AYN

(246) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Yakdı ‘ışkuñ dilde âteş sînem üzre tâze dâg
Ben garîbi eyledi şehr-i belâda od ocag

2. Sâbit olsa çarh eşküñ dökilür seyyâresi
Andan artuk sîne-i ‘uryânumuñ üstinde dâg

---

1 böyle: h¬ç Ü2.
2 3 gitse kanda: kanda gitse S.
4 yakdı başında: başında yakdı Ü5.
5 - A, Ü1, S, AE.
6 - AE.
(246) A: 60a, Ü1: 43b, Ü3: 39b, Ü5: 169a, S: 52b, AE: 134a.
1 şehr-i belâda: kûy-ı belâda AE.
2 çarh eşküñ dökilür: çarh eşküm deñlü ger Ü3; çarhum eşküm gibi ger Ü5 / Andan artuk s¬nemüñ üstinde var tâze dâg AE.

3. Dûd-ı âhumdan cihân şeb gibi târîk olmasa
Kasr-ı gerdûnda güneş yakar mıdı hergiz çerâg

4. Deşt-i gamda mûy-ı jûlîdem gören başumda dir
Gör bu Mecnûnı ki üşmiş başına zâg u kelâg

5. Emrî-i bî-çâreyi öldürmege gider gibi
Ey kemân-ebrû okuñ olmış yine yalıñ yarag

(247) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Zülf-i şeb-rengüñ görüp sînemde yakdum tâze dâg
Nitekim ahşama karşu kişi yakar çerâg

2. Tekye-i gülşende oldı lâle abdâluñ senüñ
Âteş-i 'ışkuñla yakdum ben anuñ üstine dâg

3. Çokdan olurdı binâ-yı hüsnüñ ey dilber harâb
Olmasa sîmîn sütûnı kaddüñüñ aña tayag

4. Zülf-i müşgînüñ koyup Leylî içün cân virdügin
Kakdılar başına Mecnûnuñ üşüp zâg u kelâg

5. Ol gün içün şol kadar kan agladum gülşende kim
Hûn-ı eşkümden kızardı Emrî pây-ı kebk-i bâg

KÂF

(248) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Ey hatt-ı yâr girme o bâg-ı cinâna çık
Âdem gibi ye anda da bir iki dâne çık

2. Kondurmaga göñül evine 'ışk şâhını
Serheng-i gam gelüp didi âh u figâna çık

---

3 hergiz: her gün Ü3, Ü5.
4 zâg u kelâg: zâg-ı kelâg Ü1.
5 -Ü3, AE / yarag: ayag Ü1, Ü5, AE.
(247) A: 60b, Ü1: 43b, Ü2: 10a, Ü3: 39b, Ü4: 70b, Ü5: 168b, S: 52b, AE: 92a.
1 şeb-rengüñ: şeb-gûnuñ Ü1, Ü2, Ü4, S / ahşama karşu: ahşam olıcak AE.
2 Âteş-i âhumla ben yakdum anuñ gögsine dâg Ü2, Ü3, Ü5.
3 -AE / olmasa: olmasañ Ü5 / kaddüñüñ: kad ile Ü3, Ü5 / Olmasa s¬m¬n sütûn ile aña b¬nüñ dayag Ü2.
4 virdügin: viricek Ü5.
5 -Ü2, Ü3, Ü5, AE
(248) A: 61a, Ü1: 44a, Ü2: 10b, Ü3: 40b, S: 53b.
1 anda da: anda çü Ü3.
2 - A, Ü1, S.

3. Gark itdi iki merdüm kanlusıdur yaşum
Ey tıfl-ı dîde girme ol âb-ı revâna çık

4. Gam ʻarsasında ʻâşık-ı ser-bâz iseñ eger
Var rîsmân-ı turre-i ʻanber-feşâna çık

5. Şâh-ı gamam benümçün okı ʻışk hutbesin
Ey âh-ı dil bu tokuz ayak nerdübâna çık

6 ʻÂşık mı oldı tâ ki nedür ıztırâbı gör
Ey peyk-i nâle mihre buluş âsumâna çık

7. Düşdüñ çün Emrî çâh-ı zenahdâna nâ-gehân
Zülfin getür elüñe yapış rîsmâna çık

(249) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün[1]

1. Ben meste dime ʻakluñı almış şarâb-ı ʻışk
Bu ʻakl ile bilinmez efendi kitâb-ı ʻışk

2. Sabrum binâsını ne kadar muhkem eylesem
Eyler harâb zelzele-i ıztırâb-ı ʻışk

3. Dünyâ ile yapılma yıkar ʻâkıbet seni
Âbâd olam dir iseñ olıgör harâb-ı ʻışk

4. Huffâş-veş niçün kalasın künc-i gârda
Dünyâyı rûşen itmiş iken âfitâb-ı ʻışk

5. Maʻnîde iltifât budur ehl-i ʻışka kim
Gâyibden ire gûşına Emrî hitâb-ı ʻışk

---

3 4 ʻâşık-ı ser-bâz: ʻâşık-ı cân-bâz Ü1, Ü2, Ü3, S / eger: göñül Ü3.
5 - A, Ü1, S.
6 tâ ki nedür: böyle neden Ü2, böyle nedür Ü3.
(249) A: 61a, Ü1: 44a, Ü2: 10a, Ü5: 170a, AE: 93b.
1 2 3 4 gârda: târda Ü1, Ü2, Ü5, AE.
5 (250) A: 61b, Ü1: 44a, Ü2: 10b, Ü3: 41a, Ü5: 169b, S: 54a, AE: 93a.

(250) **Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün**(1)

1. Gül gülâc-ı hân-ı vasluñdan alup niçe varak
Şerbet-i jâleyle ıslatmış hezâra bir tabak

2 Eylemişdi âteş-i mihrüñ yakup eczâmı kül
Hurd idüp seng-i cefâlarla sen itdüñ kül ufak

3. Pîr-i gerdûñ bezm-i 'ışkuñda kadeh cerrârıdur
Kâsesinde kanlu yaşum virdügi meydür şafak

4. Zevrak-ı peymâneyi bahr-i meye saldurdum âh
Bâde-i kattâl-i hecrüñ baña saldurmaz ayak

5. Emrî-i bî-dil ölür görse zenahdânuñ terin
Sâkiyâ kattâl olurmış çıksa elmadan 'arak

(251) **Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün**(1)

1. Şol karşudan görinen âfet kıyâmet ancak
Biñ nâz ile salınan ol serv-kâmet ancak

2. 'Uşşâk-ı mey-perestüñ gelmezse meclisine
Zâhid selâmet olsun 'âşık melâmet ancak

3. Hercâyîler seversin gel tevbe eyle ey dil
Her işlenen günâhuñ sonı nedâmet ancak

4. Şîşe şikeste olsa turmaz içinde çün âb
Göñlüm sınuklıgına yaşum 'alâmet ancak

5. Biñ kez ölür dirilür fürkat şebinde 'âşık
Dilber firâkı Emrî rûz-ı kıyâmet ancak

---

1 vaslundan: hüsnüñden Ü2, Ü3.
3 4 saldurdum: salardum Ü3, Ü5
5 (251) A: 61b
1 2 3 4 5 (252) A: 62a, Ü1: 44b, Ü2: 10a, Ü3: 40, Ü4: 50b, AE: 134a.

(252) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Sanemâ sîneye gel yâre-i meftûlüme bak
K'acıyup hâlüme agzına komışdur barmak

2. Dehenüñdür yâ ruhuñ gülşeninüñ goncası yâ
Lezzetinden lebüñüñ mîvesi olur iki şak

3. Kâkül-i sünbülüñ âşüftesidür gül yüzüñüñ
Diler iseñ suya at anı dilerseñ oda yak

4. Çarh tâsın felegüñ kızdurur âhum odı kim
Ufuk üstinde degüldür görinen sürh şafak

5. Sûre-i Leylden özge okımamış bir harf
Mushaf-ı 'ışkda Mecnûna virür Emrî sebak

(253) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Hat-ı sebzüñ öper ol la'l-i nebâtı ancak
Nitekim Hızır içer âb-ı hayâtı ancak

2. Göricek hatt-ı siyâhın didiler 'âşıklar
Biz mülâzımlara bu 'azl berâtı ancak

3. Sahn-ı gülzâr-ı İremdür o perî-ruhsâruñ
Zülfi sünbül hatı reyhân nebâtı ancak

4. Hat-ı sebzine anuñ Hızr diyenler didiler
Âb-ı hayvân lebi zülfi ˙ulumâtı ancak

5. Mısr-ı kûyı ile anuñ işigi Bagdâdınuñ
Emriyâ iki gözüm Nil ü Furâtı ancak

---

1 2 olmış: olur Ü1, Ü2, Ü3, Ü4.
3 kâkül-i: kâkülüñ A, Ü1.
4 çarh: çarhı Ü1, AE / kızdurur: kızardur Ü1, Ü2, Ü3. bkz. 251.muk., 2. beyit.
5 (253) A: 62a, Ü1: 44b, Ü3: 42a.
1 2 3 4 5 (254) A: 62b, Ü1: 45a, Ü2: 10b, Ü3: 40b, Ü4: 48a, Ü5: 169b, S: 55a, AE: 92b.

(254) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Hilâl u hâme vü tômâr u şem' ü gonca-i zanbak
Nice bir ola pençeñle düz olmaz elde beş barmak

2. Ne tûbâ serv olur kaddüñ ki sîmîn şâhlar salmış
Bitürmiş her birinde bir gül ü beş gonca-i zanbak

3. Ben anuñ pençesini pençe-i hurşîde beñzetdüm
Görüp dil didi bir aya mukâbil beş hilâl ancak

4. Elinde bir gümiş levh ile beş sîmîn kalem gördüm
Didüm bu levha yaz göñlüm didi bilmem göñül yazmak

5. Birisinde iki dördünde üçer kıt'a derc itmiş
Benânuñ mâh-ı nev vasfında beş tômâr idüp el-hak

6 Fürûg-ı nârsuz rûşen iderler meclis-i şevkı
Ben anuñ pençesin beş şem'-i kudretdür disem elyak

7 Ne mihr olur yed-i beyzâsı olmış her şu'â'ınuñ
Ucı bir mâh-ı bedr Emrî aña bir mâh-ı nev mülhak

(255) Mef'ûlü Fa'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün(1)

1. Murg-ı gam-ı nigâra dil âşiyâne ancak
Eşk ü şerâr-ı âhum hep âb u dâne ancak

2. Cismüm elifler ile zeyn eyledüm gören dir
Abdâl olduguña bunlar nişâne ancak

3. Sînemde dâg-ı bî-had gördi nigâr didi
Yir yir ocagı kalmış vîrâne-hâne ancak

4. Çarh üzre kehkeşân ü encüm midür sanursın
Cân murgın avlamaga dâm ile dâne ancak

---

1 2 3 görüp dil: gören il Ü2 / bir: bu Ü5 / mukâbil: mukârın Ü2, Ü3.
4 5 67(255) A: 626. Ü1: 45a, Ü2: 106, Ü3: 456, Ü4: 55, Ü5: 1696, S: 55a.
1 âb u dâne: dâm u dâne Ü5.
2 3 ocagı: sütûnı Ü2, Ü5 / v¬râne: eski Ü5.
4 dâm ile: hep dâm u Ü5.

5. Meydân-ı ʿışk içinde koşmaga cân semendin
Zülf-i nigâr-ı Emrî bir tâziyâne ancak

(256) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün (1)

1. Âfitâbı senüñ avcuñda komış kudret-i hak
Eylemiş şaʿşaʿasın destüñe sîmîn barmak

2. Agız açmaz baña ol gonca-dehen söylemeye
Lezzetinden lebüñüñ mîvesi olur iki şak

3. Gonca-i zanbak o bînî-i latîfi göricek
Lutf ise ancak olur didi didüm burnuña bak

4. Tîrüñi atma yabana baña at didüm idi
Nesnemüz yok didi ol şûh yabana atacak

5. Rûh-ı Emrî lebine çıkdı ramak kaldı hemân
İrse bir iki taşuñ aña olur sedd-i ramak

KÂF

(257) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1. Küşte-i tîg-ı gam-ı ʿışk oldugumçün ey melek
Bir zümürrüd türbe yapdı üstüme çarh-ı felek

2. Kehkeşândur rişte-i tesbîh encüm dânesi
Üstüme ol türbede tesbîh-hândur her melek

3. Mihr ü mehdür sanma iki türbe-dârumdur benüm
Birisi ahşama dek bekler birisi subha dek

---

5 (256) Ü1: 446, Ü3: 42a, S: 54a.
1 2 3 4 5 (257) A: 63a, Ü1: 45a, Ü2: 12a, Ü3: 456, Ü4: 676, Ü5: 170a, S: 55b, A E: 94b.
1 türbe: kubbe Ü2, Ü3 / çarh-ı felek: tâk-ı felek Ü5.
2 rişte-i tesb¬h: rişte-i tesb¬hi AE.
3 mihr ü mehdür sanma: mihr ile meh sanmañ AE.

4. Türbetümde her gice yanar kanâdildür nücûm
Meşhedüm üstine örter yâ felek altun benek

5. Kabrüm üstinde kurılmış haymedür çarh Emriyâ
Zer tınâbıdur şu‘â‘-ı âfitâb âhum direk

(258) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Beñzemez ruhsâr-ı zîbâña yüzin gördüm gülüñ
Nâleme öykünmez işitdüm hezârın bülbülüñ

2. Zülfüñ ile tolanurlardı ‘izâruñ gülşenin
Miskî şâmî tâfte geymişdi gördüm kâkülüñ

3. Tâ ki beñzetdüm anı hâl-i ‘abîr-efşânuña
Her biri rûy-ı zemînde bir beg oldı fülfülüñ

4. Zülfüñi yâd eyleyüp şol deñlü gögsin dögdi kim
Harb-ı seng-i jâleden gögsi gögerdi sünbülüñ

5. La‘l-i dil-dâr üzre Emrî şol leb-i yâkûtlar
Mîmdür kim üstine sürh ile yazılmış mülüñ

(259) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Yumruk indürmez başından ben gedânuñ şeş-perüñ
Zahmuma kan agladur ey meh dil ile hançerüñ

2. Meclis içre mestler gördi lebüñ öper yürür
Ufadup agzını kırdılar ayagın sâgaruñ

3. Şöyledür za‘fum gam-ı hâlüñle müjgânı sanur
Dîdesi üzre basarsam bir zübâb-ı lâgaruñ

---

4 -AE / örter ya: yâ örter Ü1 / felek: melek Ü5 / altun: zerr¬n Ü2, Ü3, S / üstine: üstünde Ü3.
5 -AE.
(258) A: 63b, Ü1: 45b, Ü2: 12a, Ü3: 45a, Ü5: 171a, S: 556, AE: 95b.
1 hezârın: hezârân Ü3.
2 tolanurlardı: tolaşurlardı Ü2, Ü3, Ü5.
3
4 gögsi: cismi Ü5.
5
(259) A: 63b, Ü1: 45b, Ü3: 42b, S: 576, AE: 94b.
1
2 ufadup: uvadup Ü1, S.
3
4 t¬r: t¬g AE.

4. Gerçi müjgân tîr üşürdi çeşm-i cânân üstine
Lîkin ol alayın alayına katdı anlaruñ

5. Üstühân bir saht-rûdur alıkor peykânını
Emrî-i mecrûha kalur göñli tîr-i dilberüñ

(260) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Nice kurtulsun harâmî gözlerinden cân anuñ
Çevre yanın tîg ile bekler alup müjgân anuñ

2. Hâtem-i sîm üzre sanmañ kim nigîn-i la‘ldür
La‘line öykündi devrân itdi agzın kan anuñ

3. Gözinüñ yaşı ‘aceb mi mürdeye virse hayât
Leblerin yâd idüp aglar çeşme-i hayvân anuñ

4. Sînem üzre dâg-ı mihnet kıldugıyçün ‘ışkı fâş
Ocagına su koyupdur dîde-i giryân anuñ

5. halka takdı gerdenine hâle tutdı şâmda
Kullugından kaçdı çün Emrî meh-i tâbân anuñ

(261) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Gerçi kim sehhârelerdür nergis-i câdûlaruñ
Anları basmışdur ey meh-rû hilâl ebrûlaruñ

2. Kolların boynuña saldukça nigârâ reşkden
Gözüme ejder görinür ‘anberîn gîsûlaruñ

3. Olmayacagın bilüp Yâkût hattuña misâl
Başına toprak saçarmış yazdugı yazuların

---

5 peykânını: müjgânını AE / mecrûha: misk¬ne AE.
(260) A: 63b, Ü1: 45b, Ü2: 12a, Ü3: 45b, S: 56a, AE: 95b.
1 2 3 4 -AE. dâg-ı mihnet kıldugıyçün: kıldugıyçün dâg-ı mihnet Ü2, Ü3.
5 tutdı: döndi Ü2.
(261) A: 64a, Ü1: 46a, Ü2: 12a, Ü3: 46a, Ü5: 172a, S: 56a.
1 2 3 4 güne: mehe Ü2, Ü3, Ü5.

4. ‘Ârızuñ koyup güne tapduklarıyçün ey güneş
Sun‘ nakkâşı yüzin kara yazar hindûlaruñ

5. Yâr dendânına teşbîh eylemişler özlerin
Yüzleri agını ey Emrî göre lûlûlerüñ

(262) Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün[1]

1. Ey âteş-i âhum felege ger ire tâbuñ
Sürh eyleye rengini şafak gibi sehâbuñ

2. Terdür buña çeşmüm ki gelüp tıfl-ı sirişküm
Merdümleri yanında yirin komadı hâbuñ

3. Âhum odı bir şehri harâb itdi felekde
Kim tâkı-durur mâh-ı nev ol şehr-i harâbuñ

4. Bagrum delinür tîr-i hasedden kaşuñ añup
Mutrib ele aldukça kemânını rebâbuñ

5. ‘Aks-i lebüñ âyîne-i câm içre göricek
Agladı şu deñlü ki gözi şişdi habâbuñ

6. Zülf-i siyehüñ küştesini tu‘me idermiş
Kararsa n'ola bâl u peri cümle gurâbuñ

7. Otuz güni say ben gelürin didi o meh-rû
Ey Emrî-i miskîn yüri unutma hisâbuñ

(263) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Küşteñem didükde dirsin kanı yâ kanuñ senüñ
N'eyleyem bir kan çıkarmaz urdı peykânuñ senüñ

2. Kûh-ı gamda nice Ferhâd olmasun dil hüsrevâ
Aña şîrîn geldi la‘l-i şekker-efşânuñ senüñ

---

5 (262) A: 64a, Ü1: 46a, Ü3: 43a.
1 sehâbuñ: habâbuñ Ü3.
2 komadı: komaya Ü1.
3 şehri: şehr Ü1.
4 t¬r-i hasedden: t¬g-ı hasedden Ü3.
5 6 zülf-i siyehüñ: zülf-i siyehi Ü3.
(263) A: 64b, Ü1: 46b, Ü3: 45b, Ü5: 170a, S: 56b, AE: 95b.
1 didükde: didükçe Ü5 / urdı: oldu Ü5.
2 -Ü3, Ü5, S.

3. Dişden artar akça işden artmaz dirler şehâ
Gözlerüm yaşın ne var artursa dendânuñ senüñ

4. Gelmeyüp insâfa ayagı çukurdayken henüz
Fitneler peydâ ider hatt-ı zenahdânuñ senüñ

5. Ol zekan çâhına nakd-i dil düşürmişdüm ezel
Almaga girmişdür anı hâl-i fettânuñ senüñ

6. Şerhalarla sîne-i Emrî kitâb-ı derddür
Şerh idüp çizdi anı şemşîr-i bürrânuñ senüñ

(264) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1. Korkum oldur kana yur peykânını cânânumuñ
Kana sürmişdür yüzini çeşm-i hûn-efşânumuñ

2. Bir gümiş top ile akıtdı hayâl-i gabgabuñ
Kendüsine tıfl-ı eşkin dîde-i giryânumuñ

3. ʿAks-i laʿliyle çün oldı katre-i eşküm nebât
Beñzedi çûb-ı nebâta her biri müjgânumuñ

4. ʿArsa-i ʿışk içre âh-ı âteşînüm germ olup
Didi gûy-ı çarh ser-gerdânıdur çevgânumuñ

5. Sanma müjgân bâg-ı gamda hâr batmış pâyına
Kan akıtdugı bu Emrî çeşm-i hûn-efşânumuñ

(265) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1. Nâ-tüvân gösterdügi kendün gözi âhûsınuñ
Bu ki düşmişdür kemendine ham-ı ebrûsınuñ

---

3 ne var: n 'ola Ü3, Ü5, AE.
4 gelmeyüp: gelmeye Ü5.
5 - AE.
6 (264) A: 64b, Ü1: 46b, Ü2: 12b, Ü3: 48a, S: 56b. AE: 95a.
1 kana sürmişdür: kan bürimişdür AE.
2 3 4 5 (265) A: 65a, Ü1: 46b, Ü2: 12b, Ü3: 47a, S: 58a, AE: 95a.
1 2 mûy-ı miyânıdur: mûy-ı miyân nâzük Ü2, Ü3 / târıdur: târ ile Ü2.

2. Sanmañuz mûy-ı miyânıdur tenin ʻuryân görüp
Aña sarılmış hemân bir târıdur gîsûsınuñ

3. Yâr ben şeydâsına kendü yüzin gül eyleyüp
Didi çokdur alı bu bâguñ gül-i hod-rûsınuñ

4. Zahm-ı nâhun mı ten-i zerdinde gam bîmârınuñ
ˏaʻfdan yâ üstühânı görinür pehlûsınuñ

5. Emriyâ anuñ eliyle itmese katl itdügin
Kılıcın salmazdı çeşmi gamze-i câdûsınuñ

(266) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Yüz sürer başmaguña gördi ki hâk
Bu hasedden câmeñ oldı sîne-çâk

2. Naʻlçeñ nakşı degül yırtar yüzin
Pây-bûsuñdan cüdâ düşdükde hâk

3. Hançerüñ bir sâde-rû âfet-durur
Anı pehlûya çeken olur helâk

4. Gamla ölen vasluma irür dime
Ehl-i ʻışkı gamla eylersin helâk

5. Katre-i eşki gözümde itme ʻayb
Ol gözüñ boncugıdur ey dürr-i pâk

6. hâşe li'llah kim gül-i ter-dâmene
Beñzeye ey bülbül ol dâmân-ı pâk

7. Hâne-i gamdur mekânum Emriyâ
Şemʻ-i hâne berk-ı âh-ı tâb-nâk

---

3 4 üstühândur: üstühânı Ü1, Ü2, Ü3, S. AE.
5 çeşmi: çeşm-i Ü3.
(266) A: 65a, Ü1: 47a, Ü3: 46a, Ü5: 172b, S: 56a, AE: 94b.
1 hasedden: sebebden Ü5 / Oldı reşkinden kabâsı s¬ne-çâk A.
2 -AE / anı: k'anı Ü3.
3 4-5 -A, Ü1, Ü5, S.
5 6 -AE.
7 -AE / berk-ı: yirde A, Ü1, S, AE.

(267) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Pâ komışdur fark-ı mihre perçemüñ
Zerre-i nâçîzde yokdur femüñ

2. Bu letâfetde görürken la'lüñi
Göñilermiş taş başına hâtemüñ

3. Yâr sanma kendüzine 'akluñı
Ey göñül kanlu yaşuñdur hem-demüñ

4. Dilde her dâg-ı belâ bir tôpdur
Fethi içün kal'a-i derd ü gamuñ

5. Âh-ı âteş-nâk zerrîn ser-'alem
Pâdişâhısın be Emrî 'âlemüñ

(268) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün [1]

1. Kîse-i tenden kılıcı çaldı nakdin cânumuñ
Tîrini agzına atdı zahm-ı hûn-efşânumuñ

2. Geldi sadr-ı sîneme geçdi oturdı hançerüñ
Kaynayan yirine su koydı dil-i sûzânumuñ

3. Yırtar agzın zahmumuñ barmak sokup tîr-i nigâr
Agzına alur diyü dâyim dilin peykânumuñ

4. Gör dür-i bed-gevheri kendüyi dendân eylemiş
Dişlemek ister lebin ol gonca-i handânumuñ

5. Dime virmiş hüsnine mûy-ı hat-ı ruhsârı nakş
Yokdur Emrî hüsnde kıl eksügi cânânumuñ

---

(267) A: 65b, Ü1: 47a, Ü2: 12a, Ü3: 44a, Ü5: 171a, S: 57a, AE: 134b.
1 Fark-ı mihre pâ komışdur perçemüñ AE / perçemüñ: hançerüñ Ü1, Ü2, Ü5.
2 Göñilermiş: Öykünürmiş Ü5.
3 'akluñı: 'aklı sen Ü2, Ü3, Ü5.
4
5
(268) A: 65b, Ü1: 47b, Ü3: 42b, S: 58a, AE: 95a.
2 Kaynamış su koydı başına..... Ü3 / koydı: koymış AE.
3
4
5
(269) A: 66a, Ü1: 47b, Ü2: 10b, Ü3: 42a, Ü4: 65b, Ü5: 171b, S: 57a, AE: 96a.

(269) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Pâymâl eyleme gîsû-yı 'abîr-efşânuñ
   Kuyrugın basma nigârâ uyur ejderhânuñ

2. Jâleler dürr-i Necef dakdı kulagına anuñ
   Oldı gül halka-be-gûşı o ruh-ı zîbânuñ

3. Añmaduñ hîç günâhın yine yuduñ taraduñ
   Yazugı boynuña ol hatt-ı 'abîr-efşânuñ

4. Serv-i bâguñ tütüni göklere olmazdı direk
   Yanmasa nâr-ı gamından o kad-i bâlânuñ

5. Reml-i hattuñda görüp derdümi gamzeñle benüm
   Tîgden ola bunuñ katli didi müjgânuñ

6. Sûzen itdi müjesin bülbül-i şeydâ tâ kim
   Ayagından çıkara hârı gül-i ra'nânuñ

7. Gonca tıflını beliñletdi sadâ-yı bülbül
   Agzın açup tükürürse n'ola şebnem anuñ

8. Emriyâ sanma şafak sille-i âhumla seher
   Yüzini kana yudum mihr-i cihân-ârânuñ

(270) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Gördi bir olup iki leb güm iderler dehenüñ
   Tefrika saldı füsûn ile araya sühanuñ

2. Yüz tutup cevre dime mihr ü meh olmaz baña râm
   Mâh avcuñda durur mihr elüñ altında senüñ

3. Bir göbek miski-durur hâlüñ ile nâfuñ kim
   Götürür penbeye sarup anı sîmîn bedenüñ

---

1 2 -Ü5, AE / anuñ: meger Ü2, Ü3.
3 hatt-ı 'ab¬r-efşânuñ: zülf-i 'ab¬r-âsânuñ Ü1, Ü2, Ü3.
4 -AE.
5 -Ü2, Ü3, Ü5, AE.
6 7 -Ü2, Ü5.
8 âhumla: âh ile Ü2, Ü3 / yudum: yudı Ü2, Ü3, Ü5.
(270) A: 66a, Ü1: 47b, Ü2: 12b, Ü3: 47a, S: 59, AE: 96a.
1 2 baña: saña Ü1, Ü2.
3 4 5 (271) A: 66b, Ü1: 48a, Ü2: 12a, Ü3: 45a, Ü5: 172b, S: 59b, AE: 134b.

4. Zülfi çevgânı yanında yüni çıkmış bir top
Nâ-tirâşîde seri nâfe-i misk-i Hotenüñ

5. Döndürür Emrînüñ ayva ile nârence yüzin
Bir güzeldür güzelüm ayva göbeklü zekanüñ

(271) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Zülfden yüzüñe gelmiş ser-i mûdur dehenüñ
Kıl yarar sözde anuñçün leb-i şekker-şikenüñ

2. Kendüyi kâkül-i müşgînüñe teşbîh idicek
Bu hatâ ile karardı yüzi müşg-i Hotenüñ

3. La'lüñ öykündügini leblerüñe işidicek
Gevdesinde kurıdı kanı 'akîk-i Yemenüñ

4. 'Âşıkuñ kaddini çevgân gibi ham kıldugına
Göge irgürdi ferahdan yine topın zekanuñ

5. Vasf iderse nice yıllar dehenüñle belüñi
Emrî vasf eyleyimez bir kıluñ ucını senüñ

(272) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Gül-i terden dahi nâzük bedenüñ
Gonca-i bâgda yokdur dehenüñ

2. Yaş döker yâd-ı hat-ı sebzüñ idüp
Jâle sanma müjesinde çemenüñ

3. Âh kim kıldı hevâyî sanemâ
Dil ü cân tıflını tôp-ı zekanuñ

4. Zevkdur ayaguña yüz sürmek
Devletüñde sürelüm zevkı senüñ

---

1 yüzüñe: rûyuña A, AE / gelmiş: degmiş Ü5.
2 misk-i: müşg-i Ü1, Ü3, S / idicek: itdi Ü5.
3 4 göge: mehe Ü5. / topın: tôp-ı Ü5.
5 (272) A: 66b, Ü1: 48b, Ü2: 12a, Ü3: 45a, Ü5: 171b, S: 60a, AE: 96a.
2 yâd-ı hat-ı sebzüñ idüp: hatuñı yâd eyleyüben Ü3, Ü5.
3 4 -AE / zevkı: zevk Ü5.

5. Cân virür Emrî di öldürsün anı
Tîg ile gamze-i şemşîr-zenüñ

(273) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Öldürürseñ beni kudret hakkuñ
Dirgürürseñ yine hikmet hakkuñ

2. Dilesem cânuñ olurum didi yâr
Didüm ey dôst irâdet hakkuñ

3. Ni‘am-ı bûseñi men‘ itme didüm
Lebleri didi ki ni‘met hakkuñ

4. Didüm ey dôst ‘inâyet eyle
Didi bî-çâre ‘inâyet hakkuñ

5. Şeb-i fürkatde didüm hâdî ol
Didi ey Emrî hidâyet hakkuñ

(274) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Kaşı yayına beñzetse hilâli âsumân anuñ
Atılur üzerine ok gibi âhum hemân anuñ

2. Kurı yire tolanur sanma bâg-ı kûyuñı yaşum
Aña çok akçası siñmişdür ey serv-i revân anuñ

3. Bedende burclar sanma göñül bahri hevâñ ile
Temevvüc eyledi emvâcı olmışdur ‘ıyân anuñ

4. Dili alındı dilsüz oldı ‘âşık diyümez derdin
Dinilmez derdi dahi çok-durur ey dil-sitân anuñ

---

5 -AE/ di öldürsün anı: -Ü2. /t¬g: t¬r Ü5 / gamze-i şemş¬r-zenüñ: gamze-i nâvek-fikenüñ Ü3.
(273) A: 67a, Ü1: 48a, Ü3: 44b, Ü5: 173a, S: 60a, AE: 96a.
1 2 3 lebleri: leblerüñ Ü5.
4 5 -AE / fürkatde: mihnetde Ü3.
(274) A: 67a, Ü1: 48a, Ü2: 12b, Ü3: 47b, AE: 94a.
1 2 3 4 5 güneşde: güneşden A, Ü1, AE, Ü3.

5. Ko Emrî gonca-i bâgı yüzinde agzını vasf it
Güneşde zerresinden söyle bizi hüsn-i cânânuñ

(275) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün (1)

1. O servüñ la'l-i şîrîni gamından hâk olan zâruñ
Nebâtın mi yidüñ ey tûtî mercân oldı minkâruñ

2. Ten-i hâkîde etrâfa yayılmış reglerüm sanma
Zemîn-i dilde kök saldı nihâl-i verdi dil-dâruñ

3. Şu deñlü oldı gil bârân-ı eşkümden ten-i hâküm
Beline dek batar andan geçince nâveki yâruñ

4. Seher gel ahşamın gel dünle gel ey sâyil-i eşküm
Seni men' itmez açukdur kapusı çeşm-i bîdâruñ

5. Karâr u 'akl u sabr u hûşuñı alursa ol kâfir
Ne ad kor şükr kılmazsın bir adı şükr-i nâ-çâruñ

6. Sakınursın hemîşe tünd-bâd-ı âh-ı Emrîden
Dirîgâ üstine yavuz yil esdürmezsin agyâruñ

(276) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün (1)

1. Eline aldı çevgânını zülf-i 'anber-efşânuñ
Melâhat topını kapdı ser-i zülf-i perîşânuñ

2. Eger cân üstine göndermeye bir kimse isterseñ
Atılmış okdur ey kaşı kemânum tîr-i müjgânuñ

3. Hayâl-i hâli mihmân oldı çün ey merdüm-i dîde
Dökilsün dâne-i eşküñ ziyâfet eyle mihmânuñ

4. Diyâr-ı mihnet-i gamda beni ey şâh-ı mülk-i hüsn
Ümîd-i vasluñ olmasaydı öldürürdi hicrânuñ

---

(275) A: 67b, Ü1: 48b, Ü2: 12a, Ü3: 44b, Ü5: 170b, S: 59b, AE: 93b.
1 ey tût¬: tût¬ ki Ü5, S.
2 nihâl-i verdi: nihâl-i derdi Ü2, Ü3, Ü5.
3 deñlü: resme Ü3.
4 çeşm-i b¬dâruñ: çeşm-i b¬mâruñ Ü3.
5 -Ü2, Ü3, Ü5, S.
(276) A: 67b, Ü1: 48b, Ü2: 13a, Ü3: 48b, Ü5: 172a, S: 59b.
1 'anber: 'ab¬r Ü5 haricindekiler / ser-i zülf-i per¬şânuñ: güzellerden zenahdânuñ Ü5.
2 t¬r-i müjgânuñ: aña müjgânuñ Ü5.
3 4 mihnet-i gamda: mülket-i gamda Ü2, Ü3; mihnet ü gamda S / olmasaydı: olmayaydı Ü5.

5. Ezelden tıfl-ı dil sîb-i zenahdânına el sunmış
Degül çâh-ı zekan barmagı ucı yiridür anuñ

6. Meh-i nâ-mihribânuñdan haber yok mı nedür Emrî
İşitdük göklere çıkmış yine feryâd u efgânuñ

(277) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün (1)

1. Çak almayınca nakd-i cânını Mecnûn-ı şeydânuñ
Gubârın rûzgâr iletmedi kûyına Leylânuñ

2. Çıkarma yüksege âhum degüldür bir metâʻ ey çarh
Kalur üstinde altından çıkamazsın sakın anuñ

3. Sarardup beñzini mihr-i ruhuñ bîmârıyam dirse
İnanma aldur turdukça içi verd-i raʻnânuñ

4. Eger beñzetmeyeydi çeşm-i gevher-pâşuma kendün
Dimezdi kimseler ag u kara hakkında deryânuñ

5. Yazılmışda bozılmış çünki yokdur neyki ey Emrî
Kalem yüritdügi başumda tîri ol kaşı yânuñ

(278) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün(1)

1. Tekellüfsüz gelüp kondı evine çeşm-i giryânuñ
Yolından geldügiyçün aña girdi tîr-i müjgânuñ

2. Görinen âyîne içre degüldür ʻaksi ey meh-rû
Gelüp yüz gösterüp girdi gözine göñline anuñ

3. Dıraht-ı cisme bu bâg-ı cefâda ey kemân-ebrû
Kalem aşlar hadengüñ yaprag aşlar aña peykânuñ

4. Tenümde yara bitmişken yine üstine zahm urdı
Gelüp bişmiş aşı bozdı ne çâre tîr-i bürrânuñ

---

5 -A, Ü1, Ü2, Ü3, S.
(277) A: 68a, Ü1: 49a, S: 26b, AE: 93b.
1 2 3
4 5 (278) A: 68b, Ü1: 49a, S: 59b, AE: 94a.
1 müjgânuñ: cânânuñ AE.
2 ey: ol Ü1. AE / meh-rû: gül-ruh A.
3 aşlar aña: aşladukça Ü1, S, AE.
4 bişmiş aşı: bitmiş işi Ü2, Ü3, Ü5, S / yara: zahmı Ü2, Ü3, Ü5.

5. Siyeh ebrû mıdur Emrî anuñ tarf-ı cebîninde
Husûf almış-durur yâhûd kenârın mâh-ı tâbânuñ

(279) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Feʻûlün(1)

1. Şu kim tîguña cânın vire bî-bâk
Koyup koynına bagrına basar hâk

2. Kadüm reftâra gelmez kılmasam âh
Kımıldanmaz yil esmez olsa hâşâk

3. ʻİzâruñda ne tañ derlerse hattuñ
Seherde çünkim olur sebze nem-nâk

4. Gam-ı zülfüñ komaz göñlümde laʻlüñ
Yılan zehrini eyler defʻ tiryâk

5. Çü kıldum dilden Emrî âteşîn âh
Şuʻâʻı mihr oldı dûdı eflâk

(280) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Feʻûlün(1)

1. Visâl-i mâh-ı sîm-endâma irdük
Bi-hamdillâh ulu bayrama irdük

2. Nice gün yüzlünüñ kılduk temâşâ
Ruhı ʻîdin şerîf eyyâma irdük

3. Okursak Leyletü'l-Kadr aña tañ mı
Saçında çihre-i gül-fâma irdük

4. Bize sanmân bu câmı sundı Câmî
Ne gördük Câmîyi ne câma irdük

---

5 (279) A: 68b, Ü1: 49b, Ü3: 48a, Ü4: 57b.
1 t¬guña: t¬guñda Ü3 / virse: vire Ü1, Ü3, S.
2 esmez olsa: esmeyince Ü4.
3 çünkim olur sebze: sebze olur çünki Ü1,Ü3, S, Ü4.
4 5 kıldum: çekdüm Ü3, Ü4 / dilden: dilde Ü1, Ü3, S /dûdı: dûd Ü3.
(280) A: 68b, Ü1: 49b, Ü5: 170b.
1 2 3 saçında: saçından Ü5.
4 5 (281) A: 69a, Ü1: 49b, Ü2: 12a, Ü3: 46b, S: 61a

5. Belâ bezminde Emrî dirler imiş
Dilâ bir rind-i dürd-âşâma irdük

(281) Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün(1)

1. Sîmîndür nigârâ gerçi kabâsı şem'üñ
Nâs ortasında lîkin bir pul bahâsı şem'üñ

2. Yandı yakıldı baña külbemde gice hâlin
Odlar yanar başında varmış belâsı şem'üñ

3. 'Ayş ehli cem' olsun gelsün yanına çünkim
Meydân-ı bezme geldi zerrîn livâsı şem'üñ

4. Peydâ olur göñülden âhum şu'â'ı zîrâ
Olmaz zücâc içinde pinhân ziyâsı şem'üñ

5. Meclisde gice Emrî pervâneye gazabdan
Bir pâre âteş oldı yandı likâsı şem'üñ

(282) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. Dilâ visâl umanuñ âhı pür-şerâre gerek
İrişmege kişi ol devlete sitâre gerek

2. Gam ile zerd gerek ten misâl-i lâle-i zerd
Melâl-i dâgı ile ol hezâr pâre gerek

3. Sipâh-ı eşküñ olsun nücûmdan efzûn
Şeh-i cihâna begüm ceyş-i bî-şümâre gerek

4. Nihân gerek dir iken sôfî 'ayş bâde-fürûş
İçürdi bir iki çün didi âşikâre gerek

5. Nigâr-ı seng-dilüñ göñlini ele alıgör
Dögünmege saña ey Emrî seng-i hâre gerek

---

1 s¬m¬ndür: s¬m¬n-durur Ü1, Ü2, Ü3, S.
2 3 geldi: gelsün Ü3.
4 5 (28**2)** A: 69a, Ü1: 59a, Ü2: 10b, Ü3: 44a, S: 61a, AE: 134b.
1 2 3 4 'ayş: 'ışk Ü2, Ü3.
5 saña ey: çü saña A.

(283) Mefâʻilün Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün[(1)]

1. Görüp didüm hat-ı zerdin ruhında dil-dâruñ
Budur benefşe-i Mısrîsi bâg-ı ruhsâruñ

2. Pür eyledüm zer-i nâb ile kîse-i kefenüm
Çü tura haşrda bâzâr olam harîdaruñ

3. Kaşuñ esirgeyüp üstine sâye-bân tutdı
Yüzüñ güninde uyur gördi çeşm-i bîmâruñ

4. Kaşı kemânına karşu çeker beni çün dil
Görem ki okına ugraya gamze-i yâruñ

5. O turreden dil-i Emrîyi alımaz kimse
Gele meger ki ruhuñdan hat-ı siyeh-kâruñ

(284) Mefâʻilün Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün[(1)]

1. Meger ki hâb ile ugraşdı çeşm-i fettânuñ
Ki hep kılıç kılıca oldı saff-ı müjgânuñ

2. Dişüñ añup sadefe göz yaşın döker ne ʻaceb
Sirişki katresi dürr olsa ebr-i nîsânuñ

3. Geçer giderse okuñ bu diyâr-ı sînemden
Bu câna ugrasun ey kaşı yâ di peykânuñ

4. Kabâ-yı hüsnüñi dikmiş ser-â-ser atlas ile
Elinde sûzen ile sırma mihr-i rahşânuñ

5. Hemîşe tıfl-ı dil-i Emrîyi görüp nâlân
Eline alma sunar gussa-i zenahdânuñ

---

(283) A: 69b, Ü1: 50a, Ü2: 121a, Ü3: 44a, S: 61b, AE: 96b.
1 Görüp didüm: Didüm görüp Ü2, Ü3 / Mısr¬si: reng¬ni Ü3.
2 haşrda: taşrada Ü2, Ü3 (Ü3'te ayrıca kenarda: fiura haşrda çü....)
3 kaşuñ: saçuñ Ü2, Ü3 / uyur: yatur Ü2, Ü3.
4 çün dil: dil-i zâr Ü2, Ü3.
5 turreden: turrede Ü2.
(284) A: 69b, Ü1: 50b, Ü3: 44b, Ü5: 171b, S: 61b, AE: 96b.
1 ki hep: girüp AE.
2 -AE. (258.muk., 1. beyit AE).
3 bu: ger Ü3 / okuñ bu: okuñla Ü5, A.
4 -AE.
5 (285) A: 70a, Ü1: 50b, Ü2: 12b, S: 62a, AE: 96b.

(285) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[1]

1. Görinen agzı degül reşk-i la‘li cânânuñ
Delüp durur yüregin gonca-i gülistânuñ

2. Gözüm evinden ayagını kesdi leşker-i hâb
Kılıcın anda asaldan hayâl-i müjgânuñ

3. Yoluña dökmeden aglarsa eşki akçasını
Agardı aglamadan gözleri bu giryânuñ

4. Diñilmez idi iki yüzlü hançere tîze
Olaydı arkası tîguñ gibi eger anuñ

5. ‘Aceb mi Emrîyi cândan ayırsa ey kaşı yâ
Dem-â-dem işlemede aña zahm-ı peykânuñ

(286) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[1]

1. ‘Abîr-i nâb ola ey küşte-i firâk senüñ
Dikilse rişte-i zülf-i nigâr ile kefenüñ

2. Kemend-i fikrümi zülfüñ gibi dırâz itdüm
İrişmedüm dahi gavrına ol çeh-i zekanuñ

3. O la‘l-i nâbı müferrihden eylemiş terkîb
Güneşde hurde-i yâkût-ı nâb ile dehenüñ

4. Hat-ı ‘izâruñ içün mihr tañ mı nem kapsa
Ki her seher müjesi üzre yaş görür çemenüñ

5. Çeh içre ‘aks-i ruh-ı Yûsufı tasavvur ider
Gören bu hüsni zenahdânuñuñ çehinde senüñ

---

1 la‘li: la‘l-i Ü1, Ü2, S.
2 3 eşki: eşk Ü1, Ü2, S.
4 5 (286) A: 70a, Ü1: 51a, Ü3: 43b.
1 senüñ: tenüñ Ü1, Ü3 / dikilse: dikile Ü3.
2 3 o la‘l-i nâbı: lebüñ o la‘l-i: Ü3.
4 mihr tañ mı: tañ mı mihr Ü3.
5 (287) A: 70b, Ü1: 51a, Ü3: 48b, Ü5: 171a, S: 62a, AE: 97a.

(287) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Tôp-ı gabgabla kal'asın cânuñ
Yıkmaga kıl parankı müjgânuñ

2. Giceyi gündüze katup geliyor
Ruhuña hatt-ı 'anber-efşânuñ

3. Dehenüñ hokkasındaki dürden
Diş şiritmedi hîç dendânuñ

4. Katı âhen-dil imiş ey kaşı yâ
Sîne zahmın acıtdı peykânuñ

5. Emrî gonca lebine öykündi
Agzını kana yudı bâd anuñ

(288) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Kâş ey dil şikeste-hâl olsañ
'Işk yolında pâymâl olsañ

2. harf-gîr olmaz idüñ ey zâhid
Lâm-ı zülfi gamıyla dâl olsañ

3. Kaşı devrinde hâlüm añlar idüñ
Gerdiş-i devr ile hilâl olsañ

4. Baña ter düşmez idüñ ol leb içün
Niçe gün teşne-i zülâl olsañ

5. Dil-i bîmârı hôş görürmiş yâr
N'ola Emrî şikeste-hâl olsañ

---

1 2 geliyor: gelür ah S, AE.
3 4 5 -AE .

(288) A: 70b, Ü1: 51a, Ü2: 13a, Ü3: 48b, Ü5: 170b, S: 62b, AE: 97b.
1 2 harf-g¬r: harf gibi Ü1, Ü2, Ü5.
3 4 5 hâl: bâl Ü5, AE.

(289) Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[1]

1. Zekanı topı yine cânânuñ
Başladı kal‘a kal‘asın cânuñ

2. Dibi yok bir kuyuya düşmekdür
Olmak üftâde-i zenahdânuñ

3. Dili oldugıçün senüñ okuñuñ
Hôş geçer arkamuzda peykânuñ

4. Zülfi ser-keşlik eyler ise eger
Tagıdur başını sabâ anuñ

5. ‘Işk da‘vâsını ider Emrî
Eline girdi gibi dâmânuñ

(290) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Eylerem sen meh içün çarh-ı bed-ahter ile ceng
Şa‘şa‘a sanma ki urur siper-i mihre hadeng

2. Beñzümüñ hîn-ı helâkümde sarardugı bu kim
Korkaram hançer-i tîzüñ ala kanumdan reng

3. Gözüm açıldı hayâl-i hat-ı müşgînüñ ile
Rûşen oldı ki gubâr âyinede komaz jeng

4. Meger abdâlı olupdur gözi âhûsınuñ
Ki ser-â-ser tenini dâg ile zeyn itdi peleng

5. Baglanan sîne-i Emrîde degül dâg-ı siyâh
Şah-bâz-ı gam-ı ‘ışk ayagına bagladı zeng

---

(289) A: 71a, Ü1: 51b, AE: 97b.
1 2 3 4 5 - AE.

(290) Ü2: 12a, Ü3: 43b, Ü5: 172a, A: 150a, Ü1: 109b.
1 eylerem: eyledüm: A, Ü1, Ü3, Ü5 / urur: urdum A, Ü1, Ü5.
2 3 - A, Ü1.
4 gözi: gözüñ Ü3, Ü5.
5 -A, Ü1.

(291) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün (1)

1. Hilâlî kaşı mı mirrîh çeşmi üzre cânânuñ
Yazılmış üstine ma'kûs yâhûd nûn mı fettânuñ

2. Hadengüñ bir kez ey kaşı kemân pehlûya çekmiş dil
Sokar anı gözine zahmumuñ her gâh peykânuñ

3. Kızup sûz-ı dilümden sîm sâgarla 'arak sundı
Yine germ oldı sâkî derledi hayli zenahdânuñ

4. Hayâl-i 'ârız-ı yâr üzre su dökdiler anuñçün
Gözinden çıkdı etfâl-i sirişki çeşm-i giryânuñ

5. Lebinden idüp istihyâ ayak karada koyaldan
Karasın görmemişdür kimse Emrî âb-ı hayvânuñ

(292) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. Sabâda çün haberi yok dehân-ı cânânuñ
Ne oynadur yüregin gonca-i gülistânuñ

2. Şu deñlü hışm ile geldi ki cân-ı mecrûhuñ
Bulaydı yir idi etin diş ile peykânuñ

3. Kaşuñ ger olmasa mecrûh-ı nâvek-i âhum
Teninde işlemez idi şehâ fitîl anuñ

4. O hâl-i çâh-ı zekan fitne oldugıyçün anı
Bırakdı hüsn şehi çak dibine zindânuñ

5. Başını ayagına korsa Emrî tenhâda
Çıka gelür depesi üzre tîg-ı bürrânuñ

---

(291) Ü2: 12b, Ü3: 46a, AE: 94a.
1 Hilâl¬ kaşı mı: Hilâl kaşı mıdur
2 -S, A.
3 4 5 (292) Ü1, 50a, S: 58a, AE: 97a
1 2 yir idi etin: yirdi etini S, AE.
3 4 5 (293) Ü5: 172b.

(293) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Ey perî-çihre lebüñ mühr-i Süleymândan yeg
İns ü cin emrüñe me'mûr bugün begsin beg

2. Gam-ı zülfüñ şu kadar turreler urdı baña kim
Beresidür gögeren tende degül yir yir reg

3. Bî-hôd olsa yüzüñi göricek agyâr ne tañ
Sehere karşu uyur ey gözi âhû çün seg

4. Lebi şeftâlûların dirmege isterseñ eger
Çengel-i dûd-ı siyâhuñla saçı dalını eg

5. Degme bir nâzına cân virse gerekdür Emrî
Ey ecel kim didi saña var anuñ cânına deg

(294) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. İşi hemîşe kaya yonmag-idi Ferhâduñ
Müjemle dür delerin san'atın gör üstâduñ

2. Kapuñda âh ile feryâdı şol kadar itdüm
İrişdi göklere bir ucı âh u feryâduñ

3. Ben ol nigârı perî-zâda beñzedürdüm eger
Olaydı gonca lebi gül yüzi perî-zâduñ

4. Şu'â'-ı âh ile tâc-ı zerîn geyer şâhum
Memâlik-i gam-ı 'ışkuñda hasret-âbâduñ

5. O meh gamında çok aglatduñ ey sipihr senüñ
Bu eşk-i Emrî yıkar ger yıkarsa bünyâduñ

---

1 2 3 4 5 (294) Ü3: 43b, A: 146b.
1 2 3 - AE.
4 5 (295) Ü1: 10b.

(295) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Virme gîsû-yı dil-âvîzine dil cânânuñ
Göz göre agzına atılma bir ejderhânuñ

2. Ruhuña öykünеyin didügiçün gülşende
Yüzini kana yudı yâr gül-i ra‘nânuñ

3. Boynuña kolın uzatmış el uzunlıgın ider
Yidi kat olsa n'ola zülf-i ‘abîr-âsânuñ

4. Gonca gülşende virelden leb-i la‘lüñ haberin
Toldurur gevher ile agzını şebnem anuñ

5. Emriyâ sanma şafak ol yüzi meh hecrinde
Eşk-i hûnîni-durur mihr-i cihân-ârânuñ

(296) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Gitdüñ ey rûh-ı revân ben hastayı cânsuz koduñ
Bu dil-i pür-derd ile gurbetde dermânsuz koduñ

2. Rûşen eylerken cemâlüñ her gice cân bezmini
Sohbeti bozduñ bizi şem‘-i şebistânsuz koduñ

3. ‘Âşık-ı bî-çâreyi cânânsuz koduñ dirîg
Bülbül-i âvâreyi gülsüz gülistânsuz koduñ

4. ‘Ârızuñ envârını ‘âşıklarından dûr idüp
Bunca İslâm ehlini dînsüz ü îmânsuz koduñ

5. Emrîyi biñ zâr ile hâr-ı gamuñla öldürüp
Bu cihân gülzârını murg-ı hôş-elhânsuz koduñ

---

1 2 3 4 5 (296) SI: 35b.
1 2 3 4 5 (297) A: 71a, Ü1: 51b, Ü3: 51a, Ü5: 173b, S: 62b, AE: 98b.

(297) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Kaşuñ gamını çekmese ey mâh-ı bî-misâl
Olup hamîde kaddi sararmaz idi hilâl

2. Beñzetdi kendüzini güneş haddüñe bu gün
Varmadı gicesine irişdi aña zevâl

3. Gel bâg-ı sîneme na˙ar it ey kaşı kemân
Gör nice dikdi tîrlerün câ-be-câ nihâl

4. Mihr-i ruhından ol sanemüñ reng ü bû alur
Gülzâra berg-i sebz ile geldükçe verd-i âl

5. Zîbâ yanagı nûr-ı musavverdür Emriyâ
Nûr üzre noktadur o mehüñ 'ârızında hâl

(298) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Şebnemle döndi rûy-ı 'arak-rîz-i yâra gül
Olmazdı böyle olsa eger bî-sitâre gül

2. 'Işk ocagında yakdı hezârın kül eyledi
Gül-nâr-ı 'ârızuñdan alup bir şerâre gül

3. Kan aglamakla döndi gözüm kırmızı güle
Bir kez bakup baña dimez ol seng-i hâre gül

4. El dökilür sanur haber alınca yârdan
Peyk-i nesîm öñince olur pâre pâre gül

5. Tagıtmaz idi kendüyi Emrî benüm gibi
Râz-ı derûnuñ eylemese âşikâre gül

1
2 3 4 olur: umar Ü5, AE.
5 yanagı: 'izârı AE.
(298) A: 71b, Ü1: 51b, Ü2: 13b, Ü3: 51a, Ü5: 174b, S: 63a, AE: 99a.
1 Olmazdı böyle olmasa gizlü sitâre gül Ü2 .... ger b¬-sitâre Ü3.
2 hezârın: hezârân Ü1, Ü2, Ü3, Ü5, S.
3 bakup baña dimez: dimez bakup baña Ü3.
4 5 derûnuñ: derûnın Ü5.

(299) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Gark-ı hûn oldı yine gögsümdeki na‘l-i melâl
   Gûyiyâ düşdi şafak deryâsına batdı hilâl

2. Murg-ı cân bu şâhsâr-ı huşkden uçmak diler
   Alnum üzre kaşlarum sanma açupdur perr ü bâl

3. Gül degüldür görinenler bülbül-i şeydâ-dilüñ
   Nâlesin gûş itmege açmış kulagın her nihâl

4. Oda yakmışdur şeb-i zülfinde perr ü bâlini
   Şem‘ üzre sûhte pervânedür haddüñde hâl

5. Emriyâ göñli kebâb ister meger gül tıflınuñ
   Bulınur sahn-ı çemende bülbül-i şûrîde-hâl

(300) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün[(1)]

1. Cûy oldı âb-ı dîde leb-i cûy-bâra gel
   Dîdâr ‘âşıkıdur esirge kenâra gel

2. Maksûd hûr-ı ‘ayn ise zâhid behişte var
   Dîdâr ise murâduñ eger kûy-ı yâra gel

3. Ey câm-ı la‘l ile tolu bezm-i Cem isteyen
   Ol sohbetüñ nümûnesidür lâle-zâra gel

4. Gam ehlinüñ sürûr ile çün kârı zârdur
   Ger merd-i ‘arsa-i gam iseñ kârzâra gel

5. Ey hâce şehr-i na˙mda sarrâf Emrîdür
   Sâf eyledüñse kalbüñi sâhib-‘ayâra gel

---

(299) A: 91b, Ü1: 52a, Ü2: 13a, Ü3: 49b, Ü4: 70a, S: 63a, AE: 98a.
1 gögsümdeki: s¬nemdeki Ü4.
2 şeydâ-dilüñ: şeydânuñ Ü1 / her: bir Ü1, S.
3 4 yakmışdur: yandurmış Ü3, Ü4, AE.
5 (300) A: 72a, Ü1: 52a, Ü5: 174a, AE: 135b.
1 2 3 ol sohbetüñ: sohbet soñı Ü5, AE.
4 gam: ‘ışk AE.
5 kalbüñi: kâlüñi: Ü1, Ü5, AE.

(301) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. 'Andelîb-i gülşen-i gamdur dil-i şûrîde-hâl
Aña zülfeynüñ hayâli misk-i terden iki bâl

2. Matla'-ı hüsnüñde görmiş 'anberîn kaşuñ senüñ
İki bükilmiş aña ta'˙îm ider gökde hilâl

3. Kâmetüñüñ tekye-i gülşende abdâlı olup
Sînesine bir elif çekmiş-durur her bir nihâl

4. Berg-i rengînler degül abdâlı haddüñüñ
Dâg-ı hûnîn ile cismin zeyn kılmış verd-i âl

5. Kadd-i yâruñ Emriyâ abdâlı olmışdur 'alem
Başı üzre na'l kesdügi degül mi aña dâl

(302) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sanki bir bülbüldür iki kaşuñ ortasında hâl
Gülşen-i hüsnüñde açmış müşg-i terden perr ü bâl

2. 'Aks-i mâh-ı nev degüldür döymeyüp ey meh-likâ
Fürkat-i ebrûñla kendün suya atmışdur hilâl

3. Kaddüñ üzre zülfüñüñ abdâlı olmışdur 'âlem
Başı üzre na'l kesdügi degül mi aña dâl

4. Şimdi bildüm 'ârızuñda hâl-i müşgînüñ nedür
Mustafâ nûrın görüp îmâna gelmişdür Bilâl

5. Bir kılı biñ yardı tab'-ı mû-şikâfum Emriyâ
Bagladı ol mû-miyân vasfında bir ince hayâl

(30**1**) A: 72a, Ü1: 52a, Ü2: 13a, Ü3: 51b, Ü4: 68b, Ü5: 173b, S: 63a, AE: 135a,
1 2 'anber¬n kaşuñ: 'anber-i hâlüñ: Ü2, 'anber¬n hâlüñ Ü3.
3 kılmış: itmiş Ü2 / kılmış verd-i âl: itmişdür nihâl Ü3, itmiş her nihâl Ü5 / berg-i reng¬nler: berg-i verd-i ter Ü5.
4 5 -AE / degül mi: olupdur Ü3.
(30**2**) A: 72a, Ü1: 52b, Ü2: 13a, Ü3: 50b, Ü5: 174a, S: 64b, AE: 135a-97b.
1 müşg-i: misk-i Ü1, Ü3, Ü5 / perr ü: iki Ü5.
2 'aks-i mâh-ı nev degüldür: 'aksidür sanma görinen Ü2, Ü3, Ü5, AE.
3 4 -Ü2, Ü3, Ü5.
5 ince: reng¬n Ü2, Ü3 / bir: her Ü3.

(303) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Gördi bir yirde iki kaşuñı ey mâh-cemâl
Eyüdür eylemedi kendün iki pâre hilâl

2. Aña şâdam getürimez beni yâdına rakîb
Şöyle oldum gam u endûh-ı miyânuñla hayâl

3. Dâl-veş zülfi hilâlinde dü-tâ oldugıña
Oldı abdâl senüñ sînedeki na'lüñ dâl

4. Mey kızıl tûtî anuñ sâgar-ı la'l al ayagı
Aña barmaklaruñ ey sâkî gümişden per ü bâl

5. Emrî kan agladugum bu ki cefâ taşı dilüñ
Şîşe-i bâdesin ufatdı dökildi mey-i âl

(304) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Gamzesine seni gördükçe göz eyler ey dil
Her zamânda kılıcın sende diker ol kâtil

2. Ne kuyı kazdı zenahdânı çeh içün ne didi
K'utanup geçdi yidi kat yire çâh-ı Bâbil

3. Tekye-i 'ışkda Mecnûn nice pîrem diye kim
Olmamışdur o yaban oglanı dahi 'âkil

4. Erba'în çekmek ile vasl olımazsın zâhid
O şeh-i sîm-tene olmayıcak akçañ çil

5. Kıl kadar eylügüñi görmedüm ey şeh dimesün
Emrînüñ hecr-i miyânuñla tenin bir mû kıl

---

(303) A: 72b, Ü1: 52b, Ü3: 49b, Ü5: 174b, S: 65a, AE: 98a.
1
2 3 abdâl: abdâlı Ü5.
5 (304) A: 72b, Ü1: 52b, Ü3: 49a, Ü5: 174b, S: 63b, AE: 98a.
1 2 3 4 5 hecr-i: fikr-i Ü3, AE.

(305) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Tîrüñi ey kaşı yâ sîneme gönder cân al
Sıhhat-i gamze-i fettânuñ içün kurbân al

2. Atma yabanlara oklaruñı ey kaşı kemân
Sîne şehrine getür her birisine cân al

3. Sanma kâdir degülem sîme gözümden gayrı
Dôstum dîdeme gel la'l ü dür ü mercân al

4. Cânumı almaga gönderdi hadengin didi yâr
Gamze-i mestüm içün var yüri tîz kurbân al

5. 'Arsa'-ı 'ışkda top eyledi başın Emrî
Sen de ey zülf-i hamîde elüñe çevgân al

(306) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Hedef-i tîr-i belâdur görinen baş degül
Bir iki ok yelegidür kararan kaş degül

2. Delinüp göz göz olupdur tenüm üstindeki baş
Yoksa dîdemde benüm dîde-i hûn-pâş degül

3. Âteşîn mey koyıcak 'aks-i lebin tâbında
Sıdı sîmîn kadehi dîde akan yaş degül

4. Dil-i zâhid bulımaz sûz u güdâz ile safâ
Taşdur lîk yanup şîşe olur taş degül

5. Yi ciger vaslasınuñ sînede külbasdusını
Emriyâ hûn-ı cefâsı yiyecek aş degül

---

(305) A: 73a, Ü1: 53a, Ü3: 51b, Ü5: 173b, S: 63b, AE: 135a.
1 fettânuñ: gammâzuñ Ü3, b¬mâruñ Ü5, AE.
2 birisine: birine biñ Ü5 / oklaruñ: peykânuñ AE.
3 gözümden: yaşumdan Ü3, Ü5, AE.
4 kurbân: biryân Ü3, AE (Ü3'te kenarda ayrıca: t¬z yüri biryân al).
5 Ü3'te kenarda: zülfi ham¬de
(306) A: 73a, Ü1: 53a, Ü2: 51a, S: 64a, AE: 98b.
2 d¬demde: başumda Ü2 AE.
3 kadehi: kadehin Ü1, Ü2, S.
4 5 **(307)** A: 73b, Ü1: 53a, Ü2: 13a, Ü3: 49a, S: 64a.

(307) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

1. Mâyil oldı göricek 'arız-ı dil-dârı göñül
Su gibi akdı görüp yine o ruhsârı göñül

2. Düşdügince dil-i üftâdeyi alursın ele
Bir senüñ gibiye düşse düşicek bârî göñül

3. Bir bakımda nice biñ 'âşıkını öldüreli
Sevdi biñ cân u dil ile o sitem-kârı göñül

4. Revzeninden göreli yâr na˙ar-bâzlıgın
Göricek gözleri yok çeşm-i güher-bârı göñül

5. 'Işka ikrârı olan âh ile vâhı olımaz
Emrîi nâşî bilüp gel koya inkârı göñül

(308) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Ruhuña beñzedügiyçün gül-i âl
Eli üstinde tutar anı nihâl

2. Boynın egmezdi gelüp karşuñda
'Âşık olmasa ger ebrûña hilâl

3. Agladı agladı yaşum çıkarup
Kondı göz hânesine şâh-ı hayâl

4. Lebleri vasfını işitdi meger
Kendüzinden sovudı âb-ı zülâl

5. Öykünürmiş lebine ey Emrî
Bulıcak câm-ı şarâbı ele al

---

1 yine o ruhsârı: hâlet-i d¬dârı Ü2, Ü3.
3 4 5 olan âh ile vâhı olımaz: olup âh ile vâh iki güvâh Ü2, Ü3.
(308) A: 73b, Ü1: 53b, Ü3: 49a, Ü4: 67a, Ü5: 173a, S: 64b, AE: 98b.
1 2 3 Geldi göz hânesine kondı hayâl AE / yaşum: yaşın Ü2.[4] lebleri: leblerüñ Ü3, Ü4, Ü5, AE / kendüzinden: kendüsinden AE.
5 (309) A: 74a, Ü1: 53b, Ü3: 51b, AE: 135a.

(309) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün [1]

1. Tenüñ bir şem'-i kâfûrî ucında rîsmân kâkül
Yâ ol şem'üñ başı üzre olan müşgîn duhân kâkül

2. Nihâl-i verd-i zîbâda çün olmaz sünbül-i ra'nâ
Nedür bâlâ kadüñ üstinde ey serv-i revân kâkül

3. Yapışsam n'ola onlara perîşân-hâl göñlümden
Haber virdi bu zülf-i 'anber-âsâdan nişân kâkül

4. Duhân-ı âteş-i âhı 'aceb mi irse hurşîde
Olupdur hüsnüñe âşüfte bu 'anber-feşân kâkül

5. Visâli gencine tâlibseñ Emrî key sakın andan
Tılısm-ı tîgdür ol gamze biñ başlu yılan kâkül

(310) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün

1. Kulle-i kâf-ı belâdur görinen baş degül
Perr-i 'ankâ-yı cefâdur belüren kaş degül

2. Dest-i dilde toludur hûn-ı cigerle iki câm
Dökilen cür'asıdur eşk-i güher-pâş degül

3. Tâzelensün diyü bûstân-ı tarab dîde-i ter
İki dôlâb ile sular akıdur yaş degül

4. Elem ü derd ü gam-ı yâr yiter 'aklı gider
'Işk yoluñda dilâ ol saña yoldaş degül

5. Bâgbân-ı felek ey serv-i revân-ı 'uşşâk
Başıdur pâyına pâş itdügi haşhâş degül

---

1 2 z¬bâda: ra'nâda AE / çün: çü AE / ra'nâ: garrâ AE.
3 4 - AE.
5 **(310)** Ü1: 13a, Ü3: 51a.
1 2 3 4 5 (31**1)** L: 37b.

(311) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Âh kim bir pür-belânuñ mübtelâsıdur göñül
N'eyleyem hep çekdügüm göñül belâsıdur göñül

2. Gayr ile bîgânedür añmaz selâmet yakasın
Gûta-i deryâ-yı 'ışkuñ âşinâsıdur göñül

3. Gâh künc-i hânkâhuñ zâhid-i mürtâzıdur
Gâh bâzâr-ı fenânuñ bî-nevâsıdur göñül

4. On sekiz biñ 'âlemüñ vechin temâşâ itmege
Âdemüñ âyîne-i 'âlem-nümâsıdur göñül

5. 'Âlem içre ger kişi sâhib-dil olsa kesb ile
Emrîye rûz-ı ezel hakkuñ 'atâsıdur göñül

(312) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Na˙ar-ı lutfa mukârin idüp ey mihr-i cemâl
Beñzedürseñ kaşuña tîz büyür böyle hilâl

2. Dâgı göz karasıdur yapragı pergâle-i dil
Kanda kim 'ışk bahârı açа bir lâle-i âl

3. Sadr-ı sîneñde kesüp biri biri yanına na'l
Suffe-i 'ışkda yirüñ idegör saff-ı ni'âl

4. Câna ok çekdügiçün âh elifi yâd itdüm
Dâl-ı zülfi dile sarf oldugına kaddüm dâl

5. Kaşı hecrinde baña kavs-i kuzahla meh-i nev
Emriyâ birisi dâl oldı birisi çengâl

---

1 2 3 4 5 (312) Ü3: 49b, AE: 98b, A: 150b-142b, Ü1: 110a.
1 2 3 4 5 -Ü1 / kuzahla: kuzahdur A.

(313) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Görüp nigâra cân u göñülden mahabbetüm
Mâni' olur musâhabete vecd ü hayretüm

2. Hayyât-ı 'ışk cismüme gam câmesin diker
Anuñ elinde sûzen-i zerdür bu kâmetüm

3. Peykân-ı yâra cânuñı elbette vir diyü
Zahm-ı hadengi ol kaşı yânuñ yidi etüm

4. Bir gevherem ki hâk-i siyâh içre kalmışam
Sarrâf-ı dehr bilmez ise n'ola kıymetüm

5. Öldükde Emriyâ gam-ı hatt-ı nigâr ile
Pîrûzeden yapa felek üstüme türbetüm

(314) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. hasret-i ebrû-yı müşgînüñle nûnuñ kaddi ham
Nokta konmış sînesi üstine anuñ dâg-ı gam

2. Na'lçeñ resmi meh-i nev kebkebüñ nakşı nücûm
Âsumân-mânend olur her yire kim bassañ kadem

3. Dîde ebrû-yı hamuñ gördükde 'arz itdi dile
Mâh-ı nev görenler ey meh gösterür gayrıya hem

4. Levh-i dilde yazmaga tasvîrüñi nakkâş-ı 'ışk
Çeşm-i pür-hûnum devât-ı sürh müjgânum kalem

5. Mûy-ı jûlîde degüldi kelle-i Mecnûnda
Ol benüm tugum çekerdi Emriyâ ben şâh-ı gam

---

(313) A: 74a, Ü1: 59b, Ü2: 14b, Ü3: 56a, Ü4: 66b, Ü5: 176b, S: 66a.
1 vecd ü: veh ki Ü2, Ü3, Ü4, Ü5 / görüp: görse Ü5.
2 Hayyât-ı kudret egnüme gam câmesin biçüp Ü2, Ü3 / cismüme: egnüme Ü5; cânuma Ü4.
3 4 siyâh içre: mezelletde Ü1 /n'ola: tañ mı Ü2, Ü3.
5 üstüme: üstümde Ü2, Ü5 / öldükde: hâk olsa Ü5.
(314) A: 74b, Ü1: 54a, Ü2: 14a, Ü3: 53a, Ü4: 69b, Ü5: 177a, S: 66b, AE: 100a.
1 konmış: komış Ü1, Ü4.
2 resmi: nakşı Ü2 /-AE.
3 -Ü2, Ü3, Ü4, Ü5, S.
4 -Ü2, Ü3, AE.
5 -S / ben şâh-ı gam: bir nice dem Ü5.

(315) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Hattuñ añup dûd-ı âh içinde kaldı cism-i ham
Döndüm ol şahsa çeker Hızr adına yeşil 'alem

2. Göreli gülzâr-ı hüsn içre dehânuñ goncasın
Agzı her gül-çihrenüñ yanumda olmışdur 'adem

3. Gözlerüm şol nâfe-i hâlüñ terâzûlar meger
Keffesinden ˙âhir itmiş 'anber-i terden direm

4. Hâk-i reh-i dehr içinde cism-i pür-dâgum görüp
Şöyle şâd oldı ki san bir kîse altun buldı gam

5. Ol müselsel zülf evsâfını tahrîr itmeden
Emrî zencîrin sürür dîvâne olmışdur kalem

(316) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Şâh-ı 'ışkam baña bir zerrîn livâdur kâmetüm
Ol livâyı çevre almış dâglardur haşmetüm

2. Yâr kendün sünbül ü güllerle tezyîn eylemiş
'Âşıkam dâgumla dûd-ı âh besdür zînetüm

3. Kâkül-i miskîne irmek kanda ben miskîne âh
Kim ırakdan bir na˙ar kılmaga komaz hayretüm

4. Her zamân acır baña cismümde zahm-ı tîg-ı hecr
Her zamân yanar baña sînemde dâg-ı hasretüm

5. Gözlerimüñ biri kân-ı la'l biri kân-ı sîm
Lîk ol sîmîn-ten Emrî bilmemişdür kıymetüm

---

(315) A: 74b, Ü1: 54a, Ü3: 57b, Ü4: 69b, Ü5: 176b, S: 66b, AE: 100a.
1 2 -AE / gülzâr-ı: mir'ât-ı Ü4 / hüsn: lutf Ü5 / yanumda olmışdur 'adem: olmış-durur m¬m-i 'adem Ü5.
3 4 -AE / reh-i: râh-ı Ü5.
5 (316) A: 75a, Ü1: 54b, Ü2: 14a, Ü3: 55a, S: 66b, AE: 135b.
2 -AE: (Kaşlaruñ fikri hilâl-âsâ idelden kaddümi Şehr içre mâh-ı nevden kem degüldür şöhretüm AE.)
3 bkz. 304. muk.[4] hasretüm: hayretüm Ü1.
5 -AE (303. muk. AE)

(317) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[(1)]

1. Levh-i dilde hüsnüñi nakş itmek içün ey sanem
Çeşm-i pür-hûnum devât-ı sürh müjgânum kalem

2. Devr-i hüsnüñde yüzüñde zülf olmazsa n'ola
Fasl-ı gülde hûşe-i engûr olmaz lâ-cerem

3. Leşker-i Hindû çekelden mülk-i Rûm içre beñüñ
Kâkülüñ tutar kafâda ejdehâ-peyker ʻâlem

4. Göricek kaşuñ hamın yârâna ʻarz itsem n'ola
Mâh-ı nev gören kişiler gösterür gayrıya hem

5. Nüsha-i haddinde Emrî hat duʻâ-ı Hızrdur
Mushaf-ı rûyında ebrû sûre-i Nûn ve'l- Kalem

(318) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[(1)]

1. Bezmümüzde câmlardur bu tokuz mînâ bizüm
Kara yire dökdügümüz cürʻadur deryâ bizüm

2. N'ola vâdîler çeküp çâk-i girîbân eylese
Cürʻamuzdan mest olupdur sâkiyâ deryâ bizüm

3. N'ola ger mecnûn gelüp gitdiyse bu meydâna Kays
Cürʻamuz içdi ezel bezminde ol şeydâ bizüm

4. Laʻl-i yârı yâd kıl kim pür ola meyden müdâm
Dîdemüzden câm idin sen ey kadeh-peymâ bizüm

5. Sıgmaya öz hânesine şevk-ı şâdîden eger
Görse mihnet-hânemüz Emrî Ebû Derdâ bizüm*

---

(317) A: 75a, Ü1: 54b, Ü2: 13b, Ü3: 52a, Ü4: 51a.
1 pür-hûnum: hûn¬nüm Ü2, Ü3.
2 zülf: zülfüñ Ü4.
3 4 5 Emr¬ hat: hat Emr¬ Ü4.
(318) A: 75b, Ü1: 54b, Ü2: 13b, Ü3: 52a, Ü5: 177a, S: 67a, AE: 101
1 yire: yirde Ü5.
2 n'ola: sanma Ü5, S / eylese: eylemiş S, eyledi Ü5 / deryâ: dünyâ Ü2, Ü3, Ü5, S.
3 meydâna: devrâna AE / içdi: içmiş Ü5.
4 meyden: meydân A, Ü1, Ü5, AE.
5 * "Merhûm ve magfûr kendü hânesi vasfında bu beyt-i mergûbı gâyetde hûb söylemişdür." (A nüshası kenarında).

(319) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Şâh-ı 'ışkam dil münakkaş bir otagumdur benüm
Bend-i gam anda girihler şemse dâgumdur benüm

2. Rîsmân-ı şa'şa'a boynumda zerrîn benddür
Şeh-levendem âfitâb altun kabagumdur benüm

3. Mest-i 'ışkam ey tarîkat ehli yolumdan kaçuñ
Elde âhum şu'lesi yalıñ yaragumdur benüm

4. Ey gözi Tâtâr idersem derd-i hecrüñle sefer
Menzil-i kûy-ı 'adem evvel konagumdur benüm

5. Dâg-ı mihnet sînede yansun ebed söyünmesün
Âteş-i hicrân ile yakdum çerâgumdur benim

6. Peyk-i 'ışkam şâh-ı gam sevdâya salmışdur beni
Sînede na'l-i elif elde nacagumdur benüm

7. Sanma kim dâg-ı siyeh sayd eylerem gam zâgını
Cism-i bârik Emriyâ kıldan tuzagumdur benüm

(320) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Kanlar içmişdüñ ezel bir katre kanumdur benüm
Dime ey hûnî ki la'l-i dür-feşânumdur benüm

2. La'l-i nâbuñla meyi sevsem n'ola cânum gibi
Sâkiyâ çün biri cânum biri kanumdur benüm

3. Akça eşkümdür na˙arda görinürde zer yüzüm
Gizlü dînârum hemân dâg-ı nihânumdur benüm

---

(319) A: 75b, Ü1: 54b, Ü2: 13b, Ü3: 53a, Ü4: 49b, Ü5: 175a, S: 67a, AE: 135b.
1 anda: üzre Ü5.
2
3 yolumdan kaçuñ: yanumdan gidüñ Ü2, Ü4.
4 -Ü4.
5 -Ü4 / hicrân ile: hicrânumla Ü1, Ü2, Ü3 / söyünmesün: diñlenmesin Ü2, Ü3.
6 nacagumdur: bıçagumdur Ü1, Ü2, Ü3, Ü5, S.
7 sanma kim: sanmañuz Ü3, Ü5 / eylerem: eyledüm Ü2, Ü3.
(320) A: 76a, Ü1: 55a, S: 65b, AE: 101b
1 kanlar: kanum AE.
2 3 akça: akçam Ü1, S, AE.

4. Görüp ayakda şarâbı ragbet eylersem n’ola
Kanuma kanı karışur yâr-ı cânumdur benüm

5. Perde-i sînem örümcek agıdur san Emriyâ
Târlar içinde saf saf üstühânumdur benüm

(321) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Tokınan çarhına çarhuñ tîr-i âhumdur benüm
Yüzini mâhuñ çalan şemşîr-i âhumdur benüm

2. Hâle sanma meh giriftâruñ-durur ey şâh-ı hüsn
Gerdeninde halka-i zencîr-i âhumdur benüm

3. Hat degül mir’ât-ı ruhsâruñda ‘aksi görinür
Safha-i hurşîdde tahrîr-i âhumdur benüm

4. Çihre-i mâh-ı şeb-ârâda görinen karalar
Ey güneş ˙âhir bu kim te’sîr-i âhumdur benüm

5. Safha-i haddinde Emrî görinen hatt-ı gubâr
Âyet-i hüsnindeki tefsîr-i âhumdur benüm

(322) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Vaktidür kim câma virüp câmeyi ‘uryân olam
Muhtesib gelse habâb-ı bâdede pinhân olam

2. Kanlar aglarken ruhı yâdına pür-hûn dîdeme
Ger gelüp gül dir ise ol gonca-leb handân olam

3. Yaşumuñ her katresi bir kevkeb-i dürrî ola
Ol mehüñ lûlû dişi hecrinde ger giryân olam

---

4 ragbet: hürmet Ü1, S, A.
5 içinde saf saf: saf saf içinde S.
(32**1)** A: 76a, Ü2: 14a, Ü3: 54b.
1 2 3 4 ˙âhir: rûşen Ü2.
5 (32**2)** A: 76b, Ü1: 55a, Ü3: 54a, S: 67b.
1 2 d¬deme: d¬deden Ü3.[3] ola: olur Ü3 / mehüñ: şehüñ Ü3.[4] [5] olmayam: olmazam Ü3 / Emr¬ ben: ey Emr¬ Ü1, Ü3, S.

4. Bî-ser ü sâmânı bilmez be-ser ü sâmân olan
Bî-ser ü sâmân göñül ben de ser ü sâmân olam

5. Bezm-i gülde bülbüle tekrâr söyle dirse ger
Olmayam hâmûş Emrî ben eger bî-cân olam

(323) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Baña bir tenhâca yir olsa firâvân aglasam
Eyle kim yaşum kurısa kalmasa kan aglasam

2. Biñ yıl olsa ‘ömrüm ü her ânı ‘ömr-i Nûhca
Hîç handân olmasam bir lah˙a her an aglasam

3. Olmaya bir katrece yanında deryâlar anuñ
Ol kadar yaşlar döküben zâr u giryân aglasam

4. Taşt-ı zer-kâr-ı felekden taşsa dökilse yaşum
Ben hevâ üzre misâl-i ebr-i bârân aglasam

5. Emriyâ teskîn iderdi olsa göñlüm âteşin
Bu kadar yaşlar döküp dahi firâvân aglasam

(324) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Gâh olur otlar biter eşk-i revânumdan benüm
Gâh olur ‘âlem yanar sûz-ı nihânumdan benüm

2. Üstühânum tende yüz döndürmez ol şemşîrden
Tîgı yüz döndürmesün tek üstühânumdan benüm

3. Gel çıkar şemşîrüñ al cân nakdini didüm didi
Nesne çıkmasa dirin ben dahi yanumdan benüm

---

(323) A: 76b, Ü1: 55b, Ü2: 13b, Ü3: 53b, Ü5: 176a, AE: 135b.
1 eyle: şöyle AE.
2 3 olmaya: olmasa Ü1, Ü2, Ü3, AE / yaşlar döküben: kim yaş döküp Ü3, Ü5 / Ben hevâ üzre misâl-i ebr-i bârân aglasam Ü2.
4 taşsa: taşa Ü2 / Ol kadar yaşlar döküp ben zâr u giryân aglasam Ü2.
5 (324) A: 76b, Ü1: 55b, Ü3: 53a.
1 2 3 çıkmasa: çıkmasun Ü3 / T¬guñ ile gel dil ü cân nakdin al didüm didi Ü3.

4. Hâl-i ahmer sanma katl eylerken ol kâtil beni
Cübbesine sıçramış bir katre kanumdur benüm

5. Emriyâ hâl-i lebinde mû degüldür dest-i sun‘
Ol meges pâyına takmış rişte cânumdan benüm

(325) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Hat ki levh-i ‘ârız-ı cânânı yazmışdur tamâm
Safha-i gülde Bahâristânı yazmışdur tamâm

2. Kıssa-ı çâh-ı zenahdânın hatından sor ki ol
Ser-güzeşt-i Yûsuf-ı Ken‘ânı yazmışdur tamâm

3. La‘lden bir câmdur la‘lüñ ki etrâfında hat
Kıssa-i câm-ı Cem-i devrânı yazmışdur tamâm

4. Âferîn olsun hat-ı yâra hat-ı reyhân ile
İki gül yapragına Kur’ânı yazmışdur tamâm

5. Gül yüzüñ vasfında Emrî tâze dîvân baglamış
Misk-i terle hattuñ ol dîvânı yazmışdur tamâm

(326) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Zâr cismümden felek çeng eyleyelden târ hem
Çeng-mânendi beni ham eylemişdür zâr hem

2. Ehl-i ‘ışkuñ kimi handân kimi giryân oldugı
Bu ki şem‘-i ‘ârızuñda nûr peydâ nâr hem

3. Ben za‘îfe hâne yapsañ bir zübâb-ı mürdenüñ
Kıl ayagını sütûn sakf it perin dîvâr hem

---

4 5 cânumdan: cânumdur Ü1, Ü3.
(325) A: 77a, Ü1: 55b, Ü2: 13b, Ü3: 53b, Ü5: 174b, S: 68a, AE: 101a.
1 2 3 4 5 (326) A: 77a, Ü1: 56a, Ü2: 14b, Ü3: 56a, Ü4: 64b, Ü5: 177b, S: 68a, AE: 101a.
1 felek: hevâ Ü2, Ü3, Ü4 / beni: teni Ü3.[2] ehl-i ‘ışkuñ: ehl-i bezmüñ Ü4.
3 sakf it: eyle Ü2, Ü3.[4] yanmazdan: yakmazdan Ü2, Ü3.[5] (327) A: 77b, Ü1: 56a, Ü3: 57a, Ü5: 175a, S: 68b, AE: 100b.

4. Şem‘ beñzer dil uzatmış yâra kim yanmazdan öñ
Burnına kıl takdı üstâd eyledi ber-dâr hem

5. Küşte-i zülf ü hatam mûlâr elifler sanmañuz
Kâleb-i fersûdeme mûr üşdi Emrî mâr hem

(327) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Kanda giderdi alup başını erbâb-ı elem
Olmasa mülk-i belâdan öte iklîm-i ‘adem

2. Gonca gibi n'ola taralsam olup nâ-peydâ
Varlıgın ehl-i dile bildürimez oldı o fem

3. Dâl kaddüm mi yâ zülf ayaguña düşdi yâhûd
Bir kara bahtlu sevdâ-zede bir kâmeti ham

4. Hatuñı gördi hurûcını tırâş itdürdi
Tigden geçdi bu gün Rûma gelen ceyş-i ‘Acem

5. Sıfat-ı kâmet ü ebrûsını yazmaga felek
Elif ü nûn olur ey Emrî devât ile kalem

(328) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Yârı benden ayırup cânumı ‘ışk aldı benüm
Mürdeyem bu beden-i zerd müza‘fer kefenüm

2. Gam beni şöyle ˙a‘îf eyledi kim fark olımaz
Bir sap iplik mi durur pîrehenümde yâ tenüm

3. Künc-i gamda beni tâb-ı teb-i gam ditreticek
Ditrer üstümde meded öldi diyü pîrehenüm

4. Sanma dâg ile elif ceng içün sıhhat ile
Eline nîze ile bir siper aldı bedenüm

---

1 2 ehl-i dile: ehl-i dilüñ A / Varlıgın yoklugın ehl-i dile bildürmez (bildürdi Ü3) o fem Ü3, Ü5, S, AE.
3 4 Hatuñuñ gördi hurûcını tırâş itdi didi Ü3.
5 felek: her ân Ü3, Ü5, AE / nûn olur: nûndur Ü5 / ey Emr¬: Emriyâ Ü5, AE.
(328) A: 77b, Ü1: 56a, Ü2: 14b, Ü3: 56a, S: 68b
1 cânumı: göñlümi Ü3 /‘ışk: hecr Ü2.2 sap: tel Ü2.
3 4 aldı: almış Ü2, Ü3.

5. ‘Ömrüm oldukça gam-ı ‘ışkını tahrîr iderin
Çün devât u kalem ey Emrî zebân u dehenüm

(329) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1 Gam-ı sevdâ-yı kâkülüñle perîşân-hâlem
Eşk-i çeşmüm gibi üftâdeyem ü pâmâlem

2. Dâl iden kaddüñi zülfüñ gibi kimdür dir iseñ
Başdan zülf-i hamîdeñ dir imiş ben dâlem

3. Merd-i meydân-ı gamem kan bulaşuk cevşenümüñ
Pulların dâg sanup sanma beni abdâlam

4. ‘Aynıyam çeşm-i pür-eşkümle gümiş ma‘deniyem
Beni ey yâr ayaga salma ki ‘ayn-ı mâlem

5. ‘Âlem-i vaslda çeşm ü kad ü zülf ü femi gör
Bakma dünyâya bu ‘âlemdedür Emrî ‘âlem

(330) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1 Gam-ı sevdâ-yı kâkülüñle perîşân-hâlem
Ser-i zülfüñ gibi âşüfteyem ü pâmâlem

2. Şeh-i ‘ışkam zırhumdur sanemâ cismümde
Dâglar gördüñ ise sanma beni abdâlem

3. Ehl-i derd oldugına ‘âşık-ı sevdâ-zedenüñ
Dir imiş kâkül-i ‘anber-şikenüñ ben dâlem

4. Şu müzellef kim ola didüm işitdi didi yâr
Melek-i sîm-ten ü gül-ruh-ı müşgîn-bâlem

---

5 ‘Ömrüm oldukça be Emr¬ gamı tahr¬r ideyin Çün devât u kalemümdür bu zebân u dehenüm Ü2, Ü3.
(329) A: 78a, Ü1: 56b, S: 66a, AE: 101b.
13 4 5 (330) A: 78a, Ü1: 54a, Ü3: 56a, Ü5: 177a.
1 Eşk-i çeşmüm gibi üftâdeyem ü pâmâlem Ü3.
2 3 4 ola: iki Ü5.
5 (331) A: 78b, Ü1: 56b, Ü2: 14b, Ü3: 56b, Ü5: 177b, S: 70a.

5. Emrîyem sîm-i sirişkümle toludur çeşmüm
Beni ey yâr ayaga salma ki ʻayn-ı mâlem

(331) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[1]

1. Cürʻa-i câm-ı lebüñ içeli sekrân oldum
Yiyeliden gamuñ esrârını hayrân oldum

2. Yine bir mutrib-i gül-çihre elinden sâkî
Def gibi sîne dögüp ney gibi nâlân oldum

3. Bende oldum saña biñ cân ile âzâde iken
hamdü li'llah ki şehâ başuma sultân oldum

4. Hüsrevâ sen lebi şîrîne olaldan Ferhâd
Kıssa-i kûh-ı gam ile ile destân oldum

5. Na˙m idelden leb ü dendânını yâruñ Emrî
ʻÂleme na˙mum ile laʻl-i dür-efşân oldum

(332) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[1]

1. Ey dehânuñ semen içindeki mîm
Ser-i zülfüñ çemen üstindeki cîm

2. Bînüñ altında nedendür dehenüñ
Elif üzre yazılur mâhda mîm

3. İşigüñ heşt-behiştüñ birisi
Zülfüñ ol yüzden olur dâr-ı naʻîm

---

1 2 gül-çihre: meh-çihre Ü1.
3 4 ile: yine Ü2, Ü3.
5 (33**2)** A: 78b, Ü1: 57a, Ü3: 55a, Ü5: 175a, S: 175a.
1 üstindeki: içindeki Ü3.[2] [3] [4] eylemiş: eyledi Ü5 / tôp-ı: gûy-i: Ü3, Ü5.[5]idüben: idicek Ü3, Ü5; ide ben S.[7] cünûn çekdi vel¬: cünûnı çekdi Ü1, S.

4. Tôp-ı mâh-ı zekanuñ kudret eli
Eylemiş sanki bir elmayı dü nîm

5. Sûz-ı gam yaşumı gül-gûn itdi
Kızarur çün göricek âteşi sîm

6. Dişüñe beñzedicek fikr idüben
Düşe geldi öñüme dürr-i yetîm

7. Emrî çok derd-i cünûn çekdi velî
Dimedi ol saçı zencîr deliyim

(333) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1 Didüm işte yoluña biñ cânum
Azacuk cânlu didi cânânum

2. Uyumasun didi fürkat gicesi
Gözümi igneledi müjgânum

3. Kısmet it vasluñı 'uşşâka didüm
Didi kim saña deger hicrânum

4. Meh bunı dir ki nigâr ayagına
Sürebilsem bu ruh-ı tâbânum

5. Kıldı gerçi beni ser-gerdân çarh
Oldı kendü dahi ser-gerdânum

6 Gözümüñ yaşını sil didüm ol gül
Didi kana bulaşur dâmânum

7. Emriyâ yirde görinmez cismüm
Çarhda işidilür efgânum

(334) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Sirişk etfâlidür öksüzleri evbâşdur çeşmüm
Şarâb-ı 'ışkdan hâlî degül 'ayyâşdur çeşmüm

---

(333) A: 79a, Ü1: 57a, Ü2: 14b, Ü3: 56b, S: 69a, Ü5: 175a.
12 3 4 5 6 gözümüñ: gözinüñ Ü1.
(334) A: 79a, Ü1: 57a, Ü3: 52b, S: 69b.
1 2 3 4 Hele hum dökmede sâk¬ benümle başdur çeşmüm Ü2, Ü3.

2. Ezüp bir kâse-i sürh u siyâh ile sefîdâcı
Eline kıl kalem almış meger nakkâşdur çeşmüm

3. Nihân eyler yüzin gözden dimez bî-çâre gün görsün
İder göz merdümin giryân anuñçün yaşdur çeşmüm

4. Ne var bezm-i belâda ayag aldıysa mey-i eşki
Yoluña dökmede sâkî kamuya başdur çeşmüm

5. Miyânınuñ hayâlin görmedüm dir gözleri Emrîden
Görinen bu hayâl ile aña sır-dâşdur çeşmüm

(335) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Hayâlüñ tıflını gördükde bagrına basar çeşmüm
Başına rişte-i müjgân ile akça takar çeşmüm

2. Sirişküm turmayup gitdügi budur kasr-ı dîdemde
Hayâline olur engel diyü gözden savar çeşmüm

3. Gider ol meh şitâb ile ider gark-ı 'arak rûyın
Anuñ aglar bu hûyından 'aceb mi olsa ter çeşmüm

4. Ta'âmı göz yir aç hân-ı cemâlüñ ey perî-peyker
Toyınca görmek olmazsa ko görsün bir na˙ar çeşmüm

5 Saçılan kanlu yaş sanma şerârıdur anuñ Emrî
Ruhı şevkıyla bezm-i şevkda nergis yakar çeşmüm

(336) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1 Mahabbet şehsüvârınuñ atı oynagıdur başum
Semend-i 'ışkuñ alnumda nişân-ı na'lidür kaşum

2. Beyâbân-ı belâda eyle ser-gerdân u pûyânam
Ki pâyum basdugum taşdur benüm ancak ayakdaşum

---

5 (335) A: 79b, Ü1: 57b, Ü2: 13b, Ü3: 52b, 55b, S: 69b, AE: 99b.

1 2 (336) A: 79b, Ü1: 57b, Ü2: 14a, Ü3: 55a, Ü4: 53b, Ü5: 176a, S: 70a, AE: 99b.

1 Nişân-ı na'lidür alnumda pây-ı esbinüñ kaşum Ü5.

2 pûyânam: hayrânam Ü2, Ü5 / basdugum: urdugum Ü5 / taşdur: yirdür: Ü2.[3] -AE / eşk-i hün¬nüm: eşk-i pür-hûn Ü5.

3. Görüp bu eşk-i hûnînüm degül hôş dime ey meh-rû
Ne kanlar agladı çeşmüm gelince bu deme yaşum

4. Hayâl-i dürr-i dendânuñla kalmışdur sadef-mânend
Sirişküm bahri içinde benüm çeşm-i güher-pâşum

5. Bezer her şeb hilâl ebrûsın altun hall ile ya'nî
Diler kim ola ey Emrî 'arûs-ı dehr oynaşum

(337) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Mahabbet âteşi yanar belâ ocagıdur başum
Egilmiş dûd-ı âhumdan duhânıdur iki kaşum

2. Beyâbân-ı gam-ı 'ışkında sen hurşîd-ruhsâruñ
Bulınmadı baña sâyemden özge bir ayakdaşum

3. Gözüm merdümlerine istedüm kim aglayam gamdan
Nigârâ yüzümi ol dem kızıl kana yudı yaşum

4. Lebüñçün la'l-rîz olmış deminden sürmeden cânâ
Niçe göz agrısın görmiş-durur çeşm-i güher-pâşum

5. Şafak sanma takınur pâyına yâkûtdan halhâl
Diler kim ola ey Emrî 'arûs-ı dehr oynaşum

(338) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Mahabbet şâh-bâzınuñ yuvasıdur benüm başum
Görinür âşiyânından kanadı ucıdur kaşum

2. Belâ deştinde hem-pâ gerçi sâyemdür baña lîkin
Kalur ahşam olıcak olımaz ol da ayakdaşum

3. İzi tozına yüz sürdüm gözüm gel aglama lutf it
Gubâr-ı râh-ı cânânı yüzümden yumasun yaşum

---

4 -Ü3 (Ü3'te 337. gazelin 4. beyti)
5 bezer: yazar Ü2, Ü3, S / ya'n¬: haddüñ Ü5.
(337) A: 80a, Ü1: 58a, Ü3: 55a, 52b, Ü4: 64b, Ü5: 175b, S: 70a, AE: 99a.
1 dûd-ı: bâd-ı Ü1, Ü3, S / iki: anuñ Ü3, Ü5; benüm Ü4.
2 sen: ol AE.
3 4 -Ü3, AE (Ü3'te, 336. gazelin 4. beyti)
5 -Ü3, AE (Ü3'te, 338. gazelin 5. beyti) sanma: sanmañ Ü5.
(338) A: 80a, Ü1: 58a, Ü2: 14b, Ü3: 55a, 55b, Ü4: 71a, Ü5: 175, S: 71a.
1 görinür: görinen Ü5 / âşiyânında: âşiyânında Ü5.
2 3 gözüm gel aglama lutf it: göñül aglama lutf eyle Ü2.4 anuñ 'aynına sen: Sen anuñ 'aynına S.

4. Anuñ ʻaynına sen bir katrece gelmezsin ey deryâ
Dilüñ uzatma gâfil çaglama çeşm-i güher-pâşum

5. Degül encüm bezer her gice altun hall ile haddin
Diler kim ola ey Emrî ʻarûs-ı dehr oynaşum

(339) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün(1)

1. Nigârâ ravza-ı ʻışkuñda çeşmüm cûy-bâr itdüm
Ayaguñ öpmege cismüm yoluñda hâk-sâr itdüm

2. Gedâ isem n'ola bir şâh-ı hûbânuñ kapusında
Ben anuñ mülket-i ʻışkına göñlüm tâc-dâr itdüm

3. Nesîm-âlûd olur sünbül saçuña irmege cânâ
Bu sevdâlarla cismüm dâg-ı hasretle gubâr itdüm

4. Sunup el bezm-i ʻâlemde mey-i ʻışkını nûş itdüm
Başumdan sohbet-i yârân-ı ʻaklı târumâr itdüm

5. Firâkı âteşiyle yanmaga muʻtâd olup Emrî
Semender-veş mekânum vuslatı şevkıyla nâr itdüm

(340) Mefâʻilün Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün(1)

1. İrince âh ile ey dil bu rûzgâra yaşum
Niçe dökildi saçıldı bu bî-sitâre yaşum

2. Gam-ı mahabbeti fâş itdi âh çeşmümden
Bırakdum aşagıya oldı pâre pâre yaşum

3. Müjem degül-durur etrâf-ı dîdede hasdür
Ki mevci ile salupdur anı kenâre yaşum

---

5 -Ü2, Ü3 (Ü3'te 337. gazelin 5.beyti)(339) A: 80b, Ü1: 58a, Ü3: 54b, S: 71a.
1 cismüm yoluñda: yoluñda cismüm Ü3
2 isem: olsam Ü3. [3] [4] [5] firâkı: firâkun Ü3 / vuslatı: vaslınuñ Ü3.
(340) A: 80b, Ü1: 58b, Ü2: 14b, Ü3: 54b, Ü5: 178a, S: 71b, AE: 102a.
1 bu: şu AE.
2 âh çeşmümden: bâm-ı çeşmümden Ü2, Ü3.
3 ki mevci ile salupdur: ki mevc-i âb ile salmış Ü2, Ü5.[4] hûn-âlûd: hâk-âlûd Ü5 / elinden: okından Ü5 / yimeseydi: yimeyeydi Ü1, Ü2.

4. Olur mı idi anuñ cismi böyle hûn-âlûd
Müjeñ elinden eger yimeseydi yara yaşum

5. Derûn-ı dilde be Emrî ne âteşüñ var kim
Geçince reh-güzer-i dîdeden kızara yaşum

(341) Fe'ûlün Fe'ûlün Fe'ûlün Fe'ûl[1]

1. Yanaguñda zülfüñ cemâl üzre cîm
Yüzüñde dehânuñ kamer içre mîm

2. 'İzâruñ gül-i ter kadüñ şâh-ı gül
Tenüñ sîm-i hâlis belüñ mûy-ı sîm

3. Ne sihr itdi bînüñ ki parmag-ile
Yüzüñ âfitâbını itdi dü-nîm

4. Gözümde dişüñüñ hayâli-durur
Cihân içre var ise dürr-i yetîm

5. Gidelden o lâle-'izâr Emriyâ
Derûnumda dâg-ı gam oldı mukîm

(342) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sûre-i ruhsâruñ üzre kaşlaruñdur hak 'alîm
Mushaf-ı hüsnüñde Bismillâhi rahmâni'r-rahîm

2. Kaddüñ üzre kâkülüñ tâvus-durur serv üzre yâ
hazret-i Cibrîldür ki Sidrede olmış mukîm

3. San Halîlullahdur hâlüñ ruhuñda ey melek
Kim aña kılmış gülistân âzeri hayy-i kadîm

4. Ol gözüñ üstinde kaşuñ ey perî nûr üzre nûn
'Ârızuñ içre femüñ ey mâh şems içinde mîm

---

5 -AE.
(341) A: 81a, Ü1: 58b, Ü2: 14b, Ü3: 57a, Ü5: 179a, S: 71a, AE: 136a.
1 3 yüzüñ: ruhuñ Ü5.
4 5 (342) Ü2: 13b, Ü3: 52a, Ü5: 178a
2 3 4 Ol gözüñ: Rûyuñuñ Ü5.

5. Pâkden pâk olur Emrî göñlüm emsem la'lini
Nitekim mey içenüñ göñlinde kalmaz bîm

(343) Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün[1]

1. Çeşmüme ol kadar dür virdi o nâzenînüm
Yirlere dökilenden doldurdum âstînüm

2. Dil secde âyetini yazmaga işigüñde
Bir mıstar eylemişdür çîn çîn idüp cebînüm

3. Ol serv-i lâle-hadsüz ben zâr u nâ-tüvâna
Yeşil kızıl görinür bu âh-ı âteşînüm

4. Ebr-i sefîd sanma gûşına takdı penbe
Çarhı uyıtmaz oldı bu nâle vü enînüm

5. Derd ü elemden Emrî cümle teni karardı
Bu kara günlü sâye çün oldı hem-nişînüm

(344) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sîne mihnet tahtasıdur her elif mismâr-ı gam
'Işk içün bir hâne bünyâd eyledi mi'mâr-ı gam

2. Nice girsün şevk u şâdî vü zevk u safâ dil kasrına
Çün ihâta eylemişdür çevresin dîvâr-ı gam

3. Göñlümüñ vîrânesinde 'ışk gencin kıldı defn
Tende regler sanma üstine üşüpdür mâr-ı gam

---

5 emsem: emse Ü2, Ü3.(343) A: 152a, Ü1: 112a, Ü2: 13b, Ü3: 52b, Ü4: 54b, AE: 102a.

1 şol: ol A, Ü1, Ü4, AE / yirlere dökilenden: yolda dökileninden A, Ü1, AE / virdi: virmiş: Ü2, Ü4; dizdi Ü3[2] [3] [4] takdı penbe: penbe takdı A, Ü1, AE.

5 - A, Ü1, AE.

(344) A: 152a, Ü1: 102b-111b, Ü2: 13b, Ü3: 54a, Ü5: 178b, S: 65b.

1 [2] -Ü2, Ü3. [3] -Ü2, Ü3, Ü5. (Hat degül zülfüñ hayâliyle derûn-ı dilde yâ Genc-i 'ışk içre üşüpdür (düşüpdür Ü3) b¬-nihâye mâr-ı gam Ü2, Ü3, Ü5)

4 halka-i gerdûnı: kal'a-i gerdûna Ü1, A.

4. Dûd-ı âhum halka-i gerdûnı dutmazdı benüm
Ger gelüp dil şehrine od urmayaydı nâr-ı gam

5. Zülf u ruhsâruñdan özge gice gündüz bilmezem
Şu'le-i âhumla Emrî mihr ü mehden fârigam

(345) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1 . Bu göñlüm bülbülin 'âlemde bâg-ı câna tapşurdum
Figân u nâlişin bir gonca-i handâna tapşurdum

2. Metâ'-ı 'ışk ile mâlik olup Mısr-ı mahabbetde
Zelîhâ diyü san bir Yûsuf-ı Ken'âna tapşurdum

3. Dem-â-dem hecr-i la'l-i yâr ile kan aglayup çeşmüm
Kızıl ırmaga döndi yaşumı 'ummâna tapşurdum

4. Hayâlüñ deyr-i dilde nakş idelden ey Mesîhâ-dem
Tabîb-i câna irdüm derdümi dermâna tapşurdum

5. Külâh-ı fakr ile fahr eyleyüp 'âlemde ey Emrî
Kul oldum cân u başı hazret-i Sultâna tapşurdum

(346) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Ben ol sultân-ı 'ışkam dûd-ı âhumdan 'alem çekdüm
Melâmet defteri erkâmına evvel kalem çekdüm

2. Muhît-i 'ışkda ben ol neheng-i ejdehâ-kâmam
Yidi deryâyı nûş itdüm hemân bir demde dem çekdüm

3. habâb-âsâ görindi çeşmüme bünyâdı devrânuñ
hakîkat meclisinde mest olup bir câm-ı Cem çekdüm

---

5 (345) Ü2: 13b, Ü3: 54a, S: 71a.
12 'ışk ile: 'ışkına Ü3, S.
3 4 5 (346) Ü2: 14a, Ü3: 54b, Ü5: 176a, AE: 135b.
1 Selâmet defterine kayd idüp nâmum rakam çekdüm. Ü5.2 3 4 5 fenâ: 'adem Ü5.(347) Ü5: 178b

4. Yalıñ yüzlü güzeldür hançerüñ cânâ ne âfetdür
Çekince sîneye anı niçe dürlü elem çekdüm

5. Çü bildüm bu fenâ mülküñ bekâsı yok bir el öñdin
Ayak ayak fenâ iklîmine Emrî kadem çekdüm

(347) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Gülşen-i kûyuñdan ayru bülbül-i zâr olmışam
İñlerem tâ subha dek derd ile bîmâr olmışam

2. Göreli cânâ cemâlüñ şemʻini pervâne-veş
Bâl ü perden geçmişem küllî yakup nâr olmışam

3. Leylî-i zülfüñ takaldan boynuma zencîr-vâr
Şîşe-i nâmûsı çaldum yire bî-ʻâr olmışam

4. Göreli bâzâr-ı ʻışk içre metâʻ-ı vasluñı
Cân u dil nakdin virüp aña harîdâr olmışam

5. İçeli rûz-ı ezel câm-ı mahabbet cürʻasın
Mest-i ʻışkam tâ ebed sanma ki hüşyâr olmışam

6. ʻAkl u sabrı terk idüp dîvâne olsam tañ mıdur
Leylî-i zülfine anuñçün giriftâr olmışam

7 Çâre eyle çâre isterse ger Emrî çâresüz
Dil tabîbisin senüñ derdüñle nâ-çâr olmışam

(348) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün(1)

1. Bâd-ı âhumdan emîn olmaga şemʻ-i bedenüm
Aña fânûs olupdur sanemâ pîrehenüm

2. Gül-durur mihr diken şaʻşaʻa çarh abdâlı
Gözedür suna saña ey ruh-ı berg-i semenüm

---

1 2 3 4 5 7(348) Ü5: 178a.

1 2 3 4 5 (349) Sl: 40a.

3. Ey gül-i bâg-ı İrem lâle degül kabrümde
Ayagum üzre turup başuma sardum kefenüm

4. Kucmaga kılca miyânını kemer gibi anuñ
Dâglar pullar olupdur kolum üstinde benüm

5. Cismümi südde-i gamdan geçirüp niçe niçe
Emrî ol sîm-ten altun tele döndürdi tenüm

(349) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Geldi hattuñ var iken zülf-i siyâhuñ güzelüm
hayf kim 'ömr-i dırâz içre irişdi ecelüm

2. Hâne-i kalbümi cevrüñ taşı yıkmaz zîrâ
'Işk bennâsı bu daş ile urupdur temelüm

3. Âb-ı hayvân-ı Hızırdur leb-i hattuñ vasfı
Zulmet olmış-durur ey mâh bu hatt-ı gazelüm

4. Siler iken gözümüñ yaşını gördüm hattuñ
Ecelüm irdi kızıl kanda bulandı elüm

5. Zülfi sevdâsını göñlüme getürdüm Emrî
Mürdeyem sanki mezâruma iletdüm 'amelüm

(350) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. O la'l-i âteşînden gonca beñzinde eser gördüm
Dehânın açdı çün bakdum derûnında şerer gördüm

2. Mahabbet meclisinde sâkî pinhân meyde yok noksân
'Aceb bu k'ehl-i bezmi cümle mest-i bî-haber gördüm

3. Kazâ murgı mıdı bilmem nihâl-i 'ömrüme kondı
Kızıl yâkûtdan minkârı bir murg-ı şeh-per gördüm

---

1 2 3 4 5 (350) Ü3: 53b, A: 52a, Ü1: 110a, AE: 99b.
1 derûnında: derûnuñ pür A, Ü1, AE.
2 k'ehl-i bezmi cümle: cümle ehl-i bezmi A, Ü1, AE.
3-4 - A, Ü1, AE.

4. Sakın ey gussa vü gam sîne-i pür-sûz ulı yirdür
Dikilmiş nîze üzre anda niçe kanlu ser gördüm

5. Göñül sengin yakup câm itmeyince ʻışk üstâdı
Ben anda sanma Emrî yâr ʻaksin cilve-ger gördüm

NUN

(351) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Cism sanmañ ʻazm-i kûy-ı yâr idüp ben nâ-tüvân
Cemʻ kıldum itine sunmaga bir kaç üstühân

2. Kasr-ı istignâya çıkmak ister iseñ zâhidâ
Eyleyigör câm-ı meyden ayak ayak nerdübân

3. Neşter-i hâmeyle kan aldum devât-ı sürhdan
Kanlu yaşum vasfı tahrîrinde gördüm tolu kan

4. Sîne dâgına saçıldı rûy-ı zerdümden ʻarak
Lâle-i hamrâya san itdiler âb-ı zer-nişân

5. Emriyâ şol lâle-i zerdüm ruh-ı zerdümle kim
Dökilüp evrâkı bir yapragı kalmışdur hemân

(352) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün(1)

1. Hattuñla zülfüñe tolaşur cân-ı nâ-tüvân
ʻÂdet budur ki sarıla mektûba rîsmân

2. Beñzer disem hatuñ çemene ʻarızuñ güle
Baña yeşil kızıl görinür mîr-i ʻâşıkân

---

4 5 (351) A: 84a, Ü1: 60b, Ü3: 62a, Ü5: 182b, S: 74a, AE: 105a.
1 sanmañ: sanma Ü3, S / itine sunmaga: virmege itine Ü5.
2 - Ü5.
3 tolu: tutdı Ü1.
4 zer-nişân: zer-feşân Ü3, S.
5 zerdümle: zerd ile AE.
(352) A: 81a, Ü1: 58b, Ü2: 15b, Ü3: 65a, Ü4: 50b, S: 77a.
1 2 3 mahbes-i dile: meclis-i dile S.

3. Cân-ı belâ-keşîdeyi bu mahbes-i dile
İndürmege felek tokuz ayaklu nerdübân

4. Fikr-i leb-i nigâr ile kan aglaram müdâm
Aglar şarâb içince dilâ ehl-i şevk olan

5. Külbemda nâr-ı ʻışk ile ey Emrî şemʻ-veş
Ten şemʻ-dânı içre yanar her bir üstühân

(353) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün[1]

1. Öldürmiş idi gam beni yok yire ol dehân
Göndermese hayâli ile hâtem-i emân

2. Sandı bu gözlerümle ten-i lâgarum gören
Ucına iki âyîne konmış bir üstühân

3. Pinhân gerek güher diyü dendânı dürlerin
Dürc-i ʻakîka koydı vü mühr urdı ol dehân

4. Cezmüm irişdi sırr-ı dehânına cezm içün
Leb üzre kilk-i sunʻ ile hak eylemiş nihân

5. Zülfüñ mukâbilinde görinse n'ola kaşuñ
Ahşama karşu çünki olur mâh-ı nev ʻıyân

6. Emrî dil-i hazîn ü ten-i zâr ile rakîb
Bezm-i belâda dilli düdük kendüdür hemân

(354) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün[1]

1. Fikr-i ruhuñla olsa göñül ʻâzim-i cinân
hûr-ı behişte iledür âyîne armagân

2. Mihr-i ʻizâr-ı yâr ile âşüfte olmagın
Zülfinde tâb kalmadı bir gölgedür hemân

---

4 aglaram: agların Ü2.
5 (353) A: 81a, Ü1: 59a, Ü3: 63b, S: 74b, AE: 106b.
1 ol dehân: ol zamân Ü3 / hâyâli ile: hayâl-i lebüñ Ü2.
2 Bu gözler ile çeşm-i nizârum gören sanur Ü2.
3 - A, Ü1, S, AE.
4 - AE.
5 6 (354) A: 81b, Ü1: 59a, Ü3: 62b, S: 75a, AE: 106a.
1 iledür: ilede Ü3.
2 3 4 5 ol: ey A.

3. Gam gicesi beni göricek hayrete varup
Engüşt-i şem'i kodı dehânına şem'-dân

4. Tîrüñ eger ki ehl-i dilüñ kanın içmese
Kan olmaz idi agzı anuñ ey kaşı kemân

5. Togrısına yañuldum okına elif didüm
harf atdı Emriyâ baña ol kaşları kemân

(355) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Berg-i gül-i sefidden olursa pîrehen
Tâkat getürimez aña nâzükdür ol beden

2. Hayyât-ı kudret egnüñe biçdügi câmeyi
Penbe yirine koymış aña berg-i yâsemen

3. Gül beñzer idi 'ârızuña olsa serv-kad
Serv öykünürdü kâmetüñe olsa sîm-ten

4. Çokdur çemende lâle-i rengîn 'aceb bu kim
Bitürdi 'ârızuñda hatuñ lâleden çemen

5. Ger küşte-i gam-ı ruh-ı dil-dâr olmasa
Ey Emrî lâlenüñ teni kan oldugı neden

(356) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Bagrum başın o gamze-i ser-tîz delmesün
Alsun alursa cânı ziyân başa gelmesün

2. Meydân-ı hüsnde kaşını oynadur o tıfl
Âhum hilâli nice çelik gibi çelmesün

3. Ger nây-ı nâleme sesi kes dirse sesmesün
Kûçek geçinse gonca o femden seselmesün

---

(355) A: 82a, Ü1: 59a, Ü2: 15b, Ü3: 65, S: 77b, AE: 137a.
1 beden: dehen Ü2.
2 egnüñe: hüsnüñe A / egnüñe biçdügi câmeyi: egnüme biçdükde câmeyi Ü2, Ü3, S.
3 serv-kad: lâle-had AE.
4 5 (356) A: 82a, Ü1: 59b, Ü2: 15b, Ü3: 64b, S: 77b, AE: 136b-108a.
1 gamze-i ser-t¬z: hançer-i ser-t¬z Ü2, Ü3.
2 3 4 5 (357) A: 82b, Ü1: 59b, Ü5: 184a.

4. Sayd idemez o çeşm-i gazâli kemend ile
Ardınca olsun âhum anuñ hîç yelmesün

5. Baş çekdi başına büyüdi bagrumuñ başı
Peykânı Emriyâ tepesin nice delmesün

(357) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün[1]

1. Irmaz habâb çeşmini câm-ı şarâbdan
Anda eser görür gibi ol la‘l-i nâbdan

2. Bekler hayâl-i gamzelerüñ tîg ile şehâ
Çeşmüm hazînesin giceler düzd-i hâbdan

3. Ebrû-yı müşg-sâyı ruhuñ üzre dir gören
‘Aks-i hilâldür ki görinür ol âbdan

4. Barmaklarıyla çarha o meh-rûyı gösterür
Sanmañ şu‘â‘ ˙âhir olur âfitâbdan

5. Dâmen süriyü kabrine gel Emrî ölicek
Lutf it anuñ gubârını götür türâbdan

(358) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün[1]

1. Her gün hayâl-i çihre-i dilberden agların
Her dün melâl-i turre-i dilberden agların

2. Tañ mı yaşum sitâre gibi olsa bî-şümâr
Her gice çünki çarh-ı sitem-gerden agların

3. Ol mâh-veş tulû‘ ide mi tâli‘ümde ben
Tâli‘ didükleri şu bed-ahterden agların

4. Çeşmüm şebîh olursa n'ola kırmızı güle
Çün dem-be-dem firâk-ı gül-i terden agların

---

1 2 3 müşg-sâyı: misk-sâyı Ü5.
4 5 (358) A: 82b, Ü1: 59b, Ü2: 16a, Ü3: 66a, Ü5: 181a, AE: 108b.
1 hayâl-i: cemâl-i Ü2 / turre-i dilberden: zülf-i mu‘anberden S.
2 sitâre gibi: sitâresi ger A haricindekiler / olsa: ola Ü2 / çünki: cevr-i Ü5, AE.
3 mâh-veş: mâh h¬ç Ü2, Ü3 / şu: ol AE; o Ü5.
4 5 (359) A: 82b, Ü1: 60a, Ü3: 59a, Ü4: 56b.

5. Hîç gün yüzini göstere mi gözlerüm baña
Lah˙a-be-lah˙a Emrî ben anlardan agların

(359) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Katre katre dürr içinde ebrû-yı ʻanber-feşân
Çevre almışdur hilâli encüm-i seyyâre san

2. ʻIşkuñı fâş itmedüm nâr-ı şafakla kızdurup
Tâs-ı çarhı başuma geydürdi cellâd-ı zamân

3. Gabgabuñ çâhı degül bennâ-yı kudret eylemiş
Kasr-ı hüsnüñ kûşesinde murg-ı câna âşiyân

4. hayrete varmış görüp kaddüñ nihâlin serv-i bâg
Öldi diyü kuşlar eyler başı ucında figân

5. Ay başında mâh-ı nev sanma görinen Emriyâ
Tâlib-i dünyâya barmak gösterür devr-i cihân

(360) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Ey kemân-ebrû çıkar gider ʻadem mülkine cân
Barmag-ile bir işâret eylesün tîrüñ hemân

2. Tîg-ı müjgânuñla çâk itdüñ derûn-ı sînemi
Kılıcuñla alduñ ol iklîmi ey şâh-ı cihân

3. Ugrayup geçdükde sînemde karâr itmez okuñ
Şöyle beñzer ey kemân-ebrû döküpdür anda kan

4. Kanumı dökdi vü gitdi tîg-i hûn-rîzüñ senüñ
Acıyu kaldı benümçün zahmum ey kaşı kemân

---

1 2 cellâd-ı zamân: cellâd-ı cihân Ü4.
3 4 serv-i bâg: serv ü bâg Ü5 / ucında: üstinde Ü3.5 (36**0)** A: 83a, Ü1: 60a, Ü3: 61b, Ü5: 179b, S: 73b, AE: 104b.
1 t¬rüñ: t¬guñ A.
2-4 - Ü3, Ü5, S, AE.
3 4 5 - Ü3, Ü5, S, AE.

5. Tîg ile katl eyledi gözüñ öñinde kirpügüñ
Emrîye rahm itmedüñ sen ey meh-i nâ-mihribân

(361) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Kaddüñe öykündügiyçün serv-i gülzâr-ı cihân
Eyle sarsar bâd-ı âhum anı ditrer her zamân

2. Bir kara yagız güzeldür gerçi kim sâyeñ velî
Kaddüñüñ üftâdesidür ol da ey serv-i revân

3. ‘Aks-i dendânuñ agarmış gözde saklarsam n'ola
Dürri ‘âdetdür iderler penbe içinde nihân

4. Başda sevdâ-yı ruhuñla cism-i zerdüm dir gören
Ucına âyîne konmış zer varaklu üstühân

5. Bâd-ı âh-ı Emrîyi gördüñ niçün yeldüñ didüm
Gösterüp yâr ef‘î-i zülfin didi budur yılan

(362) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Bu kad-i reftâr ile sen eyle seyr-i gülsitân
Vâlih ü ser-geşte kalsun kûşede serv-i revân

2. Koyalıdan dilde biri biri üzre dâglar
Vâdî-i sînemde katmer lâleler oldı ‘ıyân

3. Bâde-i la‘l-i lebüñden bizi ser-mest eyledüñ
Çeşm-i mahmûruñ gibi olsak ‘aceb mi ser-girân

4. Hep görenler didiler tahsîn ne bî-mânend olur
Gül yüzüñden ref‘ olınca sünbül-i ‘anber-feşân

---

(361) A: 83a, Ü1, 60a, Ü3: 59b, Ü5: 180b, S: 78b, AE: 105a.
1 gülzâr-ı: bûstân-ı Ü3, AE / eyle: şöyle AE / her: bir Ü3, AE.
2 üftâdesidür: efkendesidür Ü5.
3, 4 - Ü3, Ü5, S.
4 5 - Ü3, Ü5, S, AE. / gördüñ: görüp Ü1.
(362) A: 83b, Ü5: 184a.
1 2 3 4 5 (363) A: 83b, Ü1: 60b, Ü2: 16a, Ü3: 67b, S: 76a, AE: 105b.

5. Zülfin görseñ leb-i yârı pey-â-pey iste kim
Hôşdur uzun gicede Emrî şarâb-ı ergavân

(363) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[(1)]

1. Var olupdur dâne-i haşhâş halvâdan nişâñ
Hurde-bînân-ı letâfet anı sanurlar dehân

2. Ol ruh üzre zerrece bir nokta gördi didi dil
Yâ dehendür yâ dehen yirine itmişler nişân

3. Ol leb üzre gaybdan bir mîm komışlar fem degül
Ruhdan la'li mukaddem oldugın eyler beyân

4. Ol leb üzre fem degüldür mihrin urmış üstine
La'l-i nâbında emânet koyıcak nakdin cân

5. Zerre-i mihr-i cemâlin Emriyâ erbâb-ı sır
Agzıdur dimişler ammâ sinden itmişler nihân

(364) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[(1)]

1. Sûz-ı dilden sînede biryân olurdı murg-ı cân
Nâveküñ uçurmayaydı anı ey kaşı kemân

2. Komamışdı derd-i hicrânuñ ilik ben hastada
Ey kaşı yâ geldi tîrüñ oldı magz-ı üstühân

3. Gice dest-i âhum itdi atlas-ı çarhı fenâ
Penbesi çıkdı kabâsından degüldür kâhkeşân

4. Bir eti cânı yirinde hûbdur ol sîm-ten
Şem'üñ ey dil cism-i zârında ne et vardur ne cân

---

1 olupdur: olup da S.
2 3 komışlar: konmış Ü1, Ü2, Ü3, S.
4 degüldür: sanur il Ü2 AE / la'l-i nâbında: la'l-i nâbını Ü2, Ü3 AE.
5 sinden: sinde Ü2.
(36**4)** Ü1: 61a, Ü2: 16b, Ü3: 67a, S: 73a, AE: 105a.
1 2 3 4 5 - AE, Ü3. (ºüsn ugurlarmış ruhuñdan Emriyâ hurş¬d-veş Başlarına tâs geydürmiş anuñçün âsumân AE, Ü3.)

5. Hâk-i râh-ı yâr olıgör kim ülü'l-ebsâr-ı ‘ışk
Kühl ide Emrî gubâruñ üstühânuñ sürme-dân

(365) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. La‘lüñ üzre beñ midür yâ ol enârı vaz‘ iden
Nâfesin müşg-i ter itmiş dânesin dürr-i ‘Aden

2. Tîg-ı gamzeyle gözüñ bâdâmı çün katl eyledi
Dest-i kudret koydı tâbûta sarup rengîn kefen

3. Var mı ben dil-hasteye şeftâlû-yı la‘l-i nigâr
Añmazam ‘unnâbı her dâne ‘akîk olsa Yemen

4. Âb-ı hayvânı bulup bir çeşm itmiş la‘l-i yâr
Önine billûrdan havz eylemiş anuñ zekan

5. Bir ‘acâib goncadur bâg-ı ruhuñda ol dehen
Yapragı la‘l-i Bedahşân jâlesi dürr-i ‘Aden

6. Dürr-i dendânuñ koyup lûlûye meyl itse sadef
N'eylesün ey gevher-i pâk agzına odur düşen

7. Dîde-i nem-nâke düşmişdür hayâl-i hâl-i ezel
Görinen müjgân degül ol dâneden bitmiş çemen

8. Çeşm-i câzûsına ol sehhâruñ Emrî âferîn
Kim tutup mâr-ı siyâhı eylemiş çâha resen

(366) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Dişlerüñe yohsa öykündi mi lûlû-yi ‘Aden
Bahr anı çâh-ı sadef içinde habs itmek neden

---

(365) A: 84b, Ü1: 61a, Ü3: 60a, Ü4: 65a, Ü5: 180a, S: 79a, AE: 104a.
1 vaz‘: halk S / müşg-i ter: misk-i ter Ü1.
2 - Ü4 / gamzeyle: gamzeñle Ü3 / reng¬n: hûn¬n Ü3, Ü5.
3 - Ü4, Ü5 (ºastayın şeftâlû-yı la‘l-i nigâra mâilin Ü4, Ü5.)
4 5, 6, 7 -Ü5.
6 7 8 - Ü4, Ü5 (Gamze vü zülf ü zenahdânın görüp Emr¬ didi Hey ne câ‰ûdur ki itmiş ejder-i çâha resen Ü4, Ü5) / câzûsına: câdûsına Ü1.
(366) A: 85, Ü1: 61a, Ü2: 17a, Ü3: 68a, Ü4: 53a, Ü5: 182.
1 Dişlerüñden lutf ugurlamasa lûlû-yi ‘Aden Ü4, Ü5.

2. Oldı dîvâne hevâ-yı kâmet-i bâlâñ ile
Anuñ içün bâgbân servi çıkarmaz bâgdan

3. Âh ider çeşm ü hadüñ yâd eyleyüp ey gül-'izâr
Gülsitânda gelseler bir yire nergisle semen

4. Yüz kızardup goncalar agzında altun gösterür
Fasl-ı gülde gülsitâna gelse ol sîmîn-beden

5. Göreli sen serv-i bâlâyı kabâ-yı sebz ile
Câmesi şâh-ı gülüñ egninde olmışdur diken

6. Nakd-i dil almış-durur bir bûse borcı vardur
Anuñ içün Emrîye görinmez ol gonca-dehen

(367) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sen beni Ferhâd ile bir görme ey şîrîn-dehen
Hüsrev-i mülk-i gamem Ferhâd ise bir kûhken

2. Bâgdan bâlâ bülendüñ görse ey serv-i sehî
Utanur sahn-ı gülistânda nihâl-i gül diken

3. Kaşlaruñ hecrinde kendün hançere urdı hilâl
Sardı mihrinden şafak cismine bir kanlu kefen

4. Çeşmine didüm hatâ ile Hoten âhûsı lîk
Soñra bildüm kim degül merdüm-küş âhû-yı Hoten

5. Gül görüp ruhsâruñı yâd itdi Emrî gûyiyâ
Çeşm-i Ya'kûba basîret virdi bûy-ı pîrehen

---

2 3 semen: çemen Ü3, S / Âh iderler çeşmüñ ile kâmetüñ yâd eyleyüp Ü3, Ü5.
4 agzında: agzından Ü5 / Fasl-ı gülistânda gelse bâga ol s¬m¬n-beden Ü5.
5 - Ü4.
6 nakd-i dil: nakd-i cân Ü1, Ü2, Ü3, Ü5 / Emr¬ye anuñ içün görinmez ... Ü4.
(367) A: 85a, Ü1: 61b, Ü3: 58a, Ü5: 182b
1 ise: hôd Ü3.
2 3 4 çeşmine: zülfüñe Ü5 / âhûsı l¬k: âhûları Ü5.
5 İlk mısra yeri A'da boş bırakılmış, Ü1 de: Âh iderler çeşmüñ ile 'ârızuñ yâd eyleyüp (Mahlas yok!).

(368) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Vaz‘ idelden bâgbân-ı sun‘ haddüñ gülşenin
Hâr-ı gayret güllerüñ sad-pâre kılmışdur tenin

2. Gül gam-ı haddüñle düşmiş hançer-i hâr üstine
Gülşen içre kan bulaşuk buldılar pîrâhenin

3. Gördi kasr-ı çarhda âhum yelinden söyinür
Eyledi hâle çerâg-ı mâha perde dâmenin

4. Gün togar sanma melâik hâne-i çarhuñ seher
Âfitâb-ı hüsnüñe karşu açarlar revzenin

5. Sanma kim peykân-ı tîrüñ dilde kandan sürh olur
Âteş-i gam tâbıdur anuñ kızardan demrenin

6. Gördi kim her dem sütûn-ı hâne âhından yanar
Bî-sütûn itdi varup Ferhâd-ı miskîn meskenin

7. Sanma encüm tîg u tîr-i Emrî vehminden felek
Bile yatur gice egninden çıkarmaz cevşenin

(369) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Yâr yıksa göñlüñi gam çekme ey âşık sevin
Seng-i bî-dâd ile bünyâd eylemek ister evin

2. Nûr-ı ruhsârı baturdı âfitâbuñ lem‘asın
Nitekim mahv eyledi hurşîd mâhuñ pertevin

3. Nâlesin efzûn idermiş yârı gördükde rakîb
Seg gibi meh-tâba karşu arturırmış ‘av‘avın

4. Sâye-vâr ol serv-kâmetden cüdâ olma göñül
Himmeti ‘âlî olan mahrûm kılmaz peyrevin

---

(368) A: 85b, Ü1: 61b, Ü3: 59b, Ü4: 48b, Ü5: 179b, S: 79a, AE: 107a.
1 vaz‘: vasf Ü3 / haddüñ: hüsnüñ Ü3, Ü5, A / gayret: mihnet Ü3 / kılmışdur: itmişdür AE.
2 - AE.
3 çarhda: dehrde Ü5.
4 - AE.
5 - A, Ü3 / t¬rüñ: gamzeñ Ü5 / hûn-ı zahmum sürh ider Ü4.
6 - A.
7 t¬g u t¬r: t¬r u t¬g Ü1, t¬r-i âh-ı Ü3, Ü4, S; vehminden: havfından Ü3.
(369) A: 85b, Ü1: 61b, Ü3: 61a, Ü4: 70b, Ü5: 180b, S: 79b, AE: 136b.
1 çekme: yime Ü5 / bünyâd: âbâd Ü5.
2 ruhsârı: ruhsâruñ Ü4, Ü5 / nûr-ı ruhsârı: nûr-ı ruhsâruñ Ü3.
3 seg gibi: it bel¬ AE.
4 olan: durur Ü3, Ü5, AE / kılmaz: komaz Ü3.

5. Gelsün Emrî bendenüñ seyr eylesün dîvânını
Görmek isterse Ni˙âmî mülk-i na˙muñ hüsrevin

(370) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. hâzır itdi gözlerüm anuñçün iki kâse hûn
Giryem odur bâd-ı âhumdan olupdur ser-nigûn

2. Gam beyâbânında ser-gerdân olan ‘ışk ehline
Kehkeşân sanma giceyle çarh olupdur reh-nümûn

3. Tîşe-i zer şu‘le-i âhum belâ Ferhâdıyam
Kulle-i eflâk olupdur baña kûh-ı bîsütûn

4. ‘Arsa-i gamda gice koşdum semend-i âh ile
Tañ mı hıng-i çarh kan derlerse olmışdur zebûn

5. Cismüm üzre şu‘le-i âhum degül gam şâhıyam
Emriyâ sancagumuñ bayragın itdüm ser-nigûn

(371) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Lâle-i sahn-ı gülistân ahter-i çarh-ı berîn
Her biri mihr-i ruhuñsuz dilde dâg-ı âteşîn

2. Bir müjeñ tîrin geçürdüñ sad hezârân sîneden
Âferîn ey kaşı yayum sad hezârân âferîn

3. Hatt-ı müşgîn ‘ârızuñ üstinde yâ dûd-ı dilüm
Burc-ı mihre irdi mi didüm didi olma cebîn

4. Gördi tâbı hüsnüme tâkat getürmez hâss u ‘âm
Sâye saldı ilticâ içün bu zülf-i ‘anberîn

---

5 mülk-i na˙muñ: mülk-i Rûmuñ Ü3.
(370) A: 85b, Ü1: 62a, Ü2: 15a, Ü3: 63a, Ü5: 182b, AE: 107a
1 itdi gözlerüm: itmişdi gözüm Ü2, Ü5, AE / odur: ol kim Ü1, Ü5.
2 3 4
5 (371) A: 86a, Ü1: 62a, Ü3: 60b, Ü5: 183a, S: 8a, A: 105b
1 mihr-i: hâl-i Ü3, Ü5.
2 3 hatt-ı müşg¬n: hat mı z¬bâ Ü3, Ü5 / didüm didi: didi baña S.
4 hâss u ‘âm: ins ü cân Ü3.

5. N'ola sürsem beydak-ı eşki ruh üzre Emriyâ
Şâh-ı gam nat'ı görindi mâta olmışdur yakîn

(372) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Bir nigâr itdüm temâşâ ruh güzel kad nâzenîn
Âfitâb-ı müntehâ-sâ ruh güzel kad nâzenîn

2. Verd lîkin nâ-şüküfte 'ar'ar illâ nâ-resîd
Verd ü 'ar'ar gibi ammâ ruh güzel kad nâzenîn

3. Kûy-ı cennet ol nihâl-i tûbî-i hûrî-cemâl
Hem misâl-i hûr u tûbâ ruh güzel kad nâzenîn

4. Lâle-i şimşâd-kad şimşâd-ı lâle-çihre hem
Lâle vü şimşad-âsâ ruh güzel kad nâzenîn

5. Nûrdan ruhsâre vü kâfûrdan cism Emriyâ
Şem'-veş mahbûb-ı râ'nâ ruh güzel kad nâzenîn

(373) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Bezm-i 'ışkuñda gözüm yaşıyla bu çarh-ı berîn
Meyle pür bir humdur anuñ dürdidür hâk-i zemîn

2. Şa'şa'a sanma harîm-i yâra bakdılar diyü
Mihr-i subh encüm gözine çekdi mîl-i âteşîn

3. Çarha atma tîrüñi şâyed ki ey kaşı kemân
Eyleye tebdîl yirin tâvus-ı Sidre-nişîn

4. Tîr-i derdi gamzeñüñ şöyle geçüpdür cânuma
Na'l sanma görinür sînemde sûfârı yakîn

---

5 yak¬n: kar¬n Ü3.
(372) A: 86a, Ü1: 62a, Ü3: 66a, S: 80a.
1 nigâr: melek Ü2: nigâh S / Bir melek gördüm nigârâ... Ü3.
2 3 hûr u: hûr-ı A / ºûr¬-i tûb¬-nihâl u tûb¬-i hûr¬-cemâl Ü2, Ü3.
4 5 cism: fem Ü2, Ü3.
(373) A: 86b, Ü1: 62b, Ü3: 63a, AE: 105b.
1 bu: ol Ü3, AE.
2 3 tâvûs-ı: tâir-i Ü1, Ü3.
4 yak¬n: hem¬n AE, Ü3.

5. Şâh-ı ‘ışkam hâtem-i zerdür ten-i zerd-i dü-tâ
Dâg-ı hûnîn midür Emrî la‘l-i ahmerden nigîn

(374) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Ruhlarında gör nigâruñ zülf-i müşg-efşânların
Bâg-ı hüsnin tolanur gül toldurur dâmânların

2. Şol nihâl-i huşkdur cismüm ki aña zeyn içün
Bir kemân-ebrû dizüpdür gonca-veş peykânların

3. Agzuña öykündügiyçün gonca anuñ jâleler
Muşt ile urup bogazına tıkar dendânların

4. Bâga od düşdi ruhuñ şevkıyla âhumdan seher
Kıpkızıl yandurdı gülzâruñ gül-i handânların

5. Öldürüp Emrîyi biñ dürlü belâ vü derd ile
Üstine aglatma anuñ dîde-i giryânların

(375) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. N'ola saklarsam o saçı leylî ‘ışkın cânda ben
Hây mecnûn ‘ışk-ı yârı bulmadum yabanda ben

2. Üstüme yalıñ kılıçla geldi âhum âteşi
Bî-kes ü tenhâ giderken vâdî-i hicrânda ben

3. İşigin bekler zavâllu ol mehe ‘âşık gibi
Bir harâret añladum hurşîd-i nûr-efşânda ben

4. Âteş-i ‘ışkuñla yakdum hâlüñ içün sînemi
Dilberâ bir dâg kodum sîne-i sûzânda ben

---

5 zerd-i: zerd ü Ü1.
(374) A: 86b, Ü1: 62b, Ü2: 15b, Ü3: 64a, S: 80b, AE: 136b.
1 tolanur: tolaşup AE.
2 Şöyle urdı kim bogazına tıkar dendânların AE.
3 4 5 (375) A: 87a, Ü1: 63a, Ü2: 15a, Ü3: 63b, Ü4: 61b, Ü5: 181b, S: 80b, AE: 107b.
1 ‘ışkın: mihrin Ü3, Ü4, Ü5.
2 giderken: gezerken Ü1, Ü2, Ü3.
3 4 ‘ışkuñla: hasretle Ü3 / sûzanda: sûzâna Ü3.

5. Mülk-i na˙muñ şâhısın dîvânuñı gördüm velî
Görmedüm ey Emrî bu tertîbi bir dîvânda ben

(376) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Başuma odlar yakayın âh-ı âteş-nâkden
Dökeyin gözüm yaşını dîde-i nem-nâkden

2. Kana yur bir gamze-kâruñ tîgın acıdur beni
Düşeyin hançerlere bu sîne-i sad-çâkden

3. Her na˙ar kim eylerem bir vechile gam sâhiri
Gösterür sûret baña âyîne-i eflâkden

4. Ben gubârı hâke yeksân eylemişdür dest-i gam
Bâd-ı âhum lutf idüp geldi götürdi hâkden

5. Görinen müjgân degüldür Emriyâ murg-ı hayâl
Âşiyâne yapdı sahn-ı dîdeme hâşâkden

(377) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[(1)]

1. Yaşumuñ irişmedin gavrına ey deryâ-nişîn
Bahrîyem ben dime yalanuñ olur dibi yakîn

2. Iztırâb-ı ‘ışk ile gör deprenişüm her zamân
Zelzeleyle sen de aña göre depren ey zemîn

3. Tîrüñi gördi ki zahmuñ gözle yir anuñ fitîl
Dîdesine mîl çekdi ey kemân-ebrû hemîn

4. Yâd-ı ebrûñ ile yazsam safha-i çarh üzre âh
Mâh-ı nev anuñ gelür üstine medd-i âteşîn

---

5 vel¬: senüñ Ü2, Ü3, Ü4, AE; bugün S.
(376) A: 87a, Ü1: 63a, Ü2: 46b, Ü3: 67b, Ü5: 181b, AE: 136a-307a.
1 2 bir: her Ü2, Ü3, Ü5 / acıdur: acıtdı Ü2, Ü3.
3 bir: yüz Ü3, Ü5 / eflâkden: idrâkden Ü2, Ü3.
4 eylemişdür: eylemişdi Ü2, Ü3.
5 sahn-ı d¬deme: d¬demde has u Ü2, Ü3.
(377) A: 87b, Ü1: 63a, Ü2: 16b, Ü3: 67b.
1 bahr¬yem: bahr¬yın Ü3.
2 3 4 5 (378) A: 87b, Ü1: 63b, Ü2: 16a, Ü3: 65b, S: 81a, AE: 107a.

5. Hâl-i pür mûyına beñzetdüm çün Emrî nâfeyi
Sıgmayı yazdı derisine ferahdan müşg-i çîn

(378) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Yüzüñe irişdi göñlüm zülf-i 'anber-fâmdan
Ka'beye bir gicede vardı sevâd-ı Şâmdan

2. Şûhlar çeşminde hey âfet hayâlin haddüñüñ
Kim temâşâ itse fark itmez gül-i bâdâmdan

3. Zülfi mi kaddine hem-ser yâ düşüp üstine gün
Sâye ˙âhir eyledi ol serv-i sîm-endâmdan

4. Cân lebe geldi ser-i zülfinde işitmiş didi
Hey kaçan gitmiş bu miskîn didüm ilk ahşamdan

5. Zülfi ucında görinse n'ola ruhsârı tamâm
Tâli' olur çünki mâh-ı bedr ilk ahşamdan

6. Pertev-i hurşîdi kasrında görüp kimdür didüm
Didi Emrî bir ışıkdur şimdi geldi câmdan

(379) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Mîm-i fem halkası mikdârı yog-imiş o dehân
Nokta-i fâ-i fem olmakda imiş şübhe hemân

2. Varak-ı çeşmüme yazılmış idi nakş-ı hayâl
Geldi etrâfına su çekdi anuñ eşk-i revân

3. Dil-i bîmâruma a'zâsı segirmek gibidür
Iztırâb-ı elem-i fürkate nisbet hafakân

4. Sürh ile tolma degül agzuña öykündügiçün
Mîmüñ erbâb-ı kalem itdiler agzın tolu kan

---

1 sevâd-ı Şâmdan: diyâr-ı Şâmdan Ü2, Ü3.
2 gül-i: güli Ü3.
3 Kadd ü zülf ile ruhın gördüm didüm kim âfitâb AE.
4 -AE / lebe geldi: sefer itmiş Ü2, Ü3 / gitmiş: gitdi Ü1, Ü2, Ü3, S.
5 - Ü3.
6 câmdan: tâmdan S.
(379) A: 87b, Ü1: 63b, Ü3: 62b, A: 106a.
1 -Ü3 (M¬m-i mehdür dir idüm ben dehenüñçün ey cân ºalka-i m¬mi kadar anuñ olaydı o dehân Ü3)
2 b¬mâruma: v¬rânuma Ü1.
3 yüzi: ruhı Ü3.
4 5 (380) A: 88a, Ü1: 63b, Ü3: 62a, S: 74b, AE: 106a.

5. halka halka saçı Emrî yüzi üzre gelicek
Döner âyîneci dükkânına rûy-ı cânân

(380) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Eyleyüp nakd-i gamı sîne-i hâkîde nihân
Câ-be-câ dâg-ı belâdan kodum üstine nişân

2. Şöyle zâr oldı tenüm kâse idüp hâkümden
Degseler barmag-ile nâle ider niçe zamân

3. Sîneden nakd-i hayâtı götürüp gitdi okuñ
Ey kaşı yâ çıkup ardınca giderse n'ola cân

4. Nîm-besteyle bu ben hastasını itmedi yâd
Yarım agızla beni añmadı ol gonca-dehân

5. Gözden olan demi kat' eyler iken Emrî nebât
La'l-i şîrîn hayâli gözüm itdi tolu kan

(381) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Geçdi ey kaşı kemân cânumuza tîrüñden
Susuz öldük bir içim su suna şemşîrüñden

2. Agzuñ añup 'adem iline giderdük ey dil
Çarha baglamasa âhum seni zencîrüñden

3. Mey-gede bellü olur halkası olsa asılu
Tuyılur la'l-i lebüñ zülf-i girih-gîrüñden

4. Ev senüñdür berü gel kimse saña git diyemez
Dilde hoşnûd iseñ ey gussa eger yirüñden

5. Emriyâ gice sabâha diri çıkdı encüm
Göz yumup uyumadı nâle-i şeb-gîrüñden

---

1 2 zâr: zerd Ü1, Ü3, S.
3 gözden: gözde Ü3.
4 5 (38**1)** A: 88a, Ü1: 64a, Ü2: 15b, Ü3: 65b, Ü4: 47b, S: 80b.
1 cânumuza: bagrumuza Ü2, Ü3 / öldük: olduk Ü2.
2 dilde: sende S.
3 4 5 (38**2)** A: 88a, Ü1: 64a, Ü2: 15b, Ü3: 65b, Ü4: 47b, S: 80b.

(382) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. O güneş yüzlü seni kendüye beñzetmek neden
Başuña gün togmış ey serv-i ser-efrâz-ı çemen

2. Laʻlüñe cân virürin ben taş keserken Hüsrevâ
Ad Şîrînüñ idi kendüye yonardı kûhken

3. Geldi nây-ı nâleme bezmüñde âheng itmege
hayrete vardı koyup agzına barmak nây-zen

4. Deşt-i gamda küşte-i sevdâ-yı zülf-i dilberüñ
Üstühânın biri birinden kapar zâg u zagan

5. Emrîyi kıldı gam-ı hâl-i lebüñ şöyle zaʻîf
Eylesem olur ölicek bir meges bâlin kefen

(383) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Acıyu acıyu baña yaralar kan aglasun
Döne döne üstüme gerdûn-ı gerdân aglasun

2. Başumuñ üstinde çözsün saçlarını dûd-ı âh
İñileşsüñ nâleler bu çeşm-i giryân aglasun

3. Çihresinde eşk-i dür-bârı dizilsün jâle-vâr
Ruhlaruñdan ayru baña verd-i handân aglasun

4. İşidicek laʻl-i gevher-bâruña hat geldügin
Bir karañluk yire girsün âb-ı hayvân aglasun

5. Zülf-i müşgînüñ hevâsı hâk idüpdür Emrîyi
Kara geysün sünbül-i bâg ebr-i nîsân aglasun

(384) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[1]

1. Dür-i eşkümle ruh-ı zerdümi gerçi bezerin
Ele âyîne alursam yine kendüm bezerin

---

1 o: ol Ü3, AE.

(383) A: 89a, Ü1: 64a, Ü3: 68b, Ü5: 180a

1 2 3 dizilsün: dizilmiş Ü3 / jâle-vâr: jâle-veş Ü3.

4 karañluk: karañu Ü3 / girsün: varsun Ü3, Ü5.

5 müşg¬nüñ: misk¬nüñ Ü5.

(384) A: 89a, Ü1: 64b, Ü2: 15a, Ü3: 64a, Ü4: 48b, Ü5: 182a, S: 81b, AE: 106a.

1 gerçi: kendüm Ü5.

2. Mûy-ı jûlîde degül kâmetüm üstinde benüm
Bir gedâyam ki mahabbet şehi tûgın çekerin

3. La'l-i nâbuñ benüm agzuma sögermiş sanemâ
Anı tenhâda nezâketle sakınsun emerin

4. 'Ârızuñ üstine sal zülf-i 'abîr-âsânı
Mülk-i hüsnüñ şehisin eyle yüzüñe düşerin

5. Gelme ol şâh işigine yüri eflâke güneş
Ki meseldür kulıyuz bekleye her kim ki yirin

6. Dür ile merdüm-i çeşmüm etegin pür eyler
Ger süpürse müje cârûbı ile hâk-i derin

7. Zâhir eyler lebüñ evsâfını eş'ârında
Çıkarur her sözinüñ Emrî nigârâ şekerin

(385) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Düşdüm ayaklara elden komadum yâr etegin
Gerçi yârum komadı bir nefes agyâr etegin

2. Olalı 'ışk ile şîrîn lebinüñ Ferhâdı
Dil-i dîvâne vatan eyledi taglar etegin

3. Degmedüm bir güle bu tâli'i yok başumı gör
Tutarum bunca zamân oldı ki gülzâr etegin

4. Elüñe al yakasın ey dil eger 'ârif iseñ
Hûblaruñ koma elüñden hele zinhâr etegin

5. Emriyâ ister iseñ dâmen-i agyâra yapış
Gül ele girmez imiş tutmayıcak hâr etegin

---

3 kâmetüm: başumuñ Ü2, Ü3, Ü5.
4 5 -AE. şâh: mâh Ü3.
6 -Ü4, AE.
(385) A: 89a.
1 2 3 4 5 (386) A: 89b, Ü1: 64b, Ü3: 59a, S: 81b, AE: 106a.

(386) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Kara toz itdi hatı zülf-i siyeh-kâr etegin
Âb-ı tîg ile yudursa n'ola ol yâr etegin

2. ‘Aklı gitmişdi gülüñ ‘ârız-ı yârı göricek
Dikdi uyhuda sanup igne ile hâr etegin

3. ‘Andelîbüñ yaşı kan eyledi dâmânını çün
Su koyar yumaga jâle gül-i gülzâr etegin

4. Biçicek câme-i hüsni saña hayyât-ı ezel
Biraz uzun komış ol zülf-i siyeh-kâr etegin

5. Rişte-i eşki geçürdüm müjemüñ sûzenine
Yakama dikmek içün turre-i tarrâr etegin

6. ‘Aşk ola anlara dutdılar idüp da‘vâ-yı ‘ışk
Biri sahrâ yakasın birisi kühsâr etegin

7. Âfitâb-ı ruhuña karşu tutarsa ne ‘aceb
Eşk-i Emrî ter ider çeşm-i güher-bâr etegin

(387) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Beni sen hecr-i miyânuñla nizâr eylersin
Gizleyüp kaşlarınuñ nûnını zâr eylersin

2. Nâz idüp ol iki hâlün birisin gizleme kim
Nâzuñı sen beni yandurmaga nâr eylersin

3. Gösterürsin ile şol çeşm ü kad ü râ kaşuñı
‘Âşıka ‘arz-ı cemâl itmege ‘âr eylersin

4. Çeşm ü hâlüñi idüp zülf ü ‘izâruñda nihân
Dâr-ı dünyâyı bu miskînüñe dar eylersin

---

1 2 3 -AE / yumaga jâle: jâle yumaga Ü3.
4 câme-i: hil‘at-i AE.
5, 6 -A, Ü1, S, AE.
6 7 -AE.
(387) A: 89b, Ü1: 65a, Ü2: 15b, Ü3: 64b, Ü4: 62b, Ü5: 180a, S: 82a.
1 2 ol: şol Ü2, Ü3.
3 4 zülf ü: ey zülf Ü1.

5. Göricek hâl-i nigârı lebi altında revân
Emrînüñ yaşını ey dîde bıñar eylersin

(388) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Tenümde sürh elif sanmañ cünûn deştinde bir sü'bân
Olupdur katlüme geldükde sûz-ı sîneden biryân

2. Didüm sen pâk-gevherçün deñizler deñlü yaş dökdüm
Gülüp didi çog aglarsın dahi ey 'âşık-ı giryân

3. Buhûr-ı 'anberîn yakdugı lâle la'l-i micmerde
Murâdı olmadur bezmüñde ey gül micmere gerdân

4. Rakîbe sanma ta'`îmen korın el gögsüme cânâ
Kef-i destümle andan dâg-ı 'ışkuñ eylerin pinhân

5. Kitâb-ı kıssa-i Yûsufda san tasvîr-i Yûsufdur
Hat-ı müşgîn-sevâd içinde Emrî 'ârız-ı cânân

(389) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Egerçi âteş itdi tîrüñi nâr-ı dil-i sûzân
Aña şâdam ki oldı dilde tâbından anuñ biryân

2. Silermiş göz öñinden avuç avuç gevher-i eşki
'Aceb ter-dest imiş şehr-i belâda 'âşık-ı nâlân

3. Ezelde âh-ı dil kâgıdla bir fânûs uçurmışdur
Degüldür çarh-ı ser-gerdân u hâleyle meh-i tâbân

4. Tenüm za'f ile geçdi halka-i mîm-i melâletden
Beni şöyle hayâl itdi gam-ı hecr-i fem-i cânân

---

5 bıñar: revân Ü2.
(388) A: 90a, Ü1: 65a, Ü5: 180b, S: 82a, AE: 102b.
1 sanmañ: sanma Ü5.
2 -Ü5.
3 olmadur: olmasa S.
4 5
(389) A: 90a, Ü1: 65a, S: 72b, AE: 102a.
1 2 'âşık-ı nâlân: 'âşık-ı giryân Ü1, S, AE.
3 ezelde: ezelden AE.
4 5 (390) A: 90b, Ü1: 65b, Ü2: 16a, Ü3: 65b, Ü4: 59b, Ü5: 179a, S: 82a

5. Felekden tâs tâs ol deñlü kan yutdum ki dükenmez
Döker çok demdür Emrî kâse kâse çeşm-i hûn-efşân

(390) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Cihânda hem-demüm görür gözümken dîde-i pür-hûn
Dem-i giryemde egnine geyinür câme-i gül-gûn

2. Benem ol şâh-ı mihnet kim vücûda gelmeden dahi
'Adem mülkine kaçdılar tuyup Ferhâd ile Mecnûñ

3. Ruh-ı zerdüm nice irsün ayaguñ tozına irmez
Elinde kîmyâ ile idenler topragı altun

4. Yanaguñda ham-ı zülfüñ degül mi lâle üzre lâm
Gözüñ üstinde yâ kaşuñ degül mi nergis üzre nûn

5. Elif kaddini ol servüñ ne deñlü vasf iderlerse
Dehânı sıfrı ey Emrî anuñ ider birisin on

(391) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Gam-ı hâlüñle çün kaldum bu ben âvâre 'uryân-ten
Meges rişte idüp pâyın perinden dikdi pîrâhen

2. Nedür bu Nesr-i tâyir ola saydum Sidre tâvûsı
Duhânın dâm idüp âhum şerârın ide çün erzen

3. Dil-i saht-ı siyâhuñ zâhidâ kara demürdür çün
Anı üstâd-ı 'ışka vir ider âyîneyi rûşen

4. O gamze sûzeninden geç reh-i tecrîdde yiter
Ayaguñda olan hârı çıkarmaga müjeñ sûzen

5. Hatuñ irişmeden cânuñ alup her şahsa vasl olma
Nigârâ Emrîyi bir gün ecelsüz öldürürsin sen

---

1 cihânda: sirişküm AE / geyinür: geyer bir Ü4.
2 gelmeden: gelmedin Ü2, Ü3 / kaçdılar: gitdiler Ü2, Ü3.
3 irsün: ire Ü2, Ü3, Ü4, Ü5 / ile idenler: câna iderken Ü2, Ü3 / İderken k¬myâ cânâ elinde topragı altun Ü4, Ü5.
4 üstinde yâ kaşuñ: yâ kaşuñ üstinde Ü2, Ü3.
5 sıfrı ey: sıfr kor Ü2, Ü3 / Dehânı sıfr kor Emr¬ ider her birisini on Ü4, Ü5.
(391) A: 90b, Ü1: 65b, S: 71a, AE: 102a.
1 çün kaldum: kaldum çün AE / dikdi: itdi AE.
2 3 demürdür: bedr-durur Ü1.
4 yiter: besdür AE.
5 (392) A: 90b, Ü1: 66a, Ü2: 17a, Ü3: 68b, Ü5: 183b, S: 82b.

(392) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Okuñ bir hışm ile geçdi dil-i pür-derd ü mihnetden
Dehân-ı zahmum açuk kaldı gonca gibi hayretden

2. Görüp yire berâber sâyesin ol serv-kad didi
Neden düşmiş mezellet hâkine üftâde devletden

3. Hayâl-i gamzeñe yir yok toludur sîne tîrüñle
Ki igne burgacak yir bulınamaz anda kesretden

4. Safiyyullahdur hattuñ ki yidi dâne-i hâlüñ
Bir iki berg-i sebz ile anuñçün çıkdı cennetden

5. Şafak sanma benüm âh-ı seher-gâhumdan ey Emrî
Felekde mihr-i 'âlem-tâb kan derler harâretden

(393) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Degüldür hurde-i zer yil tokınup âh-ı bülbülden
Şerer peydâ olupdur âteş-i ruhsâre-i gülden

2. Kısaldup kâkülüñ bir bend ile 'ömrüm kısaldursın
Dilerseñ 'ömr uzunlıgın gider bendi o kâkülden

3. İderdüm fülfüli hâl-i leb-i şîrînüñe nisbet
Olup habb-i nebâtî acılık gideydi fülfülden

4. Ruhuñda hâl-i sürhuñ yâd idüp kan aglasa çeşmüm
Müjem ucında her katre nişân virür karanfülden

5. 'Arak görse lebinde 'akl u cânından geçer Emrî
Ziyâde mest olur âdem 'arak-âmîz olan mülden

---

1 2 neden: ne hôş Ü1, Ü2, Ü3, Ü5 / üftâde: b¬çâre Ü5.
3 burgacak: koyacak Ü5.
4 5 (393) A: 91a, Ü1: 65b, Ü3: 61a, S: 75a, AE: 103b.
1 olupdur: idüpdür S.
2
3 gideydi: giderdi Ü3, S.
4 5 (394) A: 91a, Ü1: 66a, Ü3: 64b, Ü4: 57a, S: 82b.

(394) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Kodum dîvâr-ı kûy-ı yâra câmı dîde-i terden
Degül kirpüklerüm tutdum öñine perde tellerden

2. Yakaldan cismümi nâr-ı firâkuñ kimse fark itmez
Yüzümde çeşm-i hûnînüm kül içre sürh ahkerden

3. Zemîne âsumândan sanmañuz bârân yagmışdur
Duhân-ı nâr-ı âhum yaş akıtdı çeşm-i a‘verden

4. Süvâr oldukça atına rikâbın tutmadur kasdum
Hilâl-i çarha yapışmak diler dîvâneyem yirden

5. Na˙ar kılduñ diyü gayra gözüme sançdı bir hançer
Degül müjgân görinen Emrî tarf-ı dîde-i terden

(395) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Ümid-i merhabâ eylerseñ ol şemşîr-i müjgândan
Sen ey ‘âşık elüñ yumak gereksin çeşme-i cândan

2. Şafak sanma güneş câmını ahşam tâk-ı gerdûndan
Benüm âhum düşürmişdür dökilmişdür şarâb andan

3. Zebânuñ bir sözi dise bitürse gûş idenler dir
Güherler bitdügin biz şimdi gördük şâh-ı mercândan

4. Ten-i sad-pâreden gel kelle-i bî-devletüm dûr it
Koparduñ tut şehâ bir tügmeyi bir köhne kaftandan

5. Yürek zahmınuñ agzı var dili yog-idi ey Emrî
Gelüp agzına dil sokmak umulmazdı o peykândan

---

2 3 çeşm-i a‘verden: çeşm-i ahmerden Ü3, Ü4, S.
4 5 (395) A: 91b, Ü1: 66a, Ü30 58a, S: 75b, AE: 103b.
1 2 sanma: sanmañ AE / düşürmişdür: düşürmişdi AE.
3 4 5 sokmak: sokmış Ü3.

(396) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Sü'âl itdüm gice hallâc-ı çarha mâh-ı tâbândan
Eyitdi penbedür kaldı kabâ-yı hüsn-i hûbândan

2. Henüz ayagı tozıyla gelüpdür çâh-ı Bâbilden
Hat-ı sehhâr-ı dilber kim ˙uhûr itdi zenahdândan

3. Dehân-ı yâr gözler görmedük bir hûb hâtemdür
Ki üstâd-ı ezel anı düzüpdür cevher-i cândan

4. Cinân vasfında vâ'i˙ eylemiş gerçi güzel yirler
Velî ben bildügüm budur güzeldür rûy-ı yâr andan

5. Dil-i Emrî hatuñla ol zekan çâhında kalmışdur
Dirîgâ kaldı dil çıkdı hatuñ çâh-ı zenahdândan

(397) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Nesîm-i cân güher-bâr oldugınca şâh-ı mercândan
Olur bir gonca peydâ yapragı la'l-i Bedahşândan

2. Ruh-ı âyîneye karşu tebessümle na˙ar kılsañ
Sadef-mânend olur mir'ât 'aks-i dürr-i dendândan

3. Nihâl-i gül degül seyr-i çemen kasdına her gonca
'Asâ almış duhân-ı âteş-i âh-ı hezârândan

4. Görüp zülf-i siyâhın dil ruh-ı zîbâya 'azm itdi
Güzel fehm eyledi hurşîde karşu kaçdı sü'bândan

5. Kitâb-ı hüsne hattı hâşiye diyü ne yazdıysa
Yüzin gördük o gül cümle tıraş itmiş gülistândan

6. Dehânum çâk olur sûz-ı derûnum gibi ey Emrî
Söz açsam hançer-i gamzeyle ol şemşîr-i müjgândan

---

(396) A: 91b, Ü1: 66b.
2
3
4
5 çâhında kalmışdur: çâhına düşmiş Ü1.
(397) A: 92a, Ü1: 66b, Ü5: 181a, S: 83a AE: 102b.
1
2 AE / Ruh-ı ây¬neye: Ruhı ây¬neye Ü5 / kılsañ: kılsa Ü5.
3
4 itdi: itmiş Ü.
5 -A, Ü1, S.
6 -AE (AE'de 396. gazelin 5.beyti.).

(398) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Bu za'f ile ölürsem hâk-i derd-i hatt-ı yârumdan
Felek bir mûrçe peydâ ide cism-i nizârumdan

2. Gam-ı rûyuñla cân mürde mezâr olmış ten-i hâki
Degüldür dâglar yir gülleri bitmiş mezârumdan

3. Şeh-i 'ışkam duhân-ı nâr-ı âhum bâr-gâhumdur
Asılmış yir yir altun toplar anda şerârumdan

4. Kara yazulu dil mektûbdur gam câna göndermiş
Sarup bir rişte-i bârik aña cism-i nizârumdan

5. Karanfül Emriyâ dîvâne-i jûlîde-mû olmış
Kohu irmiş dimâgına meger hâl-i nigârumdan

(399) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Senüñle söyleşimez mihr olursa ey ruhı rengîn
Femi zerre zebânı mâh-ı nev dendânları pervîn

2 Degül destinde şâne gördi lutf-ı sünbül-i mûyın
İki elle yapışdı zülf-i yâra mâşıta miskîn

3. Gören zülf-i siyâh ile leb-i la'lini rûyında
Sanur taşra koyup şeb-dîzini girmiş suya Şîrîn

4. İdinsün mâh-ı nev gibi kaşın göstermegi 'âdet
O şâh-ı kişver-i hüsn eylesün peydâ yeñi âyîn

5. Görelden suda kendün yâr bakmaz oldı Emrîye
Dirîg ol mihr-i 'âlem-tâbumı âb eyledi hôd-bîn

---

(398) A: 92a, Ü1: 66b, S: 76a, AE: 102b.
1 cism-i nizârumdan: ancak gubârumdan S, AE.
2 3 4 5 (399) A: 92b, Ü1: 67a, S: 73b, AE: 103a.
1 Agız zerre zebân u leb meh-i nev diş ola Perv¬n AE.
3 4 5 (400) A: 92b, Ü1: 67a, Ü2: 15a, Ü3: 64a, Ü4: 60b, Ü5: 179b, S: 83a, AE: 104b.

(400) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Fe‘ûlün[1]

1. Kodı sînemde ol şeh dâg-ı pür-hûn
Gedâsına ‘atâ kıldı bir altun

2. Dehânın isteyü Leylînüñ ey dil
‘Adem iklîmine dek gitdi Mecnûn

3. Humâr-ı ‘aklumuñ def‘ine cândan
Mey-i ‘ışk ile tolu kâsedür nûn

4. Sirişküm nakdini her kim ki gördi
Didi bunda var imiş mâl-ı Kârûn

5. Hat-ı şeb-dîz-i dil-dârı görelden
Gözümden çıkdı Emrî eşk-i gül-gûn

(401) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Fe‘ûlün[1]

1. Gelür acı sühan şîrîn lebden
Şarâb-ı telh olur tatlu ‘inebden

2. Ten-i zerd ü dü-tâ meydân-ı gamda
Başum topına çevgândur zehebden

3. Varan kûyına havf eyler saçından
Gidenler Ka‘beye korkar ‘Arabdan

4. Hayâl-i hâlden bî-hûş oldum
Belî gider kişinüñ ‘aklı hâbdan

5. hisâb-ı ruh u zülf eylersin Emrî
Ne hâsıl bu şümâr-ı rûz u şebden

---

1 2 gitdi: vardı Ü5.
3 -AE (AE'de 332. muk.) / cândan: cânda Ü1 / Humâr-ı ‘aklı def‘ itmekde cânâ Ü2, Ü3; Humâr-ı ‘aklı def‘ itmege cândan Ü5.
4 5 (401) A: 93a, Ü1: 67a, S: 83a.
1 2 3 4 5 (402) A: 97a, Ü1: 67b, Ü3: 58a, Ü5: 181b, S: 76b, AE: 106a.

(402) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Dil ider bûse taleb la‘l-i şeker-bârından
N'eylesün öpmege anı alımaz yârından

2. Hat-ı ruhsârı degül bil ki müjem ‘aksi-durur
Görinen ol mehüñ âyîne-i ruhsârından

3. Tutılursın sakın ey mihr-i münevver bir gün
Nûr ugurlamaga kasd eyleme dîdârından

4. Nice şîrîn sühan olur görüñ ol hüsrev-i hüsn
Ki dehânı yarılur lezzet-i güftârından

5. Üstühândur ten-i Emrî ki fezâ-yı gamda
Zâg-ı mihnet düşürüpdür anı minkârından

(403) Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ülün[1]

1. Hâk itse hevâ-yı zekanuñla beni devrân
Sâgar ide hâküm duta el üstine yârân

2. Vezn eyleyelüm iki gözüm işte terâzû
Sence görelüm var mı idi Yûsuf-ı Ken‘ân

3. Ol belde turup kanumı dökmek mi dilerdi
Cânâ kesici olmasa ol hançer-i bürrân

4. Hâlüñ sanemâ kılmadı dâneyle ziyâfet
Oldı ser-i zülfüñle göñül dün gice mihmâñ

5. Agzındaki dendân görinür jâle degüldür
Bülbüllere şol deñlü güler gonca-i handân

6. Gam odı kebâb itmiş idi bagrumı Emrî
Peykânları yâruñ gelüp urdı aña dendân

---

1 2 ruhsârından: d¬darından S.
3 d¬dârından: ruhsârından Ü5, S, AE.
4 -Ü5.
(403) A: 93b, Ü1: 67b, Ü2: 16a, Ü3: 66a, Ü4: 49a, Ü5: 182b, S: 83b.
1 2 işte: uşta Ü5 / görelüm: güzelüm Ü2, Ü3.
3 ol: bu Ü2, Ü4, Ü5.
4 5 6 bagrumı: bagruñı Ü2, Ü3.

(404) Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün[1]

1. Sultân-ı hayâl-i ruhuña dîde-i pür-hûn
Kurdı tunub-ı âl ile bir hayme-i gül-gûn

2. Sanmañ şafak içre meh-i nev komış oda na‘l
Teshîr idem ol kaşı hilâli diyü gerdûn

3. Râzî degülüz biz buña ey mihr-i cihân-tâb
Her subh o mehe gösteresin bir kızıl altun

4. Ben gonca didüm agzuña yok didi rakîbüñ
Didüm aña ey hâr-ı siyeh yok diyen olsun

5. Sultân-ı hayâl-i ruh-ı leylî içün Emrî
Bir sırça sarây olmış aña dîde-i Mecnûn

(405) Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün[1]

1. Her tîr ki müjgânuñ atar cânda bulursın
Peykânını ey kaşı kemân kanda bulursın

2. Sordum dehenüñden dil-i güm-geştemi cânâ
Didi zekanuñ sen anı zindânda bulursın

3. Ger lâleleri devr-i ruhuñda arar olsañ
Her birini bir bâg-ı gülistânda bulursın

4. Ey tâlib-i derd ü gam u endûh u meşakkat
Sen anları hep mülket-i hicrânda bulursın

5. Emrî dil-i miskînüñ o zülfe tolaşurmış
Bir gün sen anuñ bogazın urganda bulursın

---

(404) A: 93b, Ü1: 77b, Ü2: 15a, Ü3: 63b, Ü5: 182a, S: 83b, AE: 103b.
1 Gül-gûn tunub-ı âlla kurar hayme-i gerdûn AE / gül-gûn: gerdûn S haricindekiler.
2 komış oda: oda komış Ü5 / hilâli: kemânı Ü2, Ü3.
3 subh: şeb Ü5.
4, 5 -AE.
5 (405) A: 94a, Ü1: 68a, Ü3: 59b, Ü5: 179a, S: 84a, AE: 104a.
1 2 3 4 5 tolaşurmış: tolaşursa Ü3.

(406) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[1]

1. Dün gice cüdâ düşdüm ol alnı kamerümden
Od yakdı felek başına âh-ı seherümden

2. Görinmez olur gözüme hurşîd-i cihân-tâb
Bir kez o gözüm nûrı giderse na˙arumdan

3. Dûd-ı siyehüm sünbül-i terdür başum üzre
Üstine zer-efşân bulanmış şererümden

4. Râ sanma ki bir kaşı hilâl öyle urupdur
Gam hançerin ey dil ki çıkupdur cigerümden

5. Derd-i ser idindüm gamuñı başum agardup
Baş agrısı kaldı baña bu derd-i serümden

6. Ey sîm-ten agardugına bakma başumuñ
Çok başlu-durur dîdelerüm eşk-i terümden

7. Bî-hûş görüp yüzüme her dem su seperler
Ey Emrî çok eylük görürem dîdelerümden

(407) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[1]

1. Şol dem ki gamuñ bagrumı hûñ itdi sitemden
Gözüm yaşı hûn-âbe olup akar o demden

2. Halk itdi dehânuñda leb-i rûh-fezânı
'¡sîyi vücûda getüren ketm-i 'ademden

3. Çengel çiçegi kıldı kazâ sünbül-i bâgı
Ugurladı bu bûyı diyü kâkül-i hamdan

4. Nâmumda degül nokta-i sürh anı yazarken
Kan damdı varak üstine müjgân-ı kalemden

---

(406) A: 94a, Ü1: 68a, Ü2: 17a, Ü3: 68a, S: 84a.
1 2 3 bulanmış: saçılmış Ü2, olınmış Ü3.
4 Gam hançerüñi k'ucı çıkupdur cigerümden Ü2, Ü3.
5 agardup: agartdum Ü3.
(407) A: 94b, Ü1: 68a, Ü3: 61b, S: 74b, AE: 104a.
1 dem ki: deñlü AE / akar: akdı Ü3.
2 3 4 5 (408) A: 94b, Ü1: 68b, Ü2: 16b, Ü3: 66b, S: 76b, AE: 108b.

5. Konılmaz idi meclis-i ‘âlemde nigûn-ser
Câmı felegüñ Emrî tehî kalmasa Cemden

(408) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[1]

1. Firâk-ı la‘l-i lebüñle şu deñlü agladı kan
Yaşını silmeden al oldı pençe-i mercân

2. ‘İzârı komadı tâkat hamîde kaddümde
Ki nerm olur durıcak âfitâba karşu kemân

3. Derûn-ı goncada mânend-i katre-i şebnem
Yürekde zahm-ı hadeng içre görinür peykân

4. Gözüm kabagına gamzeñ şu deñlü tîr urdı
Ki çevresinde görenler sanur saf-ı müjgân

5. O meh-veşüñ hatı sevdâsı Emrî mecnûn-vâr
Yüritdi hâmeyi yazuda zâr u ser-gerdân

(409) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[1]

1. Kızıl eliyle meger sunmak istedi ey cân
O la‘l-i nâba ki taş oldı pençe-i mercân

2. Düşürdi göñlüme hicrânuñ ıztırâbların
Bu hastanuñ gelüp oynatdı yüregin hafakân

3. Fezâ-yı dîdede çok oyun oynadı girye
Sirişk katresi gûy oldı kirpügüm çevgân

4. Saçıldı çihre-i zerd üzre eşk-i çeşm-i sefîd
San oldı zer varak üstine âb-ı sîm-efşân

5. Sirişk-i sîneme toymadı Emrî merdüm-i çeşm
Neye toyarsa toyar toymaz akçaya insân

---

1 2 3 4
5 (409) A: 95a, Ü1: 68b, Ü2: 16b, Ü3: 66b, S: 77a, AE: 108b-109b.
1 2 3 d¬dede: s¬nede A, Ü1, S / oyun oynadı: oynadı oyun S / sirişk: ki eşk Ü3.
4 5 (410) A: 95a, Ü1: 69a, Ü2: 15b, Ü3: 65a, S: 84b.

(410) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[1]

1. Olaydı başda imâme yâ tende pîrâhen
Bu gurbet içre ölicek olurdı bârî kefen

2. Kaşum degül göricek dâr-ı gurbet içre beni
Yüzini tırmaladı nâhun-ı gam ile beden

3. Beden degül beni öldürdi zahmet-i gurbet
Saçupdur üstüme gam bir avuç gubâr-ı mihen

4. Makâm-ı rûşen ü cây-ı safâ idi dil ü çeşm
Birisi külbe-i hüzn oldı biri beyt-i hazen

5. N'olaydı Emrîyi bârî alaydı hâb-ı belâ
Düşinde bârî görinürdü bâg u râg-ı vatan

(411) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[1]

1. O leb ki ˙âhir olupdur dehân-ı dilberden
Enârdur ki ezel vaz‘ olındı sükkerden

2. Lebüñçün aglamayan kimse aña beñzer kim
Ne içdi âb-ı hayâtı ne aldı Kevserden

3. Ne şest olur ham-ı zülf-i ruhuñla hatt-ı lebüñ
Anuñla mâhî-i miskîn çıkardı Kevserden

4. Sipihr-i hüsnüñi hak nûrdan idüp ey meh
Sehâb u encümin itmiş ‘abîr ü ‘anberden

5. Hayâl-i gamzeñ ile gördi Emrîyi remmâl
Didi bu kimsenüñ olur helâki hançerden

---

1 2 3 4 5 (411) A 95a, Ü1: 69a, Ü3: 64b.
1 2 3 ruhuñla: ruhuñ ki Ü3 / hatt-ı lebüñ: hokka lebüñ Ü1.
4 5 Emr¬yi remmâl: derdümi Emr¬ Ü3.

(412) Mefâʿilün Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün[1]

1. Tenûr-ı dilde yanar cân kebâbı n'eyleyeyin
Bu câm-ı dîde tolu kan şerâbı n'eyleyeyin

2. Degülse genc-i gam-ı ʿışk-ı dilbere mesken
Göñül didükleri künc-i harâbı n'eyleyeyin

3. hadîs-i ʿârız-ı zîbâ-yı yâr olmayıcak
Gülüñ elindeki zîbâ kitâbı n'eyleyeyin

4. Tevakkuf eyle nigârâ ki çekdügüm derdi
Döküp yaşum rakamını hisâb n'eyleyeyin

5. Gam-ı nigâr ile bir hâl iderdüm ey Emrî
Derûn-ı sînedeki ıztırâbı n'eyleyeyin

(413) Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün[1]

1. Gelmedi dôst gitmedi düşmen
Handemüz girye sözümüz şîven

2. Azucuk ʿaklı aldı virdi cünûn
Mihnet-i dôst râhat-ı düşmen

3. Gam-ı hecr ü neşât-ı vasluñ ile
Şebümüz tîre rûzumuz rûşen

4. Rûz-ı vasl u şeb-i firâkuñda
Tîz gelür gam ferah gider erken

5. Düşmenüñ nehyi dôstun Emrî
Maraz u sıhhat u kabîh u hasen

---

(412) A: 95b, Ü1: 69a, Ü2: 17a, Ü3: 68a, AE: 108b.
1 dilde: gamda Ü1, Ü2, Ü3; tende AE / cân: dil Ü1, Ü2, Ü3.
2 3
4 5 (413) A: 95b, Ü1: 69b, Ü3: 59b, Ü4: 73b, S: 85a.
1 2 3 4 5 Dôstuñ nehyi düşmenüñ Emr¬ Ü3.

(414) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Yârsuz bu cihânda n'eylersin
Güli yok gülsitânda n'eylersin

2. Ey göñül murgı yüce pervâz it
Bu türâb âşiyânda n'eylersin

3. Tîr-i âhuñ gibi felekten geç
Lâ-mekân ol mekânda n'eylersin

4. 'Işk-ı Leylâyı iste göñlüñde
Hây Mecnûn yabanda n'eylersin

5. Çünki 'âşık degülsin ey Emrî
Söyle kûy-ı fülânda n'eylersin

(415) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Yârsuz bu cihânda n'eylersin
Güli yok gülsitânda n'eylersin

2. Dahi hâlüñ dilâ perîşân mı
Zülf-i 'anber-feşânda n'eylersin

3. Âsitânında dilberüñ zâhidâ
Yir bulurken cinânda n'eylersin

4. Baña âh itdürürsin ey gerdûn
Ger kalursañ duhânda n'eylersin

5. Nev-bahâr-ı fasılda iñlersin
'Andelibâ hazânda n'eylersin

---

(414) A: 96a, Ü1: 69b, Ü3: 60a, Ü4: 68b, Ü5: 181a, S: 85a, AE: 109a.
1 güli: servi Ü3, Ü5 / gülsitânda: bûstânda Ü3, Ü5.
2 3 4 5 (415) A: 96a, Ü1: 69b, Ü3: 60a, Ü5: 183a, S: 85a.
1 gülsitânda: bûstânda Ü3.
2 per¬şân mı: per¬şândur Ü3.
3 bulurken: bulursañ Ü3, Ü5.
4 kalursañ: kalursam Ü5.
5 -A, Ü1, S

6. Dil-i Emrîdedür senüñ yirüñ
Bi'llah ey gam yabanda n'eylersin

(416) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Gamzeñ öldürdi beni bu ruh-ı eşk-i ter içün
Niçesin düzd helâk eyledi sîm ü zer içün

2. Levh-i sîm üzre hatuñ Hızr du'âsın yazmış
Genc-i hüsnüñde tılısm olan iki ejder içün

3. Şebnem aglatdı çemende gül-i handânı yine
Ne koyupdur ki kulagına ruh-ı dilber içün

4. Âb-ı şebnemle suvardı yine tîg-ı hârı
Ki özin gonca helâk ide o la'l-i ter içün

5. Dişüñ añılsa sirişk içre kalur merdüm-i çeşm
Sanki gavvâs varur bahre talar gevher içün

6. Göziñüz aydın eyâ encüm-i rahşân bu gice
Çarhı seyr itdi didiler o meh-i enver içün

7. Emriyâ âteşe kor na'l-i hilâli âhum
Ya'nî teshîr ola sanur o kamer-peyker içün

(417) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[1]

1. Bend itmese ger rişte ile reglerüm ey cân
Cismüm de olurdı gam-ı zülfüñle perîşân

2. Ol belde turup kanumı dökmek mi dilerdi
Cânâ kesici olmasa ol hançer-i bürrân

3. Agzındagı dendân görinür jâle degüldür
Bülbüllere şol deñlü güler gonca-i handân

---

(416) Ü3: 58a, A: 154b, Ü1: 113b.
2 3 4 5 (417) A: 104a, S: 72b.
1 2 3 4 5 (418) Ü3: 61a, AE: 107a, A: 153b, Ü1: 112b.

4. Ey kaşı kemân kıldı ben âşüfteyi mecrûh
Dil virdi gelüp göñlüme tîrüñle o peykân

5. Gam odı kebâb itmiş idi bagrumı Emrî
Peykânları yâruñ gelüp urdı aña dendân

(418) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[(1)]

1. Her kişi işletmek ile akçasın eyler füzûn
Aglamazdum yâra kâr itseydi eşk-i sîm-gûn

2. Ten kaşı hecrinde ham başum kesüp yâr üstine
Nokta-veş kodı didi ser gitdi tenden kaldı nûn

3. Akıdur sevdâ-yı zülfüñle müselsel yaşını
Umaram göz merdüminüñ ide hak yaşın uzun

4. Mest olıcak cürʻa-veş kanum dökerdi yire yâr
Tutmayaydı âl ile anı şarâb-ı lâle-gûn

5. Zerrenüñ biñ bahşda bir bahşı deñlü yok femi
Yüz güneş nûrından Emrî nûr-ı ruhsârı füzûn

VÂV

(419) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[(1)]

1. Nükhet-i pîrehenüñ aldı nesîm-i hôş-bû
Kodı güllerde didi sizde emânetdür bu

2. Lebüñe öykünicek âb-ı hayât itdüm anuñ
ʻÂlemi dûd-ı siyâhumla gözine karañu

3. Hâl-i ruhsâruña karşu şu kadar turdı ezel
Merdüm-i dîdemüñ ayagına indi kara su

---

1 2 3 4, 5 -A, Ü1, AE.
5 (419) A: 96b, Ü1: 70a, Ü3: 68b, S: 85b, AE: 109a.
1 sizde emânetdür bu: ola emânet size bu Ü3'te kenarda.2 3 turdı: turdum Ü1.

4. Her neye ursam elüm kulpı kalur destümde
Gördi bir şahs didi bezmde kaldurma sebû

5. Emriyâ jâle-i ter gül ruhını zeyn itmiş
Hûblar içre kanı ancılayın yüzi sulu

(420) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün(1)

1. 'Ârız mı bu yâ lâle-i hamrâ mı nedür bu
Kâmet mi bu 'ar'ar mı sanevber mi nedür bu

2. Leb mi bu yâ yâkût mı yâ la'l-i Bedahşân
halvâ mı bu yâ şehd mi şekker mi nedür bu

3. Sünbül mi benefşe mi yâ şeb-bûy mı yâ reyhân
Yâ misk mi yâ zülf-i mu'anber mi nedür bu

4. Ebrû mı bu yâ kavs-i kuzah mı yâ meh-i nev
Yâ dâne-i hâlüñ mi yâ ahter mi nedür bu

5. Emrî feleke didi gören kanlu yaşumla
Tolu mey-i rengîn ile sâgar mı nedür bu

(421) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün(1)

1. Feryâd ki bir sihr ile ol gamze-i câdû
Kıldı müjemi garka-i hûn gözüme karşu

2. Tesbîhi olaldan dişüñüñ zikri olupdur
İnci çiçeginüñ sanemâ sübhası lûlû

3. Mîzân-ı meh ü mihr ile vezn ola mı hüsnüñ
Keff-i yed-i kudretdür aña keff-i terâzû

---

4 5 (420) A: 96b, Ü1: 70a, Ü5: 184a.
1 2 3 4 5 feleke: feleki Ü5 / yaşumla: yaşumdan Ü5.
(421) A: 97a, Ü1: 70a, Ü3: 69a, Ü5: 184b, S: 85b, AE: 109a.
1 2 3 4 kâmetüne: kâmet ile Ü1 / kendüsi: kendüzi Ü5, S.

4. Ebrû-yı hamuñ kâmetüñe serv-i sehî dir
Egri oturur kendüsi ammâ sözi togru

5. Âsânlık ile cânumı şemşîrüñe virdüm
Ben teşneye ol güc ile virdi bir içim su

6. Ey kaşı kemân sîne-i Emrîde geçen gün
Tîr-i müjenüñ zahmını gördüm gözi kanlu

HÂ'

(422) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Gözüm yaşıyla iremedüm gitdi vuslata
Gerçi irer sitâre ile kişi devlete

2. Şevk-ı ruhuñla câmesini nakd eylemiş
Şem'-i münîr gice yalıñ geldi sohbete

3. Komazdı lâle agzına engüşt-i hayreti
Görüp bahâr-ı hüsnüñi varmasa hayrete

4. Virdi çü hatt-ı sebzine sûret cemâl-i yâr
Gitdi ise cemâli hatı geldi sûrete

5. Mihrin görüp zemâneye aldanma Emriyâ
Hey'etde beñzemez mi göre dâg-ı mihnete

(423) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Cânbâz geçse çenber-i gîsû-yı dilbere
Bir lu'b ile gelür tepesi üstine yire

2. Sâgar lebüñçün öñce yir itmişdi bâdeye
Bâde koyılmadan dahi meclisde sâgara

---

5 Ü3, Ü5.
(422) A: 97a, Ü1: 70b, Ü3: 73a, Ü5: 189b, S: 86a, AE: 114b.
1 2 nakd: âteş Ü3, Ü5, AE.
3 4 virdi çün: komazdı Ü3; virmezdi AE.
5 AE / hey'etde: hey'ete Ü1, Ü3, S.
(423) A: 97b, Ü1: 70b, Ü3: 78a, S: 86a, AE: 114b.
1 2 koyılmadan: koyılmadı Ü3.

3. Sensüz bir ejdehâ görinür çarh u mâh-ı nev
Döner hemân yılan dili ser-tîz hançere

4. ¸a‘fum şu resme kirpügi sanur basarsa ger
Ben hastaya dîde-i meges zâr-ı lâgara

5. Başuñçün Emriyâ ayagı tozı beñzedi
Dürr-i sirüşküm ile murassa‘ zer-efsere

(424) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Hâlüñ yüzini urmış o ruhsâr-ı meh-veşe
Hindûyı gör ki niçesi tapmışdur âteşe

2. Gösterme mihre yüzüñi cânum göyinmesün
Panbugı yakar âyîneyi tutma âteşe

3. Dilber bu yaralu bedenümde fitîlemi
Görüp didi ki kurd üşüpdür yine leşe

4. Cismüm elifler ile eyâ kaşları kemân
Döndi hemân oklar ile tolu tîr-keşe

5. Zih takdı tendeki elifi kaddi yayına
Bâzâr-ı gamda beñzedi Emrî kemân-keşe

(425) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Uzandugınca nâvek-i müjgânı yanına
Zülf-i ham-ı nigâr döner ok yılanına

2. Tıfl-ı sirişk-i dîdemi gördi vü sögdi yâr
Kıldı du‘â bu merdüm-i çeşmüñ revânına

---

3 Sensüz baña bir ejder olur çarh u mâh-ı nev Ü3, S, AE.
4 zâr-ı lâgara: zâr u lâgara Ü1, S.
5 (424) A: 97b, Ü1: 70b, Ü3: 82b, S: 86b.
1 tapmışdur: düşmişdür Ü3.
2 3 fit¬lemi: fit¬leyi Ü3 / kurd: kuşlar Ü3.
4 5 (425) A: 98a, Ü1: 71a, Ü3: 82a, AE: 114a.
1 2 merdüm-i çeşmüñ: mürde-i çeşmüñ Ü3.

3. Başum koyam yoluñda idüp rûhumı revân
Âşık odur ki kalmaya başına cânına

4. Çeşmüm hayâl-i gamze-i hûbân-ı şehr ile
Bâzâr-ı gamda döndi kılıççı dükânına

5. Zülf içre Emriyâ zekanı çâhı ol mehüñ
Benzer sehâb içinde hümâ âşiyânına

(426) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün(1)

1. Çeşmüm ʻaceb mi dökse yaşın sîne dâgına
Akça döker murâdı olan er çerâgına

2. Tîg-ı gam ile pâreledi bagrumı benüm
Ol tıfl tuʻme itmege zülfi kelâgına

3. Mâhuñ yüzine kara sürüp gezdürür felek
Öykündi var ise yine yâruñ yanagına

4. Ol laʻl-i can-fezâyı der-âgûş itdi zülf
Gûyâ ki aldı ʻ¡sîyi Meryem kucagına

5. Gül ʻandelîbe karşu yüzin dürdi Emriyâ
Kim bile jâleler ne koyupdur kulagına

(427) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün(1)

1. ʻÂşıklaruñ ki cismini zeyn itdi dâg-ile
Sen mâhı şehr içinde ararlar çerâg-ile

2. Ey kara gözlü kirpügüñ üstüme dik gelür
Senden beni kesem mi sanur ol bıçag-ile

---

3 koyup: kodum Ü3.
4 5 (426) A: 98a, Ü1: 71a, Ü3: 80a, Ü4: 60b, Ü5: 187a, S: 87a, AE: 114a.
1 Yaş dökdi d¬desi gül içün s¬ne dâgına Ü5, AE / çerâgına: ocagına AE / yaşın: yaşum Ü3, Ü4.
2 3 -AE.
4 itdi: kıldı Ü3, Ü4, Ü5, AE .
5 -Ü3.
(427) A: 98b, Ü1: 71a, Ü3: 77b, Ü4: 59a, Ü5: 185b, S: 87a.
1
2 3 - Ü4.

3. Şâhâ yolumca gider iken râh-ı ʿışkda
Gamzeñ hayâli öñüme geldi yarag-ile

4. Şöyle zaʿîf düşdi kadüñden cüdâ nihâl
Kim bûstâncı kaldurur anı tayag-ile

5. Hurşîd ü meh degül görinenler felek yüzer
Bahr-i sirişk-i Emrîde iki kabag-ile

(428) Mefʿûlü Fâʿilâtü Mefâʿîlü Fâʿilün(1)

1. Gülşende her gülüñ yapışursın yakasına
Ey jâle yohsa akça mı sayduñ bahâsına

2. Meylüm görürse dâne-i hâline menʿ ider
Vâʿi˙ komaz ki beñzeye oglan atasına

3. ʿÂşık nizâr-ı cismine kılmış na˙ar dimiş
Bir mûydur yapışdı hayâtum kabâsına

4. Kim görse âfitâb ile ol nev-cüvânı dir
Beñzerse şöyle beñzese ogul babasına

5. Vir nakd-i cânı Emrî leb-i hâl-dârına
Almaz mısın ʿakîde-i miski bahâsına

(429) Mefʿûlü Fâʿilâtü Mefâʿîlü Fâʿilün(1)

1. Tafsîl-i vasf-ı hâl-i ruh-ı lâle-gûn ile
Yazdı zemîn sahîfesine eşk-i hûn ile

2. Cânı esîr-i çâh-ı zenahdân idüp nigâr
Üstini örte kodı hat-ı sebz-gûn ile

---

4 düşdi: oldı Ü3
5 (428) A: 98b, Ü1: 71b, Ü3: 72a, Ü5: 184b, S: 100b, AE: 114a.
1 2 oglan: ogul S / atasına: babasına AE.
3 4 beñzese: beñzeye Ü5, S / babasına: atasına A, AE.
5 (429) A: 99a, Ü1: 71b.
1 2 3 4 5 (430) A: 99a, Ü1: 71b, Ü3: 83a, S: 100b.

3. Dil hânesi yıkılur idi olmasa dayag
Kaddüñ hayâli ger aña sîmîn-sütûn ile

4. Sâd kevkebe ziyâdesin ey meh hilâlden
Ebrûlaruñla ya'nî ki ol iki nûn ile

5. Gam geldi hâne-i dile cân murgın Emriyâ
Biryân eyle âteş-i âh-ı derûn ile

(430) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Giryeden cismümde bitdi sebz mânend-i giyâh
Dûd-ı âhumdan velîkin her biri oldı siyâh

2. Dâg-ı âteş-nâk ile bu şâhsâr-ı kâmetüm
Âyine konmış çubukdur kim götürür peyk-i âh

3. Hâle etrâfın kuşatdı dün gice tutmag-içün
Şöyle beñzer 'ârız-ı zîbâsına öykündi mâh

4. Germ olup kûyuñda kılıç çekdügiyçün âfitâb
Şahne-i devrân anı her gice eyler habs-i çâh

5. Devlet anuñ kim görüp bedrüñ hilâlin Emriyâ
Efser-i zerrîni koyup eyleye terk-i külâh

(431) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Bülbül-i şeydâ nice zâr olmasun gülzârda
Yılda bir gül açılur ol da miyân-ı hârda

2. Bagrumuñ üstindeki bu kara kara dâglar
Lâlelerdür baş çıkarmış kulle-i kûhsârda

3. Sîneme çekdüm elifler kâmetin yâd eyleyüp
Serv ü 'ar'ar şeklini nakş eyledüm dîvârda

---

1 cismümde: çeşmümde Ü3.
2 3 dün: bu Ü3.
4 anı: gör S.
5 hilâlin: hilâlde Ü1.
(431) A: 99b, Ü1: 72a, Ü3: 81b, Ü4: 55a, Ü5: 190a.
1 zâr olmasun: âh itmesün Ü3, Ü4, Ü5, S.
2 S¬nem üzre görinen bu kanlu kanlu dâglar Ü5.
3 s¬neme: s¬nede Ü3.

4. Kirpügüm üstindeki bu katre katre yaşlar
Sanki lûlûdür dizilmiş dâne dâne târda

5. Emriyâ sermâye-i ʻömrinde sûd olur ziyân
Her biri cân satup alur ʻışkı bu bâzârda

(432) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Dil yakaldan âteş-i sevdâyı zülf-i yârda
Görinür dûd-ı siyâhum halka şekl-i mârda

2. Tıfl-ı eşk ise delükanlu yeñilmez n'eyleyem
Bir mizâcı âteşîdür âh-ı âteş-bârda

3. Şemʻ şevk-ı kâmetüñle yanmasa dûd-ı dili
Serv şeklin baglamazdı safha-i dîvârda

4. hâzır oluñ siz gelür diyü o gül-ruh bâgbân
Yüregin kopardı dün çok goncanuñ gülzârda

5. Ben bu devr içre na˙îrin gördüm ol mâhuñ diyen
Emriyâ ʻaksin görür âyîne-i devvârda

(433) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Zâg-ı miskîdür beñi konmış İrem gülzârına
Âl tûtîdür lebi almış güher minkârına

2. Mâhî-i zerrîn gibi su içredür ʻaks-i hilâl
Tâ giriftâr ola şest-i turre-i tarrârına

3. Gonca-i handânı çok agzından öpdi bâd-ı subh
Medh okır gördi nigâruñ laʻl-i gevher-bârına

4. Nâ-gehân göz dikmesün diyü hayâli tıflına
Dizdi göz boncukların hem dîde müjgân târına

---

4 Sanki lûlûdür: ºüsnüñe lü'lü Ü1 / katre katre: kanlu kanlu Ü3.
5 ʻömrinde: ʻışkına Ü5.
(432) A: 99b, Ü1: 72a, Ü3: 73b, Ü5: 189a, S: 99a, AE: 111b.
1 halka şekl-i: n'eyleyeyim AE.
2 3
4 - Ü3, Ü5.
5 gördüm ol: görmedüm Ü3.
(433) A: 100a, Ü1: 72a, Ü3: 74a
2 3 4 boncukların hem: boncuklarını Ü1.

5. Gör harîm-i hüsn içre hâl-i ‘anber-fâmını
San Bilâl urdı yüzini Ka‘benüñ dîvârına

6. Tûtî-i hamrâ-yı çeşmüm dür döker söz yirine
Çün mukâbil eyleyem âyîne-i dîdârına

7. Hat degüldür fülfül-i hâlin nigâr idüp gubâr
Sayd içün Emrîyi saçmışdur gül-i ruhsârına

(434) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Mâh-ı nev bir nûn yazup beñzetmemişdür kaşuña
Âferîn ey nakş-ı garrâ âferîn ey nakkâşuña

2. Mâh-ı nev gibi iki bükilsün olsun cismi hâm
Kim ki ey meh-rû hilâli beñzedürse kaşuña

3. La‘l-i gevher-bârına öykünmek ey hâtem neden
La‘l-i ahmerden kabâ geydürdilerse taşuña

4. Meşhedüm taşı ne didügin zebân-ı hâl ile
Veh ki idrâk eylemezsin gelmeyince başuña

5. Gam bucagında seni tenhâ bulur bir gün bogar
İ‘timâd itme sakın ey Emrî kanlu yaşuña

(435) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Didiler sakın seni tutar cefâsı taşına
Geldi hep didükleri ben mübtelânuñ başına

2. Nakş-bend-i hüsn-i dilber baña bir nakş itdi kim
Âferîn olsun nukûş-ı dil-keşüñ nakkâşına

---

5 hâl-i : zülf-i Ü3 / urdı: urmış Ü3.
6 fiût¬-i hattı hayâli gözde gevher-bâr olur Ü3.
7 Sayd içün Emr¬yi: º¬le içün Emriyâ Ü3.
(434) A: 100a, Ü1: 72b, Ü3: 78a, Ü4: 61a, Ü5: 191a, S: 88a, AE: 113a.
1 beñzetmemişdür: beñzetmeyüpdür Ü3, Ü4; beñzetmeyeydi Ü5.
2 cismi: kaddi Ü3, S / ham: zerd Ü4, Ü5, AE.
3 4 Meşhedüm taşı turup söyler zebân-ı hâl ile AE / ne didügin: turup söyler S.
5 bulur: bulup Ü3, Ü4, Ü5, AE.
(435) A: 100b, Ü1: 72b, Ü3: 73a, S: 88a.
2 3 geydi: geymiş Ü3.

3. Cânı yokdur öyküne sâkî gül-i ra'nâ saña
Gerçi rengîn câmeler geydi içine taşına

4. Akdı giryem mâcerâ-yı eşk ucından çeşmüme
Tut ki kanludan şikâyet itdiler subaşına

5. Emriyâ ben aglamakdan yüz çevürmezdüm velî
Bakmaz ol iki gözüm bir dem garîbüñ yaşına

(436) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. 'Âşık olmış şâh-ı gül yâruñ kad-i dil-cûsına
Gül degüldür dâglar yakmış-durur bâzûsına

2. Bir hilâl-ebrû güzeldür na'lçeñ ey meh anı
Yüzüme bas yire basma çekmesün pehlûsına

3. Sihrde basmış-durur hôd anı müşgîn kaşlaruñ
Pes niçün baş indürür yâ çeşmüñüñ câzûsına

4. Keff-i pâ eyleñ yüzüm yolında öldügümde ben
Ola kim bu vech ile yâruñ irem pâ-bûsına

5. Hâkdur başmagınuñ altında Emrînüñ yüzi
Beñzer iki na'lçeñ anuñ iki ebrûsına

(437) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Nev-bahâr irişdi pür-sevdâ olam gibi yine
Sebze-i hattın görüp şeydâ olam gibi yine

2. Eylemişdi za'f ile derd ü belâ pinhân beni
'Işk ile bîdâr olup peydâ olam gibi yine

---

4 5 (436) A: 100b, Ü1: 72b, Ü3: 80b, S: 88b.
1 2 3 müşg¬n: misk¬n Ü3.
4 Kefş idüñ öldükde ben yüzüm derisinden benüm Ü3.
5 (437) A: 101a, Ü1: 73a, Ü3: 72b, S: 88b.
1 2 b¬dâr olup: sûret bulup Ü3.

3. Bir tarafda göñlüm eyler cûş bir sûda yaşum
Katre-i nâbûd iken deryâ olam gibi yine

4. Vahdete mâni‘ olurmış ‘âr u nâmûs u hıred
Tagıdup eşhâsı hep tenhâ olam gibi yine

5. Kevser ü hûr eglemez ey Emrî ‘âşık göñlüñi
Mey içüp dilber sevüp şeydâ olam gibi yine

(438) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Gül gam-ı haddüñle düşmiş hançer-i hâr üstine
Gelmiş efgân eyler anuñ bülbül-i zâr üstine

2. Kaşuñ ol râdur ki yazmış anı kudret kâtibi
Kıl kalemle safha-i hüsnüñde ruhsâr üstine

3. Nîme-i mâhı sanasın kapladı ebr-i sefîd
Cebhe-i tâbânuñı kim indi destâr üstine

4. Oldugıyçün na‘l-i esb-i dilbere kaşum şebîh
Aldı anı merdüm-i çeşm-i güher-bâr üstine

5. Ayaguñ altında hâk oldugıçün ey meh zemîn
Eşk-i Emrî kıldı anuñ la‘l îsâr üstine

(439) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Gamzeler birle o kâtil pür yarag olmış yine
Ehl-i ‘ışk ile meded kılıç bıçag olmış yine

2. Nâr-ı ‘ışka döymeyüp mülk-i fenâya gitmege
Şem‘-i enver dôstum yalıñ yarag olmış yine

---

3 Bir tarafdan gönlümün cûşı vü bir sûdan yaşum Ü3 / bir sûda: her suda S. (A'da "İhâm vardur, zira Tatar dili ile su, suya dirler" kaydı var).
4 5 şeydâ: rüsvâ Ü3.
(438) A: 101a, Ü1: 73a, Ü3: 81b, Ü4: 71b, Ü5: 191b, S: 88b, AE: 113a.
1 2 3 sanasın kapladı: ser-â-ser kaplamış Ü3 / cebhe-i: çihre-i Ü3, Ü4 / indi: geldi Ü4.
4 5 ey şeh: ey meh Ü1; her dem Ü3.
(439) A: 101a, AE: 138a.
1 ‘ışk: ‘akl AE.
2 3 4 5 lâlelerle: lâle lâle AE.

3. Çeşm-i hûnîn gonca-i sürh ak gül sîmîn gûş
Şâh-ı gül senden yaña yâ göz kulag olmış yine

4. Seyl-i mihnet yıkamaz dilde mahabbet hânesin
Çün sütûn-ı dûd-ı âhumdan dayag olmış yine

5. Seyr-i sahrâ itmiş ol gül-çihre Emrî reşkden
Tag bagrı lâlelerle bagrı dâg olmış yine

(440) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Kaşlarum sanma bakup bu çeşm-i pür-hûn üstine
Bâl açupdur murg-ı âbî geldi Ceyhûn üstine

2. Her gubârı kalkuban ta'ʿîm ider bâd-ı sabâ
Varsa Leylî cânibinden kabr-i Mecnûn üstine

3. Kaşlaruñ hecrinde yaşum seyle virdi 'âlemi
Çıkdı vehminden meh-i nev tâk-ı gerdûn üstine

4. Bu hamîde kâmetüm üstinde dâg-ı 'ışk-ı yâr
Gûyiyâ bir noktadur konmış-durur nûn üstine

5. Hatt-ı müşgîn ile ey Emrî zenahdân-ı nigâr
Gûyiyâ bir sîbdür okınmış efsûn üstine

(441) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Çünki çekdi tîgını hurşîd ol mâh üstine
Başını dikdüm hem-ân-dem nîze-i âh üstine

2. Yollaruñ üzre gören cism-i hamîdüm resmini
Râ sanur ey meh ki yazılmış ola râh üstine

3. Beñzedelden kaddüñe kad çekdi serv-i ser-bülend
Câme-i sebzini gördüm oldı kûtâh üstine

---

(440) A: 101b, Ü1: 73b, Ü3: 76b, S: 89a.
1 bkz.427. muk., 2. beyit.
2 3 4 5 (441) A: 101b, Ü1: 73b, Ü3: 76b, S: 99a, AE: 113b.
1 2 cism-i kadd-i Ü3.
3 gördüm: gör ki Ü3, S, AE.

4. Sebze-zâr itdi hatuñ çâh-ı zenahdân üstini
Tâ düşe tıfl-ı na˙ar ugrarsa ol çâh üstine

5. Acı ol şîrîn dehen hecrinde ey göz merdümi
Emrînüñ gül-gûn eşkin salma her gâh üstine

(442) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Ben sirişk içre ruh-ı zerdümle cism-i lâgara
Döndüm ol suda bitüp suda yiten nîlûfere

2. Verd-i pür-jâle yüzi suyıyla turmazsa eger
Rûyuñ eylerse hevâ döker yüzi suyın yire

3. Deprenişin gördüm oldum gamzesi üftâdesi
Iztırâb-ı cân ile bî-çâre düşdüm hançere

4. Dimedi bir kerre hôş geldüñ bu hasta cânuma
Ben dü-tâ kad vardum iki katla kûy-ı dilbere

5. Sîne-i Emrîde delmişdür cevâhir mahzenin
Hançerüñ batmışdur anuñçün boyınca cevhere

(443) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Var iken dâg-ı gam-ı ‘ışkuñ dil-i abdâlda
Vardı dâg üstine dâg oldı hayâl-i hâlda

2. Zülfüñe zer gösterüp cevlân urur tâvûs-ı bâg
Bir gün ola kim bogazın görevüz çengâlda

3. Tîg-ı sihr imiş müjeñ görenler olurmış helâk
Ben helâk oldum görüp ol câzû-yı kattâlda

---

4 5 (442) A: 101b, Ü1: 73b, Ü3: 76a, AE: 112a
1 ben: bak Ü1, Ü3, A.
2 hevâ: heves Ü3.
3 4 5 (443) A: 102a, Ü1: 84a, Ü3: 81b, S: 89a, AE: 112b.
1 vardı: geldi Ü3, AE / oldı: urdı Ü1, Ü3, AE.
2 3 4 z¬bâ-yı dôst: gül-gûn-ı dost Ü1; reng¬n-i dôst Ü3.

4. Âldur turdukça gerçi ‘ârız-ı zîbâ-yı dôst
Andan üstündür velî hâl-i siyâhı âlda

5. Zülfi ucından zenahdânına öykündi meger
Emriyâ sîbi asılmış buldılar bir dalda

(444) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Zülf olaldan halka hâ-mânend taraf-ı mâhda
Çenber oldı kâmetüm hâ gibi zîr-i âhda

2. Gelmedi servüm miyân-ı râha mânend-i elif
Kaldı dîde halka-i hâ-veş kenâr-ı âhda

3. Şöyledür za‘fum çeh-i hecr-i zenahdânuñla kim
halka olsam olmayam hâ deñlü ka‘r-ı çâhda

4. Ey kaşı yâ cism-i zerdümden geçüp gitdi okuñ
halka-i zahmı kalupdur hâ misâli kâhda

5. Goncalardan eyledi nakl Emrî bülbüller seher
Yog-imiş devr-i dehânı hâ kadar efvâhda

(445) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Ey sanem şemşîr ile biñ yâra urduñ cânuma
Tîr ile revzenler açduñ sîne-i sûzânuma

2. Gam şebinde ‘akl u fikrüm gitse ey meh tañ degül
Nâle-i şeb-gîr ile kimse getürmem yanuma

3. Hattuñ üzre kaşuñ imzâsın görüp bildüm yine
hüccet-i tezvîr ile kasd itdi la‘lüñ kanuma

4. hasret ile ölse ‘âşık kalsa açuk gözleri
Dirile tuş olsa çeşmi ger leb-i cânânuma

---

5 -AE / zenahdânına öykündi meger: zenahdânına mı öykündi kim Ü3.
(444) A: 102a, Ü1: 74a, Ü3: 77a, S: 89a, AE: 112a.
1 2 gelmedi: gelmedüñ Ü3 / d¬de: d¬dem Ü3.
3 zenahdanuñla: zenahdanuñda Ü3, AE / çeh-i: gice Ü3.
4 5 Emr¬ bülbüller seher: Emriyâ bülbül baña Ü3, S.
(445) A: 120b, Ü1: 74a, Ü3: 83a, S: 95a, AE: 137b.
1
2 fikrüm: hûşum Ü3, S, AE /
3 4 5 olup olur Ü3.

5. Ol sanem dirmiş ki Emrî Ka‘be mi sanur beni
Yir ile olup berâber yüz sürer dâmânuma

(446) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Ey kaşı yâ kanuma girmekden ise tîr ile
Cânuma rahm eyle lutf it boynum ur şemşîr ile

2. Müstedâm olsun ki bîmâr-ı firâk iken benüm
Yanuma gam geldi ancak nâle-i şeb-gîr ile

3. Şem‘-i cem‘-i mihnete pervâne-veş takdîrden
Şânuma yanmak gelüpdür çâre yok tedbîr ile

4. Cism-i zerdüm bend idüp zencîr-i âhumla göñül
Hâneme bir hayderî-veş cerre geldi şîr ile

5. Ölicek hîçe gider geçsün dir iseñ mihnete
Emriyâ cânı leb-i cânânuma vir dirile

(447) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Dilleri kılduñ şikest ol ebrû-yı garrâ ile
Yine bir leşker sıduñ ey şâh-ı hûbân râ ile

2. Gel dil-i bîmârı kendü gözlerüñle gör n'ola
Göre gelseñ hastañ iki nergis-i şehlâ ile

3. Türk-i çeşmüñ kıldı Tâtâr-ı ecel yagmaya meyl
Yıkdı yâ dünyâ yüzin gözüm yaşı yagma ile

4. Dil zenahdânına didi alma âhum didi ol
Bâgı bu ayva ile toldurdı ol alma ile

---

(446) A: 102b, Ü1: 74b.
1 2 3 4 5 (447) A: 103a, Ü1: 74b, Ü3: 74a, Ü5: 190a, S: 101b.
1 2 kendü gözlerüñle gör n‘ola: gör kendü gözüñle çok mıdur Ü5 / hastañ iki: hasta hâlin Ü5.
3 yıkdı: yakdı Ü5.
4 didi: didüm Ü5 / didi ol: aldı ol Ü3 Ü5.

5. Ne anuñ sende ne senüñ anda kalsun Emriyâ
Rişte-i cândan geçüp iplik eriş dünyâ ile

(448) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Karşulaşsa sen ruh-ı âyîne-i zîbâ ile
Ey şeker-leb söyleşürdüñ tûtî-i gûyâ ile

2. Gâlibâ halkuñ budur devrildi gün didükleri
Şems-i 'asruñ pençesin burduñ yed-i beyzâ ile

3. Kâyinâtı ben gözüm yaşına gark-âb eyledüm
Bir iki şehr aldı İskender hemîn deryâ ile

4. Ne harâmîdür gözüñ kim tîg-zen kirpüklerüñ
Aña eylerler tapu saf baglayup alay ile

5. Bâddan sanma egildi şâh-ı verd ey Emrî gül
Bülbüle hâr okın atar bir çubukdan yay ile

(449) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Ben gedâ bir gün buluşsam sen şeh-i hûbân ile
hâlümi arz eyler idüm nâme-i hicrân ile

2. Hâne-i 'ışk içre ben dîvâne oldum yalıñuz
'Akl u fikrüm rûz u şeb zülf-i ruh-ı cânân ile

3. Bâga geldükçe seher elbette bir efgân ider
'Ârız-ı zîbâñ içün bülbül gül-i handân ile

4. Kim ki hattuñdan okursa nâme-i 'ışkı tamâm
Aña bu olsun du'âmuz haşr ola Kur'ân ile

---

5 Ne senüñ anda ne anuñ sende... Ü1, Ü3, S.
(448) A: 103a, Ü1: 74b, Ü3: 78b, S: 90a, AE: 112b.
1 ruh-ı: ruhı Ü3, AE.
2 pençesin burduñ: perdesin büzdüñ Ü1, S.
3 -AE / iki: nice Ü3.
4
5 Bâd-ı âhından egilür sanma Emr¬ şâh-ı gül. Ü1; Bâgda yelden egilür sanma Emr¬ şâh-ı gül AE.
(449) A: 103b, Ü3: 81a, S: 90a, AE: 137b.
1 sen: ol AE.
2 -AE.
3 -AE / efgân: gavgâ Ü3.
4 nâme-i 'ışkı: mushaf-ı 'ışkı AE.

5. ʻÂrızı vasfında gül ser-nâmedür Emrî baña
Bâd açmış bülbül-i hôş-hân okur elhân ile

(450) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Sûz-ı dilden her kaçan ʻâşık ki efgân eyleye
Murg-ı mihri çarh tennûrında biryân eyleye

2. Bir hevâyî top atarsa âhum ey hurşîd-had
Bu tokuz kat kubbe-i eflâki vîrân eyleye

3. Tîguñuñ ey sâde-rû tabʻı be-gâyet tîzdür
Zahmumuñ bir gün umaram agzını kan eyleye

4. Bâga ilterse seher pîrâhenüñ bûyın sabâ
Bir ugurdan goncalar çâk-i girîbân eyleye

5. Hâr-ı kûyuñ ayagumdayken varursam cennete
Sidreye od düşdi tâvusını biryân eyleye

6. Gönderürseñ peyk-i âhı yâra ey Emrî n'ola
Hîç dimez misin varup zülfin perîşân eyleye

(451) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Güç görür mi hançer-i gamzeñ disem cân almada
Nâz ile dir güç olur mı hîç kurbân almada

2. Sâkî hôş-dil cân alup meclisde bûse virmede
ʻÂşık-ı dil-haste ammâ cân virüp cân almada

3. Gösterüp gâhî bilûrîn gûy gâhî sîb-i sîm
Göñlümüñ tıflını ol sîmîn zenahdân almada

---

5 baña: anı Ü3, AE. (Ayrıca Ü3'te kenarda: Gül yüzi vasfında bir reng¬n kitâb Emr¬ anı)
(450) A: 104a, Ü3: 71b, Ü5: 191a, S: 90b, AE: 112b.
1 2 kubbe-i eflâki: kalʻa-i eflaki Ü5, AE.
3,5 -Ü5.
4 5 bkz. 384. muk.
(451) A: 104a, Ü3: 71a, S: 100a, AE: 113b
1 olur mı: görür mi Ü3.
2 3 Gösterüp: Gösterür Ü3.

4. Çeşm ü müjgân ile hâlüm şol esîrüñ hâli kim
Göre cellâdı eline tîg-ı bürrân almada

5. N'itsün Emrî öldi derd-i gamze vü ebrûñla
Biri dâmen tutmada biri girîbân almada

(452) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. İki kaşuñ iki râ mushaf-ı ruhsâruñda
İki zülfüñ iki dâl âyet-i dîdâruñda

2. Sanemâ ebr-i sefîd içre meh-i nev sandum
Ham-ı ebrûñı görüp kûşe-i destâruñda

3. Bekle kûyını ola kim çıka yâruñ göresin
Başuña gün toga ey dil der-i dil-dâruñda

4. Şa'şa'a sanma güneş hâme-i zerle her gün
Âh şâhum yazar ey meh der ü dîvâruñda

5. Emrînüñ dün sanemâ agzına geldi cânı
Bir kez öpince seni la'l-i güher-bâruñda

(453) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Hat-ı sebz ol sanemüñ la'l-i güher-bârında
Beñzer o tûtîye sükker tuta minkârında

2. Zâhir olmazdı duhânı hatınuñ 'uşşâka
Dil ü cân yakmasalar âteş-i ruhsârında

3. Dil dehânın görüp özlerdi diyâr-ı 'ademi
Kaldı baglandı göñül zülf-i siyeh-kârında

---

4 hâlüm: cânum AE.
5 (452) A: 104b, Ü3: 69b, Ü4: 65b, Ü5: 185a, S: 90b.
1 2 ham-ı ebrûñı: çeşm ü ebrûñı Ü5.
3 4 -AE.
5 güher-bâruñda: şeker-bâruñda Ü5.
(453) A: 104b, Ü3: 72b, Ü4: 63b, Ü5: 184b-191a, AE: 138b.
1 güher-bâruñda: şeker-bâruñda Ü5 / tuta: ola Ü5, AE.
2 dil ü cân: cân u dil Ü5.
3 göñül: hele AE haricindekiler / Özledi dil dehenin gördi diyâr-ı 'ademi S.

4. Elif-i bî-harekât öyküne mi kaddüñe k'ol
Serv-i bâgı mütehayyir kodı reftârında

5. Kıldı bir sözle femi zerresini iki hilâl
'¡sânuñ yog-idi bu mu'cize güftârında

6. Vasf-ı haddin yazalı deftere Emrî okıyan
Gül kokusın işidür defter-i eş'ârında

(454) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Çatma ebrûlaruñı hışm ile ben zâr üstine
Tâk yıkma güzelüm merdüm-i bîmâr üstine

2. Sanma şebnem gam-ı ruhsâruñ ile aglar gül
Katre-i eşki görinür müje-i hâr üstine

3. Tîg-ı vehm ile yine goncası çâk oldı gülüñ
Nâ-gehân ugradı zülfüñde meger mâr üstine

4. Kara itdi günümi sâye-i gîsûsı gibi
Hat-ı müşgîni gelüp 'ârız-ı dil-dâr üstine

5. Görmedüñ kimse neden tîg ile yârî kılmak
Emriyâ düşdi göñül gamze-i hûn-hâr üstine

(455) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Tîr-i dil-dûzı anuñ sîne-i sad-çâk içre
Bir elif gibi-durur kim yazılur hâk içre

2. Yiridür sîne-i sad-çâke sinânuñ çekelüm
Yazılurmış sanemâ çünki elif çâk içre

---

4 Yâ Rab ol kâmet-i tûbâda ne hâlet vardur Ü5 (191a).
5 6 Vasf-ı haddüñle kim okırsa sözin Emr¬nüñ Ü5 (184b)
(454) A: 104b, Ü3: 83a, Ü5: 184a, S: 91a, AE: 115b.
2 aglar gül: aglarken Ü3 / eşki: eşk Ü3.
3 4-5 -Ü5.
5 yâr¬: bâz¬ Ü3.
(455) A: 105a, Ü3: 70b, Ü4: 52b, Ü5: 185b, S: 91b.
2 sanemâ: güzelüm Ü4, Ü5.

3. İşiginde koyasız cism-i dü-tâmı ölicek
Lâm harfi yazılur lâ-cerem eflâk içre

4. Yaşlu gözümüñ içinde hayâli kaşuñuñ
harf-i nûn gibi-durur yazıla nem-nâk içre

5. ʻAklum içinde mekân tutdı hayâli kaşuñun
Emriyâ râ gibi kim yazıla idrâk içre

(456) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün(1)

1. Zahm-ı nâhuñ görinür ol ruh-ı dil-cû üzre
Bir tamar gibi ki vâkiʻ ola gözgü üzre

2. Ârzû-yı hatuñ ile ten-i zerd oldı gubâr
Bildi rîk-i zer ekildügini yazu üzre

3. Gözi üstinde müşâbih ham-ı ebrû-yı nigâr
Müşgden medde çekilmiş ola âhû üzre

4. Eşk seylâbına gark olmadugum bu ten ile
Bu ki düşse has ü hâşâk gelür su üzre

5. Şol gedâ gibi ki dînâr diker hırkasına
Dâglar yakdı bu Emrî yine pehlû üzre

(457) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün(1)

1. ʻÂrızı ʻaksini seyr eyle zenahdân içre
Yûsufı görmedüñ ise çeh-i Kenʻân içre

2. Dehenüñ nakd-i dili gizlemesüñ ey gonca
Aldı benden kodı bir hokka-i mercân içre

---

3 4 5 mekân: karâr Ü4 / tutdı: itdi Ü3, Ü4, Ü5 / yazıla: yazılur Ü5.
(456) A: 105a, Ü3: 72b, Ü4: 55b.
1
2 3 4 5 (457) A: 105b, Ü3: 74b, AE: 115a.
1 çeh-i Ken'ân: çeh-i zindân AE.
2 3 4 gamından: gamıyla Ü3.

3. Sûzum ol resme-durur k'ola semender biryân
Geh hayâli düşe nâ-geh dil-i sûzân içre

4. N'oldugum zülf ü zenahdânı gamından bilür ol
Ki elif kaddi anuñ dâl ola zindân içre

5. ʻAksi karşu komış Emrî mey içerken yâra
Eylemiş garka-i hûn mey anı meydân içre

(458) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[(1)]

1. Ger rakîbüñ getürürse dür-i eşki na˙ara
Bakma ey gevher-i pâkîze sen ol bed-gühere

2. Lebi şîrînlik idüp itmese dîvâne eger
Dest-i kudret nice bend urmaz idi ney-şekere

3. Sâye-i şâh degül kaddüñe öykündi meger
Urdı çûb ile aña mihr-i felek kara bere

4. Naʻlçeñ nakşı nedür yâ ser-i kûyuñda senüñ
Ey güneş mâh-ı nevüñ gölgesi düşmez mi yire

5. Bu hevâ ile reh-i gamda gubâr olsam eger
Tozum öñ virmeye hîç peyk-i nesîm-i sehere

6. Sanma kandan kızarupdur gözüm Emrî şeh-i ʻışk
Laʻl-i terden iki zeng eyledi peyk-i na˙ara

(459) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[(1)]

1. Gussa-i hâl-i lebüñ düşdi dil-i pür-hevese
Tâkatum yitmez iken sâye-i perr-i megese

2. Dil ü cân bülbüline sen yüzi gülsüz ey serv
Şâh-ı güllerle çemen döndi müşebbek kafese

---

5 (458) A: 105b, Ü3: 77a, Ü4: 48a, Ü5: 190a, S: 91b, AE: 113b.
1 dür-i eşki: dür-i eşkin Ü5.
2 itmese: olmasa Ü5.
3 kara: tâze Ü3.
4 -A, S / gölgesi: sâyesi Ü5.
5 -A, S / gubâr olsam eger: ölürsem bu tenüm Ü5.
(459) A: 106a, Ü3: 77b, Ü5: 188a.
2 3 4 dem: şeb Ü5 / bu yolda: yoluñda Ü5.

3. Taraf-ı dîde-i giryânda gören kirpügümi
Beñzedür bahr kenârında olan hâr u hasa

4. Mâh-ı nevden dili var nâleler eyler her dem
Beñzedürsem feleki n'ola bu yolda cerese

5. Emrî hâk olur isem kalka tozum ‘izzet ide
Cânib-i yârdan üstüme kaçan kim yil ese

(460) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Serv dirdüm boyuña servde reftâr olsa
Gonca dirdüm femüñe goncada güftâr olsa

2. Beñzedürdüm kad-i bâlâñı nihâl-i güle ger
Gonca-i sürh dehen gül aña ruhsâr olsa

3. Mihr okırdum ruhuña zerre-dehân olsa idi
La‘l dirdüm lebüñe la‘l güher-bâr olsa

4. Öykünürdi gözüñe nergis eger olsa siyâh
Beñzedürdüm güli ruhsâruña bî-hâr olsa

5. Şöyle vasf itdi dişüñ vasfını Emrî sanemâ
Yaraşur ‘ıkd-ı süreyyâ aña îsâr olsa

(461) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Ruhuñuñ üstine gül gibi koma zer nokta
Dimesünler ki kodı mihre bir ahter nokta

2. Merkez-i dâire-i hüsndür ol nokta-i hâl
Tutmasun kendüyi ol dâirede her nokta

3. Noktacı oldı beñüñ câmi‘-i hüsne ne ‘aceb
Gelmedüñ diyü kosa cânumuza ger nokta

---

5 olur: olmış Ü3, Ü5.
(460) A: 106a, Ü1: 75a, Ü3: 69b, Ü4: 72b, Ü5: 190b, S: 102a, AE: 115b.
1 dirdüm boyuña: okırdum kadüñe Ü3, Ü4, Ü5, AE / boyuña: kadüñe S.
2 bâlâñı: bâlâña Ü5, AE / güle: serve Ü3.
3 -AE / ruhuña: ruhuñı Ü1, S / idi: mihr Ü5 / lebüñe: femüñe Ü5.
4 -AE.
5 -AE / vasf: na˙m Ü5; hûb Ü4 / sanemâ: ey meh Ü5.
(461) A: 106b, Ü1: 75a, Ü5: 184b, S: 102a, AE: 115b.
2 3 kosa: koma AE / ger: her Ü5.

4. Ter tutup safha-i haddüm yazıcak kâtib-i ‘ışk
Sanmañuz katre kodı üstine yir yir nokta

5. Tıfl-ı şâh-ı habeş iken beñi Emrî ruhınuñ
Emriyâ sûhtesi oldı gören dir nokta

(462) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Söz atar nâvek-i kâtil müje-i cânâna
Okçılar anuñ içün agzını yurlar kana

2. Bir hilâli iki pervînüñ arasına alur
Necm-i eşkümle görinsem o meh-i tâbâna

3. Dest-i hasret gözümüñ kılsa girîbânını çâk
Dügmesi sîm-i sirişküñ dökilür dâmâna

4. N'ola zencîrini çignerse dişiyle şâne
Oldı sevdâsı ile sünbülüñüñ dîvâne

5. Emriyâ ur iti izine sararmış yüzüñi
Hâl-i zer eyle anı sen o gül-i handâna

(463) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Kul olayın ben anuñ ‘ar‘ar-ı âzâdesine
Ki görüp sâye sala serv-veş üftâdesine

2. Gam-ı zülfüñle karañu gözümi kıldı muhît
Döndi deryâ-yı muhît içre yılan adasına

3. Gitmege eyleme meclisde şitâb ey sâkî
Öldürür halkı ‘arak katma lebüñ bâdesine

---

4 kâtib-i ‘ışk: kâtib-i eşk AE.
5 (462) A: 106b, Ü1: 75a, Ü3: 82a, Ü5: 188b, S: 92b, AE: 115a.
1 2 necm-i eşkümle: bahr-i eşkümle Ü5.
3 dest-i hasret: dest-i hayret Ü3 / kılsa: kıldı Ü3, Ü5 / Dügme-i s¬m-i sirişküm Ü3 Ü5, AE.
4 Delirüpdür yine sevdâ-yı ser-i zülfüñ ile N'ola zenc¬rini cignerse dişiyle şâne Ü3, Ü5.
5 (463) A: 107a, Ü1: 75b, Ü3: 73a, Ü5: 187a, S: 92b.
1 2 gam-ı zülfüñle: ham-ı zülfüñle S / karañu gözümi: kara görmeyeli Ü3 / deryâ-yı muh¬t: deryâ-yı siyâh Ü1, S.
3 4 güller ile: dürler ile Ü3, Ü5 / olaldan: olalı Ü3.

4. Dîde gehvâresini güller ile zeyn itdüm
Mesken olaldan anuñ tıfl-ı habeş-zâdesine

5. Yaza görsün o kamer hâtır-ı âşüftemüzi
Hat kalem çekmeden Emrî varak-ı sâdesine

(464) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Ten-i sîmîn-mehi beñzede her kim tenine
O mehüñ hâle dimiş perde-i pîrâhenine

2. Degül altunlu benek geydügi atlas feleküñ
Yir yir od sıçradı âhumdan anuñ dâmenine

3. Şeb-i hecrüñde çeküp dest-i ecel yanmag-içün
Rîsmân takdı sirişküm gözümüñ revzenine

4. Kat kat âhum geçürüpdür okını ey kaşı yâ
Felegüñ uşbu tokuz kat cübbe vü cevşenine

5. Mihr-i nakd-i gam-ı meh-rûñı gören cismümde
Dâglar yakdı tasavvur ider Emrî tenine

(465) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Hatı sevdâsını sor geşt-i çemenden gelene
Nâfe-i hâlini añ deşt-i Hotenden gelene

2. Aglayup gözlerinüñ yaşı 'akîka döndi
Añıcak la'l-i leb-i yârı Yemenden gelene

3. Gözinüñ yaşlarını dür gibi dökdi öñüme
Yâr dendânını añdumdı 'Adenden gelene

---

5 (464) A: 107a, Ü1: 75b, Ü3: 80b, Ü4: 52b, Ü5: 187b, S: 93a, AE: 138a
1 Şûşe-i s¬m-mehi beñzeden ey dil tenine Ü3, Ü5 / AE, Şûşe-i s¬m-mehi beñzedüp anuñ tenine Göricek hâle didüm perde-i p¬râhenine Ü4.
2 AE / degül altunlu benek: benek altunlu degül Ü3, Ü4, Ü5 / sıçradı: sıçramış Ü3, Ü4, Ü5.
3 -AE.
4 5 (465) A: 107, Ü1: 75b, Ü3: 71b, Ü4: 73b, Ü5: 186b, S: 93a, AE: 114a.
1 sor: añ Ü3, Ü5, AE.
2 aglayup: kızarup Ü4, Ü5, AE / gözlerinüñ: gözlerümüñ S / yaşı: rengi AE / Kızardup ruhlarınuñ rengi 'ak¬ka döndi Ü3.
3 añdumdı: añdurdı S.

4. Gerçi kim kara kazâdur hatuñ ey ʻârız-ı dôst
Râzıdur ʻâşık-ı dil-şîfte senden gelene

5. Dehen-i yâr içün Emrî müjeden yaşlar akıt
Râzı ol gonca içün sen de dikenden gelene

(466) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün(1)

1. Bizi güldürmedi dilber gam-ı hicrânlar ile
Demidür aglaşalum dîde-i giryânlar ile

2. Öldügüm vaktin itüñ kabrüme eylerse güzâr
Zeyn ola hâk-i mezârum gül-i handânlar ile

3. Merdümüm devlet-i ʻışkuñda şehâ kâdirdür
Yoluña laʻl nisâr itmege dâmânlar ile

4. Âteş-i haddüñ ile her gice tutuşmakdur
İşi pervânelerüñ şemʻ-i şebistânlar ile

5. Emriyâ gördi gözüm yaşı cihânı alıyor
Göge yapışdı kamer necm-i dırahşânlar ile

(467) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün(1)

1. Çeşm-i bed degmesün ol nâzük ü sîmîn-tenüñe
Zer hamâyil ideyin gel kolumı gerdenüñe

2. Bagladum gîsû-yı müşgînüñe âşüfte dili
Ola bu bend ile yüzümi süre dâmenüñe

3. Ey kaşı yâ okuñuñ virdi kudûmı haberin
Müjde virse n'ola cân nakdini dil demrenüñe

---

4 râzıdur: şükr ider Ü4, Ü5, AE / ʻârız-ı dôst: ʻârız-ı yâr S / Şükr ider ʻâşık-ı b¬-çâre ki senden gelene Ü3.
5 (466) AE: 107b, Ü1: 76a, Ü3: 78b, Ü4: 54b, Ü5: 187b, S: 93a.
2 3 4 âteş-i haddüñ: âteş¬n haddüñ Ü4, Ü5 / ile: içün Ü3.
5 (467) A: 107b, Ü1: 76a, Ü3: 75b, Ü5: 189b, S: 99a, AE: 115b.
1
2 müşg¬nüñe: müşg ile AE / yüzümi: yüzini Ü5.
3 -Ü5.

4. Egri mi añladı kaşuñ beni kim katlüm içün
Sundı peyveste kemân Türk-i hadeng-efkenüñe

5. Câm şekline girüpdür meh-i bedr ile güneş
Bu ümîd ile senüñ câm olalar revzenüñe

6. Gil-i Emrîden eger kudret eli eyleye murg
Ey gül-i bâg-ı cihân bülbül ola gülşenüñe

(468) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Açılur göñlüm o miskîn saç ile
Gonca gibi ki bulıtdan açıla

2. Kanı yaşum gibi hem-dem başuma
Bir belâ gelse dökile saçıla

3. Hüsrevâ tutdı cihân meydânın
Sanma gül-gûn-ı sirişküm geçile

4. Gül-i hôş-bûya çemende didi yar
A dürük yüzlü kokıtduñ açıl a

5. Geçilür bâdeden ey Emrî velî
Sanma kim câm-ı lebinden geçile

(469) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. İşâret kıldugıyçün kaşı ile ebrû-yı yâra
Urupdur tîg ile âhum hilâle bir karış yara

2. Bu gün hecrüñde ey meh-rû cihânı aldı satdı halk
Ki ahşamdan nice soñra gözini açdı seyyâre

3. İki ruhsâre-i zîbâ ile bir gördiler mihri
Anuñçün oldı göz merdümlerinüñ yüzleri kara

---

4 Egri añlatdı bu ebrûña beni katlüm içün Ü3, Ü5 / Türk-i hadeng-efkenüñe: gamze-i t¬r-efkenüñe Ü3, Ü5.
5 Ü3, Ü5.
(468) A: 108a, Ü1: 76a, Ü3: 80b, Ü4: 73b, Ü5: 186b, S: 93b, AE: 137b.
1 açılur: eglenür Ü3, Ü4, Ü5, AE / misk¬n: müşg¬n Ü3, Ü4, S.
2 hem-dem: ey dil Ü3.
3 4 Gül-i hôş-bûya: Verd-i hôş-bûya Ü3 / a: ey Ü3, Ü4, AE.
5 geçilür: geçile Ü3, Ü4, Ü5, AE.
(469) A: 108a, Ü1: 76b, Ü3: 69b, Ü5: 187a, S: 93b.
1 2 3 z¬bâ: z¬bâñ Ü3.

4. Hatına bakmadan artar hayâl-i haddi çeşmümde
Belî efzûn ider göz nûrını Kur'âna ne˙˙âre

5. Felek her ayda ey Emrî otuz pâre ider mâhı
Hilâl-ebrûlarına beñzedeydüm diyü bir pâre

(470) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Ruhuñçün aglamakdan kıldı tahsîl-i remed lâle
Gül-âb akıtsa tañ mıdur gözine her seher jâle

2. Sakınur dûd-ı âhumdan benüm ey mihr-i 'âlem-tâb
Anuñçün tolaşur her şeb kamer etrâfını hâle

3. Dehânum açmaga yokdur mecâlüm ey Süleymânum
Firâkuñ hâtemiyle agzuma mühr urdı tebhâle

4. Şeh-i sıhhatle ceng itdüm bu seyl-i hûn-ı eşk içre
Livâsı bayragıdur görinen pergâle pergâle

5. Kaşuñdan ayru iñler hasta Emrî nitekim cânâ
Kemânuñdan cüdâ oldukça eyler nâveküñ nâle

(471) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Görüp ben zerreyi kodı hilâlin mâh-ı tâbâna
Güneşden tutdı barmak havlı etrâf-ı gülistâna

2. Sirişküm nakdinüñ bilmez hisâbın gerçi kim gerdûn
Yakup şem'-i mehi her gice encümden döker dâne

3. Gam-ı la'lüñle kabrümde şu deñlü aglayam kan kim
Döne seng-i mezârum bahr içinde şâh-ı mercâna

---

4 çeşmümde: çeşmümden Ü1, Ü3, S.
5 (470) A: 108b, Ü1: 76b, Ü3: 76b, Ü5: 189a.
1 2 3 4 hûn-ı eşk: eşk-i hûn Ü3.
5 (471) A: 108b, Ü1: 76b, Ü3: 81a, Ü5: 185b, S: 94a
1 mâh-ı tâbâna: mihr-i rahşâna Ü3, Ü5. bkz. 434. muk.
2 3 aglayam: agladum Ü3.

4. Tutup yüzine gavvâsuñ koyar tuzlu sular deryâ
Dişüñ koyup eger gevher arayu girse ‘ummâna

5. Gubâr olsam türâbüm za‘feran-veş sürh ola Emrî
Sirişkümden ten-i zerdi şu deñlü boyadum kana

(472) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Gezersin şehrde her gün rakîb-i bed-likâlarla
Görinürsin bize ey mâh biñ dürlü belâlarla

2. O zülf-i müşg-sâlarla beni ko ey dil-i miskîn
Kişi ceng itmege kâdir olmaz ejdehâlarla

3. Ten-i ‘uryânum itmişdür ser-â-ser hâk-i hûn-âlûd
Tonatmışdur belâ şâhı beni rengîn kabâlarla

4. Beden üzre elifler sanma ey serv-i sehî-kâmet
Mahabbet kal‘asın zeyn itdi şâh-ı gam livâlarla

5. O müjgân u ol ebrûlar hayâliyle dil-i Emrî
Kemân-keşler dükânıdur müzeyyen tîr ü yâlarla

(473) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Eger haşr olmaz isem ol kıyâmet-kad nigârumla
Gezem mahşerde gögsüm dögerek seng-i mezârumla

2. Gubâr olsam reh-i kûyında komaz tozıdur âhum
İlâhî n'eyleyem bu rûzgâr-ı zûr-kârumla

3. Salup ayagına gîsûsını n'eyler ola havrâ
Berâber ola mı sanur o serv-i sâye-dârumla

---

4 yüzine: gözine Ü5; burnına Ü3.
5 deñlü: resme Ü5.
(472) A: 109a, Ü1: 77a, Ü3: 81a, Ü5: 191b, S: 94b.
1 bkz. 402. muk.
2 beni ko: ko bahsi Ü3, Ü5 / ceng: bahs Ü5.
3 hâk-ı hûn-âlûd: cism-i hûn-âlûd Ü3 / reng¬n: zerr¬n Ü3.
4 5 (473) A: 109a, Ü1: 77a, Ü3: 70a, Ü5: 188b, S: 94b, AE: 110b
1 2 reh-i kûyında: reh-i ‘ışkında Ü3 / tozıdur: toz ider Ü3.
3-4 -AE.

4. Gününde encüm-i bî-had şebinden rûzı fark olmaz
Bir özge ‘âlemüm var dûd-ı âh-ı pür-şerârumla

5. Megesdür pâyına tıfl-ı belâ gam riştesin takmış
Benüm cân-ı za‘îfüm Emriyâ cism-i nizârumla

(474) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Hat-ı mûruñ gamıyla dil dönüpdür vâdî-i nemle
Süleymânum terahhum kıl pür oldı çeşm-i ter nemle

2. Nedür mushaf cemâlüñde hat-ı mûr üzre ebrûlar
Yazılmış besmele san iki yerde Sûre-i Nemle

3. ‘Aceb mi sırr-ı la‘lüñden dehân açmaz ise gonca
Ezelden mühr urılmış agzına bir la‘l-i hâtemle

4. Nigârâ ayaguñ topragına yüz sürmek ister mihr
Yüzin yursa ‘aceb midür seherde âb-ı şebnemle

5. Göñül levhinde yaz adın rakîbinden hazer kılma
Emîn ol dîv şerrinden sen Emrî ism-i a‘˙amla

(475) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Gam-ı devrân gözüñ toldurmadan miskîn türâb ile
Gümiş peymâneyi pür ide gör la‘lîn şarâb ile

2. Yüzüñden gîsû-yı müşgîn-nikâbı lutf idüp ref‘ it
‘Azîzüm Yûsufa öykünüp oturma nikâb ile

3. ‘Aceb rûy-ı ‘arak-nâküñde hat mı derledi yâhûd
Gülâc-ı la‘lüñ içün misk mi ezdüñ gül-âb ile

---

4 5 (474) A: 109b, Ü1: 77a, Ü3: 83b, Ü4: 73a, Ü5: 185a, S: 94a.
1 2 3 4 5 (475) A: 109b, Ü1: 77b, Ü3: 78b, Ü5186a, S: 95a, AE: 110b.
1 2 3 4 5 (476) A: 110a, Ü1: 77b, Ü3: 69b, Ü5: 186a, S: 95a.

4. harîm-i çeşmüñe koyma gelürse anı gözden sav
Saña gaflet virür ʻömrüñ ugurlar kalma hâb ile

5. Sirişküm tîr-bârân itse Emrî ehli deryânuñ
Kamu migfer geyer sanma tolar deryâ habâb ile

(476) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün(1)

1. ʻAdem itdüñ vücûdum ey sanem gonca-dehân ile
Tenüm bir mû gibi kılduñ yine ol mû-miyân ile

2. Gözüm müjgân-ı hûn-âlûd ile bir havza döndi kim
Müzeyyen ola etrâfı nihâl-i ergavân ile

3. Gözüñ tîr atdı bu câna aña cân atdı bu göñlüm
Niçün atışdı ol kâfir bu bir kaç müslümân ile

4. Elinde rişte-i cân râzî olursa o ʻ¡sî-leb
Peyâmber oyunın oynayalum bu rîsmân ile

5. Hayâlin gamzesin tenhâ görürsin diyü ey Emrî
Müjem kanlu bıçaklu oldı çeşm-i hûn-feşân ile

(477) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün(1)

1. Çü kılduñ zülfini Leylî beni Mecnûn-misâl eyle
Hudâyâ belki Mecnûndan dahi âşüfte-hâl eyle

2. Ten-i zerd-i dü-tâ ile irilmez ebrû-yı yâra
Anı ey dil habâb-ı eşk çarhına hilâl eyle

3. Hat-ı reyhân gibi sünbül saçı bûy-ı vefâ virmez
Gerek aña sebû-yı müşg-tînetden sifâl eyle

4. Ne kanlu demdür ol dem kim çeküp şemşîr-i müjgânuñ
harâmî gözlerüñ diye hemân kanuñ helâl eyle

---

1 ey sanem: dilber-i Ü3 / mû: kıl Ü3, Ü5.
2 bir: şol Ü3, Ü5.
3 t¬r atdı bu câna: cânuma t¬r atdı Ü3.
4 ʻ¡s¬-leb: ʻ¡si-dem Ü3.
5 hayâlin gamzesin: hayâl-i gamzesin Ü3.
(477) A: 110a, Ü1: 77b, S: 95b.
1 âşüfte-hâl: şûr¬de-hâl Ü1, S.
2 3 4 5 (478) A: 110b, Ü1: 78a, Ü3: 71a, Ü4: 68b, Ü5: 187b, S: 95b, AE: 110b.

5. Gider dest-i cünûn ile başuñdan efser-i ‘aklı
Libâs-ı ‘ârı ey Emrî seg-i dil-dâra şâl eyle

(478) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Uçur cân murgını maglûb-ı cism-i nâ-tüvân olma
Hümâ-pervâz ol ammâ kim harîs-i üstühân olma

2. Vücûduñ mülkine şâh ol yüri Veyse'l-Karan gibi
Mehâr isterse bu çarha yapışma hem-‘inân olma

3. Rakîbe lutf idüp bakma beni görüp halîlüm hep
Kimine âteş-i sûzân kimine gülsitân olma

4. Beni hâli hayâli ey meges şöyle za‘îf itdi
Kerem kıl üstüme konma baña bâr-ı girân olma

5. Çü her bir nesnenüñ yokdur bekâsı dehr fânîdür
Yerinme gussaya Emrî sürûra şâdmân olma

(479) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Degül beñ târumâr-ı zülfdür bülbül şikârına
Dürilmiş bir top olmış girmiş anuñ gül-‘izârına

2. Beni bir sünbüle topıyla dögdi zülf-i meftûnuñ
Gögerdi yirleri döndi anuñ sünbül kenârına

3. Lebüñle zevkumuz görse gelür tasdî‘ ider hecrüñ
Ko ma‘lûm oldı degmezmiş safâ-yı mül humârına

4. Görür hüsn ehlinüñ rûyın göñül gayrıya meyl itmez
Kulakdan ‘âşık olmışdur gülüñ bülbül hezârına

5. Müjeyle gamzesin gördüm yanında çeşminüñ Emrî
Erenler cânıçün beñzer ‘Alînüñ zülfekârına

---

1 2 Mehâr-ı üştür-ı çarha yapışma sârbân olma Ü3, Ü4, Ü5, AE.
3 görüp: görme A, Ü1, Ü3; bir gör Ü4, AE.
4 şöyle: gâyet AE / za‘¬f: zebûn AE.
5 (479) A: 110b, Ü1: 78a, Ü3: 75a, S: 96a, AE: 11a
1 târumâr-ı zülfdür: târumâr-ı zülfidür S / Dürilmiş top olup girmiş anuñ bu gül-‘izârına Ü3.
2 3 hecrün: fürkat AE / safâ-yı mül: safâsı bil Ü3.
4 rûyın: yüzin Ü1, Ü3, S / gayrıya: bir gayra Ü3 / Yüzin görsem per¬-rûnuñ göñül birine meyl itmez A.
5 yanında: elinde Ü3, AE.

(480) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[(1)]

1. Mahabbet bâgı kim açılmamış verd-i murâd anda
Dil-i dem-besteye gonca gibi yokdur küşâd anda

2. Mahabbet şehrine gel 'ışk bâzârın temâşâ kıl
Dimez kimse niçün olur nice cânlar mezâd anda

3. Tarîk-ı 'ışkda 'âşık ne yinür içilür dirseñ
Sirişk-i dîde vü hûn-ı cigerdür âb u zâd anda

4. Belâ bâgına nârı âhumuñ bir tâb virdi kim
Eser dûd-ı siyâh olur eger var ise bâd anda

5. Olur mı hasret-âbâd-ı cihânda şâdmân 'âşık
O bir gam-hânedür Emrî ki olmaz kimse şâd anda

(481) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[(1)]

1. Belâ bâgı ki gül-nârı 'alev nâr oldı nâr anda
Duhândur serv ile sünbül gül ü lâle şerâr anda

2. Dile uyup tarîk-ı derde 'azm iden ceres gibi
İder kendü dilinden nâle vü feryâd u zâr anda

3. O servüñ bâg-ı kûyında baña yir yokdur âhumla
Koya hâşâ ki hâşâk-i vücûdum rûzgâr anda

4. Gül-i ra'nâ mı gülşende yâ bir altun legendür kim
Siyâvuşuñ henüz ey gonca dahi kanı var anda

5. Kolında zâhid-i huşküñ n'ola olmazsa na'l-i dâg
Kurısa bir dıraht ey Emrî olmaz berg ü bâr anda

---

(480) A: 110b, Ü1: 78a, Ü3: 75a, S: 99b, AE: 111a.
2 kıl: it S / cânlar: diller Ü3.
3 4 eser: yanar AE / Yanar dûd-ı siyâh olur eger ugrarsa bâd anda Ü3. 5 (481) A: 111a, Ü1: 78, Ü2: 75b, S: 99b.
1 duhândur: duhânı Ü3.
2 3 4 5 kolında: teninde Ü3 / na'l-i dâg: na'l u dâg Ü1, Ü3.
(482) A: 11a, Ü1: 78b, Ü3: 71a, Ü4: 65a, Ü5: 188b, S: 96a, AE: 111b.

(482) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Fe‘ûlün[1]

1. Kadehle meclis-i nâ-dâna girme
Ayaguñla varup zindâna girme

2. Biliş yâr ile andan ‘ışkına düş
Degülseñ âşinâ ‘ummâna girme

3. İçerler kanuñı ey bâde-i nâb
Lebiyle bahs idüp meydâna girme

4. Dil-i gam-nâka gelme ey ferah gel
Yanarsın âteş-i sûzâna girme

5. Kabâ-yı âl geyme kat kat ey gül
Helâk olmasun Emrî kana girme

(483) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Fe‘ûlün[1]

1. Dil ü cân meyl ider sînemde dâga
Üşer pervâneler lâbüd çerâga

2. Baña mihr itmedi bir zerrece yâr
Gözümüñ yaşı çok düşdi ayaga

3. Sebîh oldugıçün Leylî saçına
Baş üzre kıldı Mecnûn cây zâga

4. Müjemde eşk-i merdüm-zâdum ey yâr
Cefâya döymeyüp düşdi bıçaga

5. Sanevber kaddine öyköndi Emrî
Getürüp şehre yakdılar ocaga

---

1 nâ-dâna: cânâna Ü1; rindâna Ü3 / varup: sakın Ü5.
2 ‘ışkına düş: âşinâ ol Ü3.
3 idüp: içün Ü5.
4 gam-nâke: pür sûza AE.
5 (483) A: 111b, Ü1: 78b, Ü3: 71a, Ü5: 190b, AE: 111a.
1 2 3 -AE / kıldı: itdi Ü3.
4 -AE.
5 (484) A: 11b1b, Ü1: 79a, Ü3: 79a, Ü4: 64a, Ü5: 188a. S: 96a, AE: 138a.

(484) Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün(1)

1. Ebrûmı gören dîde-i pür-hûn üzerinde
Beñzetdi belâ ebrine Ceyhûn üzerinde

2. Âhum karañu itmese yanmaz idi her şeb
Kandîl-i kamer kubbe-i gerdûn üzerinde

3. Bir ‘ayn-durur ey perî sürh ile yazılmış
Pür-hûn gözüm o ‘ârız-ı gül-gûn üzerinde

4. Şâd itmek içün ruhını her gice zemâne
Ve'l-leyl okur türbet-i Mecnûn üzerinde

5. Ey Emrî leb-i goncada bir jâle-i terdür
Bir katre ‘arak ol leb-i mey-gûn üzerinde

(485) Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün(1)

1. San‘at gözüñe ‘işve vü nâz ile girişme
‘Âdet müjeñe tîr ile ‘uşşâka girişme

2. Dendân u lebüñ birbirine girdi görince
Ben ‘âşıka ey şûh nedür bunca girişme

3. Sultân-ı hayâl ideli dil şehrini teşrîf
Etfâl-i sirişkümde yine var bu girişme

4. Dirmişsin irem kûyına ol serve irişem
Saglıkla rakîbâ sen aña irme irişme

5. Biñ cânın alup Emrîye bir bûseñi virseñ
Kalp añla dil-i düşmeni alışma virişme

---

1 2 3 4 5 Bir: Her AE.

(485) A: 112a, Ü1: 79a, Ü3: 78a, Ü5: 191b, S: 96b, AE: 139b.

1 2 3 ideli: ide mi Ü3, AE / ideli dil şehrini: itdi göñül şehrini Ü5.

4 dirmişsin: dirsin sen S / kûyına: boyına Ü5 / serve irişem: servüñ irişsem Ü3, AE.

5 virsin: virme Ü3 / bir bûseñi virseñ: bûse virürseñ AE.

(486) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[1]

1. Yüz sürdi meh ü mihr o şehüñ hâk-i derine
Her birisi atdı külehin çarh-ı berîne

2. Reftârı ile göñlüm alup gitse 'aceb mi
Baglanmış idi kâkülinüñ riştelerine

3. Sînemde yiri bellü iken hançer-i yâruñ
Müjgânı okı geldi anuñ geçdi yirine

4. Nice ire ol hâl-i siyâha dil-i miskîn
Konmış kaşınuñ tâk-ı bülendi üzerinde

5. Ey kaşı kemân Emrî senüñ gamzeñ okından
İncinmez idi lîk geçüpdür cigerine

(487) Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün[1]

1. Bu âh-ı âteşînden kaldum şerâr içinde
Gam şâhıyam oturmış zer-beft-i zâr içinde

2. Çün cilvesini gördüm zülf-i siyâhuñ añdum
Âh eyledüm ki tâvus kaldı şerâr içinde

3. Gül-nâr-ı rûy-ı yâra her kimse kim semen dir
Olsun semender-âsâ me'vâsı nâr içinde

4. Gerd-i reh içre kaldı hattuñ gamıyla yaşum
Tıfl-ı yetîme beñzer yatur gubâr içinde

5. Âşüftedür yüzine lîk âşikâre itmez
Mihrini gizler Emrî zülf-i nigâr içinde

---

(486) A: 112a, Ü1: 79a, Ü3: 76a, Ü4: 72b, Ü5: 189b, S: 96b, AE: 111a.
1 şehüñ: mihrüñ AE.
2 3 iken: idi Ü3, Ü5 / hançer-i: hançeri S.
4 -Ü3, Ü4, Ü5 (Dil tıflı el irgürmemek içün beñi topın Komış kaşı bir tâk-ı bülendüñ üzerine Ü3, AE, Ü5. Ü5'te sadece 2. mısra).
5 l¬k: katı AE.

(487) A: 112b, Ü1: 79b, Ü3: 74b, S: 101b, AE: 1116.
1 zer-beft-i: zer-nakş-ı AE.
2 3 rûy-ı yâra: ârızuña Ü3.
4 5 'âşikâre: âşikâr Ü1, Ü3, S.

(488) Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün[(1)]

1. Togrusını diyeyin ben ey nihâl-i tâze
Serv-i çemen diyesin ol kadd-i ser-firâza

2. Tâze bahâr irişdi depreşdi eski derdüm
Sen serv-kaddi sevdüm şehr içre yine tâze

3. Zülfeyn-i 'anberînüñ iki belâ-durur kim
Her birisi berâber ol kâmet-i dırâza

4. Bâzâr-ı mihr içinde ol nâz issi meh-rû
Satarsa müşterîyüz bir nâzı biñ niyâza

5. Ey şûh-ı nâz-pîşe nâz ile salınurken
Teşbîh kıldı Emrî kaddüñi serv-i nâza

(489) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[(1)]

1. Dehân-ı goncayı pür kıldı cevherîn jâle
'İzâr-i meh-veşi devr itdi 'anberîn hâle

2. Elinde sîm ü zer ile çerâgı mâl-â-mâl
Çemende nergis olupdur müşâbih abdâla

3. Fezâ-yı gülşeni terk itdi düşdi kûhsâra
Firâk-ı 'ârız-ı yâr ile baş açuk lâle

4. Nücûm sanma ki âhum harâretinden çarh
hisâbsuz çıkarupdur lebinde tebhâle

5. Sitâre var ise yokdur başuñda ey Emrî
Ki ay olur na˙ar itmez o mâh-ı deh-sâle

---

(488) A: 112b, Ü1: 79b, Ü3: 79a, S: 97a
1 diyeyin: diyem mi Ü1, S; diyemem Ü3.
2 yine: şimdi Ü3.
3 4 5 salınurken: salınursın Ü1.
(489) A: 113a, Ü1: 80a, Ü3: 79a, S: 97a, AE: 138a.
1 pür d
2 3 4 -Ü3, AE.
5 (490) A: 113a, U1: 80b, S: 97b.

(490) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Kanı femüñ gibi bir gonca cevherîn jâle
Kanı ruhuñ gibi bir mâh 'anberîn hâle

2. Yakar mı idi çemen tekyesinde gögsine dâg
Eger 'izâruñuñ abdâlı olmasa lâle

3. Akar gözi yaşı çarhuñ gamuñdan ey hurşîd
Terahhum eyleyüben aña ra'd ider hâle

4. Nücûm sanma ki âhum okından eflâküñ
Dönüp-durur teni cânâ şeb içre gırbâle

5. Bulandı dîde-i çarh Emrî baña aglamadan
Meh-i münîri ihâta iden degül hâle

(491) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Zekanda hatt-ı siyâhın deyince mihr-i giyâh
Gazabla top otı didi işitdi ol yüzi mâh

2. Ser-i 'alemde celâle degül görüp boyuñı
Elini başa koyup didi yâr içün Allâh

3. Gamuñla çeşm-i pür-âb oldı mecma'u'l-bahreyn
Beyâzı ak deñiz anuñ karası bahr-ı siyâh

4. Yüzümde yollar idüp düşdi yollara yaşum
Fütâde kûyuña bulmadı bir tarîk ile râh

5. Yanup yakıldugum oldur ki sûz-ı gam Emrî
Göñül evine kor âteş gelür yil eyler âh

---

1 kan
2 3 4 -Ü3.
5 (491) A: 113b, Ü1: 80a, Ü3: 80a, AE: 116a.
1 2 Elini başa: Elin başına Ü3.
3 4
5 sûz-ı gam: sûz-ı 'ışk Ü1, Ü3, AE.

(492) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. Çü ben ölem kılasuz üstühânumı şâne
Bunuñla tâ irem ol kâkül-i perîşâne

2. Füsûn u fitnede çeşmüñ na˙îri fettân yok
Niteki hâl-i siyâhuñ lebüñde bir dâne

3. Özini çihre-i zîbâña şem' beñzedicek
Tutuşdı anuñ ile döne döne pervâne

4. Diyâr-ı hüsn şehisin düşer mi ben kuluñuñ
Gele bıçag-ile gamzeñ yolına mestâne

5. Nigâr hâlini gördükde gördi didi budur
Füsûn u fitnede Rûmuñ içinde bir dâne

6. Ölicek Emrî kıluñ gözlerinden âyîne
Bu vech ile ola tâ munta˙ır o cânâne

(493) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. Hayâl-i şâh-ı ruhuñ geldi çeşm-i pür-hûna
Yetîm-i eşkümi koydı kabâ-yı gül-gûna

2. Yüzüm sararsa n'ola sûz-ı mihr-i hüsnüñden
Ki tâb-ı mihr virür reng rûy-ı lîmôna

3. Tenümde rişte-i cân târ u demrenüñ mızrâb
Sadâ-yı âh ile uydum gam içre kânûna

4. Görüp o kâkül-i Leylîye hâlüm ehl-i 'ışk
Fesânedür didiler dâsitân-ı Mecnûna

5. Hayâl-i Emrîye irmez hayâl-i bed-gevher
Meger ki ugraya bahr içre dürr-i meknûna

---

(492)
1 Ki dest-rest bulam ol kâkül-i per¬şâna Ü3.
2
3 şem': çünki S.
4 5 Ü3.
(493) A:
1 hayâl-i şâh-ı: şeh-i hayâl-i Ü3, AE.
2 sû
3 -A / rişte-i cân: rişte-i gam Ü3 / sadâ-yı âhumla: sadâ-yı âh ile Ü3.
4 -A / o: bu Ü3.
5 -A.

(494) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[1]

1. Felek didükleri ey mâh-ruh sitâre ile
Duhân-ı âteş-i âhum-durur şerâre ile

2. Gözüm yaşıyla o servi kenâr idemedüm
Sipihr bagrına basdı mehi sitâre ile

3. Zevâli başına gelsün günüñ ki hem-dem ider
Nigârı sâye denilen şu yüzi kara ile

4. Fitîl-i tîrüñi ey kaşı yâ meded eyle
Gamuñda cism-i za‘îfüm pür oldı yara ile

5. Nücûm ile mehe kılma ne˙âre ey Emrî
Sirişk-i dîdemi seyl it o mâh-pâre ile

(495) Mef‘ûlü Mefâ‘îlün Mef‘ûlü Mefâ‘îlün[1]

1. Diş yarası mı cânâ la‘l-i terüñ üstinde
Dendâne-i sîn mi yâ ol sükkerüñ üstinde

2. Ruhsâruña ‘âşıkdur taş ile döger başın
Her subh degül şebnem verd-i terüñ üstinde

3. Bir dilber-i âhen-dil bir hûb yalıñ yüzlü
Cân virse n'ola cânâ dil hançerüñ üstinde

4. Bir meyyite döndüm kim sûsenle kılalar zeyn
Sançılalı cismümüñ hançerlerüñ üstinde

5. Murg-ı dili Emrînüñ ol kadd-i bülendüñde
Bir kumrı-ı nâlândur san ‘ar‘aruñ üstinde

---

(494) A: 114a, Ü1: 80b, Ü3: 82b, Ü5: 188a, AE: 116a.
1 mâh-ruh: mâh-rû Ü3, Ü5.
2 O servi idemedüm gözlerüm yaşıyla kenâr AE.
3 zevâli : zevâl Ü3 / hem-dem: hem-râh Ü3, AE / şu: o Ü3.
4-5 -AE.
5 (495) A: 114a, Ü1: 81b, Ü3: 70b, Ü5: 16: 86b, S: 98a.
1
2 başın: gögsin Ü3, Ü5.
3 hû
4 cismümüñ: bu çeşmüm Ü3.
5 (496) A: 114b, Ü1: 81a, Ü3: 82b, S: 101a, AE: 110b.

(496) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün[1]

1. İşi kan dökmedür gerçi gözümüñ çeşm-i dilberle
Velî ol aglamag-ile döker kanı bu hançerle

2. Dehânı eshıyânuñ Hâtemidür kim bu yoklukda
Hayâli merdüm-i çeşme gelür bir teng şekkerle

3. Degül hat Yûsufuñ esbâb-ı hüsnin kâtib-i kudret
Yazup misk ile ruhsârına teslîm itdi defterle

4. Sipâh-ı eşki ʻuşşâkuñ dökildi geldi sultânum
Yürisün kâmet-i servüñ livâ-yı mâh-peykerle

5. habâb-âsâ basaldan ayaga oturmayup Emrî
Ayak toluların içer yürür ayaklu sâgarla

(497) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[1]

1. Bakmaz oldı yüzüme âh ki cânâne yine
Varayın aglayayın hâlümi yârâna yine

2. Ey tabîb-i dil ü cân lutf ile vir şâfî cevâb
Öle mi hasta göñül ire mi dermâna yine

3. Gör neler itdi baña yâra karîn olmış iken
Saldı bu devr-i felek derd ile hicrâna yine

4. Kaçma ʻavrat gibi ortaya gel ey kelb rakîb
Er iseñ ceng idelüm gel berü meydâna yine

5. Şâdmân ol bu gün Emrî ki leb-i rûze gibi
hamdü li'llah ki açıldı der-i mey-hâne yine

---

1 gerçi: her dem Ü3.
2 şe
3 esbâb-ı hüsnüñ: hüsn yazupdur S.
4 geldi: kıldı Ü3.
5 toluların: tolusını Ü3.
(497) Lİ: 46a.
1 2 3 4 5 (498) Lİ: 46a.

(498) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Kâmetin tonatmış ol meh 'anberîn gîsû ile
Eylemiş servi müzeyyen sünbül-i hôş-bû ile

2. Ben gubâruñ göñli içre fikr-i rûyuñ kıldı câ
İmtizâc itmez egerçi hergiz âteş su ile

3. Hatt-ı hâl olsa lebüñde nesh kıl dilden gubâr
Kim muhakkak çıkdı Ya'kûbuñ adı yazu ile

4. 'Işk esrârın yiyen la'lüñe meyl itse n'ola
Çünki başı hôş olur hayrânlaruñ tatlu ile

5. Dâne dâne yaş degüldür gözde Emrî merdümüm
Dîde dökende mezetüm eylemiş lûlû ile

(499) Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün [1]

1. Bülbül gibi figânum derd ile yana yana
Tutdı cihânı irmez gül yüzlü bûstâna

2. Hecrüñ hikâyetinün biñde birini bu dil
Şerh eylese idi gelmez haşra dek beyâna

3. Didüm ki âsitânuñ öpmege el irişmez
Didi var ebleh olma el irmez âsumâna

4. Öldürdi tîr-i gamzeñ kaşuñ kemânı ile
İçdi surâhi çeşmüñ kanumı kana kana

5. Âhından ey yüzi gül incinme Emrînüñ kim
Bülbül sadâsı revnak virmez mi bûstâna

---

1 2 3 4 5 (499) Lİ: 46a.
1 2 3 4 5 (500) Ü3: 75a.

(500) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Kaşuñ hayâli gelüpdür bu çeşm-i pür-hûna
Yâ 'aksi mâh-ı nevüñ düşdi cûy-ı Ceyhûna

2. Kaşuñ gamıyla kemân-veş ham oldı kâmet-i çarh
Hilâl döndi kemânuñ ucındagı nûna

3. Hilâl sanma görinen ki hallile bir nûn
Debîr-i sun' yazupdur kenâr-ı gerdûna

4. Yitürdi mâh-ı nevi olsa istikâmet-i çarh
Hıyânet eylemez idi o deñlü altuna

5. Şafak degül meh-i nev oldı kanlu yaşına gark
Şu deñlü agladı ol Emriyâ bu mecnûna

(501) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Serv öykünürse yâra leb-i cûy-bârda
Ey bâd anuñ kökin güne göster kenârda

2. Âvâredür hevâ-yı tehayyürde murg-ı dil
Ol kebk ile konuşmadı bu murg-zârda

3. Tiryâk-ı la'lini veresiyye eger ki cân
Bâzâr iderse zülfi urur aña mârda

4. Dervîşleri virürdi çerâg akçasın eger
Kurbân alınsa hângeh-i 'ışk-ı yârda

5. Emrî rakîbi as resen-i dûd-ı âh ile
Maksûd bir iş asmak ise rûzgârda

---

1 2 3 4 5 (501) AE: 114b, A: 144a, Ü1: 104a.
1 2 tehayyürde: teccerrüdde A.
3 -A, Ü1.
4 5 (502) S: 101a, A: 113b. Ü5: 187b.

(502) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Şa‘şa‘a mihri n'ola bend itse zer zencîr ile
Eyledüñ dîvâne anı hüsn-i ‘âlem-gîr ile

2. Tâ ki ol çâh-ı zenahdân içre gördüm âb-ı lutf
Dîdemüñ delvini bend itdüm gümiş zencîr ile

3. Murg-ı hâbı uçurupdur âşiyân-ı dîdeden
Ey kemân-ebrû gelüp gamzeñ hayâli tîr ile

4. Çeşmüñ ikrâr eylemez cân aldugın inkârda
Üstine turur anuñ kirpüklerüñ şemşîr ile

5. Emriyâ gam çekme hatt-ı yâr içün âhir gelür
Her ne kim yazıldı ise hâme-i takdîr ile

(503) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Esâsı olmagın seyl-âb-ı eşk-i çeşm-i ter üzre
Sipihrüñ tâkını kavs-i kuzah aldı kemer üzre

2. Beni derd ü belâ şöyle za‘îf ü hurd kılmışdur
Olurdum fetha togrulsam bükilsem cezm yir üzre

3. Kılıcuñdan başumda nice yirde çâkler vardur
K'üleşmişdür biri birisine sîn gibi ser üzre

4. Kamerdür rûyuñ agzuñ mîm kaşuñ râsıdur anuñ
İki hâl iki miskîn noktadur konmış kamer üzre

5. Karardur sanmañuz taş ile Emrî sîne-i zerden
Sevâd itmiş-durur üstâd-ı mihnet levh-i zer üzre

---

1 - Ü5 (S¬ile Ü5).
2 -Ü5 (Kim ki genc-i d¬deme el sunsa gark-ı hûn olur Bir tılısm itmiş hayâlât-ı müjem şemş¬r ile Ü5).
3 4 5 (503) S: 101a, Ü3: 75b, AE: 110a.
1 2 3 4 5 mihnet: hikmet: AE.

(504) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Sebze-veş hat irse yâruñ lâle-gûn dîdârına
Sanuram kim kondı bir tûtî İrem gülzârına

2. Lâleyi rengîn ider hurşîd-i ‘âlem çün n'ola
Dirse ger humret şerâb-ı nâb anuñ ruhsârına

3. Bakmadı ol sîm-ten hergiz ‘izâr-ı zerdüme
Gerçi kim dutar mahabbet hâceler dîdârına

4. Dîde dükkânında merdüm dâne dâne yaşumı
Dizdi göz boncugı gibi çeşm müjgân târına

5. Pîr-i ‘ışk abdâlıyam bu dâg sînemde çerâg
Girmişem dervâze içün Emrî gam bâzârına

(505) Mef‘ûlü Mefâ‘îlü Mefâ‘îlü Fe‘ûlün(1)

1. Tolaşma göñül turre-i miskîn-i nigâra
Şâyed ki saña bend geçe ol yüzi kara

2. Yaşumla kenâr eylemişem sen kad-i servi
Ey meh gerek imiş belî merdümde sitâre

3. Bînüñ ruh-ı zîbâñda i‘câz ile kılmış
Engüşt-i Muhammed gibi mâhı iki pâre

4. Zülf ü kad u ebrûn ile sıfr-ı dehenüñdür
Ey cân tabîbi bu benüm derdüme çâre

5. Bir yirde görinür gözüme mihr ile Mirrîh
Çeşm ü ruhına kılsam anuñ Emrî ne˙âre

---

(504) Ü5: 185a.
1 2 3 4 5 (505) Ü5: 188a.
1 2 3 4 5 (506) Ü5: 189a, Ü3: 74b. bkz. *Amri Divanı* (Mehmet Çavuşo^a^lu) 113. gazel.

(506) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Cânı bir dil-rübâya ısmarla
Aradan çık Hüdâya ısmarla

2. Al kilîdin göñül hazînesinüñ
Ol büt-i dil-güşâya ısmarla

3. Ruh âyînesin mücellâ kıl
Andan ol meh-likâya ısmarla

4. Hasta göñül ki gül-şeker dileye
Ol leb-i cân-fezâya ısmarla

5. Kühl içün hâk-i pâyın ister iseñ
Emrî bâd-ı sabâya ısmarla

(507) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Çeşmümüñ her kim na˙ar kılsa saf-ı müjgânına
Beñzedür biñ sûzeni çok igneci dükkânına

2. Şem'-i bezmüñ şu'lesi 'aksi degüldür câmda
Âteş-i la'lüñ gamından od düşüpdür cânına

3. Yalıñuz yügrük geçer meydân-ı hüsn içre n'ola
'Anberîn la'l ursa gül-gûn-ı ruh-ı tâbânına

4. Şem'-i 'îd-i vaslda kurbân idüp pervânesin
Cebhesine sürmege barmak baturmış kanına

5. Yaşı seyl-âbı bulanuk aksa Emrînüñ n'ola
Düşdi çün hatt-ı gubâruñ dîde-i giryânına

---

1 2 al: ey Ü5.
3 4 5 (507) Ü5: 189a.
1 2 3 4 5 gubâruñ: gubârı Ü3.

(508) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Gezdürür kurs-ı mehi tabla içinde hâle
Müşterî dirhem-i encüm ile diler kim ala

2. Kıldı bir lu'b ile hurşîd-i müşa'bid gâyib
Kîse-i goncada bir beyza iken her jâle

3. Dirilüpdür sanasın âb-ı hayât üzre habâb
Leb-i dil-dârda yir yir görinen tebhâle

4. Bülbül-i 'âşıka tıfl-ı gül iderdi şefakat
Olmasa gözci aña nergis ile lâle

5. Ey elif boylu sakın nâle-i Emrîden kim
Bâd-ı saht irse döner kadd-i nihâlüñ dâle

(509) Mefâ'îlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. İrdi ecel el irmedi sen serv-kâmete
'Ömrüm n'idem ki kaldı bu hasret kıyâmete

2. Seccâde saldı suya 'izârında zülfi şeyh
Münkirse ehl-i hüsne ne dir bu kerâmete

3. Mihrâba geçdi câmi'-i hüsninde çeşm-i mest
Kim gördi bunı kim geçe ser-mest imâmete

4. Ben kulı âh ile hicrâna saldı şâh
Sancak virüp beg eyledi şehr-i melâmete

5. Bu dâg-ı sîne keffe-i mîzân elif resen
İrgürdi Emriyâ seni hicrân kıyâmete

---

(508) Ü5: 191b.

1 2 3 4 5 (509) AE: 110a, A: 145b, Ü3: 70a.

1 2 3 4 5 (510) AE: 109b, A: 145a, Ü1: 105a.

(510) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Bele inseñ n'ola ol zülf ipin uzatdı cânâne
Çıkupdur başdan ey dil ko anı ellesün şâne

2. Yakasın kurtarımadı elinden âteş-i ʿışkuñ
Bu gice şemʿ-i bezmüñ üstine çok döndi pervâne

3. Sirişküm nakdinüñ bilmez hisâbın gerçi kim gerdûn
Yakup şemʿ-i mehi her gice encümden döker dâne

4. Ayagın almaga kasd itdi çünkim sâkiyâ yârân
Tutılur duhter-i rezle safâ bezminde peymâne

5. Döginüp taş ile sanmañ siyeh eyler tenin Emrî
Belâ vü derd-i ʿışk içün karardur mihmân-hâne

(511) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün[1]

1. Perde itme kadüñe zülfi dime ol saneme
Resmdür kara ider bayragı kâfir ʿaleme

2. ʿ¡d irdükde ider halk hilâle nigerân
N'ola baksam iricek rûyuña ebrû-yı hama

3. Dil okur mushaf-ı hüsnüñde kaşuñ tıfl gibi
Kim henüz çıkmış ola Sûre-i Nûn ve'l-Kaleme

4. Dâglar yakdı yine sîne-i sîmînine yâr
Düzdi çün zînet içün gülleri şah-ı bakama

5. Emriyâ hat bürimiş laʿl-i leb-i cânânı
Ne kara günlere kalduk yüri mülk-i ʿademe

---

1 2 3 -A, Ü1.
4 5 (511) Ü3: 82b, Ü1 105a, AE 115.
1-3 -Ü1, AE.
2 3 4 s¬ne-i: sâʿid-i Ü1, AE.
5 Emriyâ kaplamış ol gonca-femüñ rûyını hat Ü1, AE / kalduk: kalduñ Ü1, AE.

(512) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Ruhuña olmasa ‘âşık gül-i ter lâle ile
Kana yunmazdı döginüp hacer-i lâle ile

2. Ey güneş yüzlü ışık şekline girmiş meh-i nev
Gice kûyuñ dolanurdı nemed-i hâle ile

3. Teb tutar goncayı tâb-ı dehenüñle ey gül
Jâle sanma pür olupdur lebi tebhâle ile

4. Beñzedi âbileye âb ile pür dîdelerüm
Nâla döndi bedenüm de dün ü gün nâle ile

5. Emrînüñ her gazeli oldı gülistâna bedel
Zeyn olaldan ruhuñuñ vasfı gül ü lâle ile

(513) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Yaş dökdi dîdesi gül içün sîne dâgına
Akça döker murâdı olan er çerâgına

2. La‘l ile bâdenüñ dem ü lahm oldugın görüp
‘Aks-i nigâr öñinde kodı baş ayagına

3. O la‘l-i cân-fezâyı der-âgûş kıldı zülf
Gûyâ ki aldı ‘¡sîyi Meryem kucagına

4. Fâş itdi sînede gamuñı dâg-ı âteşîn
N'ola su koysa dîde-i giryân ocagına

5. Tîg-i gam ile yaraladı bagrumı benüm
Ol tıfl tu‘me itmege zülfi kelâgına

---

(512) Ü5: 79b, A: 147a, Ü1: 116a
1 Oldılar haddüñe ‘âşık... A, Ü1.
2 meh-i nev: meh-i bedr A, Ü1.
3, 5 -A, Ü1.
4 5
(513) Ü5: 188a.
1 2 3 4 5 6 (514) A: 114b, Ü1: 81b, Ü3: 92b, Ü5: 193b.

6. Gül ʻandelîbe karşu yüzin dürdi Emriyâ
Kim bildi jâleler ne koyupdur kulagına

YÂʼ

(514) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün[1]

1. Cân virsem añuben ham-ı ebrû-yı yârumı
Kazsun hilâl tîşe-i zerle mezârumı

2. Ayîne-i sipihre na˙ar eyleyen seher
Hurşîd sandı ʻaks-i ruh-ı zerle yârumı

3. Ol mâha nâme yazmaga gök kâgıd üstine
Her gice zer-feşân ider âhum şerârumı

4. Bu zaʻf ile ölürsem eger kabrüme koyan
Bir rişte-i kefen sana cism-i nizârumı

5. Kabrümde Emrî hattını yâd eylese sabâ
İde mezârum üzre perîşân gubârumı

(515) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün[1]

1. Kanı o hûnî gamze gibi bir kılıç eri
Birbirine koya saf-ı müjgân-ı dilberi

2. Hatt-ı ruhuñçün eşk-feşân oldı çeşm-i ter
Gam pisterinde dökdi o merdüm ecel deri

3. Takıldı ol yüzi güneşüñ seyfi yanına
Gamdan hilâle dönse n'ola şekl-i hançeri

4. Hûn-ı sirişk ü nâl-i dil ile benüm bu gün
Yalıñ yaraklu bir gözi kanlu dil-âveri

---

1 ham-ı ebrû-yı yârumı: kad u ebrû-yı yârumı Ü3.
2 ruh-ı zerle yârumı: ʻizâr-ı nigârumı Ü5.
3 4 5 (515) A: 115a, Ü1: 81a, Ü3: 93b, S0 104a, AE: 120a.
1 2 -AE / çeşm-i ter: gözlerüm Ü3.
3 seyfi: t¬gı Ü3.
4 -AE / nâl-i dil: nâr-ı dil S.

5. ʿArz eylemiş ʿadû o mehe encüm-i sirişk
Emrî sitârelü didiler ol bed-ahteri

(516) Mefʿûlü Fâʿilâtü Mefâʿîlü Fâʿilün[1]

1. hâlüm müşevveş itmek iki zülfüñüñ işi
Âşüfte eyledi bizi ey dil o bir kişi

2. Fettân gözüñde fitne çok âdemler öldürür
İllâ anuñ kıya kıya ʿuşşâka bakışı

3. Gamzeñ hadengi yaraları katı açmış
Yirler kebâb-ı cânumı kapışı kapışı

4. Şîrîn lebin şu deñlü mi zikr itdi sen gülüñ
Kim kala idi goncanuñ agzında bir dişi

5. Saflar düzetdi leşker-i müjgân-ı çeşm-i yâr
Aña nice mukâbil olur Emrî bir kişi

(517) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Sen meleksin sevdügüñdür bir beşer-sûret perî
Âfitâb iken neden kim mâha olmak müşterî

2. Âfitâb-ı ʿâlem-ârâsın tenezzül eyleme
Zerre-i nâçîzüñe sayma o mâh-ı enveri

3. Yüzine bakma o mâhuñ dimesünler ey güneş
Nûr umar mâh-ı felekden geldi şems-i hâverî

4. Altun üsküflü kul iken işigüñde mihr ü mâh
Bir şeh-i sîmîn-tenüñ olmak revâ mı çâkeri

---

5 (516) A: 115a, Ü1: 81b, Ü3: 85a, Ü4: 72a, S: 140b.
1 2 3 4 lebin: lebüñ Ü3 / sen gülüñ: Hüsrevâ Ü3, Ü4.
5 olur: ola A.
(517) A: 115a, Ü3: 92a, Ü4: 58b, Ü5: 192a, AE: 139a.
1 Âfitâb iken neden kim mâha olduñ müşter¬ AE / beşer: melek Ü3 / neden kim: nedendür Ü5.
2 3 güneş: melek Ü3, Ü4, AE.
4 5 bu: ol A.

5. Akıdursın Emrînüñ yaşın sarardursın yüzin
Ol mehe mi harc idersin bu kadar sîm ü zeri

(518) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Mecnûn ki mülket-i gam-ı Leylîde şâh idi
Âhı duhânı başına çetr-i siyâh idi

2. Mecnûna yolda nâka-i Leylînüñ izleri
Gündüzle âfitâb idi giceyle mâh idi

3. Mecnûn diyâr-ı gamda özin kılmış idi hâk
Mûlar degüldi sînesi üzre giyâh idi

4. Mecnûn ki cism-i zerdini ber-bâd kıldı âh
Gûyâ ki hırmen-i gam-ı Leylîde kâh idi

5. Mecnûna kâmet ü ruh-ı Leylîsüz Emriyâ
Bâg-ı cihânda serv ile gül şekl-i âh idi

(519) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. Egerçi sevdüñ ol ebrû-yı 'anber-âsâyı
Göñül çekebile misin ki pek-durur yayı

2. Ne yazdı sîb-i zenahdânuñ üzre hattuñ kim
Mahabbet ehlini ser-tâ-ser itdi sevdâyî

3. Ruhuñ koyup gül-i bâga mahabbet itdügiçün
Bırakdı habse felek 'andelîb-i şeydâyı

4. Seher gülüñ yüzine su seperdi jâle meger
Görince 'aklı gidermiş o rûy-ı zîbâyı

---

(518) A: 115b, Ü1: 81b, Ü3: 90a, Ü5: 193a, S: 140b, AE: 120b.
1 âhı duhânı: âh-ı derûnı Ü3 / başuma: üstine Ü1, Ü3, Ü5, S.
2 Mecnûna yolda: Mecnûn yolında Ü3.
3 -AE.
4 -AE / cism-i zerdini: cism-i lâgarı Ü5 / Mecnûn ki zerd olmış idi cismi derd ile Ü3.
5 (519) A: 115b, Ü3: 94a, S: 104a, AE: 119b.
1 'anber: müşg Ü3.
2 sevdây¬: rüsvây¬ Ü3.
3 -A, S.
6 -Ü3. (Nigâr-ı lâle-'izâr Emri kim-durur dirse Diyâr-ı gam delüsi şehr-i 'ışk rüsvâsı Ü3) / öldür cünûd-ı a'dâyı: eyle helâk a'dâyı S.

5. Hevâsı olmag-imiş nây-ı nâleme dem-sâz
Bu gice bezmde söyletdi nây-zen neyi

6. Rakîbi ol müje vasfıyla öldür ey Emrî
Du'â-yı seyf ile öldür cünûd-ı a'dâyı

(520) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Kılmaz dilini nâvek-i bî-dâddan berî
'Işk ehlinüñ eger ola pûlâddan beri

2. Dil 'andelîbine öte tur diyeli o gül
Bâg-ı cihânda olmadı feryâddan berî

3. Mülk-i vücûddan çıkaram cânı ger ebed
Bir adım atmıyam 'adem-âbâddan berî

4. Ey dil o serv-kad vire mi mîve-i murâd
Kimse yimiş midür diye şimşâddan beri

5. Emrî binâ-yı 'ışka halel ire korkarın
Taş üzre taşı kalmadı Ferhâddan berî

(521) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün (1)

1. Bir gün dirîg itmedi bizden cefâsını
Ey dil olaydı biz de görürdük vefâsını

2. Dil hânesine bu gice beñzer ki gam gelür
Geydi gözüm yaşı yine rengîn kabâsını

3. Misk-i Hıtâyı kâkülüñe nice beñzedem
Kendü gözümle göre tururken hatâsını

---

(520) A: 116a, Ü3: 91b, S: 105a, AE: 119a.
2 bâg-ı cihânda: bâg-ı belâda AE.
3 vire mi: vireli Ü3.
4 5 korkarın: korkaram AE / kalmadı: konmadı Ü3, S.
(521) A: 116a, Ü3: 85a, Ü4: 71a, Ü5: 192a, S: 105a, AE: 139a.
1 2 3 4 5 Göz yaşı seyle virdi yine 'âlemi meger Ü5; Göz yaşı 'âlemi sele virdi meger yine Ü4, AE.

4. Nâlem yüriyiş eyledi çarhuñ hisârına
Dikdi hilâl burcına âhum livâsını

5. Deyr-i cihânı gözi yaşı seyle virdi çün
Bulmadı Emrî ol sanem-i meh-likâ seni

(522) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Dün gice zülfüñ elinden dil perîşân-hâl idi
Her tarafdan gam ayaklardı katı pâ-mâl idi

2. Ey saçı Leylî senüñ gam şâhı Mecnûn didügüñ
Bir niçe âhûları var idi bir abdâl idi

3. Murg-ı cân rûz-ı ezel pervâze geldükde aña
İki ebrûñuñ hayâli iki müşgîn bâl idi

4. Nokta vü i'râbı dahi görmeden üstâddan
Ezberinde göñlümüñ evsâf-ı hatt u hâl idi

5. Zülfüñüñ Emrî ile pîç-â-pîç oldugı şehâ
Kaddin ol âşüftenüñ ham kılmasına dâl idi

(523) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Yâd idüp kan aglamakdan dîde ol şîrîn-lebi
Katresin gören sanur bir sürh sükker leblebi

2. Dîdede şol deñlü geşt eyler hayâl-i yâr kim
Çevresinden dökilür yir üzre sîmîn kebkebi

3. Zülf-i 'anber-bâr gelmiş altına dâmen tutar
Düşse diyü bâd-ı âhumdan turunc-ı gabgabı

---

(522) A: 114b.
1 2 3 4 5 (523) A: 116b, Ü3: 85b, Ü4: 67b, S: 105b, AE: 117a.
1 aglamakdan: agladukça Ü3, Ü4, AE.
2 Dökilen yaşum degül gözden hayâlüñ geşt ider AE.
3 düşse: düşe Ü3, Ü4.

4. Kodı çeşmümde hayâl-i hattın ol sultân-ı hüsn
Şîşe içre habs-i mûr itdi Süleymân beni

5. Katre-i eşküm girür yire gider çarha şerer
Yaşum ile âhumuñ Emrî alışmaz kevkebi

(524) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Hâl ü hattuñ kabz u bast itdi ruh-ı tâbânuñı
Kara yüzlüler geçürdi ey kamer devrânuñı

2. Her tarafdan yaralar agız açupdur katlüme
Anlaruñ agzını tutsun göndere peykânuñı

3. Nice bulam ey güneş yüzlüm seni ben zerre kim
Gündüzin ahşama dek çün sâye bekler yanuñı

4. Şol kadar kıldum gamuñdan âh-ı âteş-nâk kim
Dûd-ı âhumdur karardan hatt-ı müşg-efşânuñı

5. Görinen humret degüldür reşk-i tîg-ı yârdan
Emriyâ boynına almışdur meh-i nev kanuñı

(525) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Bâgda rengîn kabâ geydüñ gül-i handân gibi
Gonca agzın açdı kaldı karşuña hayrân gibi

2. Derde emsem kıl lebüñden añ şu güni hat gele
Bir karañu yirde kala çeşme-i hayvân gibi

3. ʻÂşıkuñ öldür diyü yâruñ ayagına düşer
Fitnede çok başlu yok zülf-i ʻabîr-efşân gibi

---

4 5 Âhum ile yaşumuñ... AE.
(524) A: 116b, Ü3: 90a, S: 105b.
1 itdi: itmiş Ü3 / geçürdi: geçürmiş Ü3.
2 3 ben: bir S.
4 5 -S / meh-i nev: o kâtil Ü3.
(525) A: 117a, Ü3: 93b
1 geydüñ: geydi Ü3.
2 3 4 vel¬: beni Ü3.

4. Mihnet-i derd ü belâ çok yakdı yandurdı velî
Kimse yakmadı beni bu âteş-i sûzân gibi

5. Zülf-i müşgînüñ ‘aceb ebr-i belâ vü derd olur
Dâyim Emrînüñ akıdur yaşını bârân gibi

(526) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Yâra ey dil bu imiş dürr-i sadef-pûşuñ sözi
Lutf-ı dendânuñ kalender eyledi ben öksüzi

2. Çeşm-i şehlâsına teşbîh eyleyelden o gülüñ
Kimseyi görmez olupdur nergis-i bâguñ gözi

3. Gördi ben bî-tâli‘üñ necm-i sirişki düşdügin
Lutf idüp ol meh didi düşmiş herîfüñ yılduzı

4. Nicesi öyküne bâg-ı pür-şükûfe rûyuña
Pür safâdur ‘ârızuñ anuñ çiçeklüdür yüzi

5. Çeşm-i Emrî içerü alup kapar kapusını
Rûzgâr ile evine gelse ayaguñ tozı

(527) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Gizlü dîn tutardı zülfüñ dime kim bî-dîn idi
Ey cemâli Ka‘be nûr olsun yiri miskîn idi

2. Ben bir âhen-dil hilâl-ebrû güzel kucam gibi
Gice düşde kucdu[a]um ol hançer-i zerrîn idi

3. ‘Ârız-ı zîbâña karşu ‘ıkd-ı eşkümdi benüm
Giceler kalan sabâha sanma kim Pervîn idi

---

5 dâyim Emr¬nüñ: çeşm-i Emr¬nüñ Ü3.
(526) A: 117a, Ü3: 86a, S: 109b, AE: 117b.
1 2 3 4 5 (527) A: 117b, Ü3: 92a, Ü4: 53b, Ü5: 194b, S: 106a.
1 2 kucam: kucdum Ü5.
3 eşkümdi: eşkümdür Ü5 / kalan: kalur Ü5.

4. Tîg-ı hûn-âlûdın istifsâr kıldı idi zahm
Bir yalıñ yüzlü güzeldi câmesi rengîn idi

5. hamdü li'llah âyet-i hat geldi bozdı Emriyâ
Zülfi örterdi yüzin kâfirce bir âyîn idi

(528) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün (1)

1. Bilürsin gevher-i tâbendedür ruhsâr-ı cânânı
Niçün teşbîh idersin aña tohm-ı ebr-i nîsânı

2. Letâfet şâhidine menzil olmışdur ruhı çâhı
'Azîzüm Yûsufa oldıysa mesken Mısr zindânı

3. Ruhuñda zülf ü gîsûñı görüp bir yirde dil didi
Ne genc olur bu bir saçlu yılan olmış nigeh-bânı

4. Görenler bîsütûnda nâ-şüküfte lâle-i sürhı
Didiler tîşe-i Ferhâddur üstinde var kanı

5. 'Asâ-yı âh ile kûyında her şeb pâs-bânam ben
Felek fânûsum Emrî mâh içinde şem'-i sûzânı

(529) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Levh-i sîm üzre yazup müşg ile hatt-ı yârı
Eylemişdür dili meshûrı felek sehhârı

2. Ehl-i 'ışkuñ dil-i pür-sûzın ider tu'ma budur
Âteşîn oldugı bu zâg-ı felegüñ minkârı

3. Lâle bir efser-i la'lîndür anı kim bile kim
Kankı sultândan alupdur bu cihân 'ayyârı

---

4 -Ü5 / hûn-âlûdın: hûn-âlûdı Ü3, Ü4 / reng¬n: la'l¬n Ü3, Ü4 / kıldı idi: kıldum didi.Ü3, Ü4.
5 -Ü5.
(528) A: 117b, Ü3: 86a, S: 102b, AE: 120b.
1 gevher-i tâbendedür: gevher-i pâk¬zedür Ü3 / ruhsâr-ı cânânı: dendân-ı cânânı Ü3.
2 çâhı: mâhı S.
3 bir: kim Ü3.
4 5 ben: bak AE / şem'-i sûzânı: şem'-i nûrân¬ Ü3.
(529) A: 118a.
1 2 3 4 5 (530) A: 118a, Ü3: 85a, S: 106b.

4. Yakmasa hâne-i çarh içre cihân âteş-i derd
Dûddan sakfı anuñ olmaz idi jengârî

5. ʿÂlemüñ dernegini añla gice encümden
İrteye kalmayup Emrî bozılur bâzârı

(530) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün[1]

1. Yâr çıkdukda kapudan gören ol ruhsârı
Beñzedür matlaʿ-ı hurşîde der-i dil-dârı

2. Câme-hâbında gice ol mehi ʿuryân görüp
hayret almış mütehayyir evinüñ dîvârı

3. Şâh-ı gül tekye-i gülşende bir abdâluñdur
Dâg-ı hûnîn gül-i sürh u elifdür hârı

4. Gayra açma diyü göz penceresin mıhladı yâr
Merdümüm sanma gözüm içre olan mismârı

5. hisse aldum gam-ı Ferhâd ile Mecnûndan ben
Andan ey Emrî ben aldum gam-ı ʿışk-ı yârı

(531) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün[1]

1. Mâr-gîr-i hûr-ı aʿʿam tolanur devrânı
Şaʿşaʿa mârına sokdurmag-içün insânı

2. Yüri başuñ yaragın gör gözüñ aç sanma nücûm
Felek-i merd-küşüñ taş ile pür dâmânı

3. Başuñı top gibi çalmaga oyun gözedür
Gâfil olma ki hilâl almış ele çevgânı

4. Sanma encüm ki gurûr ehline her gice felek
Şol kadar hande ider kim görinür dendânı

---

1 kapudan: kapuñdan Ü3.
2 görüp: gördüm Ü3.
3 4 5 hisse aldum: hisse itdüm S / andan: anda S.
(531) A: 118b, Ü3: 85b, Ü5: 193a, S: 106b, AE: 121a.
1 2 sanma nücûm: havf it kim Ü5 / taş ile pür: taşla tolu Ü3.
3
4 şol: şu AE.

5. Rûşen oldı baña Emrî bunı fikr eyler imiş
Gice gördüm taña kalmışdı meh-i tâbânı

(532) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Gül-i dâgını seyr itdüm açıldı gögsinüñ bâgı
Baña zîbâ görindi ak gülden penbe-i dâgı

2. ¸a'îfem ey meges lutf eyle salma üstüme sâye
Gam-ı hâli gibi yükletme baña bir kara tagı

3. Yüzüñçün nâhun-ı hâr ile yırtarken 'izârın gül
Derisi kopdı yüzinüñ dökildi sanma yapragı

4. Kabâ-yı cism-i cân çokdan çürürdi köhne olmışdı
Hadengin urıcak geçdi öte yanına parmagı

5. Ruhıyçün verd-i âlı bezm içinde gark-ı hûn itdüm
Anuñçün hûn-ı eşkümle urupdur Emrî kan yagı

(533) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Sanma çeşmümle sirişküm güheri kan oldı
Âfitâb-ı gam ile la'l-i leb-efşân oldı

2. Şa'şa'a sanma ki hurşîd ok alupdur eline
Şehr-i hüsn içre yüzüñ gördi müselmân oldı

3. 'Âlem-i 'ışka felek idi habâb-ı eşküm
Gün yüzüñ 'aksi ile mihr-i dırahşân oldı

4. Giryeler sanma ki dendânı görindi zahmum
hâlüme acır iken giryeme handân oldı

---

5 bunı: buna Ü5.
(532) A: 118b, Ü3: 89a, S: 110a, AE: 116b.
1 2 3 4 5 verd-i âli: şem'-i âli Ü3, S.
(533) A: 119a, Ü3: 94a, S: 107a.
1 çeşmümle: cismümle S / leb-efşân: Bedahşân Ü3.
2 ok alupdur eline: alup destine t¬g Ü3.
3 4 5 (534) A: 119a, Ü3: 91b, Ü5: 194b, S: 106b, AE: 118b.

5. Müjeler sanma ki çeşmümde hayâl-i zülfi
Emriyâ sarsar-ı âhumla perîşân oldı

(534) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Lâle abdâluñ imiş seyr ide gelmiş bâgı
Gördük anda var imiş dâg ile yapragı

2. Âhumuñ odına degdi kaşuñuñ hecrinde
Ki yanup mâh-ı nevüñ oldı 'alev barmagı

3. Şem'i pervâne öperse ısıcakla n'ola kim
Artaya kalsa bilür anı olur ton yagı

4. İçeler halk seni nâ-gâh akar sular ile
Ala gör dürd-i kadeh gibi ayak topragı

5. Koma sâgarla sebû kulbını elden Emrî
Zurefâ bezminüñ anlardur eli ayagı

(535) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[1]

1. 'Ar'ar kadüñi gördi çün ey serv budagı
Haclet irişüp kaldı gil içinde ayagı

2. Başumda ne od yakdugını hasret-i rûyuñ
Şem'e diyicek sızdı dökildi içi yagı

3. Şâh-ı güli beñzedür idüm kaddüñe ey serv
Ger gonca dehânı vü gül olsaydı yanagı

4. Nergis gibi çeşmüm depem üstinde olaydı
Ol servi göreydüm gelicek seyr ide bâgı

---

1 2 Âhumun odına mı degdi kaşuñ hecrinde Ü3, AE.
3 4 5 (535) A: 119a, Ü3: 91a, Ü4: 52a.
1
2 3 4 5 (536) A: 119b, Ü3: 90b, Ü4: 47b, Ü5: 192b, S: 107b.

5. Deryûze ider mihr kalender gibi kûyın
Ardınca anuñ Emrî çeker mâh çerâgı

(536) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün (1)

1. Beni şol deñlü za‘îf eyledi hâlüñ hevesi
Ger kabâ diksem olur egnüme perr-i megesi

2. Müjeler sanma ki yüz yire koyup aglamadan
Yapışupdur gözüme yollaruñuñ hâr u hası

3. Çarha âhum şu kadar virdi harâret nitekim
Gündüzin düşmez elinden güneşüñ mirvahası

4. Sanuram bâd-ı sabâ hâke döker berg-i güli
Gelse reftâra ger ol şâh-süvâruñ feresi

5. Murg-ı hüsnini nigâr elden uçurdı Emrî
Kara telden yine yapar aña hat bu kafesi

(537) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Bir yanar yok benüm içün cigerümden gayrı
Aglarum kanı iki çeşm-i terümden gayrı

2. Mübtelâ oldugumı göricek emrâz-ı gama
Bir acır mı bulınur yaralarumdan gayrı

3. Gün mi gösterdi baña hatt-ı siyâh-ı ruh-ı dôst
Şu‘le-i âteş-i âh-ı şererümden gayrı

4. hâlümi kime diyem kimse de yok yanumda
Bir kurı adum añar şi‘r-i terümden gayrı

5. Emrî sevdâ-yı ser-i zülf-i siyâh-ı yârı
Kimse başa çıkarımadı serümden gayrı

---

1 ger: ki S / Biçsem olurdı kabâ egnüme... Ü4.
2 koyup: urup Ü5.
3 4 döker: salar Ü3 / şâh-süvâruñ: şâh-ı cihânuñ Ü3.
5 (537) A: 119b, Ü3: 94b, Ü5: 193b, S: 107b, AE: 121b.
2 Gamze-i yâr beni pârelese hançer ile AE / yaralarumdan: d¬delerümden Ü3, Ü5.
3 4 -AE / kimse de: kimsene Ü3, Ü5 / şi‘r-i terümden: çeşm-i terümden Ü3.
5 -AE.

(538) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[(1)]

1. Hevâ-yı 'ışk ile akar gözümüñ ebr-veş yaşı
Belâdur zülf-i müşgînüñ ser-i zülfüñ belâ başı

2. Gam-ı la'lüñle kan yudup ölenler çokdur ol yirde
'Aceb mi la'l-i sürh olsa Horâsân ilinüñ taşı

3. Süleymânum dehânuñ bir kızıl yâkût hâtemdür
O la'l üzre hat-ı sebzüñ zümürrüdden yüzük kaşı

4. Çekersin subh nakd-i şebnemi ey mihr nergisden
Saña öyle zevâle irmeyüp kalur mı göz yaşı

5. Gam-ı hatt-ı siyâhuñla gubâr olmış-durur Emrî
Anuñ üstine bu tâk-ı zeberced kubbe-i kâşî

(539) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[(1)]

1. Nişân-ı tîr idüp ten üstühânın okların atdı
Nasîb oldı sa'âdet sehmi ol kaşı kemân atdı

2. Ezel kilki beden levhinde sıhhat-nâme yazmışdı
Giderdi sıhhatin anuñ amâ tîrüñ kalem katdı

3. Nihâl-i ten n'ola bâg-ı belâda kurıyı kalsa
Gelüp hâk-i dil-i pür-sûza âb-ı hançerüñ batdı

4. Dilâ 'âşıklar ölmez ölmedi Ferhâd ile Mecnûn
Günin târ idicek gam her biri şebdür diyü yatdı

5. Kabâ-yı 'ışkı hayyât-ı ezel Emrî içün dikdi
Gelüp ol câmenüñ Hallâc ancak penbesin atdı

---

(538) A: 120a, Ü3: 90b, Ü4: 73b, Ü5: 194a, S: 108a.
1 2 Horâsân: Bedahşân Ü3, Ü4, Ü5.
3 yâkût: yâkût¬ Ü4.
4 nergisden: perv¬nden A, Ü3, S / zevâle irmeyüp kalur mı: zevâl itmez mi kalur mı bu Ü3, Ü5.
5 üstine: üstinde Ü3, Ü4 / kubbe-i kâş¬: kubbedür kâş¬ Ü4, AE.
(539) A: 120a, Ü3: 89a, S: 108b, AE: 117a
1 2 yazmışdı: yazmışdur AE.
3 4 5 ancak: içinde AE.

(540) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Ne deñlü berk ise gonca kabâsınuñ girîbânı
Komaz dest-i sabâ-yı âh-ı bülbül çâk ider anı

2. Enâr ol Hüsrevüñ şîrîn lebini dişledüm dirmiş
Bulaydım şöyle silkerdüm düşeydi cümle dendânı

3. Beni nâra yakup her katre eşküm dâne-i nâr it
Dir isem gevher-efşân la'lüñe yâkût-ı rümmânî

4. Gelüp sînemde peykânuñla tîrüñ ey kemân-ebrû
Şu deñlü geçdi ki irdi ten-i mecrûhdan cânı

5. Nihâl-i gül saña öykündügiyçün âh okın urdum
Degül gonca teninden taşra çıkdı kanlu peykânı

6. Ol âteş-rûya Emrî gice göstermiş-durur barmak
Anuñçün barmagından tutdı od şem'-i şebistânı

(541) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Yüzi ümmîdine oldum siyeh zülfi harîdârı
Meseldür bu sabâha yümn olur akşam bâzârı

2. Açıldı 'ârız-ı rengîn-i dilber hattını gördüm
Didüm bir gül açmaz k'olmaya anuñ niçe hârı

3. Debîr-i derd elinden nice gün cânum çıka yazdı
Bu sâz olmış tenüm tîguñla çün çalduñ kalem-vârî

4. Dil-i hâce çün olmadı mahabbet sırrına mahzen
Ne hâsıl kabrinüñ sandukı olmakdan sadef-kârî

5. Dıraht-ı huşk-veş bâg-ı belâda kurıyı kaldı
O serv-i hôş-hırâmı Emrî aldı gitdi reftârı

---

(540) A: 120b, Ü3: 93a, S: 108a, AE: 117a.
1 2 3 -AE / her katre eşküm dâne-i nâr it: her katre-i eşküm benüm nâr it. Ü3.
4 5 -A, Ü3, S.
6 tutdı od: tutdılar Ü3
(541) A: 120b, Ü1: 82a, Ü3: 88b, S: 103a, AE: 116b.
1 yüzi: ruhı AE.
2 reng¬n-i: reng¬ni Ü1, Ü3, S, AE.
3 gün: kez Ü3 / çün çalduñ: çalduñ çün Ü3, AE.
4 sırrına: dürrine Ü3, S, AE.
5 kurıyı kaldı: kurıyı kaldum Ü3, S.

(542) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[(1)]

1. Meger görmiş dehânı içre re's-i zülf-i pür-çîni
Koyupdur hokkaya 'attâr dahi nâfe-i çîni

2. Be-gâyet bagrı katıdur çeken gelsün diyü dilber
Asupdur şehr-i hüsninde kemân-ebrû-yı müşgîni

3. Hat-ı reyhân kazınmayınca nesh olmadı çihreñden
Kılıçdan geçdi her biri biri terk itmedi dîni

4. Ruh-ı âl-i nigâr ile 'izâr-ı zerdümüñ 'aksin
Görür ol kim ola mir'ât-ı bâguñ verd-i nesrîni

5. Şeb-i hicrânı rûz-ı vasla tebdîl it gel ey Emrî
Şu'â-ı mihr-i ruhsâr ile mahv it eşk-i pervîni

(543) Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün[(1)]

1. Şeb-dîz-i hatt-ı haddüñ meydâna çıkdı geldi
Gül-gûn-ı eşk-i çeşmüm yollarda düşdi kaldı

2. 'Âşıklar öldürici bir sâde-rû güzeldür
Şemşîri yâr anuñçün yanına çekdi aldı

3. Meydân-ı hüsn içinde kalbine ehl-i 'ışkuñ
Kirpüklerüñ alayı hançer sıyırdı saldı

4. Kan oldugı bu verdüñ ruhsârı gülşen içre
Haddüñe öykünürken bâd anı yire çaldı

5. Dür dişlerüñçün Emrî gavvâs-vâr cânâ
Deryâ-yı eşk-i çeşme bir niçe kerre taldı

---

(542) A: 121a, Ü3: 92a, S: 108a.
1 dahi: hâce Ü3.
2 3 4 ola: kıla Ü3 / mir'ât-ı: mir'âtı Ü3.
5 it gel: idüp Ü3 / mihr-i ruhsâr ile: mihr-i ruhsâruñla Ü3.
(543) A: 121a, Ü1: 82a, Ü3: 92b, S: 107a.
1 2 3 hüsn: 'ışk Ü3, S.
4 Kan agladugı bu verdüñ eşcâr-ı gülşen içre Ü3 / öykünürken: öykünürmüş Ü3 / Ruhsârı gülşen içre kan oldugı bu verdüñ S.
5 (544) A: 121b, Ü1: 82a, Ü3: 91a, Ü4: 57b.

(544) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[(1)]

1. Ben râhı leb-i dilbere beñzer diyeyin mi
Bir acı suyı Kevsere beñzer diyeyin mi

2. Kûyuñ diyeyin mi feleke birbiri üzre
Yidi tabakı göklere beñzer diyeyin mi

3. Teşbîh ideyin mi kademi hâkine kühli
Bir kara gili 'anbere beñzer diyeyin mi

4. Sîb-i zekan u mîve-i la'lini görelden
Nahl-i kadini 'ar'ara beñzer diyeyin mi

5. Dîn içre iken hatt-ı siyeh tarf-ı ruhında
Emrî varayın kâfire beñzer diyeyin mi

(545) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[(1)]

1. Dilden geçürür gamzesi okın kaşı yayı
Miskîn idemez 'arz-ı mahabbet başı kayı

2. Kirpüklerüñ ey dôst harâmî mi dururlar
Bir hastanuñ üstine üşerler bir alayı

3. 'Âşıklara itmişdi birer depmeyi kısmet
Bir 'âşık-ı üftâdesine degmedi pâyı

4. Mir'ât-ı zücâc içre ruhı 'aksini sanmañ
Şeh-zâde-durur mesken ider sırça sarâyı

5. Âhum feleke irse tokuz dolanur Emrî
Bir kal'aya irse nitekim tôp-ı hevâyî

---

1 Kevsere: sükkere Ü1, Ü3, Ü4.
2 3 hâkine: izine Ü3; tozına Ü4 /'anbere: cevhere Ü3.
4 görelden: görürken Ü4.
5 (545) A: 121b, Ü1: 82b, Ü3: 84b
1 2 3 4 5 (546) A: 122a, Ü1; 82b, Ü3; 88b, S: 103a.

(546) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[(1)]

1. Gören nâhunları içre kef-i pây-ı seg-i yârı
Didi yok bir gül-i zîbâ ki olmaya niçe hârı

2. Şeb-i ‘îd oldı seyr itdüm biri birine barmakla
Hilâli gösterür iller hilâl-ebrû-yı dil-dârı

3. Egerçi karşu kodı ‘aksi mir’âta virüp arka
Nigûn-ser oldı hacletden velî suda görüp yârı

4. Tutarmış kendüzin bir zerreden yüz mertebe ahkar
Ko bildüm agzuñuñ ey gonca ma‘lûm oldı mikdârı

5. Dehânı tengdür dil-dâruñ Emrî degme söz sıgmaz
Hayâl olmışdur anuñçün o şûhuñ cümle güftârı

(547) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Fe‘ûlün[(1)]

1. Cihânda yok dehânınuñ nişânı
‘Adem mülkine sal eşk-i revânı

2. Toludur la‘l ü yâkût ü güherle
Tehî sanma bu çeşm-i hûn-feşânı

3. Lebüñ gördi meger gülşende gonca
Ki hayretden açuk kaldı dehânı

4. Göñül nakdin alımadı bir ugru
Senüñ şemşîr-i gamzeñ çaldı anı

5. Geçerse şehr-i dilden tîri Emrî
Ayagına nisâr it nakd-i cânı

---

1 Gören: Görüp Ü3, S. / didi: didüm Ü3, S.
2 3 4 5 sıgmaz: çıkmaz Ü3.
(547) A: 122a, Ü1: 83a, Ü3: 91a, Ü5: 193b, S: 103b.
1 eşk-i revânı: peyk-i revânı Ü3, Ü4, S.
2 3 4 alımadı bir ugru: bir ugru alımadı Ü5, S.
5 (548) A: 122b, Ü1: 83a, Ü3: 93b, Ü4: 7b, Ü5: 194a.

(548) Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün[1]

1. Dîvâneyem görelden ol hadd-i lâle-gûnı
Artar bahârı görse şeydâlaruñ cünûnı

2. Hattın çemen okırlar agzına gonca dirler
Yokdur na˙îri yâruñ ben bilmem anı bunı

3. Meydân-ı ʻışk içinde Mecnûnı añma baña
Er midür ol kim ola bir ʻavratuñ zebûnı

4. Bir pehlevân er idi gam ʻâleminde Ferhâd
Ki kesdi niçe müddet der-bend-i bîsütûnı

5. Top itdi başın Emrî zülfi hamını çevgân
Mahbûblar derilsün vardur erüñ oyunı

(549) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün[1]

1. Duhân-ı pür-şerer k'ol zülfi-çün dilden ʻıyân oldı
Çekildi göklere bir ejder-i âteş-feşân oldı

2. Tokındı subh-dem rûy-ı sipihre sille-i âhum
Şafak sanma çıkup dendân-ı encüm agzı kan oldı

3. Müje tîgıyla Yûsuf gerçi kim çok nesne katʻ itdi
Senüñ her kirpügüñ Mısr-ı cemâle bir sinân oldı

4. Kemâl-i hüsnüñüñ âhir zamânına gelüp hattuñ
Kamer devrinde ey meh fitne-i âhir zamân oldı

5. Şerâr-ı âh-ı Emrîden sakınup kalʻa-i çarhı
Bürûc üzre çıkup encüm bu gice dîde-bân oldı

---

1 hadd-i lâle-gûnı: haddi lâle-gûnı Ü3 / bahârı görse: bahâr irince Ü3, Ü5; bahâr irişse Ü4.
2 yâruñ: anuñ Ü5.
3 meydân-ı ʻışk: meydân-ı hüsn Ü3, Ü4, Ü5 / kim: ki Ü3.
4 ki: kim Ü3.
5 Çevgân-ı zülf-i yâra top itdi başın Emr¬ Ü5.
(549) A: 122b, Ü1: 83a, Ü3: 81b, Ü4: 59b, S: 103b, AE: 121a
1 Duhân kim hasret-i rûyuñla (zülfüñle Ü4) s¬nemden ʻıyân oldı Ü3, Ü4 / k'ol: ol AE.
2 3 Mısr-ı cemâle: Mısr-ı hüsünde Ü3, Ü4.
4 kemâl-i hüsnüñüñ: cemâl-i hüsnüñüñ Ü4; cemâl ü hüsnüñün S.
5 kalʻa-i çarhı: kulle-i çarhı Ü3 / d¬de-bân: pâs-bân Ü1, Ü3, S, AE.

(550) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Ol güle gel aldur ey sâkî metâ‘-ı sâgarı
Gevher-i tâbendesin virür habâb ayak deri

2. Sâhibin bogazlayup alur metâ‘-ı cânını
‘Işk bâzârında bir bogaz kesendür hançeri

3. Âfitâb-ı haddi üzre med çekilmiş nûrdan
Sanma ebrûsın kazıtmış ol kalender dilberi

4. Sîm-i eşki kesdürür ol şeh müjem mıkrâzına
Bir yumup biñ dökmesün mi gözlerüm merdümleri

5. Saklasañ sırça sarây içinde ‘âkiller bulur
hıf˙ı güc ey Emrî kan ayakludur rez duhteri

(551) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Teng-diller ile gör ey gonca ol fem n'eyledi
Hem perîşân hâller ile zülf-i pür-ham n'eyledi

2. Agzını tutdı baturdı zahm-ı tîr-i dilberi
Gördüñüz mi sîne-i mecrûha merhem n'eyledi

3. Taralursın nâle eylersin gam-ı dil-dârdan
Ey göñül yirüñ mi dâr itdi senüñ gam n'eyledi

4. Dîde sarf itdi yaşum nakdin kurı sevdâlara
Zülfi devrinde dil-i miskîn benüm nem n'eyledi

5. Sîm-i eşki dökme Emrî bî-vefâ dünyâ içün
Mihr ne borç eyledi nakdini şebnem n'eyledi

---

(550) A: 123a, Ü1: 83a, Ü3: 88b, S: 109b,: AE: 117b.
1 gel: tek Ü3.
2 3 sanma: sanmañ Ü3, AE.
4 5 ‘âkiller: ‘ârifler Ü3, S, AE.
(551) A: 123a, Ü1: 83b, Ü3: 86b, SO19b, A: 118a.
1 2 3 4 sarf: harç Ü3, S, AE.
5 (552) A: 123b, Ü1: 83b, Ü3: 87a

(552) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Gülzâr-ı dîdeden geçürürken cemâlini
Şâh-ı müjem tokındı siyâh itdi hâlini

2. Kim yazdı göke bu bulıdı nakşı dir gören
Bu dîde-i kebûdda zülfüñ hayâlini

3. Hâlüñ bitürdi tende ufak kara taglar
Kimse bu resme görmedi fülfül nihâlini

4. Su içmesün ruhuñda koma zülfüñ ejderin
Şâyed ki zehr-nâk ide la'lüñ zülâlini

5. Sîb ü enâr u piste vü şeftâlû vü turunc
Mîve çogaldı egse n'ola zülfi dalını

6. Emrî sipihr-i hüsnini vaz' eyledükde hak
Mîl-i siyehden eylemiş anuñ hilâlini

(553) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Hat-ı siyâh gelüp tutdı rûy-ı cânânı
Ayak karada kodı zülf-i 'anber-efşânı

2. Meger letâfet ugurladı gabgabuñdan sîb
Ki bezm içinde soyup kesdi rindler anı

3. Sanur mısın kala Cem geçmek ile hâlî câm
Komaz efendi erenler tehî bu meydânı

4. Fakîri habbeye muhtâc idüp o hâl-i zekan
İrâdetiyle varup mesken itdi zindânı

---

1 cemâlini: hayâlini Ü3.
2 hayâlini: misâlini Ü3 / kebûddan: kebûdda Ü1, Ü3.
3 ufak: uvak Ü3 / resme: nev' Ü3.
4 5 6 (553) A: 123b, Ü1: 84a, Ü3: 89b, S: 108b, AE: 119a.
1 2 3 câm: câmı Ü3 haricindekiler.
4 hâl-i zekan: hâl u zekan Ü3.

5. Vefâlar idicek oldı unutmasun ol yâr
Var Emrî barmagına bagla rişte-i cânı

(554) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Çünki hûbânuñ olur serveri haydar Çelebi
Kul ider kendüye güzelleri haydar Çelebi

2. Cennet-i kûyı içinde ola sâkî deheni
Leblerinden akıdur Kevseri haydar Çelebi

3. İtdi bülbül gibi zâr ‘âşık-ı bî-çâreleri
Zeyn idelden yüzine gülleri haydar Çelebi

4. Gülşen-i hüsnine karşu dün ü gün nâle ile
Vâlih itdi yine bülbülleri haydar Çelebi

5. Sûz-ı ruhsârı ile cânuma germiyyet idüp
Nâr-ı mihr ile yakar dilleri haydar Çelebi

6. Na˙m-ı zülfüñi senüñ söyleyimezler tolaşur
Şehr şâ‘irlerinüñ dilleri haydar Çelebi

7. Emriyâ gerden-i sînemde gören kâkülini
Didi kâfûra saçar ‘anberi haydar Çelebi

(555) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. ‘Âlem-i fürkatde fikr-i vasl-ı yâr egler beni
İltifâtı bir sehî-kad gül-‘izâr egler beni

2. Çokdan eylerdüm sefer ‘azmde velî boynumda şol
Baglanan zencîr-i zülf-i tâb-dar egler beni

---

5 idicek oldı: idicegini AE.
6 M¬l-i Misk-i Ü3.
(554) A: 123b, Ü1: 84a, Ü3: 92b.
1 2 3 itdi bülbül gibi zâr: bülbül itmez mi bu dem Ü3.
4 5 6 -Ü1.
7 (555) Lİ: 49b.
1 2 3 4 5 (556) S: 109a, Ü3: 86.

3. Âteş-i gurbet egerçi bagrumı kıldı kebâb
Câm-ı la‘lînden şarâb-ı hôş-güvâr egler beni

4. Ben giderdüm niçe kez lîkin firâk-ı yâr ile
Dem-be-dem çeşmümden akan cûy-bâr egler beni

5. Emriyâ âşüfteyem gurbetde biñ fikr ile âh
Bir şeker-leb serv-kad zîbâ-nigâr egler beni

(556) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Katre katre dürle bir zînet bulur zîbâ yüzi
Bulmaz ol zîbi tonansa dürle ger deryâ yüzi

2. hüsn bulmaz pür-‘arak rûyuñ misâli ger ola
Necm ile âreste [ol] mihr-i cihân-ârâ yüzi

3. Lutfı olmaz böyle ruhsâr-ı ‘arak-nâküñ gibi
Dürr-i şebnemle bezense ger gül-i ra‘nâ yüzi

4. Bulmaya bu âb-ı rûyı ‘ârızın yudukça ger
Dürr olup her katre Kevser zeyn ola hûrî yüzi

5. Emriyâ sanma ‘arak tâbından âb olmış-durur
Sun‘ eli dürlerle zeyn eylerken ol zîbâ yüzi

(557) Fe‘ilatün Fe‘ilatün Fe‘ilatün Fe‘ilün[1]

1. Mû-miyânuñ hevesi şöyle hayâl itdi teni
Bir kıluñ ardına siñsem görimez kimse beni

2. Var iken yâr dehânında cevâb-ı şâfî
Cân-ı bîmâruma yokdan gelür anuñ sühanı

3. Öykünür la‘lüme didüñ meyüñ içdüñ kanın
Göresin sâkî nice tutar anuñ kanı seni

4. Atduguñ taşı ko bârî basalum bagrumuza
Hele lutf eyle dirîg itme elüñden geleni

1
2 3 4 5 (557) S: 103b, AE: 118b, Ü3 86b, A: 118b, Ü1: 105b.
1 -A, Ü1 / hayâl: za‘¬f AE.
2 3 4-5 -A, Ü1.

5. Hançer-i yâra tayanma o bir âhen-dildür
Emriyâ tîşesi öldürmedi mi kûhkeni

(558) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Tâli'-i dûnuma yâr oldı benüm yâr dahi
Döndi re'yince anuñ çarh-ı sitem-kâr dahi

2. Baña göstermez idi gün yüzini baht-ı siyâh
Uydı baht-ı siyehe zülf-i siyeh-kâr dahi

3. Şîşe-i kalbi hôd ol seng-dil itmişdi şikest
Ne belâdur hançer-i ta'na-i agyâr dahi

4. Görmeye tâs-ı sipihr içre gözüm nakş-ı murâd
Olsa dâg-ı gam ile her kemügüm zâr dahi

5. Felegüñ cürmi ne Emrî kulın Allâh oñarur
Anuñ emriyle döner künbed-i devvâr dahi

(559) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Âteş-i hecrüñ ile dilde harâret bâkî
Leb-i şîrînüñ ile cânda halâvet bâkî

2. Ka'be-i kûyı safâ kıl sulagil zemzem-veş
Eşk-i çeşmüm aka gör yine ferâgat bâkî

3. Dâglar üzre mekân tutdı dil-i Ferhâdum
Hüsrevâ al ele göñlini belâgat bâkî

4. O dahi gül gibi mül çâh-ı zenahdânı görüp
Hâbda bûsesin al soñra ˙arâfet bâkî

5. Ger mecâzî de olursa seve gör bir güzeli
Emrî 'âşık ola görsem mi hidâyet bâkî

---

5 (558) Ü3: 87a, AE: 121b, A: 158a, Ü1: 117b.
1 2 baht-ı siyâh: zülf-i siyâh AE / baht-ı siyehe: zülf-i siyehe AE.
3 4 5 -A, Ü1, AE.(559) Lİ: 52a.
1 2 3 4 5 (560) S: 102b, AE: 117a, A: 146a, Ü1: 116b.

(560) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[(1)]

1. Dilâ seyr it cilâsın hûbdur şemşîr-i bürrânı
hayâtum gitdi çün gördüm derûn-ı sînede anı

2. Ucında rengdür sanma ruhuñçün asdılar şem‘i
Ayagına inüpdür cümle-i cismindeki kanı

3. Kef-i gülde degül jâle öperken destini bülbül
Sabâ bir sille urdı kim dökildi cümle dendânı

4. Lebüñ devrinde almaz hokkasın bir akçaya kimse
Enâruñ olsa her bir dânesi bir la‘l-i rümmânî

5. Dişine aldı cânın sûre-i Kevser hakı Emrî
Dilâ bir kez ısırınca o la‘l-i gevher-efşânı

(561) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Murg-ı dil dâgların gösterüp efgân itdi
‘Işk tâvûsını seyr it yine cevlân itdi

2. Çarh gök lâle-durur görineni sanma nücûm
Şerer-i âhı anuñ üstine zer-efşân itdi

3. Kendünden geçdi belâ küşteleri hande ile
Meger esrâr-ı gamuñ anları hayrân itdi

4. Yâr ‘aksin görüp âyînede kıldı yaka çâk
‘Aksi hem yârı görüp çâk-i girîbân itdi

5. Hasta Emrî dahi kendüni turup devşürimez
Hat-ı müşgînüñ anı şöyle perîşân itdi

(562) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Yakdugıyçün güneş ol ‘ârızı hurşîd-veşi
Sancıdı şa‘şa‘alar şişlere ey meh güneşi

---

1 şemş¬r-i bürrânı: şemş¬r-i ‘uryânı Ü1.
2 -A, Ü1.
3 4 5 (561) S: 110b, Ü3: 87b, Ü5: 192b, AE: 121a, A: 145b, Ü1: 105b.
1 2 görineni: kim görinen Ü5.
2,3 -A,Ü1
3 4 5 turup: derüp Ü3, Ü5 / müşg¬nüñ: misk¬nüñ Ü5, AE / kendüni: kendüyi Ü1.
(562) Ü5: 192b.
1 2 3 4 5 (563) Ü5: 193a.

2. Düşdi zülf-i siyehi hâl ü ʻizâr u hatına
Basdı Çîn leşkeri san Hind ile Rûm u habeşi

3. Âteşîn âh-durur rahşa-i zırhumda tenüm
Oldum ey sîm-beden şehr-i gamuñ sırma-keşi

4. Kâmetüm ʻarsa-i ʻâlemde senüñ çûb-i kabak
Anuñ ucında kabakdur degül ey yâr başı

5. Der-i dil-dârı kılur Emrî safâ ile tavâf
Zâhidüñ başı döner Kaʻbe tolaşı dönüşi

(563) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Feʻûlün[1]

1. İrişdi haddine zülf-i siyâhı
O miskînüñ tayandı bahra râhı

2. Mezâr-ı ʻâşık üstinde degül serv
Çıkupdur meşhedinden dûd-ı âhı

3. Felek abdâldur boynında anuñ
İki meftûl-i zerdür mihr ü mâhı

4. Tenüm kabri-durur cân mürdesinüñ
Anuñ üstinde mûlardur giyâhı

5. Yüzüñ gördükde bî-hûş oldı Emrî
Varur uyhuya hasta subh-gâhî

(564) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[1] 1. Hatı sevdâsı gubâr itse beni
Kabrümin örtüsin eyleñ çemeni

2. Lâle yoluñda şehîd oldugına
Aña yitmez mi şehâdet kefeni

3. Kâkülüñ şöyle let urdı aña ki
Sardılar postına misk-i Hoteni

---

1 2 3 4 5 (564) Ü5: 13a, Ü3: 88a, Ü1: 119a.
1 itse: itdi Ü1.
2 yitmez mi: itmez mi Ü3.
2-5 -Ü1.
3 4 5 (565) S: 109a, Ü3: 84b, Ü5: 194a, AE: 119b.

4. Hâlüñi eylemese habbü'l-misk
Goncanuñ ola mı hôş-bû deheni

5. Emriyâ hattı degüldür görinen
Na˙arum degdi karardı zekanı

(565) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1] 1. Dile gamzeñ-durur belâ kılıcı
Câna kirpüklerüñ cefâ kılıcı

2. Gözüñe karşu turdı oldı meger
Kirpügüñ kâfire gazâ kılıcı

3. Âşık öldürmek istedükçe gözüñ
Kirpügüñ dillere sala kılıcı

4. Kese agyârı yârdan umarın
Çün zebânum-durur du'â kılıcı

5. N'ola Emrî fenâya varsa cihân
Oldı ol gamze çün fenâ kılıcı

(566) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Dilâ döginmelidür taşlar ile âb gibi
Bu 'âleme na˙ar it gözüñ aç habâb gibi

2. Bu devr içinde hayâl-i lebüñle aglamadan
Kızardı dîdelerüm sâgar-ı şarâb gibi

3. Saçuñ gamıyla bir âh eyledüm duhânından
Karardı dâg-ı belâ sînede gurâb gibi

4. Kadüm kemân oluban döndi bir kıla cânum
'Aceb mi nâlelerüm var ise rebâb gibi

---

1 belâ: cefâ Ü5 / cefâ: belâ Ü5.
2 turdı: turur Ü3.
3 dillere: her yaña Ü3, Ü5.
4 agyârı: agyâr Ü3.
5 (566) Ü5: 194a, Ü3: 94a.
1 2 3 4 5 (567) S: 106a, Ü3: 90b, Ü5: 194b, AE: 139b.

5. Hevâ-yı zülfüñ ile durmaz âh ider Emrî
Sabâya virdi karârın yine sehâb gibi

(567) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Gördiler ol bî-vefâyı redd ider her dem beni
Özlerine eylediler nâleler hem-dem beni

2. Bûy-ı 'ışk ile sarıldum nâfe-i müşgîne çün
Bir kılına asmadı ol kâkül-i pür-ham gibi

3. Varayın kan aglayayın âsitân-ı dilbere
Fürkatinde kana yudı dîde-i pür-nem beni

4. Benden ögreñ gel hakîkat yolını ey yâr kim
Terk itmem günde biñ kez öldürürse gam beni

5. Bûy-ı zülfinden sabâ geldi dem urdı cânuma
Emriyâ âşüfte itdi 'ışk ile ol dem beni

(568) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1) 1. Her kimüñ fikri saçuñla ruh-ı gül-fâm oldı
Gicesi Kadr anuñ gündüzi bayram oldı

2. 'Akd olup eşk ile müjgânlarum ey piste-dehen
hasret-i çeşmüñ ile her biri bâdâm oldı

3. N'ola pehlûya sararsak sanemâ zahm-ı müjeñ
Yitişüp her biri bir yâr-ı gül-endâm oldı

4. Başlar çıkdı benüm hasret ile bagrumda
Seni halvetde basan bagrına hammâm oldı

5. İrdi hat hüsnüñe seyr idemedi Emrî çarh
Gör niye irdi ki gün togmadı ahşam oldı

---

1 redd: terk Ü3; yâd Ü5, AE.
2 3 âsitân-ı dilbere: âsitân-ı yârda Ü3.
4 5 cânuma: 'âleme Ü3 /'Âşık-ı âşüfte itdi Emriyâ ol dem beni Ü5.
(568) Ü3: 58b, A: 146a, Ü1: 106a.
1 2 'akd: 'aks Ü1.
3-5 -A, Ü1.
4 5 (569) Ü3: 87a.

(569) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[1]

1. Göñülde her ne diseñ var huzûrdan gayrı
Cihân içinde nem eksük sürûrdan gayrı

2. Gunûde bahtum uyanmaz kulagına çalsa
Derâ-yı çarhı Sirâfîl sûrdan gayrı

3. Bu tâli‘ ile Süleymân da olsa bulmaz idi
Fakîr sırça-serây çeşm-i mûrdan gayrı

4. Gümiş çıkarca idi göz bıñarı komadı âh
Zemâne anda dahi âb-ı şûrdan gayrı

5. Sözinden añlanan ol vâ‘i˙üñ ki nesnesi yok
Kapuñ yanında behiştüñ kusûrdan gayrı

6. Olaldan ok gibi togrı rakîb-i kec-tab‘uñ
Yanında yok yirüñ Emrî kubûrdan gayrı

(570) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Dolarken boynuma zencîr-veş ben zülf-i cânânı
Dahi dîvâne-i Leylî degüldi Kays yabanı

2. İrişdi sâye-i zülfüñde hattuñ la‘l-i cân-bahşa
Sanasın Hızr buldı ˙ulmet içre âb-ı hayvânı

3. Bahâr oldı turudur göre her bir sûde her cûyı
Akup bir serv ayagına gezer dolanı dolanı

4. Ne deñlü katre aldıysa sehâb-ı çarh deryâdan
Gerü etfâl-i bâga cümle yagmâ eyledi anı

---

1 2 3 4 5 6 (570) Ü3: 87b.
1 2 3 4 5 (571) Ü3: 87b.

5. Visâlini ne olur dir ne olmaz Emrî ol dilber
Velî eyler olur olmaz kişiye ʻahd ü peymânı

(571) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Atlas-ı sürh ile sadr üzre döşensün yirleri
Cân evine okı ey dil nâvek-i dilberleri

2. Diş sırıtma dürr-i dendânından ey dil kimseye
hokka-i kalbüñde pinhân eyle ol gevherleri

3. Her biri billûr-veş hurşîde karşu berk urur
Oldı rahşân âsumân-ı hüsnüñüñ ahterleri

4. Murg-ı tîrüñ bâg-ı sînemden geçerken bâl açup
Ey kemân-ebrû kararmış dûd-ı dilden yirleri

5. Sanma merdüm hâlî dâne-i ʻineb itmiş tılısm
Pür-şarâb olur müdâm andan gözüm sâgarları

6. Kasd idersin çeşm-i hûn-âlûd-ı yârı öpmege
Çevresinde ey göñül görmez misin hançerleri

7. Nâr-ı gamla oldı Emrînüñ begüm eczâsı kül
Dâg-ı ahmerler degül vardur henüz ahkerleri

(572) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün(1)

1. Deryâ-yı ahdaruñ dahi var hadd ü gâyeti
Ammâ ki eşk-i çeşmümüñ olmaz nihâyeti

2. Arturmaz idi cevr ü cefâsını gün-be-gün
Ger olmasaydı ʻâşıka yâruñ mahabbeti

3. Gâfil salınma hâlüme geh geh ne˙âre kıl
Vâcib-durur çü şâha raʻiyyet riʻâyeti

---

1 2 3 4 5 6 7 (572) Ü3: 87b.
1 2 3 4 5 (1) A: 124a, Ü1: 84a.

4. Ger öldürürse ‘âşıkı gamzeñ ‘aceb midür
Bulur murâdı ger ide hakkuñ hidâyeti

5. Baglanduguña zülfine incinme Emrînüñ
Bend itmez idi olmasa anuñ himâyeti

MUKATTA’LAR

(1) **Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün**[1]

1. Bihterîñ-i ehl-i derd oldur ki gam-perverd ola
Bih gibi ruhsâresi hem zerd ü hem pür-gerd ola

2. Gam çeküp kan aglamakdan beñzeye beñzi anuñ
Şol hazân yapragına kim sürh yir yir zerd ola

(2) **Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün**[1]

1. Seni bu deñlü yakıcak güneş ey hûr-likâ
O zavâlluyı ‘aceb sen ne kadar yakduñ ola

(3) **Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün**[1]

1. Tolu iç dirse eger bezmde agyâr saña
İçeyin dime sen ayak tolar ey yâr saña

(4) **Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün**

1. Zekân ile geçinür ruhları devrinde göñül
İdinür hasta iki ayda bir sîbi gıdâ

(5) **Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün**

1. Na‘ller sanma ki Emrî benüm içün dil-i zâr
Nâhun-ı derd ile yırtup yüzini tutdı ‘azâ

(6) **Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün**[1]

1. Kodı zülf üstine barmak didüm el virmek ola
Döndi ‘aks eyledi bildüm ki didi remz ile lâ

---

1 2 (2) A: 124a, Ü1: 84a.
1 (3) A: 124a, Ü1: 84b, Ü3: 103b.
(6) A: 124b, Ü1: 84b.
1 (7) A: 124b, Ü1: 84b.

(7) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Dilâ sa'âdete irgürdi sâyesinde beni
İki hümâ-yı hümâyûn ki dâme ˙ıllühümâ

2. Götürdüm ayagı devr-i zemâne bezminden
Tarîka girdüm eyâ şeyh himmet eyle baña

3. Görilse gözlerüm âyînesi n'ola rûşen
Gubâr-ı râhuñ ile urdum aña çünki cilâ

4. Kaşuñ firâkı hilâl itdi Emrîyi ey meh
habâb-ı eşk üzerinde anuñ sipihr-âsâ

(8) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Agzuñ içün gonca-i pür-jâle giryândur baña
La'lüñ içün agız açmış nâr handândur baña

(9) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Rûy-ı zerdüm üzre kan gördi güler cânâ baña
İçi gelsün taşına dönsün gül-i ra'nâ baña

(10) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Muştuñ ey gonca-dehen mîm-i mahabbetdür baña
İki darb itseñ anuñla hâ-yı himmetdür baña

---

1 2 3 4 (8) Ü1: 120a, Ü3: 100a, AE: 71b.
1 (9) Ü1: 120a, AE: 72a.
1 (10) Ü1: 120a, AE: 72.
1 (11) AE: 71b.

(11) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1. Zahm-ı tîrüñ halka-i mîm-i mahabbetdür baña
İki eylerseñ ger anı hâ-yı himmetdür baña

2. Beñzi eyvânuñ neden zerd oldugın itdüm sü'âl
Gabgab-ı sîmîn-i dilber didi hasretdür baña

(12) Mefʿûlü Fâʿilâtü Mefâʿîlü Fâʿilün(1)

1. Pür-sûz dil o çihre-i gül-nârdan cüdâ
Döndi şu bir şerâra k'ola nârdan cüdâ

(13) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün(1)

1 N'ola hem-dem dir ise şemʿ-i şeb-efrûz baña
K'ana itdügini itdi dil-i pür-sûz baña

2. Oka dikdi dili meydân-ı mahabbetde dirîg
N'itdi gör ey kaşı yâ gamze-i dil-dûz baña

(14) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1. Göz mi eyler bu bakışla nergis-i şehlâ saña
Söz mi söyler bu agızla gonca-i hamrâ saña

2. Nâmesin Emrî bu al tamgalu kâgıd itdügi
Nâzükâne merhabâya el sunar cânâ saña

---

1 2 (12) Ü1: 120a, AE: 72a.
1 (13) Ü1: 120a, AE: 72a
12 (14) Ü1: 120a, AE: 72a.
1 2 (15) A: 124b, Ü1: 84b, Ü3: 95b, AE: 74a.

(15) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Yazmışdı gerçi hüsn kitâbın o hatt-ı leb
Hatt-ı 'izârı hâşiyelendürdi anı hep

2. Cân riştesi elinde virürse rızâ eger
Peygamber oynın oynamaga ol Mesîh-leb

3. Agyâr asılmasına sebeb bilmesün saçın
Asmaga anı istemez aslâ o şeh sebeb

(16) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. 'Ârızun üstine almış görürin ol hâli hep
Mısr-ı hüsnüñ ey dirîg olmış 'azîzi bir 'Arab

(17) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. 'Ârızuñda hâl-i müşgîn Emrîyi bî-hôd ider
Nev-bahâr içre egerçi kimse uyutmaz zübâb

(18) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Şimdi dîdemde karâr itdi hayâl-i la'l-i yâr
Na'ra-i mestânı diñleñ gözüme geldi şarâb

2. Derdümi şerh itmege tâkat kanı zahmumda kim
Hançerüñ güc ile koydı agzına bir katre âb

3. Sen yataksın diyü virme çeşme su işkencesin
Gelmedi ey girye hîç anuñ evine düzd-i hâb

---

1 2 3 (16) A: 125a, Ü1: 85a, Ü3: 97a.
1 (17) A: 124a, Ü1: 85a.
(18) A: 125a, Ü1: 85b.
1 2 3 (19) A: 125a, Ü1: 85b.

(19) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Bir gice cây itmek oldı dîdemi sevdâ-yı hâb
Didi yaşum su yatagıdur degüldür cây-ı hâb

2. Hâb geldükde gözüm kızmışdı tâb-ı bâdeden
Sıçrasa n'ola gözümden yandı sâkî pây-ı hâb

(20) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1 Fikr-i müjgânuñ derûnına düşelden ey habîb
Kûy-ı gamda igne yutmış kelbe dönmişdür rakîb

(21) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[1]

1. Gelmedi yanına tutmadı sirişkini habîb
Çagırı çagırı bogıldı yaşı içre garîb

2. ʻArz-ı hâl itdi fitîlin dil idüp zahmum aña
Kurd yirdi senüñ olmasa dilüñ didi habîb

(22) Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün[1]

1 Kaşuñı bildi kıble-i ahbâb
Kıbleden yüz çevürdi pes mihrâb

2. Zülf-i dil-dâr dolaşursa dile
Yur tarar anı âb ile gül-âb

---

1 2 (20) A: 125a, Ü1: 85b, Ü3: 97b, 103b, AE: 74a.

1 yutmış kelbe: yimiş ite Ü3.(21) A: 125a, Ü1: 85b, Ü3: 95b, AE: 73b.

1 2 (22) A: 125b, Ü1: 85b, Ü3: 96a-98a.

12 (23) A: 125a, Ü1: 85b, Ü3: 98a, AE: 74a.

(23) Mefâʻilün Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün(1)

1. Dilâ o çeşm-i siyâh itdügin iderse ʻaceb
Eli cıdâlu beli oklu bir harâmî ʻArab

(24) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Feʻûlün(1)

1. Lebüñe beñzemese bâde-i nâb
Anuñ âvâresi olmazdı habâb

(25) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün(1)

1 Bir zerre gün yüzüñde temâşâ degül mi kim
İki hilâl olur çü tulûʻ ide âfitâb

(26) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1 Gül yüzüñe ursañ âb olur gül-âb
Olur ol hem âb-rûy-ı âfitâb

2. Beñzemez ey sâkî çeşm-i mestüñe
Nergis-âsâ bir depe gözdür habâb

3. Zülfi sevdâsı hevâyî eylemiş
Emrî ne gökde ne yirdedür sehâb

(27) Müfteʻilün Fâʻilün Müfteʻilün Fâʻilün(1)

1 ʻAks-i lebüñ gelmege bir mahal ister şarâb
Aña binâen yapar sırça sarâyı habâb

---

1 (24) A: 125a, Ü1: 86a, Ü3: 96a, AE: 74a.
1 (25) A: 125b, Ü1: 86a.
1(26) A: 146b, Ü1: 106b.
1 -A, Ü1.[2] [3] gökde: yirde A / yirdedür: gökdedür A.
(27) Ü1: 120b, Ü3: 96a, AE: 74a
1(28) HM. 6a

(28) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1 Degül kefşinde anuñ na'lçeyle bir niçe kevkeb
Sevâbitle hilâl inüp ayagına düşüpdür heb

2. Sarây-ı köhnedür dehr Emrî niçe şâhdan kalmış
Felek sakf-ı zümürrüd-gûn aña gülmîh-ı zer kevkeb

(29) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1 Yüzüñe mâh-ı gerdûnı nice nisbet ider ahbâb
Yüzüñ şem'-i İlâhîdür çerâg-ı bîvedür mâh-tâb

2. Benüm kıblem n'ola her yerde dîvâra yaparlarsa
Kaşuña öykünürmiş arka virüp Ka'beye mihrâb

3. Beyâbân-ı gamam hecrüñde olur teşne-leb Emrî
İrişdürmezse aña tîg-i bürrânuñ eger tîz âb

(30) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1 Kefş iden yüzi derisin saña itse ne 'aceb
Yaşınuñ katrelerinden aña sîmîn kebkeb

(31) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün[1]

1 Yüzüñ mahcûb agzuñ mîm-i mahcûb
'İzâruñ hûb hâlüñ nokta-i hûb

---

12 (29) HM. 6a
12 3 (30) AE: 74a, Ü3: 97b.
1(31) Ü3: 98a.
1(32) A: 125 b, Ü1: 86a, Ü3: 97b, AE: 74b.

(32) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1 Şol sarây-ı dil-küşâdur hüsnüñ ey hûr-ı behişt
Kim anuñ yanında bir kasr-ı müsemmendür behişt

2. İki mehdür kasr-ı hüsnüñden kalan bir sîm hışt
Kûyuñuñ yanında bâg-ı pür-kusûr imiş behişt

(33) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1 Hôş güzeldür sırça ibrîkuñ senüñ ey mey-perest
Kim emerse serça barmagın olur fi'l-hâl mest

(34) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1 Hattı geldi gitdi ey dil hüsn-i bi-hemtâ-yı dôst
Kara çul geydi anuñçün 'ârız-ı zîbâ-yı dôst

(35) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1 İtdi bir sihr o zekân ey leb-i la'l-i yâkût
Çeh-i Bâbîlde hemân asılı kaldı Hârût

(36) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1 Zemîn kumıyla gökler şîşesin farz eyle bir sâ'at
Bu sâ'atle niçe yüz biñ yıl olur bir dem-i fürkat

---

1 hûr-ı behişt: hûr¬-sirişt Ü1, Ü3, A.
2 (33) A: 126a, Ü1: 86a, Ü3: 95b, AE: 75a.
1(34) A: 126a, Ü1: 86a, Ü3: 97b, AE: 75a.
1(35) A: 126a, Ü1: 86a, Ü3: 97b, AE: 74b.
1 la'l-i: la'li Ü3.(36) A: 126a, Ü1: 86b, Ü3: 97a, AE: 74a.
1(37) A: 126, Ü1: 86b, Ü3: 97b, AE: 74b.

(37) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1 Zülfi itmişdi büküp kaddümi dâl-i devlet
Nokta-i dâg-ı firâk eyledi zâl-i zillet

2. Olsa ey gonca yüzi yirde n'ola yir gülinüñ
Reng virmişdür ana mihr-i 'izâruñ kat kat

(38) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1 Debîr-i gam varak-ı câna yazdı nâme-i derd
Fitîli hâmedür ey Emrî zahm-ı sîne devât

(39) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1 ¸a'îf olduñ çün ey 'âşık meges çeşminde var câ it
Şeker kasdına vardıkça leb-i la'lin temâşâ it

(40) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün(1)

1 Sîb-i zekânuñ derdi ile zerd olup ölmiş
Sararsa bihe penbe 'aceb mi yed-i kudret

(41) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1 Siphr ile habâb-ı eşküm itdüm şîşe-i sâ'at
Dükendi rîk-i 'ömrüm irmedi subha şeb-i fürkat

2. Müşâbih olmag-içün 'ârı˙uñda hâlüñe İdrîs
Şehâ öldi dirildi eyledi me'vâsını cennet

---

12 kat kat: bir kat AE.
(38) A: 126a, Ü1: 86b.
1(39) A: 126a, Ü1: 86b, Ü3: 97b, AE: 74a.
1 'âşık: Emr¬ Ü3 / vardukça: geldükçe Ü3.
(40) A: 126a, Ü1: 86b.
1(41) A: 21b, Ü1: 15b, Ü3: 13b, S: 17b, AE: 74b
12 hâlüñe: cân ile S.

3. Habâb-ı bâde geh pinhân u geh peydâ olur sanma
Degişür tâcını mey la'l-i yâra 'arz ider kudret

4. Degül tâb-ı şarâb-ı nâb-ı sâkî hacletindendür
Lebüñ koyup mey içen kimsenüñ beñzindeki humret

5. Disem derdüñle ben öldüm sen itdüñ dôstluk terkin
Ölünüñ dôstı olmaz dir ol yâr-ı 'adû-haslet

(42) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Ben hasta üzre dîde-i pür-hışm u kîne aç
O lutf man˙arın aça geldüñ çü gine aç

2. Hurşîd ü mâha mâşıta tutmak revâ degül
Âyîneye ne yüzüñi göster ne sîne aç

3. Defn itdi hâk-i tende kazâ cevher-i dili
Mâr-ı tılısm-ı nefsi helâk it defîne aç

(43) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1 Zülfi sevdâsı yiter başuñda ey dil dâl-i tâc
Sünbülüñ tâcına yokdur sende abdâl ihtiyâc

2. Tâc-dâr-ı ehl-i 'ışk oldur ki başına müdâm
Kanlu yaşınuñ habâbından geyine la'l tâc

3. Virür anuñ şerbetin Emrî o la'l-i âb-dâr
Ol kadar nâzük degüldür yufkadur miskîn gülâc

---

3 - Ü3, S, AE.
4 - Ü3
5 (42) A: 126b, S1, Ü1: 86b, Ü3: 14b, AE: 75a
1 gine: yine Ü3, AE.
1 1 (43) A: 126b, Ü1: 86b, AE: 75a.
12 3 (44) A: 126, Ü1: 87a, Ü3: 14b, AE: 75a.

(44) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün[1]

1 Beni şöyle idüpdür ol dehen hîç
Gören didi bu olmış hîçden hîç

(45) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1 Devâyı n'ideyin alışdı derdüñ ile mizâc
Ne derdümüñ emidür ey tabîb rûh-ı 'ilâc

2. Başumda hasret-i hâlüñle yakduguñ dâguñ
İdindi penbesini şeyh-i şehr nokta-i tâc

3. Sehâbı atdı pamuk gibi sarsar-ı âhı
Diseñ ne işledi bu kâr-hânede hallâc

(46) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1 Oldı 'aks-i çihre-i zerdümde çün zerrîn kadeh
Câm-ı zerrîn sunmasun sâkî baña zerrîn-kadeh

(47) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Kasr-ı refî'üñ oldı nüh eflâkden bülend
İrmez iderse şa'şa'asın mihr aña kemend

2. Sohbetde añdılar 'arak-âlûde leblerüñ
Pâlûdeye 'arak 'arak-ı nâba girdi kand

1(45) A: 126b, Ü1: 87a.
12 yakduguñ: yakdugum Ü1, AE.
3 disek ne: ne disek AE,
(46) A: 127a, Ü1: 87a, Ü3, 96a, AE: 75b.
1(47) A: 127a, Ü1: 87a, Ü3: 95b, AE: 76b.
12 (48) A: 127a, Ü1: 87a, AE: 76a.

(48) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1 Âhumdan eyle eyledi cismüm ihâta dûd
Gören sanur ki geymiş olam câme-i kebûd

2. Şem'üñ kadehde şu'lesi 'aksi degül-durur
Ol la'l-i âteşin bıragupdur içine od

(49) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1 Yâruñ lebinde sanmañ olupdur 'arak bedîd
Nûş itmege yaşumdan alupdur mey-i sefîd

(50) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1 Mihnet elinde kaddüm olupdur kemân-ı derd
Ol yayuñ üstine saru tozdur bu cism-i zerd

2. Derd-i rakîb olmasa n'eylerdi derd-i yâr
Emrî kim incinürdi eger bir imişse derd

(51) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1 Kes sanup şimşâd-ı nâ-kes kendün itse 'arz-ı kad
Bâgbân ol serv öñinde kes düşür anı meded

(52) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1 Cism-i zerdümde olan zahmum ki pürdür âb-ı zerd
Bir devât-ı âb-ı zerdür yazmaga âyât-ı derd

---

12 (49) A: 127a, Ü1: 87b.
1(50) A: 172a, Ü1: 87b, AE: 76a.
12 (50) A: 127a, Ü1: 87b, Ü3: 102a, AE: 75b.
1 itse: itdi Ü3.(52) A: 127b, Ü1: 87b, Ü3: 96a, AE: 75b.
12 (53) A: 127b, Ü1: 87b, AE: 75b.

2. N'ola altun itse sîm-i eşkümüñ düşüncesin
Hâk-i pâyuñdan kapupdur kîmyâ-yı rûy-ı zerd

(53) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1 Zerd idüpdür şöyle hâk-i cismümi âlâm-ı derd
Kim gören dir var imişdür tînetinde hâk-i zerd

2. Bîsütûnı tîşe-i Ferhâd yondıysa n'ola
Kûhken söylerse katı dir anuñ derdine derd

(54) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1 Agzı durmaz goncanuñ la‘lüñ ider gülşende yâd
Anı görenler sanurlar kim kılur tahrîk bâd

2. Gözüñ üzre kaşı mı yâ miskle çekmiş üstine
Kâtib-i kudret yazarken safha-i hüsnüñde sâd

3. Kâtib-i hüsnüñ devât-ı sîmi ol çâh-ı zekan
Anuñ içinde sevâd-ı hâldür müşgîn midâd

(55) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1 Oldı gök kurşun devât anda sevâd-ı şeb midâd
Hâme dûd-ı dil saçuñ vasfın kılur ‘âlem sevâd

(56) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1 Mâni‘ oldı gül yüzüñe bakmaga ey lâle-had
Dîde-i pür-hûnumı incitdi gâyetle remed

---

12 (54) A: 127b, S1, Ü1: 87b.
12 3 (55) A: 127b, Ü1: 88a, AE: 75a.
1(56) A: 127b, Ü1: 88a, AE: 75b, Ü3: 88a.
1 oldı: olur Ü1.

(57) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[(1)]

1 Leb-i şîrînüñ eylemez diyü dâd
Öldürür kendü kendüyi Ferhâd

(58) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[(1)]

1. Zikr-i tekrâr-ı lebüñ kand-ı mükerrerden lezîz
Bûse-i la'lüñ de şeftâlû-yı şekkerden lezîz

(59) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[(1)]

1. Nesne yok sanurduñ ey şîrîn-dehen cândan lezîz
Bûse-i la'l-i lebüñ geldi baña andan lezîz

(60) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[(1)]

1 Sultân-ı 'ışk egnine geydügi câmede
Bir tügmedür bu çarh-ı mutabbak tokuz kenâr

2. Şol hüsrev-i gamam ki ider çarhı pür nücûm
Şeb-dîz-i âhumuñ ayagından çıkan şerâr

3. Emrî şeb-i firâkda gün görmedi dirîg
Rûzın anuñ şeb eyledi hatt-ı 'izâr-ı yâr

---

(57) A: 127b, Ü1: 88a, AE: 76a.
1(58) A: 128a, Ü1: 88a, Ü3: 16b, AE: 76b
1 şekkerden: sükkerden Ü3, AE.
(59) A: 128a, Ü1: 88a, Ü3: 15b, AE: 76b
1 (60) A: 128a, Ü1: 88a, Ü3: 100b
1 - Ü3.
2 3 (61) A: 128a, Ü1: 88a, Ü3: 100a.

(61) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Rengin mi virdi bâdeye ol la'l-i nâblar
Haclet mi vâki' oldı kızardı şarâblar

2. Sevdâ-yı zülf ile beni âşüfte görseler
Deşt-i belâda yimege umar gurâblar

3. Câm içre gözleriyle görüp 'aks-i la'lüñi
Turdılar ayak üstine sâkî habâblar

(62) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Yâ kâmetüm ki kabza-i dest-i belâdadur
Cism-i nizâr rişte sarupdur kepâdadur

(63) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Âb-ı hayât ol iki la'lüñ birisidür
Cân Hızrı ey Mesîh-dem anuñ dirisidür

(64) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Ferhâd-ı küşteñüñ kefeni cism-i zârıdur
Kûh-ı belâda vâdî-i mihnet mezârıdur

(65) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Gamzeñ hayâli kim gözüm içre nihân-durur
Deryâda zülfekâr-ı 'Alîden nişân-durur

---

1 rengin mi: bir reng mi Ü3.
2 3 (62) A: 128b, Ü1: 88b, Ü3: 96b, AE: 86a.
1(63) A: 128b, Ü1: 88b, Ü3: 98a, AE: 867a.
1(64) A: 128b, Ü1: 88b, Ü3: 97a, AE: 87a.
1(65) A: 128b, Ü1: 88b, Ü3: 98b, AE: 87a.
1(66) A: 128b, Ü1: 88b, AE: Ü3: 24a, Ü5: 160b.

(66) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1 Tîg-i mahabbetüñle yürek pâre pâredür
Her pâre tîr-i gamzeñ ile yare yaredür

2. Şol âteşîn lebüñde olan hâl-i sürh mı
Düşmiş şarâb-ı nâba yâhûd nâr dânedür

(67) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1 Ol zülf içün kimüñ ki elif kaddi lâm olur
Âhir visâl kûşesi aña makâm olur

2. Cânuñ hadeng-i gamzeñ idi eksügi hemân
Kaşuñ kemânı gönderür ise tamâm olur

3. Düşnâm-ı telh ider gözüme karşu la'l-i yâr
Tûtî ki âyine göre şîrîn-kelâm olur

(68) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1 Dil câm-ı 'ışkı buldı cihândan ferâgı vâr
Turmaz bu köhne evde kimüñ kim ayagı var

2. Beñzetme nakş-ı pây-ı seg-i yâra yir gülin
Nâ-geh işide incine yirüñ kulagı var

---

12 - A.

(67) A: 128a, Ü1: 88a, Ü3: 101a, AE: 87a.

12 3 (68) A: 129a, Ü1: 89a, Ü3: 101a, AE: 87b.

12 (69) A: 129a, Ü1: 89a, Ü3: 97a, AE: 87a.

(69) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Şol bâde kim şebîh-i leb-i cân-fezâsı var
Bir katresi hezâr Cemüñ kan bahâsı var

(70) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Yokdur vücûd bende dimeñ cismi vardur
'Ömrüm libâsı üstine konmış gubârdur

(71) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Kim dir ten-i beyâzuñ içün dürr-i nâbdur
Ol ruh-ı pâk kendü bu bir katre âbdur

(72) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Kallâbdur rakîb kızıl akça harcanur
Dilber görüp gözinden akan kanlu yaş sanur

(73) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Yâ Rab o serv kaddi ne tûbî-nihâldür
Kim dalı fitne bergi belâ verdi âldür

(74) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1 Sarsar nesîm-i bâg u düşer sanma jâleler
Yüzi suyın döker yire 'ışkuñda lâleler

---

1 cân-fezâsı var: cân-fezâsıdur Ü3 / bahâsı var: bahâsıdur Ü3.
(70) A: 129a, Ü1: 89a, Ü3: 97a, AE: 87a.
1(71) A: 129a, Ü1: 89a, Ü3: 97a
1(72) A: 129a, Ü1: 89a, Ü3: 100b, AE: 86b.
1(73) A: 129a, Ü1: 89a, Ü3: 97a, AE: 86b.
1(74) A: 129a, Ü1: 89a, Ü3: 100a, AE: 86b
1 u: - AE.
2(75) A: 129b, Ü1: 89b, Ü3: 100b, AE: 86a.

2 Söz atdı gonca laʿl-i dür-efşân-ı dilbere
Taş ile urdılar anı agzına jâleler

(75) Mefʿûlü Fâʿilâtü Mefâʿîlü Fâʿilün(1)

1 Öykündi ol ʿizâr-ı ʿarak-nâke lâleler
Ter düşdügine anlara bâʿis bu jâleler

(76) Mefʿûlü Fâʿilâtü Mefâʿîlü Fâʿilün(1)

1 Sanma hilâli çevre alurlar sitâreler
Kaşuñçün âh ider çıkar andan şerâreler

(77) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1 Ârzû-yı hatt-ı yâr ile gubâr olmış ʿabîr
Hâl-i miskîn kendün ol sevdâda itmiş kara yir

(78) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1 Gerçi bir cây-ı muʿayyendür sevâd-ı çeşm-i ter
Lîk cûy-ı eşk tugyân eyledükçe su basar

2. Gün yüzinde görmege mâh-ı nev ebrûsını
Âb-ı eşküm içre âyîne komışdur çeşm-i ter

(79) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1 Ey göñül bûs-ı dehân-ı yârmış aldum haber
Hasta-dil derdine dârû-yı müfîd ü muhtasar

1(76) A: 129b, Ü1: 89b, AE: 86a.
1(77) A: 129b, Ü1: 89b.
1(78) A: 129b, Ü1: 89b, Ü3: 97a, AE: 80a, Ü5: 159a
1 -Ü3, Ü5, AE.2 çeşm-i ter: eşk-i ter Ü3.
(79) A: 129b, Ü1: 89b, AE: 80a.
12 eşküm: eşküñ AE / ey: ol AE.

2. Âb-ı eşküñ dîdesine ‘âşıkuñ duydum dimiş
Eşk-i ‘âşıkdan olupdur ey göñül sîr-âb ter

(80) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1 Çarh kûyuñda çerâg ile gezer cerrârdur
Mâh u encüm anda ey meh dirhem ü dînârdur

(81) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1 Meclis-i hüsnüñ çerâgı ‘ârız-ı cânânedür
Mâh-ı şeb-ârâ aña bagrı yanuk pervânedür

(82) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1 Ol güzel gözler ki diller sayd ider şeh-bâzdur
Nice murg-ı cân uçurmış bir kebûter-bâzdur

(83) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1 Dâg-ı sînem derd ocagınuñ yanuk abdâlıdur
Penbedür sanma anuñ bürindügi ak şâlıdur

2. Rindlerden nakd-i cân ayak teri alur müdâm
Şevk bâzârında sâkî kim ayak dellâlıdur

3. ‘Ârız-ı zîbâsına yayıldı zülf-i müşg-bâr
Cennetin her yirine irişdi tûbî dalıdur

---

(80) A: 129b, Ü1: 89b, AE: 80b.
1(81) A: 129b, Ü1: 90a, Ü3: 101a, AE: 80b.
1(82) A: 130a, Ü1: 90a, AE: 81a.
1(83) A: 130a, Ü1: 90a, Ü3: 96b, AE: 81a
1-2 - Ü3; sanma: sanmañ AE.
3 3 (84) A: 130a, Ü1: 90a, AE: 82a.

(84) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1 Karz alan cân nakdini dilden leb-i şîrîndür
Hattı hüccet yazdı boyuñ gerden-i sîmîndür

(85) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1 Fitnenüñ atılmış okı gamze-i meftûnıdur
Câna tartılmış kılıcı ebrû-yı mevzûnıdur

2. Derd-i ebrûsı hilâl-âsâ tenüm itmişdi na'l
Çihrem üzre zahm-ı nâhun sanma anuñ nûnıdur

(86) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Şu'le-i nâr-ı derûnumdan benüm havf eyle kim
Ey kaşı yâ tîr-i âhuñ ol yalıñ peykânıdur

2. Cennet-i kûyuñdan ey hûrî beni ayırdı dün
Şol rakîb-i rû-siyâhuñ âdemüñ şeytânıdur

3. Pâre pâre itdi yine câme-i ebri felek
Emriyâ şimdi o mâhuñ 'âşık-ı giryânıdur

(87) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1 Burc-ı sâgardan şafak düşdükçe ol mâh alnına
Bir hilâl biñ encümi bir lah˙ada Pervîn ider

1(85) A: 130a, Ü1: 90a, Ü3: 96b, AE: 82a

12 (86) A: 130a, Ü1: 90a, Ü2, 7b, Ü3: 19b, Ü5: 155a.

1 nâr-ı: âh-ı Ü2.2 - Ü3, Ü5. beni ayırdı dün: çün ayırdı beni AE / Şol: Ol AE.

(87) A: 130a, Ü1: 90b.

1(88) A: 130a, Ü1: 90b, A3: 31b, AE: 85a.

(88) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Beñzetmiş âyine yüzüñe yüzini kamer
'Ömrinde itmemiş gibi âyîneye na˙ar

2. Taşı 'akîk kıldı ise tâbiş-i Süheyl
Âb-ı sirişküm itdi dilâ anı pür-güher

3. Tâc-ı zer ile germ olup öykündi yâra şem'
Od oldı yakdı anı ser-â-pâ o tâc-ı zer

4. Gitmez kapumdan ölmeyicek 'âşıkum dimiş
Emrî bunı rakîb işidürse ölür gider

(89) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Kapuñda tursın ırmag itme diyü bir bed-gevher
Beni aglatma tıfl-ı eşkümi arturma ey dilber

2. Kabâ-yı gül neden sad-çâk u hûn-âlûde dirseñ
Ruh-ı zîbâña öykünmiş üşürmiş hâr aña hançer

3. O şeh mektûbınuñ ey Emrî mührin öpdügüm bu kim
K'idüpdür agzı yarıla yirini evvel anuñ ter

(90) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Cismüm üstinde elifle dâg-ı hûnînüm gören
Didi serv ü lâle ile zeyn olmış bu mezâr

2. Hat degüldür safha-i hüsninde yâruñ derc olan
Zâhir oldı var idi levhinde anuñ bir gubâr

---

1 2 itdi dilâ anı pür güher: eyledi tâb-ı ruhuñ güher Ü3, AE.
3 4 (89) Ü1: 95b, AE: 76b.
1 2 3 (90) A: 131a, Ü1: 91a.
1 2 3 âşikâr: ey nigâr Ü1.

3. Şöyle yakdı nâr-ı gam çıkdı tepemden dûd-ı dil
Başum üzre mûy-ı jûlîde degüldür âşikâr

(91) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Gice dil nakdini benden şeb-rev-i zülfüñ alup
Çeşmüme saçdı hayâl-i hatt-ı müşgînüñ gubâr

(92) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Tahta-i sînemde her reg çekdi kânûn üzre târ
İñlerin sanma gamuñ mızrâbı eyler anı zâr

2. Gamla dil bir hâle vardı oldı gam kendü anı
Göricek ol hâlde batdı gam-ı peykân-ı yâr

3. Şâm-ı târ-ı pür-nücûm u dûd-ı âh-ı pür-şerâr
Bir degüldür ikisi ey mâh şâmuñ subhı var

4. Ol şehün bezminde şem'-i şu'le-dârı dir gören
İktirân itmiş mehe seyyâre-i dünbâle-dâr

(93) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Çünki dil İskenderi iklîm-i 'ışka şâh olur
Aña Hızr-ı reh yeşil tonlu duhân-ı âh olur

2. Zülf-i pür-çînüñde her târuñ yutup zehrin göñül
Didi hey ne ejdehâsı çok tolaşuk râh olur

3. Kirpük altında na˙ar kıl çeşm-i hâb-âlûdına
Añlama gâfil ki çöp deprense ger âgâh olur

---

(91) A: 131a, Ü1: 91a, Ü5: 160a, AE: 81a.
1 (92) A: 131a, Ü1: 91a, Ü3: 32b, AE: 80b.
1 gamuñ: hevâ Ü3, AE.[2] - A, Ü1.
3 - AE.
4 - AE / mehe: gibi Ü3.
(93) A: 131a, Ü1: 91a.
1 2 3 4 (94) A: 131b, Ü1: 91a, Ü3: 20a.

4. Rûz-ı mahşer olımaz Emrî şeb-i hicrân kadar
Gice uzun olsa anuñ gündüzi kûtâh olur

(94) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Yüzüñe öykündügin pervâne beñzer yâd ider
Yaksalar her kanda şem'i dâmeniyle bâd ider

2. Hâküm üstinde yürirken yârı mesrûr eyleñ
hak budur ben mürdenüñ rûh-ı revânın şâd ider

3. Ey göñül 'âşık mı dirsin bülbül-i nâlâna kim
Gül elinde hançer-i hârı görüp feryâd ider

4. Emrîyi bükmekde kasdı turre-i pür-ham gibi
Ol elif-kad kâmetin dâl eylerin dir ra'd ider

(95) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Şâm-ı fürkat didügüñ 'ömre konar gam zâgıdur
Necm anuñ çeşmi meh-i nev âteşîn tırnagıdur

2. Dâg-ı âteş-nâk kim gam yakdı başum üstine
Derd erinüñ ey dil-i abdâl o baş ocagıdur

3. Gösterür '¡sî hilâl ebrûlaruñ gök ehline
Zâhir olan mâh-ı nev sanma anuñ barmagıdur

(96) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Mâh-ı nev gerçi ki kasr-ı hüsn içinde tâkdur
Kaşlaruñuñ çifte tâkın görmege müştâkdur

---

1 2 3 4 (95) A: 131b, Ü1: 91b, Ü3: 99b, AE: 81b.
1 2 başum: başuñ AE.
3 (96) A: 131b, Ü1: 91b, AE: 82a.
1 (97) A: 132a, Ü1: 91b, AE: 80b..

(97) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Lâle mecnûnuñdur ey leylî degüldür dâglar
Başı üzre âşiyâne eylemişdür zâglar

(98) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Tekye-i sînem ki abdâl-ı mahabbet yiridür
Penbe-i na'lüm anuñ kaşı agarmış pîridür

2. Kubbe-i gerdûn yarıldı âh û zârumdan benüm
Anda ey meh kehkeşân sanma meremmet yiridür

(99) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. La'l-i lebler bâde-i yâkûtı ister gördiler
Rindler la'l-i şirişk-i çeşmi harca sürdiler

(100) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. 'Aks-i haddüñle agarmış dîde bir ak lâledür
Merdümi dâg-ı siyeh her katre eşki jâledür

2. Gonca tıflın korkıdupdur na'rasıyla 'andelîb
Leblerinde görinen jâle degül tebhâledür

(101) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Her kimüñ göñli gözi câm-ı leb-i cânândadur
Kellesi anuñ habâb-ı mey gibi meydândadur

---

1 (98) A: 132a, Ü1: 91b, AE: 81b.
1 2 (99) A: 132a, Ü1: 91b, Ü3: 98a, AE: 80b.
1 (100) A: 132a, Ü1: 91b, AE: 81a.
1 2 (101) A: 132a, Ü1: 92a, AE: 81a.
1 (102) A: 132a, Ü1: 92a, Ü3: 21a, AE: 80a.

(102) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Hattuñı Fir'avn okıyan gamzeñi Mûsâ sanur
Zülfüñi agzından âteş saçar ejderhâ sanur

2. Serv-veş cây itseñ ey hûrî kenâr-ı âbda
Râstî bu kâmetüñ 'aksin gören tûbâ sanur

3. Zülfüñ altında ruhuñla la'lüñi seyr eyleyen
Mihr ile hem-sâye olmış hazret-i '¡sâ sanur

4. Başı ayagı belürsüz oldı Emrînüñ yine
Bezm-i gamda kim görürse bî-ser ü bî-pâ sanur

(103) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Külhan itdi sînemi nâr-ı ruh-ı cânâneler
Cân u dil külhanda yatur bir iki dîvâneler

(104) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Kana gark olmış gamuñ dâgıyla bî-hôd lâleler
Yuyımazlar kanın üşüp su dökerler jâleler

(105) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Gördiler şem'i yakar nâr-ı ruh-ı cânâneler
Bâl ü perden sâye-bân itdi üşüp pervâneler

---

1 2 3 4 (103) A: 132a, Ü1: 92a, AE: 80a.
1 (104) A: 132a, Ü1: 92a, AE: 80b.
1 (105) A: 132a, Ü1: 92a.
1 (106) A: 132b, Ü1: 92b, Ü3: 98b, AE: 82b.

(106) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Mihr-i ruhsâr ile hâl-i ʻakl-ı bî-pervâyı gör
Şems-i Tebrîz ile yaʻnî hâlet-i Monlâyı gör

(107) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Şöyle düşmişdür şarâb-ı nâba çeşmüm merdümi
Uykudan uyansa yüzin bâde-i eşk ile yur

2. Cism-i Emrî dest-i hicrânuñda hâk olsa gerek
Dâg-ı mihrüñ lâle-veş eyler türâbında ˙uhûr

(108) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Haddi bir gül-gûnî lâle misk-i terden dâgı var
Agzı bir ter goncadur kim laʻlden yapragı var

2. Yâr elinden destüme bir âl tûtî geldi kim
Laʻl-i terden dîdesi billûrdan ayagı var

(109) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. ʻÂrızuñda laʻlüñi ol hâl-i ʻanber-sâ satar
Bir habeş mahbûbı gûyâ Mısrda hurmâ satar

(110) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Görinen gülşende yâ Rab sâye-i ʻarʻar mıdur
Kara yir olmış yatur bir serv-kad dilber midür

---

1 Tebr¬z: pür-şevk A, Ü1.
(107) Ü1: 92a, Ü2: 5b.
1 2 (108) A: 132b, Ü1: 92b, Ü3: 100a, AE: 82b.
1 2 (109) A: 132b, Ü1: 92b, Ü3: 96b, AE: 82a.
1 (110) A: 132b, Ü1: 92b, Ü3: 96b, AE: 82a.
1 (111) A: 132b, Ü1: 92b, AE: 132a, Ü2: 6a, Ü3: 27a.

(111) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Her kaçan ta'lîm-hâne içre ok atsañ varup
Tîrüñe ey kaşı yayum sîne tutar tablalar

(112) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. 'Âşık-ı giryânı sanmañ acıyup yaşın siler
N'eylesün gözden gubâr-ı râh-ı cânânın siler

(113) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Dâmenin çeksem çekinür bir çekiş peydâ olur
Âh u feryâdum çıkar ol dem büyük gavgâ olur

2. Dilde zahm-ı hâr-ı sevdâ-yı leb ü ruhsâr-ı yâr
Baş virse gonca açılsa gül-i hamrâ olur

(114) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Vasl yok mihnet meyinden câm-ı ser tolmag olur
Devlet olmasa kişide baş iken ayag olur

(115) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Gonca câmından mey-i şebnem görüp ser-hôş olur
Bülbül ey dil sırça boyunlu ne turfe kuş olur

---

1 varup: gelüp Ü2, Ü3. AE / tutar tutarlar Ü2, Ü3, AE.(112) A: 132b, Ü1: 92b, AE: 82b, Ü3: 13b.

4 'âşık-ı: d¬de-i Ü1.(113) A: 133a, Ü1: 92b

1 2 (114) A: 133a, Ü1: 93a, AE: 83a.

1 (115) A: 133a, Ü1: 93a, AE: 83a.

1 (116) A: 133a, Ü1: 93a, AE: 82b.

(116) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1. Murg-ı dil izüñ görüp yolda anuñçün râm olur
Kebkebüñüñ nakşı aña dâne naʿlçeñ dâm olur

2. Dilden eksük eyleme peykân-ı hûn-âlûduñı
Ol riyâzet ehlidür ana gıdâ bâdâm olur

3. Kendüye döndürdi zülfüñ hûblar kaddin disem
Dir elif lâma eger ulaşa elbet lâm olur

(117) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1. Görse mey-âlûde laʿlüñ çeşm-i ter giryân olur
Reng alur bir vech ile andan ki yaşı kan olur

2. Türk-i çeşmüñ hışm idüp ʿuşşâkı kesmek istese
Her kılı müjgânuñuñ bir hançer-i bürrân olur

(118) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1. Turmaz ol şeh kan döker hâk-i der-i cânân yutar
Gerçi tınmaz lîk miskîn hâk-i der çok kan yutar

(119) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün(1)

1. Tîre-dilsin ey şeb-i gam dûd-ı âhumsın meger
Baña gün göstermedüñ dûd-ı siyâhumsın meger

---

1 2 3 (117) Ü1: 93a

1 2 (118) A: 133a, Ü1: 93a.

1 (119) A: 133a, Ü1: 93a, Ü3: 103a.

1 (120) A: 133b, Ü1: 93a, Ü3: 96b, AE: 83b.

(120) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Hat degül idüp debîr-i sunʻ kıldan hâmeler
Ruhlar ile laʻline yazmış mahabbet-nâmeler

(121) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Sihr ile câdû gözüñ müjgânuñı şemşîr ider
Geh döner yâ kaşuña her birisin bir tîr ider

2. İki laʻlinden birer bûse temennî itse dil
Ol gül-i gonca-dehânum ikisini bir ider

(122) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Âhum anuñçün sipihrüñ kubbesin vîrân ider
K'ol meh-i bî-mihr içün bu dönse ol efgân ider

(123) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Seyl çaglar sanma cûy-ı eşkçün tugyân ider
Hem kaçar etfâl-i eşk-i dîde hem efgân ider

(124) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Ayagın süriyü tende yire geçdi tîrler
Bulımazlar çalmaduk yirler komaz şemşîrler

2. Sîne-i hâkîde yir yir sürh elifler sanmañuz
Urdı ol kaşı kemân şâh-ı bakamdan tîrler

---

1 ruhlar ile: ruhlarına Ü3.(121) A: 133a, Ü1: 93b, Ü3: 100a.
1 2 dil: cân Ü3.
(122) A: 133b, Ü1: 93b, Ü3: 98b.
1 (123) A: 133b, Ü1: 93b.
1 (124) A: 133b, Ü1: 93b, AE: 83a.
1 2 (125) A: 133b, Ü1: 93b, Ü3: 96b, AE: 83b.

(125) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Sanma encüm mıhlayup bu kubbeye mismârlar
Âh zencîriyle kandîl asdı cân-ı zârlar

(126) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün[1]

1. Çeşm-i bedden sakınup sen gül-i nâzük-bedeni
Asdı boynuña yazup müşg ile saçuñ tômâr

2. Şafak içre meh-i nev gibi görinür sanemâ
Gam-ı ebrûñ ile eşk içre ten-i zerd ü nizâr

3. Derd-i hicrân ile bir hâle irişdi Emrî
İñleşür nâleleri üstine gör leyl ü nehâr

(127) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün[1]

1. Görüp âyîne gibi gün yüzüñ ey nûr-ı basar
Merdüm-i dîde ruhuñ ʻaksini bagrına basar

(128) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün[1]

1. Tîr-i hârına gülüñ bülbül ider sîne siper
Hüdhüd-i bâg ne kuşdur ki takar başına per

(129) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün[1]

1. Dir iseñ gözlerüñ ey ʻâşık-ı şeydâ ne döker
Sayd içün murg-ı hayâlüñ öñine dâne döker

---

1 (126) Ü1: 93b, Ü2: 7b, Ü3: 24a, 25a.
1 2 gibi görünür sanemâ: sanma görinen cânâ Ü5.
3 (127) A: 133b, Ü1: 94a.
1 (128) A: 134a, Ü1: 94a, Ü3: 96b, AE: 85a.
1 (129) A: 134a, Ü1: 94a, AE: 85b.
1 (130) A: 134a, Ü1: 94a, Ü3: 99b, AE: 84b.

(130) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Nâfe-i hâl ki olmaz aña mânend 'abîr
Koynı içre götürür hattı sarup kara sarîr

(131) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Nâl-veş cism-i nizârumla idüp hâmede yir
Eylerin nâle hatından sanur ol şûh sarîr

2. Köhne sâzın tenüñ ey cân ko tarab kasrına gel
Hâne-i gamda oturma bıragup eski hasîr

3. Şeh-i 'ışkuñ kanı âhum gibi tîr-endâzı
Ki ana burc-ı 'Utarid ola bir menzil-i tîr

4. Öpe gör leblerin agzıyla iki bir dimeyüp
Gâyeî diye beni Emrî öper ikide bir

(132) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Bir degüldür yüzüñ ile güneş ey gayret-i hûr
Bu gözüñ nûrını alur o bagışlar göze nûr

(133) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. 'Ârız-ı mihr-i felek olmış iki çeşme-i nûr
Yüzini şebnem-i bâg-ı harem-i yâr ile yur

2. Güneş ol rûy-ı pür-envâra çog atmış na˙arı
Ol imiş oldugı kirpükleri 'aynı ile nûr

---

1 (131) A: 134a, Ü1: 94a, Ü3: 20b.
1 2 3 4 (132) A: 134a, Ü1: 94a, Ü3: 99b, 102a, AE: 85b.
1 Nice öyküne güneş yüzüñe... Ü3.
(133) A: 134a, Ü1: 94a, AE: 85a.
1 2 3 (134) A: 134b, Ü1: 94b, Ü3: 98a, AE: 86a.

3. Dîde dîdâruñı görmezse behişt içre baña
Şerer-i âteş olur hâl-i zer-i ʻârız-ı hûr

(134) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[1]

1. Lâle âhumla yanupdur kızaran ahkeridür
Kararan dâgı degül tamlayan eşküm teridür

(135) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[1]

1. Götüren tîg-ı gamı âh-ı şerer-bârumdur
Ben şeh-i mülk-i belâyam o silah-dârumdur

2. Cân metâʻın ser-i bâzâr-ı belâda satarın
Nakd-i derd ile ecel çünki harîdârumdur

3. Nakd-i ʻömri gama virdüm saña cân borcum var
Benden ey merg alacaguñ senüñ ikrârumdur

(136) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[1]

1. Dâg rûy-ı dile çeşm üstine naʻl ebrûdur
Ehl-i ʻışk içre viren ʻâşıka sûret budur

(137) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[1]

1. Deşt-i gam lâlesi Kaysuñ cigeri pâresidür
Berg-i ahmer kızılı dâg-ı siyeh karasıdur

---

1 (135) A: 134b, Ü1: 94b, AE: 83b.
1 2 3 (136) A: 134b, Ü1: 94b, Ü3: 98a, AE: 85a.
1 (137) A: 134, Ü1: 94b, Ü3: 98b.
1 (138) A: 134b, Ü1: 94b, Ü3: 103b, AE: 85b.

(138) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Mâh mı girdi ‘aceb koynuña yâ sîne midür
Yohsa bir sâf mücellâ gümiş âyîne midür

(139) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Dil-i hayrâna şeker-piste hayâl-i lebidür
Tıfl-ı câna gam-ı dendânı şeker leblebidür

(140) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Gögsüme taş ki urursın yiri gök lâle olur
Kendüsi âteş-i şevkumdan erir jâle olur

(141) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Sînede zahm-ı hadengüñ açılur lâle olur
Demreni sûz-ı derûnumdan erür jâle olur

(142) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. Yâr çâh-ı zekânum ‘ayn-ı vefâdur dir imiş
Anı ey ‘âşık-ı üftâde inanma çeñedür

(143) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[(1)]

1. İlişiklidi dil ü cân-figâr
Kesdi atdı kılıç ile anı yâr

---

1 yohsa: yoksa Ü1.
(139) A: 134b, Ü1: 94b, Ü3: 99b, AE: 86a.
1 (140) A: 134b, Ü1: 94b, Ü3: 99b, AE: 85b
1 (141) A: 134b, Ü1: 95a, Ü3: 100a, AE: 85b.
1 (142) A: 134b, A1: 95a.
1 anı: sakın Ü1.
(143) A: 135a, Ü1: 95a, AE: 86b.
1 cân: cism AE.[2] o yâr: nigâr: Ü1, AE.

2. Şâh destârı takıldı yanına
N'ola ger anı salındursa o yâr

3. Elüñi vir öpeyin didüm idi
Baña el virmedi ol boyı çenâr

(144) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Âb-ı eşk ile n'ola kalsa müjem
Ey gözüm suda biter suda yiter

2. Hâl-i ruhsârı karardugı bu kim
Merdüm-i dîde tokındurdı na˙ar

(145) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Cemâlüñ mushafın etfâl-i eşk-i çeşmüm ey dilber
Okırlar mekteb-i hüsnüñde dâyim su gibi ezber

(146) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Çıkup bir nahl-i bâlâya o kim gül gibi zîbâdur
Eyitdi nicedür kaddüm didüm a'lâdan a'lâdur

2. Bu iki dîde-i pür-hûn benüm çihremde ey Emrî
İçi sürh ile pür olmış bi-'aynih gözlüce hâdur

(147) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Didi gördüñ mi bir ejder seri la'l ü teni 'anber
Didüm zülfüñ ucına baglamışsın gonca-i ahmer

---

3 (144) A: 135a, Ü1: 95a.
1 2 (145) A: 135a, Ü1: 95a.
1 (146) A: 135a, Ü1: 95a, Ü3: 100a, AE: 77b.
1 eyitdi: didi kim AE.
2 çihremde ey Emr¬: ey Emr¬ çihremde Ü3.
(147) A: 135b, 11a, Ü1: 95b.
1 2 bkz. 154. gazel, 3. beyit

2. Gelüp ceyş-i hatı dillerle cenge turmış ol şâhuñ
Kafâda kâküli tutmış livâ-yı ejdehâ-peyker

(148) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Nihânî içdügüñ kıldı yüzüñde tâb-ı mül ˙âhir
Be sôfî rûy-ı zerdüñ eyledüñ altun adın bakır

(149) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Mahabbet tıflına çeşmüm gümiş kaplu hamâyildür
Hayâl-i zülf ü gîsû-yı nigâr anda heyâkildür

(150) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Geh aglar gâh sızlar zahm-ı tîgüñ katı çâlıkdur
Anuñçün başı yaruk gövdesi kana boyanıkdur

(151) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Gözi âbuñ pür-âb u beñzi sarardugı ayvanuñ
Bu kim ikisi de sîb-i zenahdânuña hasretdür

2. Dil ü cân nakdini Emrî budur kılduguma pîş-keş
Yazılmış al kâgıdda hat-ı ruhsârı hüccetdür

(152) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Yüzi deryâ kaşı sandaldan olmış hûb kayıkdur
Urûmelli güzel yelken turuda gezse lâyıkdur

---

(148) A: 135b, Ü1: 95b, Ü3: 102a, AE: 77b.
1 (149) A: 135b, Ü1: 95b.
1 (150) A: 135b, Ü1: 95b, Ü3: 99a, AE: 77b
1 (151) Ü1: 95b.
1 2 (152) A: 136a, Ü1: 96a, Ü3: 101b.
1 olmış: a'lâ Ü3.
(153) A: 136a, Ü1: 96a, AE: 77b

(153) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Tenümde biñ elif çeksem elif üzre 'aceb sırdur
Tefâvüt itmez ol bâlâ kadüñ yanında hep birdür

2. Gözüñ kim 'işveyi şâhâ ser-i müjgân ile eyler
Harâcın harbîsi ucıyla virür hey ne kâfirdür

(154) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Döken hûn-ı dili etfâl-i eşk-i hûn-feşânumdur
Dirîgâ n'eyleyem kanlularum hep kendü kanumdur

(155) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Gözüñ âh eyledüñ sen diyü dilden nakd-i cân ister
Ra'iyyetden sipâhî nitekim resm-i duhân ister

(156) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Gözüm pür-sîm iken aglar göñül bî-sîm iken aglar
'Acebdür hâl-i 'âlem olan aglar olmayan aglar

(157) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Felek kâgıd sevâd-ı leyl vasf-ı baht-ı merdümdür
Saçılmış aña rîk-i zer görinen sanma encümdür

---

1 2 şâhâ: cânâ AE.
(154) A: 136a, Ü1: 96a, AE: 77a.
1 (155) A: 136a, Ü1: 96a, AE: 79a.
1 (156) A: 136a, Ü1: 96a, Ü3: 102b
1 (157) A: 136a, Ü1: 96a, Ü3: 99b, AE: 78a.
1 (158) A: 136a, Ü1: 97b, Ü3: 20b.

(158) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Bürûc-ı çarhda sanmañ nücûm oldı 'ıyân yir yir
Alup ceyş-i şerâr-ı âhum od urdı hemân yir yir

2. Hayâl-i rûy-ı yâr âteş komışdur hâne-i çeşme
Degül kirpüklerüm çıkmış-durur andan duhân yir yir

3. Degüldür penbe-i dâg agaranlar câ-be-câ tende
Gam odı şöyle yakdı kim görindi üstühân yir yir

4. Dili yol itdi gam çün câ-be-câ sîneñ ko baş olsun
Reh-i sultânda 'âdetdür konar zîrâ nişân yir yir

(159) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Gelür âhumla cûşa heft bahr u âsumân yir yir
Degül encüm kef-i emvâc olur anda 'ıyân yir yir

(160) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Benüm sîm-i sirişküm hep o la'l-i dür-feşândandur
Su gibi harc ider çeşmüm dimez kim akça cândandur

(161) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Hevâdan bir meges ruhsâr-ı yâra sâye salmışdur
Degül beñ nâzük olmagın kararmış yiri kalmışdur

2. Siyeh çeşmüñ senüñ şemşîr-zen bir kara kâfirdür
Ki serhaddinde İslâmuñ niçe niçe dil almışdur

---

1 2 3 4 gam çün: çün gam Ü1, A.

(159) A: 136a, Ü1: 96a, Ü3: 96b, A: 79b

1 (160) A: 136b, Ü1: 96b, Ü3: 99a, AE: 79b.

1 Su gibi harc ider çeşmüm: Akar su gibi harc eyler AE / Anı su gibi harc eyler Ü3.(161) A: 136b, Ü1: 96b, Ü3: 96b, AE: 78a.

1 2 -Ü3 / niçe niçe: döne döne AE.

(162) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün(1)

1. Gam-ı hattuñ ecel fikri gibi bir kara kaygudur
Anuñçüñ bu dil-i sevdâ-zede ölümlü sayrudur

2. Gılâfından akarken tîgı sordum didi ol kâtil
hayât-ı câvidân bulur içenler bir akar sudur

3. Per ü bâl oldı zülfeynüñ hayâli bülbül-i câna
Hevâ-yı cennet-i kûyunda anı uçuran odur

(163) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün(1)

1. Er ol gel yan mahabbet hankâhı er ocagıdur
Bu nüh eflâk anuñ bir tokuz toplu çerâgıdur

2. Göñül şâh-ı gamuñ bir peykidür sevdâya salınmış
Elifle naʻl-i hûnînüm anuñ laʻlîn nacagıdur

(164) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün(1)

1. Kazâya ugradan halkı gözüñ gamzeñ belâsıdur
O bir hışmıdur Allâhuñ bir Tañrı kazâsıdur

2. Seni gözler göz olmışdur bu ʻâlem ey hilâl-ebrû
Degüldür rûz u şeb anda anuñ ag u karasıdur

3. Sevâd-ı şâm ile Aydın ilin urmış ikâmet şemʻ
Bir altun başlu sancagın çeker mîr-i livâsıdur

(16**2**) A: 136b, Ü1: 96b, Ü3: 101b, AE: 78a.
1 2 3 (16**3**) A: 137a, Ü1: 97a, Ü3: 100b, AE: 78b.
1 gel yan: yan gel Ü3 / bir: câna Ü3.[2] salınmış: salmışdur A / nacagıdur: bıçagıdur Ü1.
(16**4**) A: 137a, Ü1: 97a, Ü3: 18b, AE: 78a.
1 2 3 urmış ikâmet: virmiş o kâmet Ü3.

4. Nihâyet buldı bâlâlık o servüñ tûbî-kaddinde
Didügüñ sidre hakkı Emrî sözüñ müntehâsıdur

(165) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Mezâr-ı Kaysda lâle yanar kudret çerâgıdur
Yanuk pervânedür üstinde anuñ sanma dâgıdur

(166) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Vücûduñ bâg-ı hüsn içinde bitmiş gül nihâlidür
Yanaguñ âl verd ü târ-ı zülfüñ verd dalıdur

(167) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Dil ehlinüñ şeb-i fürkatde yanan şem'-i cânıdur
Ten-i hâkîsi toprakdan düzilmiş şem'-dânıdur

2. Duhân-ı pür-şerâr-ı âh-ı Emrîyi komaz elden
Meger pîr-i sipihrüñ ol asâ-yı zer-nişânıdur

(168) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Bu hâki oklaruñ ey şeh per altında nihân eyler
Süleymân üzre san kuşlar kanadın sâye-bân eyler

(169) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Dimez midüm ki zülfüñde dil-i âşüfte-hâlüm var
Güm oldı ortalukda ol miyânuñda hayâlüm var

---

4 (165) A: 137a, Ü1: 97a, Ü3: 100b, AE: 78b.
1 (166) A: 137a, Ü1: 97a, Ü3: 99a, AE: 79a.
1 (167) A: 137b, Ü1: 97b, AE: 78b.
1 2 (168) A: 137b, Ü1: 97b, Ü3: 101a, AE: 79a.
1 altında: altından Ü3.(169) A: 137b, Ü1: 97b, Ü3: 99a, AE: 79a.
1 (170) A: 137b, Ü1: 97b, Ü3: 99a, AE: 79b.

(170) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Dilâ ol mâh elinde bir niçe mektûb-ı hikmet var
Degül mefhûmı ˙âhir her birinde mihr-i kudret var

(171) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Göñülde 'ârızuñ şevkı cigerde tâze dâgum var
Benüm gerçek eri dehrüñ niçe yirde ocagum var

(172) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Hevâ sanmañ takınup ebri hûr şîde nikâb eyler
Yüze yüz olmaga hurşîd yâr ile hicâb eyler

2. Ser-i kûyuñ hevâsında uçarmış murg-ı zerrîn-per
Sakınsun âteş-i âhum anı bir gün kebâb eyler

(173) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Yanar 'ışk odı gülşende şerârıdur kızıl güller
'Alevler lâleler dûd-ı kebûdı oldı sünbüller

2. Göñül şevk-ı ruh-ı yâr ile gül tonanmasın itdi
Yapışdursa n'ola dîvâr-ı cisme dâglar güller

3. Gül olmış haddüñüñ bir dâglu yaraklu abdâlı
Çekerler tekye-i gülşende gülbangini bülbüller

---

1 (171) A: 137b, Ü3: 99a.
1 ocagum: çerâgum Ü3.
(172) Ü1: 97b.
1 2 (173) A: 137b, Ü1: 97b, AE: 76b.
1 2 3 (174) A: 138a, Ü1: 98a, AE: 77a.

(174) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Dür-i sîr-âb-ı eşkinden idinüp dîde dendânlar
Lebin dişler hayâl-i la'lüñüñ andan çıkar kanlar

2. Mahabbet şem'i kim yagı yüreklerden alınmışdur
Aña göz nûrıdur şu'le fitîle rişte-i cânlar

3. Hazân-dîde dıraht idüm baña berg-i hazân oldı
Çıkup taşra bu cisme urduguñ zerrîn peykânlar

(175) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Mahabbet gülşenin anlar ki 'işret-hânedür dirler
Gül-i ra'nâyı kan ile tolu peymânedür dirler

(176) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Dime erbâb-ı dil cânı leb-i cânâna virmezler
Virürler cân aña ammâ ki anı câna virmezler

(177) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün(1)

1. Metâ'-ı kalb-i agyârı o dil-dâr
Alup bâzâr iderse kalp bâzâr

2. Yüzüñe şem' nâr-ı nûr didi
Anuñçün itdiler ihrâk bi'n-nâr

---

1 2 3 urduguñ: urdugum AE.
(175) A: 138a, Ü1: 98a, Ü3: 99a, AE: 79a.
1 'işret-hânedür: 'izzet-hânedür Ü3.
(176) A: 138a, Ü3: 98a, AE: 79a.
1 (177) A: 138b, Ü1: 98a, AE: 80a.
1 2 (178) A: 138a, Ü1: 98b, AE: 79b.

(178) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün[(1)]

1. Cebînüñle ruhuñ şânında ey hûr
Gelüpdür âyet-i nûrun 'alâ nûr

(179) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[(1)]

1. Âhum okınuñ çarh ki çarhî siperidür
Meh âyînesi encüm anuñ mîh-ı zeridür

(180) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[(1)]

1. Cîmüñ elem-i zülfüñ ile kaddi dü-tâdur
Ol nokta derûnında anuñ dâg-ı belâdur

(181) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[(1)]

1. Şu'le-i gam câna altun hâmedür
Okıyup yazdugı mihnet-nâmedür

(182) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[(1)]

1. Na˙ar idince kabâ-yı hayâtuma ol yâr
İlinmiş ipligini gördi sandı cism-i nizâr

(183) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[(1)]

1. Dilâ sitâre-i 'âşık 'aceb sitâre olur
Dilinde yakmaga 'ışk âteşin şerâre olur

---

1 (179) A: 138b, Ü3: 98b, AE: 80a.
1 (180) A: 138b, AE: 80a.
1 (181) A: 138b.
1 (182) A: 138b, Ü1: 98b, AE: 88a.
1 (183) A: 138b, S1: 12a, Ü1: 98b, Ü3: 99a, AE: 88a.
1 (184) A: 138b, Ü1: 98b, Ü3: 103b, AE: 87b.

(184) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[(1)]

1. Hâtuñla nâfeyi çün itmek istedüñ bâzâr
Ben içi kan taşı gök satarın didi ‘attâr

2. Kemân idüp kadi kaşı gamı derûnumda
Elif-misâl gelüp sâkin oldı nâvek-i yâr

(185) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[(1)]

1. İdeydi kendüyi teşbîh o şem‘-i envere hûr
Olurdı şu‘le-i âteş başında efser-i nûr

2. Benüm güneş didügüm sûretine rûşendür
Di ay efendicigüm hôr degül mi sûret-i hûr

3. Hemân o turre-i meftûl Meryeme beñzer
Ki deyr-i hüsne alup geldi bir fitîl buhûr

(186) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[(1)]

1. Nigâr dir ise ruhum pertev-i ilâhîdür
Meh ile mihr bu da‘vâsınun güvâhıdur

(187) Mefâ‘ilün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[(1)]

1. Sevâd-ı dîde ki Mecnûn gözinde peydâdur
Sevâd-ı sâye-i çetr-i siyâh-ı Leylâdur

---

1 2 -Ü3 / misâl: misâli AE.

(185) A: 138b, Ü1: 98b, AE: 87b

1 2 3 fit¬l: fit¬le AE.

(186) A: 139a, Ü1: 99a, Ü3: 98b, AE: 88a.

1 (187) A: 139a, Ü1: 99a, Ü3: 98b, AE: 88a.

1 (188) A: 139a, Ü1: 99a, Ü3: 99a, AE: 88a.

(188) Mefâʿilün Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün[1]

1. Murâdumuz o mehüñ dilde dâgı kalmakdur
Garaz soñında kişinüñ çerâgı kalmakdur

(189) Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün[1]

1. Dil gamuñ bende ko didi kodı yâr
Dil ü dil-dârda didikodı var

2. Katl ider gide gide ben zârı
Hey meded öldüri yürür beni yâr

(190) Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün[1]

1. hâl-i zerrîn ile ruh-ı dilber
Gülşen-i hüsnde güle beñzer

2. Gözi bîmârına saçı olmış
ʿAnberîn bir ʿasâ-yı ejder-ser

3. Zülf-i tarrârı gabgaba inmiş
Asılası bir almaya sarkar

(191) Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün[1]

1. Ruhlaruñla n'ola göñül alsañ
İki şâhidle alınur bir şehr

2. Eri ol nefsüñüñ ki virmeyesin
Nakd-i ʿömrüñ zen-i zemâneye mehr

---

1 (189) A: 139a, Ü1: 99a, Ü3: 101a, AE: 87b.
1 2 (190) A: 139a, Ü1: 99a, AE: 88b.
1 2 3 (191) A: 139, Ü1: 99a, Ü3: 101a, AE: 87b.
1 2 (192) A: 139b, Ü1: 99b.

(192) Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün[1]

1. Kan yalaşup lebüñ ile sâgar
Oldılar ey sanem birâderler

2. Saklaram zahm-ı dilde peykânuñ
Kanludur soñra bizden isterler

(193) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün[1]

1. Şekker-şiken lebüñle şeker kanda bahs ider
Çeksek avurda anı hayâdan erür geçer

(194) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün[1]

1. ‘Âlem ol çeşm ü o bînî vü o zülf ü femdedür
Yohsa ey sûfî bu dünyâda ne ‘âlem vardur

(195) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Vasfını yazsam leb-i şîrînünüñ
Hüsrevâ hâmem olurdı ney-şeker

(196) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Gönderen dimiş birisiyle haber
İnti˙ârı cânun ol peygâmadur

---

1 2 (193) A: 146b, Ü1: 106b.
1 (194) A: 146b, Ü1: 106b.
1 (195) A: 147a, Ü1: 107a.
1 (196) A: 147a, Ü1: 107a.
1 (197) A: 147a, Ü1: 107a, Ü2: 5a.

(197) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. hulle-i nûr arkasında şu'le-i âteş olur
Sen güneş yüzlü perîye kendüzin beñzetse hûr

(198) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Hecr-i ruhuñda aglamadan giceler mehüñ
Gözine perde indi gören sandı hâledür

(199) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. 'Aklın almış ruhlaruñ anuñçün ey şimşâd-kad
Ebr-i bârân çihre-i gülzâra âb-efşândur

(200) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Dîde-i ter gerçi sîm-endûz rûşen hânedür
Sakfı bârân tutmaz olmışdur velî vîrânedür

(201) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Hattuñ belürdi 'âşıka fürkat nişânıdur
Tutdı cihânı dûd kıyâmet nişânıdur

(202) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[1]

1. Kalp oldugını nakd-i dilüñ bildi o dil-dâr
Eşkünde çıkardı kızılın dîde-i hûn-bâr

---

1 (198) A: 147a, Ü1: 107a.

1 ruhunda: ruhuñla Ü1.(199) A: 147a, Ü1: 107a.

(200) AE: 81a

1 (201) AE: 88a.

1 (202) AE: 79b.

1 (203) Ü3: 98b..

(203) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Egerçi şem' yalıñ yüzlü bir güzel kuldur
Saña mı beñzer ol anuñ bahâsı bir puldur

(204) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Bir sararmış 'âşıka beñzerdi sarı lâleler
Olsa ger anlarda kanlu dâg u hûnîn jâleler

(205) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[1]

1. Gül-çihre güzeller sürer ayaguña ruhsâr
Gül-gûn olur ise n'ola başmaklarun ey yâr

(206) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Rûz-ı 'îd ola berâber ger şeb-i hicrân ile
Tâli'üm fîrûz olup ol gün baña nevrûz olur

(207) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Şâh-ı 'ışkam kabrüm üzre kara Ka'be örtüsi
Âfitâbum sâye-i seng-i mezâr olmış-durur

(208) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Şebnem ü bâd ile sohbetden idüp istigfâr
Yine el yudı etek silkdi gülşende çenâr

---

1 (204) Ü3: 98b.
1 (205) Ü3: 96a.
1 (206) Ü3: 100b.
1 (207) Ü3: 101a.
1 (208) Ü3: 96a.
1 (209) Ü3: 102b.

(209) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. hâmil-i bâr-ı cehâlet geçse ʿilm ehlin n'ola
Yüki agır olıcak atdan geçer dirler hımâr

(210) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Mezâk ehli lebüñ añdukça tûtî kandı vasf eyler
Bilen söyler ʿacebdür hâl-i ʿâlem bilmeyen söyler

(211) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Dürr-i dendân ile laʿlin sıkdı çün cânânumuz
Yine idince rehâ hayli sıkıldı cânumuz

(212) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün[1]

1. Bâde-i laʿl-i lebüñ görmege idi sözümüz
Sâkiyâ hûn-ı cigerle boyaduñ sen gözümüz

(213) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün[1]

1. Taşra gelsün diñüz ol yâr ile vardur sözümüz
hâlümüz aglayalum çıksun ol iki gözümüz

(214) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Dilâ hem sivri hem keskin imiş ol hançer-i hûn-rîz
Ururmış gerçi dil darbın dile ammâ geçermiş tîz

---

1 (210) Ü3: 102b.
1 (211) A: 139b, Ü1: 99b, AE: 89a.
1 (212) A: 139b, Ü1: 99b, AE: 90a.
1 (213) A: 139b, Ü1: 99b.
1 (214) A: 139b, Ü1: 99b, AE: 89a.
1 2 (215) A: 140a, Ü1: 100a, AE: 89a.

2. N'ola dîdemde kan seyl olsa aksa leşker-i hâba
Gice geldi kılıç koydı hayâl-i gamze-i hûn-rîz

(215) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Hevâ-yı sünbül ile gördi âhumda karâr olmaz
Didi ol gül senüñ gibi perîşân rûzgâr olmaz

(216) Mefâʿilün Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün[1]

1. İdüp mübâhase gülşende bir zamân olmaz
Ki bâd zülfüñ içün sünbülüñ saçın yolmaz

2. Firâk gicesi mihr umma çarhdan k'andan
Dilâ yumurda alan kimse sarusın bulmaz

3. Şarâb-ı eşk ile pür itmeyince sâkî-i ʿışk
Bir dürd-nûş-ı gamuñ câm-ı dîdesi tolmaz

(217) Mefâʿilün Feʿilâtün Mefâʿilün Feʿilün[1]

1. Konarsa cismüme ol nâvek-i hümâ-pervâz
ʿAceb degül göricek gevdeyi iner şeh-bâz

(218) Mefʿûlü Mefâʿîlü Mefâʿîlü Feʿûlün[1]

1. Gülşen görinür beyt-i hazen ol yüzi gülsüz
Meclis nitekim dâr-ı mihen ol lebi mülsüz

2. Hem ʿârızın öp hem lebin em vech degüldür
Gül sohbeti mülsüz ola mül sohbeti gülsüz

---

1 (216) A: 140a, Ü1: 100a, AE: 89a.
1 2 3 (217) A: 140a, Ü1: 100a.
1 (218) A: 140a, Ü1: 100a, Ü3: 36b, S: 47b, AE: 89a.
1 2 3 4 (219) A: 140b, Ü1: 100a, Ü3: 36a, AE: 90a.

3. Göñül götürürdi kapuña varmaga zâhid
Varur gelür oldı hele göñüllü göñülsüz

4. Yaksun ko kül itsün tenüñi nâr-ı mahabbet
Cehd eyle hele Emrî ocaguñ koma külsüz

(219) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Katlüme ey çarh idersin tîr-i mihnetle heves
Yâ saña ser-geşte kalsañ kim olur feryâd-res

2. Boyuñ egme bâr-ı mihnet çekme diyü nâkanuñ
Gerdenine asılup eyler tazarruʻlar ceres

3. Merdüm-i çeşm-i cihân-bînüm degüldür dîdede
Sükker-i laʻlüñ hayâli üzre konmışdur meges

(220) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün[1]

1. Ey Halîlüm gam-ı hâl-i siyehüñ agyârı
Öldürürse n'ola öldürdi çü Nemrûdı meges

(221) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün[1]

1. İzi tozını kühl içün getür diyü baña nergis
Sabâya virdi gözsüz alkışın itdi duʻâ nergis

2. N'ola mest-i müdâm olsa gözüñ yâdına nûş eyler
Şarâb-ı şebnemi zerrîn kadehle dâyimâ nergis

---

1 2 3 (220) A: 140b, Ü1: 100b, Ü3: 36a
1 (221) Ü1: 100b, Ü3: 36a, AE: 90a
1 2 (222) A: 140b, Ü1: 100b, Ü3: 36a

(222) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Kılma pîrâhen-i bârike heves
İnce göñlek ten-i bârikuñ bes

2. Koma dilde gam-ı hâl-i siyehi
Ey ogul baluña kondurma meges

(223) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Nev-'arûs-ı fikr aña zîbâ görinmek kasdına
Şa'şa'a sanma yüzin zer telle tezyîn eylemiş

(224) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Hâtem idem diyü korkar agzuñuñ sırrını fâş
Anuñ içün götürür dâyim dehânı içre taş

2. Okları zahmınuñ Emrî tuta gör agızların
Şehr-i tende her biri hûn-rîzlerdür baş baş

(225) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. La'l ü dendânuñçün itdi gonca jâleyle savaş
Tîg-i hârı çekdi o yagdurdı bu üstine taş

(226) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Nâveküñ ugrulayup cân nakdin inkâr eylemiş
Tîr-ger barmagına yüritmiş anuñçün kamış

---

1 2 (223) A: 140b, Ü1: 100b.
1 (224) A: 140b, Ü1: 100b, AE: 91a.
1 2 (225) A: 141a, Ü1: 100b, AE: 91a.
1 (226) A: 141a, Ü1: 100b, AE: 91a.
1 (227) A: 141a, Ü1: 101a, AE: 91a.

(227) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. La‘lüñe öykünmegin emdi meyi bir bâde-nûş
Kan bahâsın aldı ammâ hürmet itdi mey-fürûş

(228) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Rûyuñ ey gül bü'l-‘aceb bir gülşen-i zîbâ imiş
Nergis-i şehlâsı bînâ goncası gûyâ imiş

(229) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Açılan sînemde sanma zahm-ı tîg-ı yâr imiş
Gülbün-i ‘ömrümde açılmış gül-i bî-hâr imiş

2. ‘Işk bir deryâ-yı bî-pâyân dil-i ‘âşık sadef
Gevher-i hâs anda Emrî ‘ışk-ı pâk-i yâr imiş

(230) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Meclis-i hecrüñ kıyâmet nây-ı nâlem sûr imiş
haşr aña nisbet hemân sûrnâsı var bir sûr imiş

2. Eşk-i telh ü âh-ı pür-sûzum gören ‘âşık didi
Mülket-i ‘ışkuñ hevâsı germ ü âbı şûr imiş

(231) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Hat degül düşmiş lebine sâye-i müjgân imiş
Beñ degül gün yakmış itmiş kara tıfl-ı cân imiş

---

1 (228) A: 141a, S1: 24b, Ü1: 101a, AE: 91b.
1 (229) A: 141a, Ü1: 101a, AE: 91b.
1 t¬g-ı: t¬r-i Ü1.[2] (230) A: 141a, Ü1: 101a, AE: 91b.
1 sûrnâsı: sûrnâyı AE.
2 (231) A: 141a, Ü1: 101a, AE: 91b.
1 itmiş: olmış AE.
2 2 4 (232) A: 141b, Ü1: 101a, AE: 91b.

2. Goncaya esrâr-ı la'lüñden kokulatmış nesîm
Agzı açuk kaldugın 'ayb itme kan hayrân imiş

3. Pâ-bürehne bâga varmış şevk-ı ruhsâruñla gül
Hâr batmış pâyına bülbül aña nâlân imiş

4. Şâh-ı gül ol Yûsuf-ı hüsni terâzûlar turup
Her gül-i zîbâ aña bir keffe-i mîzân imiş

(232) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Nakş u reng ile bezenme sûret-i dîvâr-veş
Zerd ol tek sûd-mend ol sûret-i dînâr-veş

(233) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Şerâre gördi âhumdan baña râm olmaz ol ser-keş
Dirîgâ n'eyleyem kim bâda geldi nokta-i âteş

(234) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Ururlar âh okın pervâneler her yanadan üşmiş
Sütûndur şem'-i meclis şu'lesi altun kabag olmış

2. Degüldür şem'-i bezmüñ şu'lesi 'aksi kadeh içre
Tolanur meclisüñ sâgarına yalıñ yarag olmış

(235) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Kûh-ı 'ışk içre beni Ferhâd-ı sânî itmege
Hüsrevâ o cân-ı âferîn la'lüñ şîrîn eylemiş

---

1 (233) A: 141b, Ü1: 101b, AE: 90b.
1 (234) A: 141b, Ü1: 101b, AE: 90b.
1 2 (235) A: 147a.
1 (236) A: 141b, Ü1: 101b, Ü3: 37b, Ü5: 167b.

(236) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün(1)

1. Kamer mihr-i cemâlüñ hasretinden bir hilâl olmış
Düşelden kaşlaruñ sevdâsına miskîn hayâl olmış

2. Nigârâ ol kadar kan aglamış hattuñ gamıyla kim
Çemende hûn-ı eşkinden kabâ-yı lâle âl olmış

3. Görüp hâl-i siyâhın Emriyâ çeşm-i sefîdümde
Didüm nice megesdür bu ki buña sîm-bâl olmış

(237) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün(1)

1. Gice kûyında bî-hôd düşmişem ol mâh-veş gelmiş
Şu deñlü yatmışam anda ki üstüme güneş gelmiş

2. Derûn-ı sînede hâli hayâlin gördi cân didi
Dilâ nakdüñ sakın kim şehre bir düzd-i habeş gelmiş

3. İrişüp âhir-i devrinde laʻlüñüñ hatın öpdüm
Didiler meclis-i ʻışka yine bir dürd-keş gelmiş

4. Bakarken man˙ar-ı çeşmümden Emrî bâg-ı ruhsâra
İki zülf ü iki ebrû iki çeşmümle şeş gelmiş

(238) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻîlün(1)

1. Zülfden göster yüzüñ didüm didi ol mâh-veş
Dahi ol vakt olmadı kim toga magribden güneş

2. Şol kadar dökdüm ruhı nakşında göz nûrın gice
Yir yüzi agarmış idi geldi ol hurşîd-veş

---

1 - Ü3, Ü5.[2] [3] - Ü3.
(237) A: 147b, Ü1: 107b, Ü3: 36b, AE: 90a.
1 yatmışam: yatmışın Ü3.[2] hâli: hâlin Ü3.
3 yine: bugün Ü3.
4 (238) A: 147b, Ü1: 107b, AE: 91a.
1 2 3 (239) A: 142a, Ü1: 101b, Ü3: 39b, AE: 92a.

3. Gösterüp ol ruhlar ol gözler ü kaşlar nakşını
Âyîne nerd-i cemâl içre yine atdı dü şeş

(239) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Gamzesi çalup dili çeşmine virdi bî-nizâ'
Düşdi ugrudan harâmîye dirîgâ ol metâ'

(240) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Teninde işlesün anuñ fitîller cânâ
Dir ise zülfüñe beñzer fitîlini ger şem'

2. Fitîl sanma saçuñ riştesini mûmlayup
Yüz ihtirâm ile koynında götürür her şem'

3. Felek tolandugıyçün kûyuñı giceyle nücûm
Siyâset itdi sokup arkasına yer yer şem'

(241) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Gögsüme çekdüm elif üstine yakdum tâze dâg
Sen gül içün lâlelerle sînem itdüm reşk-i bâg

(242) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Koma lutf it güzelüm sâ'id-i sîmînüñe dâg
Şâh-ı gül üzre yaraşmaz ki kona zâg u kelâg

2. Gül-i ruhsâruñ içün dâg urınan lâle gibi
Meh-i bedri idinürse yaraşur penbe-i dâg

---

1 (240) A: 142a, Ü1: 102a, AE: 92a.
1 2 3 (241) Ü1: 102a.
1 (242) Ü1: 102a.
1 2 3 (243) Ü1: 107b.

3. Teb-i gam-lerzesinüñ zelzelesi kûha eger
İrişeydi tepesi üzre gelürdi yire tag

(243) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Kesmiş ol ebrû-yı ham mâh-ı nevüñ cismine na'l
Urmış ol hâl-i 'abîr-'âsâ mehüñ bagrına dâg

(244) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Fikr-i bârik eylemiş yazmış ol ebrû-yı ˙arîf
Mâh-ı nev vasfında bir garrâca matla' nûn redîf

2. Yâ kaşuñsuz yir idinmiş kûşe-i hicrânı nûn
Serv-kaddüñsüz belâ küncinde sâkindür elif

3. Sakf-ı gerdûnda karasın dûd-ı şem'-i âhumuñ
Her gören gam gicesinde sandı mâh-ı münhasif

(245) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Dürüñ ol dişlere ta'n idecegin bilse sadef
Beslemezdi anı suya bogup eylerdi telef

(246) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Degül lâle letâfet gülşeninde gonca-i zanbak
Görince bînî-i sîmîn-i yârı dişlemiş barmak

2. Bu hırmende esüp savurdugın görmiş-durur gâlib
Ki dimiş âh-ı Emrînüñ yeli gâyet yegin ancak

---

1 (244) A: 148a, Ü1: 108a, Ü3: 40a, AE: 92b.
1 2 3 (245) AE: 92a
1 (246) A: 142a, Ü1: 102a, Ü3: 41a.
1 2 (247) A: 142b Ü1: 102a, Ü3: 41b, AE: 93a.

(247) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[(1)]

1. Hôd-ârâ oldı ʿâlem hep metâʿı lutf-ârâlık
Şikâf-ı kabrden gayrı huzûra yok bir aralık

2. Türâb iken tenüñ mânend-i nesrîn içi al atlas
Kabâ-yı zer geyinürsin nedür çok böyle raʿnâlık

3. Beden ferbihligine gırra olma anı lâgar it
Hilâl olmayıcak isnâd olınmaz mâha garrâlık

(248) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[(1)]

1. Hâs Ayâzı var iken devr itmesün câm-ı ʿarak
Sohbet-i hâsa sakın basdurma sâkî yâd ayak

2. Çekmeden bâr-ı belâsın dîde kan derler anuñ
Yüz suyıdur oldugı ruhsârınuñ gark-ı ʿarak

3. Gûşvâruñ k'oldı dürr-i lutf ile âreste
Gördi çün lutf-ı bînâgûşuñ senüñ çekdi kulak

4. Çihre-i âl-i nigâra beñzemek mi istedi
K'âfitâb-ı subha rengin virdi âl itdi şafak

(249) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün[(1)]

1. İrdi mihnet şebinüñ ˙ulmeti cânânum yok
Dil evin rûşen ider şemʿ-i şebistânum yok

2. Dile didüm ki ciger zahmına dermân eyle
Haste-dil didi benüm başuma dermânum yok

---

1 2 nedür: neden Ü3.[3] kıl: it AE, Ü3.(24**8)** A: 148b, Ü1: 108b, Ü3: 41a, AE: 93a.
1 -A, Ü1.[2] 3 4 (24**9)** A: 148b, Ü1: 108a, Ü3: 41b, AE: 93b.
1 2 3 (25**0)** A: 148a, Ü1: 108a, Ü3: 40b, AE: 93a.

3. Dil-i dil-sûhte biryânum idi ey Emrî
Gitdi hayfâ o gidelden berü bir yanum yok

(250) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Derd-i dil ile derd-i firâka şümâr yok
Kankı birini diyeyin ey dôst derd çok

2. Agzından Emrî zerrece nesne işitmedüm
Mecrûh göñlüme müjesinden tokındı ok

(251) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Heves-i âyine-i rûşen-i ruhsâruñ ile
Oldı yaşumla gözüm perdeleri sîm-varak

2. Çarhî tâsı felegüñ âhum odından kızarur
Ufkuñ humretini şâm u seher sanma şafak

3. Emriyâ kim ki lebin bâdeye teşbîh itse
Ol hacâletle ser-â-pâ bedeni gark-ı 'arak

(252) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[1]

1. Dil cânı bedenden çıkarursa n'ola lâyık
Bir evde münâsib degül olmak iki 'âşık

(253) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Görmedük hâl-i nigârı dîde giryân oldı çok
Dâne olmadı iñen gerçi ki bârân oldı çok

---

1 dôst: hâce AE,[2] AE.(251) Ü1: 108a.
1 1
2 bkz. 252. gazel, 4. beyit.[3] (252) HM: 26a.
1 (253) AE: 93a.
1 (254) AE: 93a.

(254) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Düşeli sevdâ-yı çeşmümden dile bîmârlık
Bî-bahâne eylerüz gördükçe yârı zârlık

(255) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Tutma ey ser kendüñi yüksekde hâk olsañ gerek
Sen de ey sîne iñen taralma çâk olsañ gerek

(256) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. İzüñ tozın gözüme çek didüm didi o melek
Sabâ silüp süpürüp komadı göze çekecek

(257) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. Elüñ ayagını almakdı kârı sahbânuñ
Ayaguñ almadadur şimdi il dahi anuñ

(258) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. Hayâl-i kaddüñi hâtır-nişân idinmişdür
Derûnı içre odur yazılan elif cânuñ

2. Bu ceyb-i çâk ile 'âşık geçinme geñ yakadan
Yarar sabâ sakın ey gül alur girîbânuñ

3. Gözüme turre-i dilber tokındugı demden
Teni kızıl ala kan oldı Emriyâ anuñ

---

1 (255) A: 142b, Ü1: 102b, Ü3: 102b.
1 (256) A: 142b, Ü1: 102b, Ü3: 103b, AE: 96b.
1 (257) A: 142b, Ü1: 102b, AE: 96b.
1 (258) Ü1: 108b.
1 2 3 (259) Ü1: 108b.

(259) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Yanuk pervâneye beñzer hemânâ şemʿ-i âl üzre
Siyâh nâhun her engüşt-i muhannâsında ol yâruñ

(260) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Zülf-i pür çînüñ sayd idemez dil murgını
Noktası dâne olup dâm olsa lâmı sünbülüñ

2. Şöyle nâzükdür ruh-ı zîbâsı ol gül yüzlünüñ
Aña nisbet berkdür yapragı ey Emrî gülüñ

(261) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Harb-ı seng-i ʿışk ile görüñ ne sûret bagladı
Emrînüñ ey gonca-femler bârî yüzine gülüñ

(262) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Tîz tutsun mey getürsin çeşmine cânânenüñ
Bezme sâkî bir ayaklusın getür peymânenüñ

2. Yaralar gözle yidiler bu ten-i mecrûhumı
Sînesine çekdi diyü hançerin cânânenüñ

3. ʿUkde-i kalbin açar her gâh alup göñlin ele
Zülf-i müşgîn zîr-i desti olmasun mı şânenüñ

4. Oldı zencîrüm saçuñ hecrinde sûz-ı sîneden
Bir akar su çıkdı bogazına ben dîvânenüñ

---

1 (260) Ü1: 109a.
1 2 (261) Ü1: 109a.
1 (262) A: 149a, Ü1: 109a, Ü3: 43a, AE: 95a.
1 2 3 4 (263) A: 149b, Ü1: 109a, Ü3: 47a.

(263) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Beline pek tolaşursın sanem-i sîm-berüñ
Güc ile baglama kim sıkmasun anı kemerüñ

2. Hat-ı sebzin göricek söyleyeyin dime sakın
Sanma ey tûtî-i gûyâ anı kendü sıñaruñ

3. Kendüyi rûy-ı ‘arak-nâküñe beñzetdügiçün
Ter düşüp jâle yapışdı yüzine verd-i terüñ

(264) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Leb-i hamrâsın itme la‘lden mâh-ı neve teşbîh
Bir olmaz nesneye beñzetme ey dil la‘l-i cânânuñ

2. Degüldür dilde dâg u gözde merdüm sihr ü ‘işveyle
Gözüme göñlüme girdi hayâl-i hâl-i fettânuñ

(265) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Zerrece yok didüm agzıyçün o mihr-i rûşenüñ
İncinüp didi dehânumda sözüñ yokdur senüñ

2. Ayagına düşdügüm görmiş nifâk itmiş rakîb
Dôst incinmiş baña şerrin görüñ ol düşmenüñ

3. İçine gül nakş olınmış bir gümişden sâgara
Beñzedür her seyr iden nâfını o sîmîn-berüñ

---

1 2 3 (264) Ü1: 109a.
1 2 (265) A: 149b, Ü1: 109b, Ü3: 47b, AE: 95a.
1 2 3 (266) A: 150a, Ü1: 109.

(266) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Nice teşbîh eyleye dil hâtem-i la‘le femüñ
halka-i mîmi kadar yokdur ol ey şeh hâtemüñ

2. Gevher-i dendânuñı añsa sabâ rîzân olur
Kirpügi ucındadur yaşı çemende şebnemüñ

3. Şöyle pürdür dâg-ı şevkuñla derûn-ı dil k'aña
Kendü sıgmak kanda sıgmaz noktası dâg-ı gamuñ

(267) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Türâbum hâk-i Ferhâd imiş âbum eşki Mecnûnuñ
Belâsın bende cem‘ itmiş felek ol iki mahzûnuñ

2. Meger hançerle urdı mâhî-i mâh-ı nevi kaşuñ
Ki geldi arkası üzre yüzinde nîl-i gerdûnuñ

3. Metâ‘ı mihrüñe ey mâh nakd-i eşki satmışdum
Kızıl çıkdı dirîgâ akçası hep çeşm-i pür-hûnuñ

(268) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Nükte-perdâz-ı sühandur la‘l-i şekker-hâlaruñ
Sözleri ‘aksinedür hep tûtî-i gûyâlaruñ

2. ‘Âşık oldur ‘aklı başından gide diyince yâr
Başlarından ‘aklı gitdi ‘âşık-ı şeydâlaruñ

3. Olımazlar eşk-i çeşmümle berâber Emriyâ
Bu-durur biri birine girdügi deryâlâruñ

---

1 eyleyen: eyleyesün Ü1.2 3 (267) A: 150a, Ü1: 109b, Ü3: 47b, AE: 94b.
1 2 3 satmışdum: saymışdum Ü3.(268) A: 50b, Ü1: 110a, Ü3: 42b, AE: 95a.
1 2 3 (269) Ü1: 110a.

(269) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Bîsütûnuñ depesin deldi diyü
Tîşe deldi depesin kûhkenüñ

(270) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Müşevveş eyledi ahvâlini bu miskînüñ
Eline alsa n'ola şâne zülf-i müşgînüñ

2. Hayâl-i 'ârızı tıflın na˙arda tutsa n'ola
Çü nûr-ı dîdesidür merdüm-i cihân-bînüñ

3. Sabâh rûyuña karşu sırıtdugın gördi
Çıkardı dişlerini âfitâb Pervînüñ

4. Yaşında almadı Emrî o mâh çeşm-i terüñ
Güneş egerçi ki alur nemini nem-gînüñ

(271) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Niçün taş ile yapduñ diye kasrın 'ışk-âbâduñ
Şeh-i gam tîşesin aldı başına urdı Ferhâduñ

(272) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün[1]

1. İdermiş ârzû la'lini yâruñ
Dişine kan bulaşmışdur o mâruñ

---

1 (270) Ü3: 47b, AE: 97a.
1 2 3 4 (271) AE: 93b.
1 aldı başına urdı: başına urdı aldı AE.(272) AE: 94b.
1 (273) HM: 27b.

(273) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Cism-i hâkîde otursın oklaruñ perine dek
Ey kaşı yâ tut ki bir 'üryâna geydürdüñ yelek

(274) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Gice gamla ceng iderken üstüme döndi felek
Pür şerâr âhum geyürdi bir duhânî zer benek

(275) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Eşk-i Emrî gice akça saçdı ol mâh üstine
Sanma encüm dâmenüñ toldurdı akçayla felek

(276) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Kesmesi kat'î degüldür ey kaşı yâ tîrüñüñ
Söz kesendür kesdügine kâyilüz şemşîrüñüñ

2. Tîrüñüñ ey kaşları yâ başına agdı peri
Barmaguñ agzına aldugın görüp zih-gîrüñüñ

(277) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Âteş itdiyse gül-i hamrâyı âhı bülbülüñ
Bülbüli yakdı kül itdi nârı ruhsâr-ı gülüñ

---

1 (274) AE: 95a.
1 (275) HM: 27b.
1 (276) HM: 28a.
1 2 (277) HM: 28a.
1 (278) AE: 95b.

(278) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün(1)

1. Kıldı hâkî cismümi çâk âb-ı şemşîrüñ senüñ
Girdi ol çâküñ elif-veş içine tîrüñ senüñ

(279) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün(1)

1. Derd-i engüşt-i muhannâsı o zîbâ sanemüñ
Nâl sanmañ kurıdupdur iligini kalemüñ

2. Kesilür güci olur ʻaşık-ı bî-çâreye güc
Tîg-ı hicrân ile andan kesilürse sitemüñ

(280) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün(1)

1. Mihr-i envâr-ı cemâl ile o hurşîd-veşüñ
İrdi bir hâle ki yüzine bakılmaz güneşüñ

(281) Mefâʻilün Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün(1)

1. Kimesne göndereyin dirseñ üstine cânuñ
Atılmış okdur efendi hayâl-i müjgânuñ

(282) Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün(1)

1. Gamzesinüñ hayâli ol şâhuñ
Bir görinmez kazâsı Allâhuñ

2. Öykünürmiş ruhına şemsü'd-duhâ
Geldi beñzer yakın zevâli anuñ

3. Segirür merdümüm gözümde uçar
Meges-i hâlinüñ hayâli anuñ

---

1 (279) AE: 96a.
1 2 (280) AE: 96a.
1 (281) AE: 97a.
1 (282) AE: 97b.
1 (283) Ü5: 173a.

(283) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün(1)

1. Dil oldı hedef tîrine bir kaşı kemânuñ
Kurbân olayım 'îd-i visâline ben anuñ

2. Bir kimse kim öñinde öle şâd olur ey dil
Ey 'âşık öl öñinde ki şâd ola revânuñ

3. Cûş itmez idi öykünüben yaşuma deryâ
Tahrîkine uymasa eger bâd-ı sabânuñ

4. Kuca kuca vâfir görişürdüm ben anuñla
Gözüme görinse güzelüm kılca miyânuñ

(284) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Gice encüm çevre almış sanmañuz mâh-ı nevi
Görüp ebrû-yı nigârı barmakın dişler hilâl

2. Ol kad ü haddüñ yanında zülfe öykünmişdür
Onlaruñ ayagına düşse n'ola peyveste dâl

3. Turı vardugın görüp ol serv öñinde Emriyâ
Virdi rengin yaşuma kıldı gül ruhsârı âl

(285) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Dünbâl-ı çeşm-i yâra uyup gitme ey göñül
Câdûdur itdi kendüzini sihr ile gazâl

2. Sôfî mürîd-i sünbülüñ oldugına senüñ
Ancak kad-i dü-tâsı degül tâcı dahi dâl

---

1 2 3 4 (284) Ü1: 110b.
1 2 3 (285) Ü1: 110b.
1 2 (286) A: 151a, Ü1: 110b, AE: 98a.

(286) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Çarh-ı müflis 'âşık-ı ebrûsıdur budur delîl
Ayda bir yanar çerâgında meh-i nevden fitîl

(287) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Zülf-i 'anber-sâ nedür rûyuñda ey hûr-ı cemîl
Cennet içre şeh-perin düşürmediyse Cebrâ'îl

2. Lâciverdî şîşeden kandîldür kabrümde çarh
Mâh-ı nevdür şu'lesi vü kehkeşânıdur fitîl

(288) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Geyinüp hırka-i miskîsin el virseydi ol kâkül
Olurdı 'ömri oldugınca dervîşi anuñ sünbül

2. Dehânına alup gül-bergi bîhûde figân itmez
Yüzüñ hecrinde nâleyle kulagın yir gülüñ bülbül

3. Düşen jâle degül zanbak senüñ bînîñe öykünmiş
Getürdi bînîsin burnından anuñ rûzgâr ey gül

(289) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sanma mihr ü şa'şa'a pîr-i felek ey meh-cemâl
Gezdürür kûyuñda dizmiş bir kabag üzre hilâl

2. Ey güneş mâh-ı neve gösterme ebrûñı gelür
Karşuña agzın eger bir agzı egridür hilâl

---

1 (287) A: 151a, Ü1: 110b, AE: 98a.
1 2 (288) A: 151a, Ü1: 110b, Ü3: 50a, AE: 97a.
1 2 3 (289) Ü1: 111a, AE: 97b.
1 2 3 4 (290) A: 151b, Ü1: 111a, Ü3: 50a, AE: 97b.

3. Çok bilürmiş sihri hâlüñden hatuñ sehhâr imiş
Çıkdı hattuñ sihr ile kaldı zekan çâhında hâl

4. Yine bir rengîn yir itdi kûy-ı dilberde yaşum
Reng geçdi hâkine hûn-ı cigerle kıldı âl

(290) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Kan degüldür baña kâr itmez dir ey şeh nâr-ı dil
Sînede andan kızup şemşîrüñ oldı kıbkızıl

2. Geldügince sîneme tîrüñ batup kalsun diyü
Eylemişdür âb-ı çeşmüm cismümüñ hâkini gil

3. Kadd ü haddüñden dü-tâ zülfüñ cüdâ olmak neden
Anlara dâl ey elif-kad yazılurken muttasıl

4. Sîne-i sûzânum üzre zahm-ı nâhun sanma kim
Na‘l koymış âteşe teshîr içün ebrûñı dil

(291) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Ger nişân-ı hatt-ı la‘lüñle gele peyk-i ecel
Eyleyem teslîm nakd-i cânı bî-nez‘ ü cedel

2. Âhuma bâd-ı mahabbetde nice gelsün sükûn
Dirler ey serv-i revân bâd-ı sabâya anda yel

---

1 2 s¬neme: s¬neye Ü3.[3] Ol kad ü haddüñ senüñ zülfüñe öykünmiş-durur Ü3.[4]
(291) A: 151b, Ü1: 111a, AE: 97a.
1 2 (292) A: 151b, Ü1: 111a, AE: 99a.

(292) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Öte tur eyleme gülşende yok yire gulgul
Çü goncanuñ saña agzı tokınmaz ey bülbül

2. Ne yüzle öyküne gül yâra bâg-ı kûyında
Olur çü iti izinden hezâr anuñ gibi gül

(293) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Şem'-i rûyuñsuz sifâl-i tende her şeb ben zelîl
Yakarın iç yagı ile rişte-i cândan fitîl

(294) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Yara yara 'arz-ı hâl itsün dehânı yok degül
Agzını açsun fitîlinden zebânı yok degül

(295) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Âfitâb-ı rûyuña mihr-i felek hem-tâ degül
Ey meh-i bî-mihr anuñ zerresi gûyâ degül

(296) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Gam şâhısın dilâ gücüñi âşikâre kıl
Sîneñle çifte dâguñı tabl u nakâre kıl

---

1 agzı tokınmaz: tokınmaz agzı AE.
2 çü: çün AE.(293) AE: 98a.
1 (294) AE: 98a.
1 (295) AE: 98b.
1 (296) AE: 98b.
1 (297) AE: 98a, Ü3: 50b.

(297) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Bülbül-i câna kohulatmag içün ey yüzi gül
Kodı rûyuñ güline hâl-i siyâhuñ fülfül

2. Güli şâhid idinüp mahkeme-i gülşende
‘Işk da‘vâsını eyler çagırur hâ bülbül

3. Seyl-i bârân-ı sirişküm göricek geçmege çarh
Tâk-ı kavs-i kuzahı itdi anuñ üstine pül

(298) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. İçmeyen kanı şarâb adına ‘ayyâş degül
Mey bulup başın ayag itmeyen evbâş degül

2. İki dil-teşne siyâh ef‘îdür âb içmek içün
Göz bıñarına inüpdür karadan kaş degül

(299) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün[1]

1. Nergis çü ta‘n idemez aña olmasun melûl
Kendü gözindeki çöpi görsün efendi ol

(300) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün[1]

1. Sûfî mecâz añladı yâra mahabbetüm
‘Âlemde kimse bilmedi gitdi hakîkatüm

---

1 2 3 (298) Ü3: 50a.
1 2 (299) Ü3: 98b.
1 (300) A: 142b, Ü1: 102b.
1 (301) A: 143a, Ü1: 103a.

(301) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Hâbda yârı görüp bûsesin almak diledüm
Bir habeş bekler imiş ben anı hâlî sandum

(302) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Zahm-ı tîrüñle elif bu sîne-i sad-çâkde
Sanki koynumda yatur bir serv-kâmet gonca-fem

2. Sînede yanar çerâgıdur nigâruñ dâg-ı 'ışk
Dikmesidür dilde ol yâ kaşluñun tîr-i elem

3. Yok hisâbına sayar sıfr-ı dehân-ı dilberi
Defterinde her kimüñ olsa hakîkatden rakam

(303) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. İçmedüñ bezm-i mahabbetde belâ peymânesin
Emriyâ fehm idemezsin sen benüm keyfiyyetüm

(304) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Rû-be-rû olmak ne mümkin ruhlaruñ mir'âtına
Kim ırakdan bir na˙ar kılmaga komaz hayretüm

(305) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Yâ ugurlar göñlüñüñ nakdin yâ alur cânuñı
Gamze-i yâr Emriyâ kattâldür 'ayyâr hem

---

1 (302) Ü1: 103a Ü2: 14a, Ü3: 53a, Ü4: 69b, Ü5: 177a, S: 66b .
1 - Ü3, Ü5.[2] [3] -Ü2, Ü3, Ü4, Ü5.(303) Ü1: 103a, AE: 135b
1 içmedüñ: içmeden AE.
(304) Ü1: 111b.
1 bkz. 316. gazel, 3. beyit.
(305) Ü1: 111b.
1 (306) A: 152b, Ü1: 111b, AE: 102a.

(306) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Ben ol şehem ki şeh-i gam 'alem idindi begüm
Reh-i belâda ser-i hârda kalan etegüm

2. Özin 'izâruña beñzetdi çün gül-i zîbâ
Nihâl anı tonatdı didi benüm çiçegüm

3. Görince nâfe saçın didi âhû-yı müşgîn
Senüñ yüküñ çekerin düşse gam degül göbegüm

4. Alup dehânına bir nâ-şüküfte gonca didi
Seni görince hemân geldi agzuma yüregüm

(307) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. 'İlm-i nâz ile virdügüñ fetvâ
Katl-i 'uşşâka oldı hep ma'lûm

2. Zulm-ı gamzeñle dil helâk oldı
Öldi ˙âlim elinde ol ma˙lûm

3. Vehmüñe şol kadar gelür o dehen
Hat aña ola nokta-i mevhûm

4. 'Adem iken lebi o gonca-femüñ
Beni kıldı hayâl ile ma'dûm

5. Rahm idüp Emrîyi çün öldüresin
Yâd iden âşinâ diye merhûm

---

1 2 3 müşg¬n: misk¬n Ü1.4 geldi: gelür AE, Ü1.(307) A: 152b, Ü1: 112a, Ü3: 57a, AE: 102a.

1 2 -A, Ü1, AE.(308) A, Ü3.

(308) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Gitmedi âşüfte dilden nakş-ı zülf-i müşg-fâm
Çün kazâ tîgi dü-pâre kıldı oldı dâl ü lâm

2. hasret-i ebrûñ ile bir ay imiş bîmâr imiş
Göre varduk dün hilâli şehr-i halk ile tamâm

3. Pertev-i hurşîd-i rûyuñdan ziyâ alsun diyü
Sanma mihr ü meh konılmış kasr-ı çarha iki câm

(309) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Laʿl-i şîrînüñ añup çok acılar nûş eyleyem
Çarh gibi hüsrevânî humları boş eyleyem

2. Cemʿ idüp hâk-i zemîni baña bir sâgar idüñ
Bezm-i şevk-ı yârda şâyed tolu nûş eyleyem

3. Râz-ı laʿliyle göñül ʿayş-i nihân itmek diler
Sâkiyâ mey sun baña tâ cânı bî-hûş eyleyem

(310) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Cânına kirm-i elem üşmiş belâ Eyyûbıyam
Yûsufını kurda yidürmiş fenâ Yaʿkûbıyam

2. Ben kara yazuluyı görseñ eger ʿayb eylemeñ
Açılursam fâş olur esrâr-ı sır mektûbıyam

3. Telh-kâm olsañ n'ola Emrî cihân-ı mihnetüñ
Şûriş-i tabʿumla bir deryâ-yı pür-âşûbıyam

---

1 2 3 (309) A: 153a, Ü1: 112a, AE: 100b.
1 2 3 (310) AE: 100b, Ü3: 56a.
1 cânına: cânuma AE.2 3 (311) AE: 99a.

(311) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. O şâhuñ hançeri zahmın tenümde bitürür gördüm
Hemân cânum içinden komadum merhemi sürdüm

(312) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Geyerseñ al yakalu câme boynuña benüm kanum
Kuşanursañ ger ibrişim kemer al rişte-i cânum

2. Gümiş zencîr ile baglarsa turmaz gördi kendünde
Sirişk-i tıflını gözden bırakdı çeşm-i giryânum

3. Ciger kanıyla cânâna yazardum 'arz-ı hâl Emrî
N'idem kim za'fdan çeşmümde yokdur katrece kanum

(313) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Zengî-i sevdâ elinde câmdur başum benüm
Kararan barmagı ucıdur degül kaşum benüm

2. Eksük itmez kâse-i serden şarâb-ı mihneti
Sâki-i bezm-i belâ sagrak sanur başum benüm

3. Nev-bahâr-ı 'ârız añda sebze-i hattuñ görüp
Şimdi zencîrüñ sürür dîvânedür yaşum benüm

(314) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Yine eksüklü bir şehen-şeh-i hüsne gulâm oldum
Ki yüzin gördi mâh-ı bedr didi ben tamâm oldum

---

1 (312) AE: 99a.
1 2 3 (313) AE: 100b.
1 2 3 (314) AE: 110a.
1 (315) AE: 100a.

(315) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Fenâ yolında kalmaz hîç ayagumdan geri yaşum
'Adem ser-menziline gider andan ileri yaşum

(316) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün[1]

1. Görinen encüm ü gök sanma mâhum
Benefşe yakdı âteş-bâz-ı âhum

(317) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Zer ki derd ü mihnet ile hâsıl itmişdür tenüm
Râh-ı 'ışkuñda anı fikrüm çüritmekdür benim

(318) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Nakd-i eşküm kim ciger kanıyla cem' olmış idi
Anı bir sîmîn-beden yolına harc itdi gözüm

2. Katre-i eşkümden ahterler 'ıyân itsem n'ola
Sille-i dest-i belâdan gök gök olmışdur yüzüm

3. Yile virdi Emriyâ âhum gubâr-ı cismümi
'Azm-i kûy-ı yâr idersem görmeye kimse tozum

(319) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. 'Işk yolında leked-kûb-ı fenâ oldı serüm
Ne serüm kalmadı a'zâmda bir sag yirüm

---

1 (316) AE: 100a.
1 (317) AE: 100a.
1 (318) AE: 100a.
1 2 3 (319) AE: 101b.
1 (320) AE: 100a.

(320) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sürhdan hûn-ı ciger çeküp müje oldı kalem
Âferîn yüze getürürseñ idüp eşki rakam

(321) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Bu büyüklenme nedendür dişüñe dürr-i yetîm
Sadefüñ beslemesidür bilürüz ey ten-i sîm

(322) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Kesmiş kitâbına o göñül yazıcı sanem
'Abd-i mükâtebi imiş engüştinüñ kalem

2. Ur agzuñı bu huşk-lebüñ agzına didüm
Hîç kurı yire mühr urılur mı didi o fem

(323) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Beni güldürmez ise sîm-tenüm
Yine nakdümdür eşk-i dîde benüm

(324) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Hayâl-i hatt-ı la'lüñe senüñ ey zülf-i müşgînüm
Döner peşmîne halvânuñ teline cân-ı şîrînüm

2. Gözümde nûrdur Emrî hayâl-i rûy-ı zîbâsı
O nûruñ noktasıdur merdüm-i çeşm-i cihân-bînüm

---

1 (321) HM: 34a.
1 (322) AE: 101b.
1 2 (323) AE: 102a.
1 (324) AE: 99a, Ü3: 101b.
1 2 (325) Ü1: 111b, Ü5: 177a, Ü3: 57b..

(325) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Yandura meşhedümüñ lâlelerin sûz-ı tenüm
Penbe-i dâg-ı firâkuñdan olursa kefenüm

2. Deheni vasfını çün agzuma aldum Emrî
Lezzetinden lebinüñ iki yarıldı dehenüm

(326) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Görinen çarh üzre mâh-ı nev degüldür bî-gümân
Çarh mir’âtında kaşuñ ‘aksidür oldı ‘ıyân

(327) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Bir şeker-lebdür bu ben miskîni nâ-şâd öldüren
Aña nisbet dinilür Şîrîne Ferhâd öldüren

(328) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. Gerçi dökdüm yüz suyın ben zerd-rû itdüm hele
İtüñ izi gülleri üstine âb-ı zer-nişân

2. Zahm-ı hâr-ı hecrinüñ kanı içine urdı hep
Verd-i ra‘nânuñ anuñçün kalmadı beñzinde kan

(329) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Olur câm-ı musaffâ sengden âyîne âhenden
Dil-i sâfuñ yog-ise seng ü âhen yeg-durur senden

---

1 yandura: yandurur Ü3.[2] Ü1.(326) A: 143a, Ü1: 103a, Ü3: 60b, 102a, AE: 105a.

1 (327) A: 143a, Ü1: 103b, AE: 107b.

1 (328) Ü1: 103b.

1 2 (329) A: 143b, Ü1: 103b, AE: 103b.

1 (330) A: 153b, Ü1: 112b, AE: 103b.

(330) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Safâlu gördi la'l-i nâbuñı râh-ı musaffâdan
Mey-i eşkini süzdi çeşm-i pür-hûn âl valadan

2. Kararup tîre-şeb gibi ne tañ encüm 'ıyân itsem
Benüm mâhum nişân gördüm hilâl üzre Süreyyâdan

3. Elifdür bînî-i sîmîn dehânı halka-i hâdur
İderler dâyim anlar dahi âh ol rûy-ı zîbâdan

(331) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Düşdi ayagına okuñuñ cism-i nâ-tüvân
Yara degül ucındagı peykân-ı üstühân

2. Emrî gamında katre-i eşküñ şümârın it
Alduñ metâ'ı mihneti çün akça say hemân

(332) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün[1]

1. Yüzi nûr-ı musavver ebrûsı ham
Yazılmış misk ile nûr üstine nûn

(333) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Bûya irmiş bir nihâl-i nâz-perverd isterin
Mîvesin şeftâlû anuñ güllerin verd isterin

2. Hôş degül sıhhatle başum derde ögretdi mizâc
Saglık ile zindegânî idemem derd isterin

---

1 2 3 (331) A: 153b, Ü1: 113a, Ü3: 63a, AE: 106.
1 2 (332) Ü1: 113a.
1 (333) A: 154a, Ü1: 113a, AE0 107a.
1 2 (334) A: 154a, Ü1: 113a, AE: 103a.

(334) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Meger rûşen haber virmiş güneş yâruñ yanagından
K'aña sunmış dür-i gûşın çıkarmış gül kulagından

2. 'İzâruñçün gül-i sürhı sabâ yüzine urdukça
Düşen bergi degül yir üzre kan tamlar yanagından

(335) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Ruh-ı dil-dâra gehî mihr gehî mâh dirin
Ben anuñ yüzine bu sözleri her gâh dirin

2. Dirse eyyâm-ı gam-ı hecri saña göstereyin
Baña ol günleri göstermesün Allâh dirin

3. Gel beri gör ol elif-kâmeti hâ geldi dise
Bilmezin ne diyeyin hayret ile âh dirin

(336) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Egerçi merhabâ dimek umar cânum zebânından
Lebini sakınur ammâ yine mîmüñ dehânından

2. Dem-â-dem baş kesüp kan dökmek ister ol gözi hûnî
Çekilse hançer ü şemşîri anuñ n'ola yanından

(337) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Kimseye mihr itmemişdür zerrece gerdûn-ı dûn
Hacletindendür hemîşe tutdugı başın nigûn

---

1 2 (335) A: 154a, Ü1: 113a, Ü3: 62b, AE: 106b.

1 mihr: mihr ü Ü3.2 3 (336) A: 154a, Ü1: 113b, AE: 103a.

1 2 (337) A: 154a, Ü1: 113b.

1 (338) A: 154a, Ü1: 113b, AE: 108.

(338) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. Olursa 'âşık-ı giryân cüdâ nigârından
Suvara haşrda halkı gözi bıñarından

2. Görince nergis-i kabrüm o gül dimiş Emrî
Dahi beni gözedür göz açup mezârından

(339) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Kadd ü zülf ile ruhın gördüm didüm kim âfitâb
Sâye ˙âhir eyledi ol serv-i sîm-endâmdan

2. Zülfi ucında görinse n'ola ruhsârı tamâm
Tâli' olur çünki mâh-ı bedr ilk ahşamdan

(340) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. İşitdüm şekl-i zîbâ baglamış hatt-ı ruhuñ ey meh
Muhakkak 'aklumı alur görinürse o sûretden

2. Hat-ı sebzüñ gamıyla ölenüñ hâkinde ey dilber
Çemen sanma yeşil sôf örtilür kabrine kudretden

(341) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Leb-i la'l-i nigâra diş koyurmaz gonca-i handân
Olursa gevher-i şebnemden anuñ agzı pür-dendân

2. Fitîl-i şem' zülfüñçün kara yaslu idi kibrît
Kokıtmayınca burnına benefşe olmadı handân

---

1 2 (339) Ü1: 113b.
1 2 (340) Ü1: 113b, Ü2: 17a, Ü3: 68b, Ü5: 183b, S: 82b, AE: 103b.
1 2 Ü1.(341) A: 154b, Ü1: 114a, AE: 102a
1 2 3 (342) Ü1: 114a, Ü2: 16b, Ü3: 67b.

3. ʻİzâr-ı yâr deñlü var didiler hüsn-i ʻizârı
Niçe niçe anuñ tasvîrini gördük degül çendân

(342) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Virse agyâr-ı siyeh-rûya selâm ol nâzenîn
Erre-i mihnet çeker ser üstine dendân-ı sîn

2. Gördi döymez bir yufına rûzgârın şemʻ-i cân
Gam şebinde yakdı yil mûmını âh-ı âteşîn

3. Barmaguñla nâhunuñ kuyruklu yıldız kendüdür
Kim letâfet burcı üzre aya olmışdur karîn

4. Sîm-i eşki yutdı hep gencîne-i Kârûn gibi
Devletüñde Emriyâ çok mâla mâlikdür zemîn

(343) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. Hat degül zîbâ ruhuñda dûd-ı âhumdur benüm
Kim mehe irmiş-durur didüm didi ol nâzenîn

(344) Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilâtün Fâʻilün[1]

1. ʻİlm-i ihfâ mı bilür ol fem yâ efsûn mı okur
Kim olur ʻâlem gözine rûz-ı rûşenden nihân

2. Nâvek-i âhum gibi bir tîr pertâb idemez
Olsa ger kavs-i kuzah Emrî kemân-ı âsumân

---

1 2 3 4 (343) A: 155a, Ü1: 114a.
1 (344) A: 155a, Ü1: 114a, AE: 105a.
1 2 (345) S: 78a A: 84a, Ü1: 606.

(345) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Görinen çarh üzre mâh-ı nev degüldür bî-gümân
Çarh mir'âtında kaşuñ ‘aksi olmışdur ‘ıyân

2. Gonca ile zambak-ı hamrâ saña öykündiler
Onları bâd eyle urdı oldı agzı burnı kan

3. Tîg-ı müjgânuñla çâk itdüñ derûn-ı sînemi
Kılıcuñla açduñ o iklîmi ey şâh-ı cihân

4. Goncalar içre degüldür jâle gördükde seni
Dişlemişdür hayretinden leblerini gülsitân

(346) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Almasun agzına agzıyla berâberlik sözin
Zerre-i nâçîze diñ küçük mi sanur kendüzin

2. Tîre-şebde şu‘le-i tîg ile seyr ider şihâb
Sehm idüp âhum hadenginden görinmez gündüzin

3. Sanma pür-mevc oldı bahr öykündügiyçün yaşuma
Bâd-ı âhum pek tokındı aña burtardı yüzin

4. Şem‘ eridi geçdi meclisde harâretden gice
Çihre-i gülnâruñuñ âteşde gördi çün gözin

(347) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. N'ola ger söylemese kimseye ol gonca-dehen
Dilemez kim lebine diş degüre sîn-i suhen

---

1 2 3 4 (346) A: 155a, Ü1: 114b, Ü3: 67a, AE: 107a.

1 almasun: itmesün AE.2 3 4 (347) A: 155b, Ü1: 114b.

1 2 3 (348) Ü3: 62a, AE: 108a.

2. Kalkmışdı hat-ı sebz ile anuñ üstine çok
Yüridi üstine ol serv-i revân yatdı çemen

3. Bâde-i jâleye meyl itse koyup la'l-i lebüñ
N'ola ey gül ki odur goncanuñ agzına düşen

(348) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Çeküp avurda biraz kandı o la'l-i şîrîn
ha˙ idüp didi safâ üzre 'akîdeñ miskîn

2. Mest olan 'ışk şarâbıyla dil-i bülbüldür
Gonca agzın kokudur bâde-i şebnemle hemîn

3. Yutdı kûyuñda egerçi yaşumuñ la'l-i terin
Hayli kan yutdı velî anı siñirince zemîn

4. Serv özin nisbet iderse boyuña iki biçe
Erre olup başı üstindeki dendâne-i sîn

(349) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Remed derdinden ey çeşmüm esîr-i tûtiyâ mısın
Yâ hâk-i hûna müstagrak şehîd-i Kerbelâ mısın

2. Çekersin kendüñe peykân u tîrin her kaşı yânuñ
Be hey taş olası göñlüm nesin a sen rübâ mısın

(350) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. harâm olan rakîbâ saña câm-ı la'l-i yâr olsun
'Arak-rîz oldugınca zülfi al iç zehr-i mâr olsun

---

1 2 3 4 (349) AE: 103a.
1 2 (350) AE: 103a.
1 (351) AE: 103a.

(351) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Anüñçün nây ile bezm-i fırâk içinde dem-sâzın
Dil-i güm-geştenüñ âvâzına beñzetdüm âvâzın

2. Vefâ vü şîve vü nâzın baña gördüñ mi sen dirseñ
Vefâsın görmedüm çok gördüm ammâ şîve vü nâzın

(352) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Yir ile gök arasında şu resme ‘âşık-ı zâruñ
Ki san örtü vü döşekle yatur bî-çâre bîmâruñ

(353) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Gülistân şerhin okur kuş diliyle safha-i gülden
Bilürseñ Mantıku't-Tayrı kulag ur diñle bülbülden

(354) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün(1)

1. Cân-ı ‘âşıkdur beden sensin o cismüñ rûhı sen
Kat‘ iderse n'ola tîguñ lahm-ı zâyiddür beden

(355) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün(1)

1. Gerçi kılduñ sen beni ser-geşte ey gerdûn-ı dûn
Kıldı hem ser-geşte Allâhum seni hem ser-nigûn

---

1 2 (352) AE: 103b.
1 (353) AE: 103b.
1 (354) AE: 104a.
1 (355) AE: 107a.
1 (356) AE: 107a.

(356) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün[1]

1. Feth-i bâb olmasa zâhid fâtihü'l-ebvâbdan
Giremezsin kasr-ı firdevse der-i mihrâbdan

(357) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün[1]

1. Verd-i âlı beñlemezdi hîç biri ezhârdan
Goncada mühr olmayaydı ger dehân-ı yârdan

(358) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün[1]

1. Ey güneş gerdûn ne deñlü yüksek olsa hâkden
Âsitânuñ biñ o deñlü yücedür eflâkden

(359) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün[1]

1. Karşu söyler diyü kûhı kûhken incitmesün
N'ola virürse cevâbın dimesün işitmesün

(360) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün[1]

1. Aldugınca destine sâkî gümiş peymânesin
Mâh-ı nevler içre mâh-ı bedr togmış sanasın

(361) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Gonca vasf eyledi yâruñ leb-i şekker-şikenin
Dest-i kudret zer-i sürh ile pür itdi dehenin

---

1 (357) AE: 107a.
1 (358) AE: 107b.
1 (359) AE: 107b.
1 (360) AE: 107b.
1 (361) AE: 106a.
1 (362) HM: 40b.

(362) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün(1)

1. Hil‘at-i hüsni saña virdi gülüñ
Câmesin sûzen-i hâr ile diken

2. Ruhuñuñ mihr-i felek küştesidür
Ebr aña penbe şafak kanlu kefen

3. Kalbden gitmeye sevdâ-yı hatuñ
Toprak olsam yine üstümde çemen

(363) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Ol serv-i gül-ruhı añup âh eylesem hemîn
Baña yeşil kızıl görinür dûd-ı âteşîn

(364) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Sôfî mecâz sandı o mihrüñ mahabbetin
Bî-çâre gitdi bilmedi ‘ışkuñ hakîkatin

(365) Mef‘ûlü Fâ‘ilâtü Mefâ‘îlü Fâ‘ilün(1)

1. Dilde hayâl-i hatt-ı siyâh ile dâg idin
Añ ˙ulmet -i şeb-i eceli bir çerâg idin

(366) Mefâ‘îlün Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün(1)

1. O leb ki ˙âhir olupdur dehân-ı dilberden
Enârdur ki ezel halk olındı şekkerden

---

1 2 3 (363) AE: 106a.
1 (364) Ü3: 102b, AE: 108a.
1 o mihrün: nigâruñ Ü3. bkz. 300. muk.(365) HM: 41a.
1 (366) HM: 41b.
1 (367) Ü3: 101b.

(367) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Tîg bir keskin gulâmuñdur kim adıdur hüsâm
Nîze bir perçemlü bendeñdür kim adıdur sinân

(368) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Kitâb-ı kıssa-i Yûsufda san tasvîr-i Yûsufdur
Hat-ı müşgîn-sevâd içinde Emrî 'ârız-ı cânân

(369) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Ân olur dilberde ancak hâl ü hatt olmaz hemân
hamdü li'llah dilberümde hâl ü hat vardur hem ân

(370) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Ey kıyâmet-kad ölüp dirilüp itmek isterin
Cismümi kûyuñda toprak kûyuñuñ hâkini ten

(371) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Çarh kûh-ı bîsütûn anda hilâl ü kehkeşân
Tîşe-i Ferhâd u cûy-ı şîrdür olmış revân

2. Mâh-ı nev sanma şafakda tîşesin Ferhâd-ı çarh
Başına urdı çıkup etrâfına yayıldı kan

3. Hayme-i zer-kâr-ı dûd-ı pür-şerâr-ı âh içün
Kehkeşân encümle bir sîmîn sütûndur zer-nişân

---

1 (368) Ü3: 102a.
1 (369) Ü3: 102a.
1 (370) Ü3: 102a.
1 (371) Ü3: 61b, A: 143b, Ü1: 103b, Ü5: 184b.
1 2, 3 -Ü5.
3 4 -A, Ü1, Ü5.

4. Küştî-gîr-i âhum agırtmış durur çarhuñ belin
N'ola kakumdan miyân-bend itse aña kehkeşân

(372) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. İtdi gûy-ı gabgabuñçün ehl-i dil çok güft ü gû
Âhir anı sîbden bih didiler ey mâh-rû

2. Mest-i câm-ı mihr olup açuk tutardı başını
Jâle sanma nergis-i bâguñ gözine indi su

(373) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. O meh 'arz-ı cemâl itse varup âyîneye karşu
Hem-ân-dem 'aksi istikbâl ider aña gelür karşu

(374) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Koyup çûb-ı elif üstine sîb-i dâgı dir göñlüm
Urup bir tîr aña al murg-ı cânı ey kemân-ebrû

(375) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Cân k'ider yâruñ ruhında la'l-i nâbın ârzû
Beñzer o bîmâra k'eyler gül şarâbın ârzû

(376) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Sîb zenahdânuñdaki beñler degül ey mâh-rû
Kûy-ı ser-meskenüñe ol çâhı itdüñ top tolu

---

(372) A: 155b, Ü1: 114b, Ü3: 69a, AE: 109a.
1 2 (373) A: 155b, Ü1: 114b, Ü3: 69a, AE: 108b.
1 (374) A: 155b, Ü1: 115a, Ü3: 69a, AE: 108b.
1 (375) A: 156a, Ü1: 115a, AE: 109a.
1 (376) HM: 42a.
1 (377) A: 144a, Ü1: 104a, AE: 114a.

(377) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Yakdukça nâr-ı şevk ile gördi olur siyâh
Dînâr-ı kalbdür didi dil dâgını o şâh

2. Taşdan şerâre çıksa görüp dirdi kûhken
Bunuñ gibi sitâre taş altında kalsun âh

(378) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Çü ben ölem kala dâguñ ten-i nizârumda
Yanar çerâgum ola hâne-i mezârumda

(379) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Dâg ile şerha görenler ten-i sad-çâk üzre
Nokta vü fetha konılmış didiler hâk üzre

(380) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Gerd-i bih mi zekanuñda görinen hattuñ mı
Oldı mı derd-i dilümden yâhûd ol sîb siyâh

2. Tîg ü tîrüñle ten ol hâlde-durur yaraları
Gelseler bir yire acırlar iderler aña âh

3. Okıdum mühr-i giyâh hatt-ı gubâr-ı zekânın
Ben kulına gazab idüp didi top otı o şâh

---

1 2 (378) A: 144a, Ü1: 104a, Ü3: 48a.
1 (379) A: 144b, Ü1: 104b.
1 (380) A: 144b, Ü1: 104b.
1 2 3 (381) Ü1: 105a.

(381) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. İldi cân riştesini tügmesi pîrâhenine
Nice geçdi gör göz eylemek anuñ gerdenine

2. Gül-i pejmürde içün itmedi bülbül mâtem
Bildi anuñ ölüsi degmez imiş şîvenine

3. Rişte-i cânı kıla döndürüp Emrî n'eyler
Beñzedüm mi dir anuñ rişte-i pîrâhenine

(382) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Girih-i zülfüñ açarken delürüp sevdâdan
N'ola zencîrini çiynerse dişiyle şâne

2. Mîmüñ ol akça dehânında nedür ey Emrî
Akça göstermese agzıyla fem-i cânâne

(383) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Her ne kim tokındı andan bîsütûnuñ taşına
Geldi ey şîrîn-dehen Ferhâduñ âhir başına

2. Zerd-rûyını görüp sanma derûnı hâlîdür
Uymaz ey gonca gül-i ra'nânuñ içi taşına

(384) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Kadd ü zülfüñçün göñül çün âh-ı sûzân eyleye
Sidreye od düşe tâvusını biryân eyleye

---

1 2 3 (382) Ü1: 105a, AE: 115a.

1 - AE.2 (383) A: 156a, Ü1: 115a, Ü3: 103b, AE: 112b.

1 -Ü1.

2 (384) Ü1: 115a.

1 bkz.450. gazel 5. beyit

(385) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Gamze-i hûn-rîzüñüñ bîmârıyam lutf eyle yaz
Tîg şeklin sürh ile boynumdagı tômârda

(386) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün(1)

1. Mecnûn bakınca sînesi üstinde dâgına
Teşbîh eyledi anı Leylî ocagına

(387) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün(1)

1. Kara itdi günimi sâye-i gîsûsı gibi
Hat-ı müşgîni gelüp 'ârız-ı dil-dâr üzre

2. Hâl-i müşgîni midür 'anber-i terden yâhûd
Kâtib-i sun' komış nokta o ruhsâr üzre

3. Kehkeşân oldı elif hâ gibidür cirm-i kamer
Âh ider çarh dahi 'âşık-ı gam-hâr üzre

(388) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün(1)

1. Urursa tîg-ı cevr ile eger ol saña yüz yara
Sakın yüzine urma kim bile hôş gelmeye yâra

2. Dehân-ı yâra togru ol çekilen yaradur sanmañ
Reh-i mülk-i 'ademdür ugramışdur şehr-i dîdâra

3. Yüzinde yara n'eyler ol sebîl-i selsebîl itmiş
Dehânuñ çeşmesinden akmaga firdevs-i ruhsâra

---

(385) Ü1: 115a, Ü2: 73b, Ü5: 189a.
1 (386) Ü1: 115a.
1 (387) A: 156a, Ü: 115a.
1 2 3 (388) A: 144b, Ü1: 115b.
1 2 3 4 (389) A: 157a, Ü1:116a, AE: 114b.

4. Dehânuñ hokkasından almaga dilber lebi ma'cûn
O yâra meblag imiş vâkıf oldum ben bu esrâra

(389) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Gel karşu gelme nâvek-i hûn-rîz-i dilbere
Bir barmagı ile getürür arkañı yire

2. Burc-ı safâda tâli' olurdı hilâl-i şevk
Tîg ile zahm uraydı eger bir karış yire

3. Gül-berg-i hüsn bende müheyyâ-durur dirmiş
Almaz o gonca bergin anuñ füls-i ahmere

(390) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sohbet-i hâs eyledüñ gice gam-ı cânân ile
Kâse-i çeşmüm pür itdi dâne-i rümmân ile

(391) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Emrî göñli leb-i şîrînüñe kıldı esîr
Bir meges tutıldı san bâlı ucından balda

(392) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Peyveste mîm-i mâha yazılan elif gibi
Ruhsâruñı görüp kodı barmak dehânına

2. Yâ kaşlarına oldı cebîni 'arak-feşân
Efşân-ı nukre itdi o şeh yâ kemânına

---

1 2 3 - AE.(390) Ü1: 115b.
1 (391) Ü1: 115b, AE: 112b.
1 (392) Ü1: 115b, Ü3: 82a, AE: 114a.
1 gibi: degül Ü3, AE.[2] (393) Ü1: 116a.

(393) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Gam-ı ruhuñla tamâm oldı mâh bedr iken
Siyâh çenber ile bagladı gelüp hâle

(394) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Ebrûsı üzre bahs kılur 'akl o hâl ile
Pül üzre Cebrâ'îl gibi kim Dânyâl ile

2. Kûyuñ tolanmadan gice çarh oldı pür 'arak
Sildi terini subh bir ak destmâl ile

3. Zülfi ki sâyesi-durur ol serv-kâmetüñ
Kıldı hayâl-i ˙ıl tenümi bir hayâl ile

4. Göstermeyüp kaşıyla cebînin o mâh didi
Cem' oldugı görilmedi bedrüñ hilâl ile

(395) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sanma cûlar düşdiler mecnûn olup sahrâlara
Virdiler tugyân-ı eşkümden haber deryâlara

2. Gül gülistân-ı ruhuñdan cem' idüp bir kaç varak
Kuş diliyle okıdurmış bülbül-i gûyâlara

3. İçleri kan oldugı bu âfitâb-ı rûy-ı dôst
Reng virmişdür birer kat hep gül-i ra'nâlara

---

1 (394) A: 157b, Ü1: 116, Ü3: 72a, AE: 114b.

1 2 terini: derini AE, Ü3.[3] Zülfi: Zülfüñ Ü3.[4] (395) Ü1: 116b, Ü3: 74a, AE: 111b

1 2 3 (396) Ü1: 116b, AE: 110b.

(396) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Temâşâ idicek zîbâ görinsün diyü ol şâha
Yeşil üzre müzehheb bir sütûn dikdüm bu har-gâha

(397) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Zebân laʿl-âşiyân bir âl tûtîdür dehânında
Ki kudretden şeker-pâre konılmış âşiyânında

(398) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Gözüm âb u dil âteş didi çün ol rûy-ı dil-cûya
Birisin ʿışk oda yakdı birin gark eyledi suya

(399) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Gözi açukla kendün gördi ancak sôfî dünyâda
Gözi yumukla bilmem ne göre mir'ât-i rü'yâda

(400) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Boyun çekse surâhi bezmde ol gül budagına
Turup sâkî akıtsun başınuñ kanın ayagına

(401) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Belâ şâhı savaş içün bedende ceyş-i sıhhatle
İdüpdür top tolu cismüm hisârın dâg-ı mihnetle

---

1 (397) Ü1: 116b, AE: 110a.
1 (398) Ü1: 116b, AE: 111a.
1 (399) AE: 109a.
1 (400) AE: 109b.
1 (401) AE: 110a.
1 (402) AE: 110a. bkz. 472. gazel 1. beyit.

(402) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Göñül n'eyler be sôfî bî-dil olan mübtelâlarla
Görinürsin bize ey mâh biñ dürlü belâlarla

(403) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Biz agladukça sen yapışursın yakamuza
Ey eşk-i dîde akça mı sayduñ bahâmuza

(404) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün[1]

1. Dâl olup sandum ki zülfeyne misâl oldum yine
Devlete dâl imiş ol ben derde dâl oldum yine

(405) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün[1]

1. Zülfünüñ kim 'azm iderse râh-ı bî-pâyânına
Başını sarsun benefşe gibi ol dâmânına

(406) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Çok sözüm var didüm ol hatt-ı 'abîr-efşânda
Didi yüz nâz ile çok söz yaraşur Kur'ânda

(407) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Ne arar tıfl-ı ne˙˙âre hat-ı müşgîn-i yâr içre
Meger dil nakdini elden düşürdi ol gubâr içre

---

1 (403) AE: 114b.
1 (404) AE: 113b.
1 (405) AE: 113b.
1 (406) AE: 115a, Ü3: 103a.
1 (407) Ü3: 70
1 2 (408) AE: 111a.

2. Zer-i cismüm yidürmezsem yirine nakd-i cânum al
Çürüt ben müflisi ey merg zindân-ı mezâr içre

(408) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Felekler kef-i mîzân dûd-ı âhum rîsmân olsa
Gamuñ vezn itmege döymez 'amûdı kehkeşân olsa

2. Gam-ı hâlüñle ben düşdüm karınca dâne çekmekde
Beli benden kavîdür her ne deñlü nâ-tüvân olsa

(409) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Mahabbet mihri germ oldı kerem eyle o gîsûda
Bu zârı gölgelensün ko şehâ bir sâye-i mûda

(410) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[1]

1. Ey gonca dehânuñ hat-ı 'anber-şiken içre
Şol mîm-durur kim yazılupdur çemen içre

(411) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün[1]

1. Sakın öykünme diyü la'l-i yâra
Yasag oldı şarâb-ı hôş-güvâra

(412) Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün[1]

1. Ben zûr-bâz-ı 'ışkam hengâme-i belâda
Dâg-ı gamuñla cismüm bir halka bu giyâda

---

1 2 (409) AE: 110b.
1 (410) AE: 111a.
1 (411) AE: 111a.
1 (412) AE: 111b.
1 (413) AE: 111b.

(413) Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün[1]

1. Ferhâd tîşesiyle taşdan çıkan şerâre
Çarh-ı gama olurdı ruhında bir sitâre

(414) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Oldı meh âyîne-dâruñ dün gice mir'âtına
Âbnôsî çenber atdı hâle deste dûd-ı âh

(415) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Bir nigîn-i la'l ile ger öykünürse ol feme
Göresin ey gonca-leb çok nakş iderler hâteme

(416) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Şöyle bî-cân kalmış idi hasret-i cânân ile
Âyîne cân buldı 'aks-i la'l-i dür-efşân ile

(417) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Tîşeye sad-âferîn kim kûhken-i bî-çâreye
Yardım itdi katı diller virdi seng-i hâreye

(418) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Sebz-gûn hat irdi yâruñ lâle-gûn ruhsârına
Şöyle sandum kondı bir tûti İrem gülzârına

---

1 (414) AE: 112a.
(415) AE: 112a.
1 (416) AE: 112a.
1 (417) AE: 112a.
1 katı: acı AE.(418) AE: 113b.
1 (419) AE: 113a.

(419) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Ka'be-i cândur diyelden 'ârız-ı dil-cûsına
Mekke kulpı gibi yapışdı göñül ebrûsına

(420) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Dâg-ı pür-zahm-ı dilüñ bakmadı kanlu yaşına
Geldi güc ile okuñ geçdi ocagı başına

(421) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Şol kadar işler geçer tîrüñ dil-i nâlânuma
Tende gör şunı diyü zahmı göz eyler cânuma

2. Merdümüñ göz degmesün diyü hayâlüñ tıflına
Dizdi göz boncuklarını rişte-i müjgânuma

(422) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Na'lçeñ nakşı degül yoluñda hâk olanlaruñ
Her biri agzın açup hayrân kalur reftâruña

(423) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Tâze hat gelmiş leb-i cân-bahş-ı cânân üstine
Müşg ile san med çekilmiş âb-ı hayvân üstine

(424) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Ne lutf olur o zekandaki hâlüñ ey yüzi mâh
Koyınca üstine bir nokta batmış olmış çâh

---

1 (420) AE: 113a.
1 (421) AE: 112b.
1 2 (422) AE: 113a.
(423) AE: 113a.
1 (424) AE: 116a.

(425) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. hibr olup bahr-i siyeh alınur ise kaleme
Bahr berr ola kala gelmeye eşküm rakama

2. Tîşe-i gam depesini delerek kûhkenüñ
Saldı şîrîn-dehenin isteyü mülk-i 'ademe

(426) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Tîrüñ ey kaşı kemân bu sîne-i sad-çâkde
Bir elifdür kim yazılmışdur miyân-ı hâkde

(427) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Çihremüñ kim saçılur bu eşk-i gül-gûn üstine
Gûyiyâ bir tıfldur meyl eyler altun üstine

2. Zahm-ı nâhundur yüzümde ey hilâl-ebrû benüm
Kaşumı sanma bakup bu çeşm-i pür-hûn üstine

(428) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Gelür kaşuñ hayâli göñlüme her gün nişân ile
Nedür da'vâsı anuñ bilmezin bu nâ-tüvân ile

2. Hatîbâ minber ile cennet umma kasr-ı 'âlîdür
Çıkılmaz aña bu bir iki ayak nerdübân ile

---

(425) HM: 43b.
1 2 (426) HM: 47b.
1 (427) Ü3: 76b, Ü4: 53b, Ü1: 104b, A: 144b.
1 2 bkz. 440. gazel, 1. beyit.
(428) A: 145b, Ü3 70a, AE: 110a.
1 2 (429) AE: 116a.

(429) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Zekanuñda ne lutf olur ki hâl
Konıcak nokta yanmış olmış çâh

(430) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Eger sunmak degülse kasdı ol sîb-i zenahdâna
'Arûs-ı dehr dâg urmak sebeb ne mâh-ı tâbanâ

(431) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Kıl dâg-ı 'ışk ile kolumı misl-i âyîne
Didüm o şem' didi ki olmaz kolayına

(432) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Kitâb-ı hüsne hattı hâşiye diyü ne yazdıysa
O gül cümle tırâş itmiş yirin gördük gülistânda

(433) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Emr olındı ki menâsıb virile şeh kulına
Mâ-hasal dünyede yir yok gibi Allâh kulına

(434) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Sakınup ta'n-ı merdümden ruhı bâgını cânâne
Gümişden tutdı barmak havlı etrâf-ı gülistâna

---

1 (430) Ü3: 101b.
1 (431) Ü3: 101b.
1 (432) Ü3: 102a.
1 (433) Ü3: 103a.
1 (434) Ü3: 103b. bkz. 471. gazel, 1. beyit
1 (435) A: 145b, Ü1: 105b, AE: 118b.

(435) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Dâr-ı cihânda 'asâ koyup cism-i zârını
Tenhâca gitdi görmege Mansûr yârını

(436) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Genc-i ruhuñda gördi çü kufl-ı dehânuñı
Miftâh-ı gaybdur didi gören zebânuñı

(437) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Beni şeş akça cihetle felek incitdi katı
Terk idem gibi huzûr itmek içün şeş ciheti

(438) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Gördi la'lüñçün gözüm bî-had güherler derledi
Hûn-ı dil aña geyürdi kırmızı üsküfleri

(439) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Togdugı gibi güneş oka tutar insânı
Hôş 'adûdur bize ey dôst cihân-ı fânî

(440) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Kalemüm derd-i derûn yazmada giryân oldı
harfler gelmedi bir yire perîşân oldı

---

1 (436) A: 145b, Ü1: 105b, AE: 118b.
1 (437) A: 145b, Ü1: 105b.
1 (438) A: 145b, Ü1: 105b.
1 (439) A: 157b, Ü1: 117a, AE: 121a.
1 (440) Ü1: 106a.
1 (441) A: 157b, Ü1: 117a.

(441) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Mahmil-i Leylîyi yabana iletdi nâka
N'ola Mecnûna haber virse çagırsa ceresi

(442) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Mey-i telhi koyup bir sâgara tutarken agyârı
Görüp didüm ki meclisden sürüñ gitsün şu murdarı

2. Reh-i tecrîde sâlik ol çıkar sûzen gamın dilden
Getürme göñlüñe ya‘nî hayâl-i gamze-i yârı

3. Reh-i gurbetde pâyına batan hârı çıkarmaga
Getürmiş ‘¡sî bir sûzen ol olmış pâyınuñ hârı

4. Baña cevr itmeden degmez eli bir sille urmaga
Senüñle yok işüm dir söyledürseñ ol cefâ-kârı

(443) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün[1]

1. La‘lüñ içün jâlenüñ gonca yarardı başını
Gün gelüp üstine almasa elinden taşını

2. Gabgabuñ hakkında itmiş top hayli güft ü gû
N'ola bir lu‘b ile çevgân alsa anuñ başını

---

1 (442) AE: 116b, Ü1: 117a, Ü3: 88b.

1 2 3 ‘Is¬ bir sûzen ol olmış: sûzen ol olmış Mes¬hüñ Ü3.[4] (443) A: 158a, Ü1: 117b, Ü3: 89a, AE: 118a.

1 jâlenüñ gonca: gonca jâlenüñ AE.[2] 3 4 Fürkat añma Emr¬i nâlân u giryân eyleme Döndürimez kimseler efgânı ile başını Ü3.(444) Ü1: 118a, AE: 117b.

3. Oda kor na'l-i hilâli âteş-i âh ile dil
N'eylesün bî-çâre teshîr itmek ister kaşını

4. Fürkat añup Emrîyi nâlân u giryân itme kim
Diñdürimez kimseler efgânı ile yaşını

(444) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Kendümüñdür dirdi gonca geydügi la'l efseri
Tâcı üzre buldılar mühr-i dehân-ı dilberi

2. 'Aks-i rûy-ı yârı kim görse habâb-ı meyde dir
Gör meyüñ alını rengîn şîşeye koymış perî

(445) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Bâg-ı 'ışkuñ mihr-i 'âlem-tâb bir sarı güli
Biri biri içre nüh eflâk katmaz sünbüli

(446) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün(1)

1. Dilberüñ oldı vasf-ı la'l-i teri
Dil-i hayrânuma agız şekeri

2. Böyle dilden çekilmez idi eger
Âhumuñ olmayaydı bir çekeri

(447) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. 'Anberîn gîsû ile görindi miskîn kâküli
Bâg-ı hüsn-i dilberin açıldı saçlu sünbüli

---

1 2 (445) Ü1: 118a.
1 (446) A: 158a, Ü1: 118a, Ü3: 90a, AE: 119b.
1 2 (447) A: 158b, Ü1: 118a, AE: 118a.
1 2 - AE.(448) Ü1: 118a.

2. Gûşı pâre pâredür haddüñ siyâset itmegin
Mıhlayup mismâr-ı hâr ile kulagından güli

(448) Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilâtün Fâ‘ilün(1)

1. Ol güneş göñline girdi çekdi nakd-i jâleyi
Bir şikeste jâleye muhtâc kıldı lâleyi

(449) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Remedden sürhdur sanmañ o şûhuñ çeşm-i meftûnı
Şarâb-ı âlı çog itmişdi kan mest oldı ol hûnî

2. Niçündür nergis-i bâguñ başında âşiyân-ı hüsn
Degülse gözlerüñ sevdâsınuñ ey Leylî mecnûnı

(450) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün(1)

1. Müdâm olsa elüñde n'ola ey sâkî sebû desti
Tehî gelmez sebû bezme gelür dâyim tolu desti

2. Yed-i beyzâsını Mûsî sokardı ceybine el-hak
Yumardı pençesin hurşîd-i rahşân görse bu desti

(451) Fe‘ilâtün Mefâ‘ilün Fe‘ilün(1)

1. Görmezüz biz o kâkül-i siyehi
Başdan çıkmayınca çak külehi

2. Sakınup gice bâd-ı âhumdan
Kefine aldı hâle şem‘-i mehi

---

1 (449) Ü1: 118b, AE: 120a.
1 2 (450) A: 158b, Ü1: 118b, AE: 120b.
1 2 (451) A: 158b, Ü1: 118b, Ü3: 39b, AE: 119b.
1 2 3 ‘azm: meyl Ü3 / gider : gelür Ü3 / yaşum: eşküm AE.(452) Ü1: 118b, AE: 116b.

3. Beñzer ol şeh ʻadûya ʻazm itdi
Akup akup gider yaşum sipehi

(452) Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün Mefâʻîlün(1)

1. Gözi merdümlerin gark eylemişdür ʻâşıkuñ yaşı
Görinenler mezârı tâkıdur anuñ degül kaşı

(453) Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilâtün Feʻilün(1)

1. ʻÂşıkuñ sende nihândur diyü düzd-i na˙arı
Kuşadup çevresini tutdı miyânın kemeri

2. Haberüñ virdi sabâ pâyına şebnem güherin
Gül-i ter dökse n'ola yüzine oldur düşeri

(454) Mefʻûlü Fâʻilâtü Mefâʻîlü Fâʻilün(1)

1. Beñzetdi yüzüñe açılup gül yanagını
Bûstancı gördi çekdi kopardı kulagını

2. Meyl ideli şarâba lebüñ buldı iʻtibâr
Bezm-i safâda yire komazlar ayagını

(455) Mefâʻilün Feʻilâtün Mefâʻilün Feʻilün

1. İçinde hıf˙ içün esbâb-ı mihnet-i yârı
Ten oldı ʻâşıka sandûk-ı üstühân-kârî

2. Melâl-i dâgı ile perde-i dil-i nâlân
Sarâ-yı mihnetüñ altun beneklü bir zârı

---

1 (453) Ü1: 118b, AE: 118a.
1 2 (454) Ü1: 118b, AE: 119b.
1 2 (455) Ü1: 119a; AE: 119b
2 (456) Ü1: 119a, AE: 120b.

(456) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. 'İbâdet-hânemüz ey sôfî 'işret-hânedür şimdi
Fürûzân gördügüñ kandîlümüz peymânedür şimdi

2. Cefâ-yı yâr ile aldurdı 'aklın Emrî-i 'âkil
Perî fi'line ugradı delü dîvânedür şimdi

(457) Mef'ûlü Fâ'ilâtün Mef'ûlü Fâ'ilâtün[1]

1. Zülf oldı ehl-i hüsnüñ çün mâlik-i rikâbı
Dil perde-dârlıkdan ref' eylesün nikâbı

(458) Mefâ'ilün Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Müjeñ gamı beni zülf-i dü-tâya ugratdı
Kazâyı gör ne belâ-yı siyâha ugratdı

(459) Fe'ilâtün Mefâ'ilün Fe'ilün[1]

1. Veh ki añup o la'l-i dür-pâşı
Dem-be-dem demlenür gözüm yaşı

(460) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Bulındı yine bâde-fürûşuñ defînesi
Bir niçe hum ki her biri Cem hazînesi

---

1 2 (457) Ü1: 119a, AE: 120a.
1 (458) Ü1: 119a, AE: 120a.
1 (459) Ü1: 119a, AE: 120a.
1 (460) A: 158b, Ü1: 119b, AE: 120a.
1 (461) Ü1: 119b, AE: 120b.

(461) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Feʿûlün[1]

1. İdüp taʿrîf gül-i rûy-ı nigârı
Kulakdan ʿâşık itmişdür hezârı

2. İşigi taşı beñzer kehrübâdur
Çeker kûyına ben zerd ü nizârı

(462) Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilâtün Fâʿilün[1]

1. Mârlardan kıldı yâ câdû gözüñ zünnârını
Sihr ile mâr itdi yâ zünnârınuñ her târını

2. Şöyle geçdi sîneme ol kaşı yânuñ tîri kim
Sadr içinde dâl sanur her gören sûfârını

(463) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Saçı âşüftedür şöyle tokınsa ʿâşıkuñ âhı
Yüzi üzre düşer geh arkası üzre gelür gâhî

(464) Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün Mefâʿîlün[1]

1. Bahâ olmazsa dürr-i vasla çeşm-i dür-feşân nakdi
Revân olsun efendi kîse-i cism ile cân nakdi

(465) Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilâtün Feʿilün[1]

1. Kühl iderdüm gözüme hâk-i der-i cânânı
Korkaram ter düşüre tıfl-ı sirişküm anı

---

1 2 (46**2)** Ü1: 119b.
1 2 (46**3)** Ü1: 119b.
1 (46**4)** A: 158b, Ü1: 119b, AE: 120b.
1 (46**5)** Ü1: 119b, AE: 120b.
1 (46**6)** Ü1: 119b, AE: 121a.

(466) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. ‘Andelîbüñ niye bozardı diseñ peykerini
Beñzi uçdı alıcak gül kefine hançerini

(467) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Olmasa ‘ârız-ı gül-gûn kızıl lâle gibi
Yüzi yunmış güzel olsa gül-i pür-jâle gibi

(468) Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilâtün Fe‘ilün[1]

1. Niçe demler gözümüz gerçi ki hûn-pâş oldı
Zahm-ı tîr-i müjeñ ile hele göz yaş oldı

(469) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Şafak-gûn eyledüm hûn-ı sirişkümle yeñi ayı
İnanmazsañ na˙ar kıl gör ol engüşt-i muhannâyı

2. Sipihr-i kûyuña vardum hilâl-âsâ kadeh ile
Seg-i kûyuñ bedîd itdi o zerre-i Süreyyâyı

3. Degüldür sürh yapraklar tenin bir kanlu dâg itmiş
Ruhuñ bir reng ile abdâl idüpdür verd-i hamrâyı

(470) Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün[1]

1. Sipihre sille urmış ehl-i ‘ışkuñ âh-ı şeb-gîri
Meh-i nev sanma görinen kalupdur barmagı yiri

---

1 (467) Ü1: 119b, AE: 121a.
1 (468) Ü1: 120a, AE: 121a.
1 (469) AE: 116b.
1 2 3 (470) AE: 116b.
1 (471) AE: 116b.

(471) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Mücerreb virdi olmagın ruhuñçün âyet-i nûrı
Düşürmez subha dek her şeb dilinden şem'-i kâfûrî

(472) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. O sîmîn-ten ki bir kâfûrî dögme şem'dür sâfî
Ezel üstâdı mühr urmışdur üstine degül nâfı

(473) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Nihâl-i güldür ol sâ'id hemîşe açılur verdi
Degüldür dâg-ı sürh anda yine bir tâze gül verdi

(474) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün[1]

1. Niçe gamlar çeker göñlüm kemend-i âhdan gayrı
Kimesne çekdügüm bilmez benüm Allâhdan gayrı

(475) Mef'ûlü Mefâ'îlü Mefâ'îlü Fe'ûlün[1]

1. Kattâl gözüñçün müje şemşîrini saldı
İklîm-i cemâli kılıcı altına aldı

(476) Mefâ'îlün Mefâ'îlün Fe'ûlün[1]

1. Karardıgıyçün ol hatt-ı siyâhı
Cihândan taşra sürdüm dûd-ı âhı

---

1 (472) AE: 117a.
1 (473) AE: 117a.
1 (474) AE: 120b.
1 (475) AE: 120b.
1 (476) AE: 121a.
1 (477) AE: 117b.

(477) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Tîg-i bürrânuñ ucından almış idi cânumı
Ger tutup baglatmayaydum zahm-ı hûn-efşânumı

2. Sâza konmış bülbüle beñzetdi ey gül-ruh gören
Cism-i zerd ü zârda murg-ı dil-i nâlânumı

(478) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Bezm-i 'uşşâkuñ mey-i hamrâ iken hurmetlüsi
Emdük anı oldugıyçün la'lüñüñ nisbetlüsi

2. La'l- şîrînüñle yâruñ idemez lezzetde bahs
Sâkiyâ baş agrıdur ancak şarâbuñ tatlusı

3. Devr-i la'lüñde na˙ardan düşdiler mânend-i eşk
'Âlemüñ elmâs ile yâkût iken kıymetlüsi

(479) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Kaldurur kanumla âlûde görüp dâmânını
Bilürüz hak yirde komaz ehl-i 'ışkuñ kanını

2. La'l-i şîrînüñle ansañ küştenüñ cânın n'ola
Her kişi halvâ ile añar ölüsi cânını

(480) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün(1)

1. Gördi bed-ahterlik ider 'âşıkuñ seyyâresi
Oldı şerâr-ı âhumuñ her biri od pâresi

---

1 (478) HM: 51a.
1 2 3 (479) AE: 119a.
1 (480) AE: 121b.
1 (481) AE: 117b.

(481) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Kodum ey şeh olalı mülk-i gamuñ İskenderi
Mîl-i âhum üstine mir'ât-ı mihr-i enveri

(482) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Rûy-ı dilber bir yire cem' itmiş âb u âteşi
Hatt-ı sebzi sebze-i ter dûd-ı zülfi ser-keşi

(483) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Var iken mâhîlerüñ egninde pullu cevşeni
Tîr-i gamzeñden yine her birinüñ pürdür teni

2. Çünki bir 'âşık dahi istersin ey şeh kendüñe
Gamzeñüñ cellâdı tîg ile iki itsün beni

(484) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Dûd-ı âhumdan karardup mûya döndürdüm teni
Tâ ki zülfinde görüp fark itmeye mûdan beni

(485) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Şol kadar nâzükdür ol gül kim siyâh olur teni
Üstine nâ-geh düşerse sâye-i pîrâheni

---

1 (482) AE: 118a.
1 (483) A: 158a, AE: 117b.
1 - A.[2] Gamzenüñ: Gözlerüñ AE.(484) AE: 118a.
1 (485) AE: 117b.
1 (486) Ü3: 103a.

(486) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. 'Işk deştinüñ felek bir âsumânî lâlesi
Al pervâzı şafak encümdür anuñ jâlesi

(487) Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilâtün Fâ'ilün[1]

1. Bülbül-i zâr eyledi gül-berg-i handânuñ beni
Sâye-veş saldı yire serv-i hırâmânuñ beni

(488) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Pâymâl eylemege 'âşık-ı miskînleri vây
Baglamış turre-i dilber yine bir kara alay

(489) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Dir idüm hâlüñ içün derdümi bulup megesi
N'idem iletmez öñine beni bâd-ı nefesi

(490) Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilâtün Fe'ilün[1]

1. Gör bînâgûş-ı nigârumdaki dürr-i 'Adeni
Salınur boynına kulagına öldüre beni

2. Kendüye yondugıçün ol kodılar taşında
Kasr-ı 'ışkuñ içine koymadılar kûhkeni

3. Dest-bûs olmaz ise ur yüzüme bir sille
Hele lutf eyle dirîg itme elüñden geleni

---

1 (487) AE: 119a.
1 (488) AE: 119a.
1 (489) Ü3: 101b.
1 (490) AE: 52b, Ü3: 93a.
1 2 3 (491) AE: 118b.

(491) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Göz merdümini aglaturak alma akçasın
Yohsa sipâh-ı eşki basar âsitânuñı

2. Peykânlar içre kala ten-i zârı beste-vâr
Her kim iderse teşbîh u nisbet dehânuñı

(492) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. Firdevs-i 'ârızında anuñ la'l-i nâbını
Şol hâl ki emdi içdi o cennet şarâbını

(493) Mef'ûlü Fâ'ilâtü Mefâ'îlü Fâ'ilün[1]

1. El içre gözi yaşlu nigûn-ser kalam gibi
Sevdâ-yı hattı yazularında kalem gibi

TARİHLER

Merhabâ Efendi'nin vefatına tarih: (968)

1. Bir nidâ irmiş efendi hazretinüñ sem'ine
Vuslat isterseñ çü bizden yaña gel yâhû dimiş
Hôş çeküp câm-ı fenâ ol şevka bir târîh idüp
Sâkiyâ bezm-i cihândan Merhabâya hû dimiş

Vâiz Emîrî'nin hapsine tarih: (971) Ü3: 104a

2. Emriyâ bu bir güzel târîh olur
Pâdişâh başın keserse vâi˙ün

---

1 2 (492) AE: 118b.
1 (493) AE: 119b.
1 1

Ubeydî'nin pederi Nebî Halife'nin vefatına tarih:

3. Rûh-ı pâkine Nebî'nüñ salavât

Dostlarından birisinin vefat eden oªluna tarih: (970) Ü2: 102b

4. Cemâl ü hüsn ü letâfetde berg-i gül gibi bir tıfl
Müyesser itmiş idi âfitâbı kulına Allâh
Çü düşdi hâke o gül yapragı semûm-ı ecelden
Fıgân u zârla bu bülbül oldı şâm u seher-gâh
Bu hâleti işidüp Emrî-hazîn didi târîh
Hezârdan felek-i dûn ayırdı berg-i güli âh

Selimiye Camisinin tamamlanışına tarih: (982) Ü3: 103a

5. Câmi-i Sultân Selim Hân bin Süleymân Hân mıdur
Yokla bu mısra‘ı târîh añladum çok olmasun
Hatmine bu câmi‘ün târîhi mısra‘dan çıkar
Hem çıkar târîhden girü esâsı kalmasun
Dikkat ister bu mu‘ammâ kısmıdur gâfil me-bâş
Kim hisâb ider bunı yañlış sanup yañılmasun